

LIECĪBAS DRAUDZEI VIII

MŪSDIENU IZDEVĪBAS.

"Izraēls ziedēs un plauks un zemes virsu piepildīs augļiem."

Mūsu darbs.

Kas ir mūsu darbs? - Tas pats, kādu uzticēja Jānim Kristītājam, par ko mēs lasām: "Tanīs dienās nāca Jānis Kristītājs un sludināja Jūdu zemes tuksnesī, sacīdams: atgriezieties no grēkiem, jo Debesu valstība ir tuvu klāt nākusi. Jo šis ir tas, par ko pravielis Jesaja runājis, sacīdams: saucēja balss tuksnesī: sataisiet Kunga ceļu, dariet līdzenas Viņa tekas." (Mat.3:1-3)

Visi, kas patiesi un uzticīgi iesaistījušies Kunga darbā, šais pēdējās dienās nesīs skaidru vēsti. Vispirms lasīsim dažus pantus no Jesajas 40.nodaļas: "Saucēja balss tuksnesī; sataisiet Kungam ceļu, dariet klajumā staigājamu ceļu mūsu Dievam,. Visas ielejas taps paaugstinātas un visi kalni taps pazemoti; un kas nelīdzens, taps līdzens, un kas celmains, taps klajums. Un Kunga godība taps parādīta, un visa miesa kopā to redzēs; jo Kunga mute to ir runājusi." (Jes. 40,3-5)

"Balss saka: Sauc! Un Viņš saka: Ko lai es saucu? Visa miesa ir zāle, un viss tās skaistums kā puķe laukā; zāle nokalst puķe savīst, kad Kunga Gars pūš virsū; tiešām ļaudis ir zāle. Zāle nokalst, puķe savīst, bet mūsu Dieva Vārds pastāv mūžīgi." (Jes.40,6-8) /10/

Visa šī nodaļa satur pamācības, kas piemērotas mums šajā laikā. Kunga Vārds uz mums saka: "Atgriezieties no grēkiem; sagatavojiet ceļu mana darba atmodai."

Līdz šim Betlkrīkā vadītā darba pārceļšana uz Vašingtonu ir solis pareizā virzienā. Mums nepārtraukti jāspiežas tālāk apvidos, kur ļaudis atrodas garīgā tumsībā. "Visas ielejas taps paaugstinātas un visi kalni pazemoti; un kas nelīdzens, taps līdzens, un kas celmains taps klajums."(Jes.40,4) Visi šķēršļi, kas stāv ceļā Dieva ļaužu atpestīšanai, jānovērš, atklājot Viņa Vārdu un pasniedzot vienkāršo: Tā saka Kungs. Ir jāatspīd patiesajai gaismai, jo tumsība sedz zemi un liela tumsa ļaudis. Dzīvā Dieva patiesībai jāatklājas pretstatā maldiem. Pasludiniet priecīgo vēsti - mums ir Pestītājs, kas atdevis savu dzīvību, lai visi tie, kas tic uz Viņu, neaizietu bojā, bet iegūtu mūžīgu dzīvību.

Celsies šķēršļi, kas kavēs Dieva darba uz priekšu iešanu, bet nebīstieties. Ķēniņu ķēniņa visvarenība, mūsu derību turošais Dievs sevī apvieno lēnprātību un maiga Gana rūpes. Nekas nespēj stāvēt Viņa ceļā. Viņa spēks ir neierobežots, un tā ir ķīla, ka Viņš noteikti piepildīs saviem ļaudīm dotos apsolījumus. Viņš spēj novērst visu, kas traucē Viņa darba attīstību. Viņam ir līdzekļi pret visām grūtībām, tā ka tie, kas Viņam kalpo un cienī Viņa sniegtos līdzekļus, var tikt izglābti. Viņa laipnība un mīlestība ir bezgalīga, un Viņa derība ir nemainīga.

Kunga darba ienaidnieku plāni var likties stipri un labi nopamatoti, Bet Viņš spēj satriekt visvarenākos no šiem plāniem, un savā laikā un veidā Viņš to arī darīs, kad redzēs, ka mūsu ticība ir pietiekami pārbaudīta, ka mēs esam pieķērusies Viņam, un Viņu derējuši par savu padomdevēju.

Vistumsākajās dienās, kad izredzes liekās tik drūmas, /11/ nebīstieties. Ticiet Dievam! Viņš piepilda savu prātu, griežot visu par labu Viņa ļaudīm. Viņam kalpojošo un Viņu mīlošo cilvēku spēks dienu no dienas atjaunosies. Viņš dos gudrību saprātīgi kalpot un neļaus tiem maldīties, izvedot dzīvē Viņa nodomus.

Kalpošanā Dievam nav bezcerības stāvokļa. Mūsu ticībai jāiztur piešķirtās grūtības. Dievs spēj un grib saviem kalpiem dāvināt visu viņiem vajadzīgo spēku. Viņš vairāk kā piepildīs visu to cilvēku lielākās cerības, kas Viņam uzticas. Viņš tiem dos gudrību pēc viņu dažādajām vajadzībām.

Pārbaudītais apustulis Pāvils sacīja: "Viņš uz mani ir sacījis: tev pietiek manas žēlastības: jo mans spēks nespēcīgos varens parādās. Tad nu labāk lielīšos ar savu nespēku, lai Kristus spēks manī mājō. Tāpēc man ir labs prāts vājībā, nievāšanās, bēdās, vajāšanās, bailēs Kristus dēļ; jo kad esmu nespēcīgs, tad esmu spēcīgs." (2.Kor.12,9.10)

Ak mani brāji, savā uzticībā esiet stipri no sākuma līdz pat galam. Dieva patiesības gaisma nedrīkst kļūt neskaidrāka. Tai jāspīd maldu tumsā, kas ietin mūsu pasauli. Dieva Vārds jāatver gan augstās vietās stāvošiem virs zemes, gan tiem, kas atrodas daudz zemāk.

Kristus draudze ir Dieva pārstāve, patiesības pasludināšanai, Viņš to pilnvarojis veikt sevišķu darbu; un ja tā ir uzticīga Dievam, paklausīga Viņa baušļiem, tad tajā mājos Kunga Dievišķā godība. Ja tā godās Kungu, Izraēla Dievu, tad nebūs spēka, kas varētu tai pretoties. Ja draudze būs uzticīga padevībā Kungam, tad ienaidnieka spēki nespēs to pārvarēt, tāpat kā pelavas nevar pretoties viesuļvējam.)

Draudzi gaida slavenas godības pilnas dienas rītausma, ja tā, atsakoties no ikvienas savienības ar pasauli, ietērsies Kristus taisnības tērpā. /12/

Draudzes locekļiem tagad jāatzīst sava atkrišana un jāspiežas kopā. Mani brāji, atsakiet visam, kas jūs šķirtu vienu no otra, vai no Dieva. Nerunājiet par uzskatu dažādībām, bet savienojieties patiesības mīlestībā, kāda tā ir Jēzū. Nāciet Dieva priekšā un piesauciet Pestītāja asins nopelnu, lai saņemtu palīdzību cīņā pret ļauno. Jūs nesauksiet velti. Ar sagrauztu sirdi un pilnīgā ticības pašjāvībā tuvojoties Dievam, jūs uzvarēsiet ienaidnieku, kas cenšas jūs iznīcināt.

Griezieties pie Dieva, jūs cietumnieki, kam cerība. Parādiet nešaubīgu, pazemīgu ticību Viņa spēkam un Viņa labprātībai glābt. No Kristus plūst dzīvā pestīšanas straume, viņš ir Dzīvības Avots, visa spēka Avots. Ja mēs ticībā pieķersimies Viņa spēkam, Viņš izmainīs, brīnišķīgi grozīs visbezcerīgākās, drosmi atņemošās izredzes. Viņš to darīs par godu savam Vārdam.

Dievs aicina uzticīgos, kas Viņam tic, runāt drosmi iedvesošus vārdus uz neticīgajiem un bezcerīgajiem. Lai Dievs jums palīdz sniegt palīdzību vienam priekš otra un dzīvā ticībā Viņu pārbaudīt.

"Dziediet priecīgi Dievam, mūsu stiprumam; gaviļējiet Jēkaba Dievam. Uzdziediet dziesmas un dodiet šurp bungas, mīlīgas kokles ar stabulēm." (Dz.81,2.3)

"Laba lieta ir Kungu slavēt un dziedāt Tavam Vārdam, Tu Visaugstākais; rītos izteikt Tavu žēlastību un naktīs Tavu uzticību, uz desmit stīgām un uz stabulēm, ar spēlēšanu uz koklēm (ar svinīgam skaņām uz arfas). Jo, Kungs, Tu mani iepriecini ar saviem darbiem, es gaviļēju par to, ko Tava roka /13/ dara." (Dz.92,2-5)

"Nāciet, dziedāsim Kungam priecīgi; gaviļēsim savas pestīšanas patvērumam. Ejam Viņa priekšā ar pateicību un gaviļēsim Viņam ar dziesmām. Jo Kungs ir lielais un stiprais Dievs un lielais ķēniņš pār visiem dieviem. Viņa rokā ir zemes dziļumi un kalnu augstumi Viņam pieder. Viņam pieder jūra, jo Viņš to radījis, un Viņa rokas sausumu ir cēlušas. Nāciet, pielūgsim, klanīsimies un metīsimies ceļos, Kunga sava Radītāja priekšā." (Dz.95,1-6)

"Dziediet Kungam jaunu dziesmu, dziediet Kungam visa pasaule. Dziediet Kungam, teiciet Viņa Vārdu; sludiniet dienu no dienas Viņa pestīšanu. Izteiciet pagānu starpā Viņa godu, visu tautu starpā Viņa brīnumus. Jo Kungs ir liels un ļoti teicams; Viņš ir bijājams pār visiem dieviem." (Dz.96,1-4)

"Gaviļējiet Kungam visa pasaule. Kalpojiet Kungam ar prieku; nāciet ar gaviļēšanu Viņa vaiga priekšā. Atzīstiet, ka Kungs ir Dievs; Viņa mūs ir darījis un ne mēs paši, par saviem ļaudīm un par savas ganības avīm, Ieejiet pa Viņa vārtiem ar pateicību, Viņa pagalmos ar teikšanu; pateiciet Viņam, slavējiet Viņa Vārdu. Jo Kungs ir labs; Viņa žēlastība paliek mūžīgi un Viņa patiesība līdz radu radiem." (Dz.100.)

UZTICĒTAIS UZDEVUMS.

Dievs grib, lai Viņa ļaudis būtu svētījušies, skaidri, svēti cilvēki, kas izstarotu gaismu visā savā apkārtnē. Viņš grib, lai patiesībai atklājas viņu dzīvē, tie kļūtu par slavu virs zemes. Kristus žēlastības pietiek, lai tas tā notiktu. Bet lai Dieva ļaudis atceras, ka vienīgais ceļš, kādā Viņš tos var darīt par slavu virs zemes, ir uzticība evaņģēlija pamatlikumiem un darbs saskaņā ar tiem. Vienīgi lietojot Dieva dāvinātās spējas kalpošanā Viņam, tie varēs baudīt apsolījumu spēku un pilnību, par kuriem draudze aicināta stāvēt. Ja tie, kas apliecina

ticību Kristum kā savam Pestītājam, sasniedz tikai pasaulīgās mērauklas zemo līmeni, tad draudze neievāks bagāto pļauju, kādu sagaida Dievs. "Atrasts par vieglu" ir atzīmēts par to Viņa rakstītajā ziņojumā.

Uzdevums, ko tieši pirms debesbraukšanas Kristus uzticēja saviem mācekļiem, ir Viņa valstības lielais misijas līgums. Līdz ar šo uzdevumu Kristus mācekļus darīja par saviem vēstnešiem un piešķīra viņiem attiecīgas pilnvaras. Lai vēlāk izaicināti un jautāti, kā varā viņi, nemācīti zvejnieki, iziet kā skolotāji un dziedinātāji, tie varētu atbildēt: "Viņš, kuru jūdi piesita krustā, bet kas uzcēlās no miroņiem, uzdeva mums sludināt Viņa Vārdu, paziņodams, - "Man ir dota visa vara Debesīs un virs zemes."

Kristus deva uzdevumu saviem mācekļiem kā vadošajiem sludinātājiem, kā celtniekiem, kam vajadzēja likt pamatu Viņa draudzei. Viņš uzticēja tiem, un arī visiem citiem, kas sekos tiem kā Viņa kalpi, nodot evaņģēliju no paaudzes paaudzei, no gadsimta gadsimtā.

Mācekļiem nebija jāgaida, lai ļaudis nāktu pie tiem. Viņiem vajadzēja iet pie ļaudīm. meklējot grēciniekus, kā gans meklē pazudušu avi. Kristus kā darba lauku tiem atvēra visu /15/ pasauli. Viņiem vajadzēja iet "pa visu pasauli un pasludināt evaņģēliju visai radībai." (Markus 16,15) Viņiem vajadzēja sludināt par Pestītāju - par Viņa nesavtīgo kalpošanas dzīvi, par kauna pilno nāvi un par Viņa nesalīdzināmo, nemainīgo mīlestību. Viņa Vārdam bija jābūt to parolei, viņu vienības saitei. Viņa Vārdā tie spēja pārvarēt grēka cietokšņus. Ticība Viņa Vārdam atšķīra tos kā kristiešus.

Dodot mācekļiem tālākus norādījumus, Kristus sacīja: "Jūs dabūsiat spēku, kad Svētais Gars pār jums būs nācis; un būsiat Mani liecinieki tā Jeruzalemē, kā arī visā Jūdu zemē un Samarijā, un līdz pat pasaules galam." (Ap.d.1,8) Bet palieciat Jeruzalemes pilsētā, līdz kamēr tiksiet apgērbti ar spēku no augšienes. (Luk.24,49)

Paklausot sava Meistara vārdiem, mācekļi sapulcējās Jeruzalemē un gaidīja apsoliņuma piepildīšanos. Tur viņi pavadīja desmit dienas, kurās dziļi pārbaudīja savas sirdis. Viņi atstāja visas domstarpības un savienojās ciešā kristīgā sadraudzībā viens ar otru.

Pēc desmit dienām Kungs piepildīja savu apsoliņumu, brīnišķīgi izlejot savu Garu. "Un tur piepeši no debesīm nāca skaņa, it kā no varena vēja pūšanas, un piepildīja visu namu, kur tie sēdēja. Un dalītas mēles tiem parādījās, it kā uguns, un nolaidās uz ikvienu no tiem. Un visi bija piepildīti ar Svēto Garu un iesāka runāt ar citām mēlēm, kā tiem Gars deva izrunāt." "Un tanī dienā tiem tapa pievienotas kādas trīs tūkstoš dvēseles." (Ap.d.2,3-4.41)

"Un tie izgāja un sludināja visās malās, un Kungs tiem palīdzēja strādāt un Vārdu apstiprināja ar līdzējošām zīmēm." (Markus,16:20) Neskatoties uz nikno pretestību, kādu mācekļi sastapa, valstības evaņģēlijs īsā laikā atskanēja visās apdzīvotajās zemes daļās.

Mācekļiem uzticētais uzdevums ir dots arī mums. Šodien, /16/ tāpat kā tad, krustā sistais un augšāmcēlušais Pestītājs jāpaaugstina visu to priekšā, kas dzīvo pasaulē bez Dieva un bez cerības. Kungam vajadzīgi gani, skolotāji un evaņģēlisti.

Pasludinot pestīšanas vēsti, Viņa kalpiem jāiet no durvīm uz durvīm. Visām tautām, ciltīm, valodām un ļaudīm jānes vēsts, ka caur Kristu var saņemt piedošanu.

Vēsts nav jāsniedz parastā veidā, nedzīvi, bet gan skaidros, noteiktos, aizkustinošos vārdos. Simtiem vajadzīgs brīdinājums glābt savas dvēseles. Pasaulei kristiešos jāredz kristietības spēka pierādījums, Ne tikai dažās vietās, bet pilnīgi visā pasaulē ir vajadzīgi žēlastības vēsts nesēji. No visām zemēm ir dzirdams sauciens: "Nāc pāri un palīdzi mums!" Bagāts un nabags, augsts un zems sauc pēc gaismas. Vīri un sievas salkst pēc Jēzū esošās patiesības. Dzirdot evaņģēliju pasludinām ar spēku no augšienes, viņi uzzinās, ka tiem sagatavots mielasts, un tad viņi atsauksies aicinājumam: "Nāciet, jo visas lietas sataisītas." (Lūk.14,17)

Vārdi: "Ejiet pa visu pasauli un pasludiniet evaņģēliju visai radībai" (Markus 16,15), attiecas uz katru Kristus sekotāju. Visiem, kam norādīts uz Kristus dzīvi, tiem arī norādīts, uz darbu savu līdzcilvēku glābšanas labā. Tām pašām karstajām ilgām glābt pazudušos, kādas bija Pestītājam, jāparādās arī viņos. Ne visi var ieņemt vienu un to pašu vietu, tomēr katram ir sava vieta un savs darbs. Visiem, kas saņēmusi Dieva svētības, jāatbild ar darbīgu kalpošanu; katra dāvana jāizlieto Viņa valstības tālākai uzcelšanai.

NEMAINĪGAIS APSOLĪJUMS.

Kristus sagādāja visu vajadzīgo mācekļiem uzticētā darba izvešanai un pats uzņēmās atbildību par tā sekmēm. Kamēr mācekļi paklausīja Viņa vārdam un strādāja savienībā ar Viņu, tiem nevarēja neveikties. Ejiet pie visām tautām, Viņš tiem /17/ pavēlēja. Ejiet uz vistālākajām zemeslodes apdzīvotajām daļām. bet ziniet, ka Es būšu ar jums. Strādājiet ticībā un uzticībā, jo Es jūs nekad neatstāšu.

Arī mums ir apsolīta Kristus pastāvīgā klātbūtne. Aizritējušais laiks nemaz nav, izmainījies Viņa atvadu apsolījumu. Tikpat patiesi Viņš ir šodien ar mums, kā bija ar saviem mācekļiem, un Viņš būs ar mums "līdz pat galam."

"Sludiniet evaņģēliju visām tautām!", Pestītājs saka mums, "lai viņi kļūst par Dieva bērniem. Es esmu ar jums šai darbā. Es jūs pamācu, vadu, iepriecinu, stiprinu, lieku izdoties jūsu pašizliedzības un uzpurēšanās darbam. Es aizkustināšu sirdis, pārlicinot tās par grēku un no tumsas pievēršot gaismai, no nepaklausības taisnībai. Manā gaismā viņi ieraudzīs gaismu. Jūs sastapsieties ar sātana pārstāvju pretestību, bet uzticieties Man. Es jūs nekad nepievilšu!"

Vai jās nesaprotat, ka Kristus augstu vērtē tos, kas dzīvo pilnīgi Viņam? Vai jūs nezināt, ka Viņš apmeklē tos, kas līdzīgi mīļotajam Jānim Viņa dēļ ir nokļuvusi grūtos pārbaudījumos? Viņš atrod savus uzticīgos un ir to iedrošinātājs un stiprinātājs, uzturot ar tiem pastāvīgu savienību. Un Dievs izsūta varenus eņģeļus kalpot Viņa cilvēcīgajiem līdzstrādniekiem, kuri stāsta par patiesību tiem, kas to nepazīst.

Dieva evaņģēlija kalpa uzdevums ir vadīt pie Kristus tos, kas novirzījusies no šaurā ceļa. Viņam jāstrādā gudri un neatlaidīgi. Katra gada noslēgumā atskatoties atpakaļ, viņam jāredz dvēseles, kas izglābtas viņa pūļu rezultātā. Dažus viņam jāizglābj ar bailēm, „tos no uguns izraujot; ienīstot arī tās no miesas aptraipītās drēbes", "pastāvīgi turoties pie uzticamā /18/ Vārda mācības." (Jūdās 2.3. Titus 1,9) Pāvila pavēle Timotejam attiecas uz mūsdienu sludinātājiem: " Es tev piekodu Dieva un Kungs Jēzus Kristus priekšā... Pasludini Vārdu; uzstāvi laikā un nelaikā, pārliecini, norāj, paskubini visā lēnprātībā un mācībā." (2.Tim.4,1.2) Bet ne tikai Vārda sludinātājiem Dievs ir uzlicis atbildību glābt dvēseles. Šo darbu Viņš devis visiem. Kristus mīlestībai tā jāpilda mūsu sirdis, ka mūsu pateicības vārdi iesildītu citu sirdis. Šādā veidā kalpot spēj visi, un Kungs šīs pūlēs pieņem, pielīdzinot tās kā kalpošanu Viņam. Viņš dara tās iespaidīgas, sniedzot nopietnajiem strādniekiem žēlastību, kas salīdzina cilvēku ar Dievu.

Lai Kungs palīdz Viņa ļaudīm saprast, cik nopietns darbs tiem veicams. Lai Viņš tiem palīdz atcerēties, ka mājā, draudzē un pasaulē tiem jāstrādā Kristus darbs. Viņi nav atstāti, lai strādātu vieni. Tāpēc, lai viņi strādā uzticīgi un nenogurstoši; istā laikā viņi pļaus, ja tikai nepagurs.

Kristīgais ceļinieks nepadodas savām ilgām pēc atpūtas. Viņš pastāvīgi iet uz priekšu sakot: „Nakts ir pagājusi, diena ir klāt." Viņa moto skan: „Ne it kā es to jau būtu sasniedzis vai jau būtu pilnīgs, bet es tam dzenos pakaļ... Brāļi, man nešķiet ka to jau esmu satvēris; bet to vien saku: aizmirsdams to, kas aiz manis, es stiepos uz to, kas priekšā, pēc tās goda maksas, uz ko Dievs Debesīs aicina Kristū Jēzū."(Vil.3,12-14.)

APSOLĪTAIS SPĒKS.

Dievs neprasa, lai mēs savā spēkā darītu mums uzticēto darbu. Katram neparedzētam gadījumam, kad mūsu cilvēcīgās spējas un līdzekļi ir nepietiekoši, Viņš ir paredzējis dievišķu palīdzību. Viņš dod Svēto Garu, lai tas mums palīdz katrā grūtā brīdī, lai stiprina mūsu cerību un pašāvēību, lai apgaismo mūsu saprātu un skaidro mūsu sirdis.

Tieši pirms savas krusta nāves Pestītājs sacīja saviem mācekļiem; "Es jūs nepametīšu bāreņus (bez iepriecinātāja)." "Es lūgšu Tēvu un Viņš jums dos citu iepriecinātāju, lai tas pie jums paliek mūžīgi." "Kad Viņš, Patiesības Gars nāks, tas jūs vadīs visā patiesībā; jo Viņš nerunās no sevis paša, bet ko tas dzirdēs, to tas runās un nākošas lietas jums pasludinās." Tas jums mācīs visas lietas un jums atgādinās visu, ko Es jums esmu sacījis." (Jāņa 14,18.16. 16,13. 14,26)

Kristus ir visu sagādājis, lai Viņa draudze varētu būt pārveidota miesa, Debesu gaismas apmirdzēta un Imanuela godības apņemta. Viņš grib, lai katrs kristietis dzīvotu gaismas un miera atmosfērā. Nav robežu tāda cilvēka derīgumam, kas, aizmirstot sevi, savā sirdī ļauj darboties Svētajam Garam un savu dzīvi pilnīgi svēto Dievam.

Kādi bija rezultāti Gara izliešanai Vasarsvētku dienās? Priecīgo vēsti par augšāmcēlušos Pestītāju aiznesa līdz apdzīvotās pasaules vistālākajām robežām. Mācekļu sirdis tik ļoti pildīja vēlēšanās palīdzēt, ka viņi jutās spiesti iet līdz pasaules galam, nododot liecību. "Tas lai man nenotiek, ka lielos, kā vien ar mūsu Kunga Jēzus Kristus

krustu."(Gal.6,14) Pasludinot patiesību, kāda tā ir Jēzū, sirdis padevās vēsts lielajam spēkam. No visām pusēm draudze redzēja nākam pie sevis atgrieztos. No jauna atgriezās atkritušie. Grēcinieki savienojās /20/ ar kristiešiem, lai kopīgi meklētu dārgo pērli. Visrūgtākie evaņģēlija pretinieki kļuva par tā aizstāvjiem. Piepildījās pravietojums: "Nespēcīgais būs kā Dāvids, un Dāvida nams "kā Kunga eņģelis". Katrs kristietis savā brālī redzēja mīlestību un labvēlību, kas līdzinājās dievišķajai. Galvenās intereses pievērsās tikai vienai lietai. Visi centās sasniegt tikai vienu mērķi. Ticīgo vienīga godkāre izpaudās Kristus rakstura līdzības atklāšanā un Viņa valstības paplašināšanas darbā.

"Ar lielu spēku apustuļi deva liecību par Kunga Jēzus augšāmcēlšanos; un liela žēlastība bija pār viņiem visiem." (Ap. d. 4,33.) Pateicoties viņu darbam, draudzei pievienojās izredzēti vīri, kas, saņēmuši Dzīvības Vārdu, svētīja savu dzīvi darbam, nesot citiem cerību, kas viņu pašu sirdis pildīja ar miera un prieku. Simti sludināja vēsti: "Dieva valstība ir tuvu klāt nākusi." Draudi viņus nespēja atturēt vai iebiedēt, Kungs runāja caur viņiem; un, kur vien viņi gāja, slimie tika dziedināti un nabagiem pasludināts evaņģēlijs.

Tik vareni Dievs var strādāt, ja cilvēki atdodas Viņa Gara vadībai.

Mums šodien, tikpat patiesi kā pirmajiem mācekļiem pieder Gara apsolījums. Šodien Dievs tāpat vīriem un sievietēm grib piešķirt spēku no augšienes, kā Viņš apveltīja tos, kas Vasarsvētku dienās klausījās glābšanās vēsti. Tieši šai pašā stundā Viņa Garu un žēlastību var saņemt visi, kas apzinās savu vajadzību un pieķeras Viņa apsolījumam.

Ievēro, ka Gars tika izliets tikai tad, kad mācekļi bija savienojusies pilnīgā vienprātībā un kad viņi vairs necīnījās pēc augstākās vietas. Viņu starpā valdīja pilnīga saskaņa. Visas domstarpības bija noliktas pie malas. Pēc Gara saņemšanas viņu liecība bija tieši tāda. Ievērosim /21/ vārdus! "Draudze (vairākums), kas ticēja, bija viena sirds un viena dvēsele." (Ap. d. 4,32.) Tā Gars, Kurš mira, lai grēcinieki varētu dzīvot, iedvesmoja visu ticīgo draudzi.

Mācekļi nemeklēja svētības sev. Viņus nospieda dvēseļu nasta. Evaņģēliju vajadzēja pasludināt līdz pasaules malai, un viņi prasīja Kristus apsolītā spēka dāvinājumu. Tad tika izliets Svētais Gars, un tūkstoši atgriezās vienā dienā.

Tas iespējams arī tagad. Lai kristieši noliek visus strīdus un atdodas Dievam, lai glābtu pazudušos. Lai viņi ticībā prasa apsolītās svētības, tad viņi tās saņems. Gara izliešana apustuļu dienās bija "agrais lietus", un iznākums bija brīnišķīgs. Bet "vēlais lietus" būs vēl bagātīgāks. Kāds ir apsolījums tiem, kas dzīvo šajās pēdējās dienās? - "Atgriezieties atpakaļ uz stipro vietu (cietoksni) jūs, cietumnieki, kam cerība; šodien pat Es saku, ka Es divkārtīgi atmaksāšu." "Lūdziet lietu no Kunga vēlā lietus laikā; tiešām Kungs radīs zibeņus un mākoņus un tiem dos lietu papildnam, katrai zālei laukā."(Cak. 9,12. 10,l.)

Kristus paziņoja, ka Gara dievišķais iespaids būs ar Viņa sekotājiem līdz pat galam. Bet šo apsolījumu pietiekoši nenovērtē; tāpēc nav redzama tik pilnīga tā piepildīšanās. Par Gara apsolījumu domā maz; un atbilstoši ir rezultāti - garīgs sausums, garīga tumsa, garīgs pagrimums un nāve. Mazsvarīgi jautājumi saista uzmanību un trūkst Dievišķa spēka, kas nepieciešams draudzes izaugsmei un labklājībai un kas sev līdzī nestu visas citas svētības, lai gan piedāvāts tas ir neierobežota daudzuma.

Gara trūkums evaņģēlija kalpus padara tik nespēcīgus. Var būt zināšanas, talanti, daiļrunība, jebkura dabīga /22/ vai iegūta spēja, bet bez Dieva Gara klātbūtnes nav iespējams skart nevienu sirdi, nevienu grēcinieku mantot Kristum. Uz otru pusi, ja viņi ir savienoti ar Kristu, ja viņiem ir Gara dāvana, tad vismazākajiem un visneizglītotākajiem Viņa mācekļiem būs spēks, kas ietekmēs sirdis. Dievs darīs viņus par visaugstāko iespaidu izplatītājiem Universā.

Kāpēc mēs nesalkstam un neslāpstam pēc Gara dāvanas, ja tikai tā mēs varam saņemt spēku? Kāpēc mēs par to nerunājam, pēc tās nelūdzam, par to nesludinām? Kungs ir daudz labprātīgāks dot mums Svēto Garu nekā vecāki labas dāvanas saviem bērniem. Katram strādniekam neatlaidīgi jālūdz Dievs pēc Gara kristības. Vairākiem vajadzētu sapulcēties kopā, lai izlūgtos sevišķu palīdzību un Debesu gudrību darba plānošanai un izpildīšanai. Sevišķi jālūdz, lai Dievs ar Svēto Garu kristī Savus misionārus.

Gara klātbūtne Dieva kalpu pasludinātajai patiesībai piešķirs spēku, kādu nespēj dot visas pasaules gods vai slava. Gars sniedz spēku, kas katrā kritiskā brīdī stiprina cīnītāju dvēseli, gan nedraudzīgu radu vidū, gan sastopoties ar pasaules ienaidnieku un apzinoties paša nepilnīgumu un kļūdas.

Mācekļi ar varenu spēku liecināja par patiesību, jo viņi dega priekš Dieva. Vai tādai pat dedzībai nevajadzētu iekvēloties mūsu sirdī, liekot mums runāt par Kristus glābjošo mīlestību, par Viņa krustā sišanu? Vai šodien, atbildot uz nopietnām, neatlaidīgām lūgšanām, nenāktu

Dieva Gars un nepiepildītu cilvēkus ar spēku kalpošanai? Kāpēc tad draudze ir tik vāja un nedzīva?

Katra kristieša priekštiesība ir ne tikai gaidīt Kunga Jēzus Kristus atnākšanas dienu, bet arī to paātrināt. Ja visi, kas apliecina Viņa Vārdu, nestu augļus Viņam par godu. cik īsā laikā tad varētu ar evaņģēlija sēklu apsēt /23/ visu pasauli. Ātri tad nobriestu pēdējā pļauja, un Kristus nāktu ievākt dārgos graudus.

Mani brāji un māsas, lūdziet pēc Svētā Gara. Dievs stāv aiz katra Sava apsolījuma. Ar Bībeli rokās saki: "Es esmu darījis, kā Tu esi sacījis. Tu esi apsolījis: "Lūdziet, tad jums taps dots; meklējiet, tad jūs atradīsiet; klausīniet, tad jums taps atvērts."" Kristus paskaidro: "Visu, ko jūs lūgdami lūgsiet, ticiet, ka jūs dabūsi, tad tas jums notiks." "Un ko jūs lūgsiet Manā Vārdā, to Es gribu darīt, lai Tēvs top godāts iekš Dēla." (Mat. 7,7. Marka 11,24. Jāņa 14,13.)

Varavīksne ap troni liecina, ka Dievs ir uzticīgs; ka Viņā nav nepastāvības, ne ēnas no pārvēršanās. Mēs esam pret Viņu grēkojuši un neesam pelnījuši Viņa labvēlību, tomēr Viņš pats mūsu lūpās ir licis visbrīnīgāko lūgšanu: "Neatmet mūs Sava Vārda dēļ, un lai Tavs godības krēsls netop nievāts; piemiņi un neiznīcīni Savu derību ar mums." (Jer. 14,21.) Viņš pats Sevi ir devis ķīlā, ka uzklaušis mūsu saucienus, kad mēs nāksim pie Viņa, atzīstot savu necienīgumu un savus grēkus. Ar Sava troņa godu Viņš ir apstiprinājis solījumu piepildīt mums Savus vārdus.

Uz katru Savas valstības daļu Kristus izsūta Savus vēstnešus, lai tie Viņa kalpiem darītu zināmu Viņa gribu. Viņš staigā Savu draudžu vidū. Viņš Savus sekotājus vēlas svētot, paaugstināt un padarīt cēlākus. To cilvēku ietekme, kas tic Viņam, pasaulē būs par dzīvības smaržu uz dzīvību. Kristus tur Savā labajā rokā zvaigznes, un Viņš grib vēlas Savus ļaudis sagatavot augstākai kalpošanai draudzē Debesīs. Viņš mums uzticējis lielu darbu. Darīsim to uzticīgi. Lai mūsu dzīve atklāj, ko Dievišķā žēlastība spēj sniegt cilvēcei.

MŪSU ATBILDĪBA

/24/

Reizēm man skaidri tiek rādīts atlikušās draudzes stāvoklis - drausmīgā vienaldzība pret pasaules vajadzībām, kas iet bojā, nezinot šī laika patiesību. Tad mums jāpavada stundas un reizēm pat dienas milzīgās mokās. Daudzi, kam uzticētas trešās eņģeļa vēsts glābjošās patiesības, nesaprot, ka dvēseļu glābšana ir atkarīga no Dieva draudzes nodošanās un aktivitātes. Daudzi piešķirtās svētības izlieto, kalpojot sev. Ak, kā man sāp sirds, tāpēc ka šo draudzes locekļu nekristīgā izturēšanās apkauno Kristu! Bet pēc šīm ciešanām es jūtu, ka man jāstrādā vairāk kā jebkad, lai pamodinātu viņus nesavtīgam darbam savu līdzcilvēku glābšanas labā.

Dievs Savas ļaudis ir darījis par Savas žēlastības un patiesības namturiem, un kā lai Viņš skatās uz viņu nevēlēšanos līdzdalīt šīs svētības saviem līdzcilvēkiem? Iedomāsimies, ka Lielbritānijai piederoša attāla kolonija atrodas lielā postā, jo tur valda bads un draud kara briesmas. ļoti daudz cilvēku mirst badā, un pie robežām nostāties varens ienaidnieks, draudot paātrināt nāves darbu. Valdība dzimtenē atver savas noliktavas; tauta bagātīgi dod žēlastības dāvanas; palīdzība nāk pa dažādiem kanāliem. Floti piekrauj ar dārgiem dzīvību uzturošiem līdzekļiem un aizsūta cietējiem. Cilvēki, kuru sirds vēlējās palīdzēt, pavada to ar lūgšanām. Un kādu laiku flote dodas tieši uz mērķi. Bet, zaudējot no acu skata zemi, sāk atdzist to cilvēku dedzība, kam bija uzticēta barības piegāde bada cietējiem. Lai gan iesaistījušies darbā, kas viņus dara par eņģeļu līdzstrādniekiem, viņi aizmirst labos iespaidus, ar kādiem devās ceļā. Ļauni padomdevēji viņus ievēd kārdināšanās. /25/

Viņu ceļā atrodas sala grupas, un, lai gan mērķis jau tuvu, viņi nolemj uz īsu brīdi tur iegriezties. Kārdināšana kļūst arvien stiprāka. Viņus pārņem savtīgais mantkārības gars. Paveras iespējas uz labu peļņu. Flotes vadošajā personālā virsroku gūst vēlēšanās palikt salās. No viņu skata izzūd sākotnējais žēlsirdības mērķis. Viņi aizmirst badu cietošos ļaudis, pie kuriem bija sūtīti. Uzticētās vērtības viņi izlieto paši savā labā. Labdarības līdzekļi tiek ievadīti savtības kanālos. Lai iegūtu savtīgu peļņu, viņi tirgojas ar

līdzekļiem, kas bija paredzēti dzīvības uzturēšanai, un savus līdzcilvēkus pamet nāvei. Bojā ejošo saucieni uzkāpj Debesīs, un Kungs pieraksta notikušo laupīšanas darbu.

Pārdomājiet, cik briesmīgi ir, ja cilvēcīgas būtnes nomirst tāpēc, ka tie, kam uzticēti palīdzības līdzekļi, izrādījušies neuzticīgi. Mums ir grūti saprast, ka cilvēks varētu būt vainīgs tik drausmīgā grēkā. Tomēr es esmu pamācīta sacīt jums, mans brāli, mana māsa, ka kristieši šo grēku atkārtoti ik dienas.

Ēdenē cilvēks krita no sava augstā stāvokļa, un pārkāpums viņu pakļāva nāves varai. Debesīs redzēja, ka cilvēcīgas būtnes gāja bojā. Dieva sirds savijņojās līdzjūtībā. Lai palīdzētu, Viņš deva bezgalīgi dārgu upuri. "Jo tik ļoti Dievs pasauli mīlējis, ka Viņš Savu vienpiedzimušo Dēlu devis, ka visi tie, kas tic Viņam, nepazudīs, bet dabūs mūžīgu dzīvību." (Jāņa 3,16) Pārkāpēja vienīgā cerība bija Kristū. Dievs redzēja, "ka neviena nav, un brīnījās, ka aizstāvētāja nav; un Viņam palīdzēja Viņa elkonis; un Viņa taisnība Viņu uzturēja." (Jes. 59,16.)

Kungs izvēlējās ļaudis, lai viņi kļūtu par Viņa patiesības uzglabātājiem. Viņš gribēja, lai caur Viņa rakstura atklāšanos Izraēlā Viņam tuvotos visi cilvēki. Visai pasaulei vajadzēja pasludināt ieaicinošo evaņģēliju. /26/ Upuru kalpošanas mācībām vajadzēja paaugstināt Kristu tautu priekšā. Visiem, kas Viņu uzlūkotu, vajadzēja dzīvot.

Bet Izraēls nepiepildīja Dieva nodomu. Viņi aizmirsa Dievu un no sava skata pazaudēja augsto priekštiesību - būt Viņa pārstāvjiem. Svētības, ko viņi bija saņēmuši, nenesa svētību pasaulei. Visas priekšrocības viņi izlietoja sevis pagodināšanai. Viņi nolaupīja Dievam kalpošanu, kādu Viņš no viņiem prasīja. Saviem līdzcilvēkiem viņi nolaupīja reliģisko vadību un svētu piemēru.

Beidzot Dievs sūtīja Savu Dēlu, lai Viņš cilvēkiem atklātu Neredzamā raksturu. Kristus nāca un dzīvoja šai pasaulē paklausībā Dieva likumiem. Lai glābtu pasauli Viņš nodeva Savu dārgo dzīvību un Savus kalpus darīja par Saviem namturiem. Dāvinot Kristu, cilvēkam ir atdotas visas Debesu bagātības. Debesis draudzi pilnīgi apgādāja ar barību bada cietējām dvēselēm. Dieva ļaudīm šīs bagātības vajadzēja nest pasaulei. Viņiem vajadzēja uzticīgi pildīt savu pienākumu, turpinot darbu, līdz žēlastības vēsts būs aptvērusi visu pasauli.

Kristus uzkāpa Debesīs un sūtīja Savu Svēto Garu, lai mācekļu darbam piešķirtu spēku. Vienā dienā atgriezās tūkstoši. Vienas paaudzes laikā evaņģēliju pasludināja visām tautām zem debesīm. Bet pamazām stāvoklis izmainījās. Draudze pazaudēja sava pirmo mīlestību. Tā kļuva savtīga un iemīlēja mieru un ērtības un atdevās pasaules garam. Ienaidnieks savaldzināja ļaudis, kuriem Dievs bija devis gaismu tumsā grimstošajai pasaulei, - gaismu, kurai vajadzēja atspīdēt labos darbos. Pasaulei nolaupīja svētības, ko Dievs gribēja cilvēkiem dot.

Vai šai paaudzē neredzam to paša atkārtojamies? Daudzi mūsu dienās aiztur brīdinājuma vēsti, ko Dievs viņiem uzticējis, lai glābtu pasauli. Dieva Vārdā attēlots kāds eņģelis skrienam debess vidū: "Tam bija mūžīgs evaņģēlijs, /27/ ko sludināt tiem, kas virs zemes dzīvo, un visām tautām un ciltīm, un valodām, un ļaudīm. Šis ar stipru balsi sacīja: bīstieties Dievu un dodiet Viņam godu, jo Viņa sodības stunda ir nākusi, un pielūdziet To, kas radījis debesis un zemi, un jūru, un ūdens avotus." (Atkl. 14, 6.7.)

Mums jānes pasaulei Atklāsmes grāmatas 14. nodaļas vēsts. Tā šīm pēdējām dienām ir dzīvības maize. Cilvēcīgu būtņu miljoni iet bojā nezināšanā un noziegumos. Bet daudzi, kuriem Dievs uzticējis dzīvības krājumus, vienaldzīgi noraugās uz šīm dvēselēm. Daudzi aizmirst, ka viņiem uzticēta dzīvības maize tiem, kas mirst ilgas pēc pestīšanas.

Ak, kā vajadzīgi svētījušies kristieši, Kristum līdzīga izturība, ticība, kas darbojas mīlestībā un skaidro dvēseli! Kaut Dievs mums palīdzētu nožēlot savus grēkus un mūsu kūtrās kustības pārvērst svētotā aktīvā darbā. Lai Dievs mums palīdz vārdos un darbos parādīt, ka bojā ejošās dvēseles ir mūsu nasta.

Katru mirkli pateiksimies Dievam, ka Viņš pacietīgi panes mūsu gauso, ar ticību nesavienoto darbošanos. Mēs nedrīkstam sev glaimot, domājot par to, ko esam paveikuši, jo esam tik maz strādājuši. Mums jāstrādā daudz dedzīgāk. Mūsu pūles nedrīkst mitēties. Mūsu modrība nedrīkst atslābt. Nekad mūsu dedzība nedrīkst samazināties. Mūsu garīgā dzīvība ik dienas jāatspirdzina un jāatjauno straumē, kas dara priecīgu un laimīgu mūsu Dieva pilsētu. Mums vienmēr jābūt modriem ieraudzīt izdevības, kad izlietot Dievam par godu mums piešķirtās spējas.

Pasaule ir teātris; aktieri, tās iedzīvotāji, sagatavojušies pēdējā lielajā drāmā nospēlēt savu lomu. Lielajā cilvēku pulkā nav vienprātības, izņemot gadījumus, kad cilvēki apvienojas, lai sasniegtu savus savtīgos mērķus. Dievs visu to redz. Šo Viņa nepaklausīgo pavalstnieku dzīvē piepildīsies Viņa nodoms. Pasaule nav nedota cilvēku /28/ rokās, lai gan Dievs pieļauj, ka laiku pa laikam virsroku ņem sajukums un nekārtība. Spēki no apakšas strādā, lai pēdējos lielos notikumus pārvērstu drāmā, - sātānam nākot kā Kristum un ar visādu netaisnības pievilšanu strādājot cilvēkos, kas saistījušies slepenās savienībās. Kas atdodas tieksmēm uz šādām savienībām, tie piepilda ienaidnieka plānus. Iznākums atklās lietas būtību.

Pārkāpumi gandrīz sasnieguši savu robežu. Sajukums piepilda pasauli, un drīz pār cilvēkiem nāks lielas briesmas. Gals ir ļoti tuvu. Mums, kas pazīstam patiesību, vajadzētu sagatavoties notikumiem, kas drīz nāks pār pasauli negaidīti un neatvairāmi.

Jānis raksta: "Un es redzēju lielu baltu godības krēslu un To, Kas uz tā sēdēja, no Kā vaiga zeme un debesis bēga, un vieta tiem netapa atrasta. Un es redzēju mirušos, mazos un lielos, stāvam Dieva priekšā, un grāmatas tapa atvērtas; un cita grāmata tapa atvērta, kas ir dzīvības grāmata. Un mirušie tapa tiesāti pēc rakstiem grāmatās, pēc viņu darbiem." (Atkl. 20,11.12.)

Vai mēs nelīdzināmies aizmigušiem cilvēkiem? Ak, ja jaunieši un jaunietes mūsu iestādēs, kas tagad nav gatavi Kunga atspīdēšanai, nav derīgi kļūt par Kunga ģimenes locekļiem, spētu tikai izprast laika zīmes, kāda tad pārmaiņa būtu viņos redzama! Kungs Jēzus aicina pašizliedzīgus strādniekus iet Viņa pēdās, staigāt un strādāt Viņam, ņemt krusta un sakot, kurp Viņš viņus vada.

Daudzi jūtas apmierināti, upurējot Kungam niecīgus pakalpojumus. Viņu kristīgajums ir vājš. Kristus par grēciniekiem nodeva pats Sevi. Kādām gan rūpēm un nemieram par dvēseļu pestīšanu vajadzētu valdīt mūsos, redzot, ka /29/ cilvēcīgas būtnes iet bojā savos grēkos! Šīs dvēseles ir bezgalīgi dārgi atpirktas. Dieva Dēla nāve pie Golgatas krusta ir viņu vērtības noteicēja. Dienu no dienas viņi izšķiras vai nu par mūžīgu dzīvību vai mūžīgu nāvi. Tomēr vīri un sievas, kas sakās kalpojam Kungam, jūtas apmierināti, dzīvojot savstarpējās nesaskaņās. Ja viņi būtu svētojušies Kunga darbam, tad viņi necīnītos un neķildotos līdzīgi nepaklausīgiem bērniem ģimenē. Tad strādātu visi. Katrs stāvētu savā pienākuma vietā, strādājot ar sirdi un dvēseli kā Kristus krusta misionārs. Pestītāja Gars mājotu strādnieku sirdīs, un redzami būtu taisnības darbi. Strādnieku darbu pavadītu atmodušās draudzes līdzdalība un tās lūgšanas. Norādījumus viņi saņemtu no Kristus. Strīdiem un sacensībām nebūtu laika.

Vēsts nāktu no lūpām, ko skārusi kvēloša ogle no dievišķā altāra. Atskanētu dedzīgi, skaidri vārdi. Pret Debesīm paceltos pazemīgu, salauztu siržu aizlūgšanas. Ar vienu roku strādnieki turētos pie Kristus, kamēr ar otru viņi satvertu grēciniekus un vilktu tos pie Pestītāja.

"Un šis evaņģēlijs no Dieva valstības visā pasaulē taps sludināts visām tautām, un tad nāks gals." (Mat. 24,14.)

"Glāb, kas uz nāvi pazudināti un kas pie kaušanas top vesti; vai tu no tiem atrausies? Ja tu saki; "Redzi, mēs to nezinām," vai tad Tas, Kas sirdis pārmana, to nemana? Un, Kas tavu dvēseli pasargā, to nezina? Un vai Viņš cilvēkam neatmaksās pēc viņa darba?" (Sak. v. 24,11.12.)

/30/

DARBS DZIMTENĒ UN ĀRZEMĒS

Sent Helensā, Kal., 1902. gada 7. aug.

"Vai jūs nesakāt: vēl ir 4 mēneši, un tad nāk pļaujamais laiks? Redzi, Es jums saku: paceliet acis un skatiet druvas; jo tās jau ir baltas uz pļaušanu. Un, kas pļauj, tas dabū algu un sakrāj augļus uz mūžīgu dzīvi; ka abi var priecāties kopā - sējējs un pļāvējs. Un šai ziņā ir patiesi sacīts: cits ir sējējs un cits pļāvējs." (Jāņa 4,35.-37.)

Iesējis sēklu, zemkopis mēnešiem ilgi spiests gaidīt, kamēr uzdīgst un nobriest labība pļaujai. Cerības redzēt nākotnē augļus iedrošina viņu sēt. Pļaujas laikā sagaidāmie labie ienākumi atviegļina viņa pūles.

Ne tāda bija patiesības sēkla, ko Kristus iesēja samariešu sievas prātā, sarunājoties ar viņu pie akas. Viņa izsētās sēklas pļauja nebija jāgaida nākotnē, bet vajadzēja tūlīt pļaut. Tikko Viņa vārdi bija izskanējuši, iesētā sēkla jau uzdīga un nesa augļus, atmodinot viņas saprašanu un darot viņu spējīgu atzīt, ka viņa runājusi ar Kungu Jēzu Kristu. Viņa savā sirdī jāva iespīdēt dievišķās gaismas stariem. Aizmirsusi ūdens krūzi, viņa steidzās labo vēsti paziņot saviem brāļiem, samariešiem. "Nāciet," viņa sacīja, "redziet vienu Cilvēku, Kas man visu ir sacījis, ko es esmu darījusi." (Jāņa 4,29.) Un viņi tūlīt nāca pie Viņa. Tieši tad Pestītājs šīs samariešu dvēseles pielīdzināja druvām. "Paceliet acis," Viņš sacīja Saviem mācekļiem, "un skatiet druvas, jo tās jau ir baltas uz pļaušanu."

"Kad nu samarieši pie Viņa nāca, tad tie Viņu lūdza, ka Viņš pie viņiem paliktu; un Viņš tur palika 2 dienas." /31/ UN cik daudz tika strādāts šajās dienās! Kāds bija iznākums? - "Un daudz vairāk no viņiem ticēja Viņa paša vārda dēļ; un sacīja sievietei; mēs neticam vairs tavas valodas dēļ, jo mēs paši Viņu esam dzirdējuši un zinām, ka šis tiešām ir pasaules Pestītājs - Kristus." (Jāņa 4,40.-42.)

Kristus, atverot samariešiem Dzīvības Vārdu, bagātīgi sēja patiesības sēklu un rādīja ļaudīm, kā arī viņi varētu sēt patiesības sēklu citu prātā. Cik daudz laba varētu paveikt, ja visi, kas pazīst patiesību, strādātu grēcinieku labā, - to labā, kam tik ļoti vajadzīgs zināt un saprast Bībeles patiesības un kas tikpat labprātīgi atsauktos uz šīm patiesībām, kā samarieši atsaucās Kristus vārdiem! Cik maz mēs dalāmies līdzjūtībā ar Dievu tur, kur tai vajadzētu izveidoties par visstiprākajām vienotības saitēm starp mums un Viņu, līdzjūtībā pret pagrimušām, vainīgām, cietošām dvēselēm, kas mirušas pārkāpumos un grēkos! Ja cilvēki dalītos Kristus līdzietībā, tad viņu sirdis pastāvīgi pildītu skumjas par daudzo lauku vajadzībām, kuros tā trūkst strādnieku.

Darbs ārzemju laukos jāvirza uz priekšu nopietni un saprātīgi. Un darbu savās mājās arī nekādā ziņā nedrīkst pamest novārtā. Nepametīsim neievērotus un neatstāsim novārtā laukus, kas atrodas mūsu durvju ēnā, tādus kā mūsu zemes lielās pilsētas. Šie lauki ir tikpat svarīgi kā jebkurš ārzemju lauks.

Dieva iedrošinošā žēlastības vēsts jāpasludina Amerikas pilsētās. Šais pilsētās dzīvojošie vīri un sievas steidzīgā kārtā arvien vairāk un vairāk sapinas savās veikala darīšanās. Viņi, ne par ko citu nedomājot, ceļ ēkas, kuru torņi sniedz debesis. Viņu prātu pilda dažādi plāni un godkāriģi nodomi. Katram Savam kalpam sludinātājam /32/ Dieva pavēl: "Sauc pilnā kaklā, pacel savu balsi kā bazūni un pasludini Maniem ļaudīm viņu pārkāpumus un Jēkaba namam viņa grēkus." (Jes. 58,1.)

Pateiksimies Kungam, ka ir nedaudz strādnieku, kas dara visu iespējamo, lai mūsu novārtā pamestajās pilsētās uzceltu Dievam dažus pieminekļus. Atcerēsimies, ka mums pienākas iedrošināt šos strādniekus. Dievam nepatīk, ka Viņa ļaudis mūsu zemē tik maz atzīst un atbalsta uzticīgos strādniekus lielajās pilsētās. Darbs dzimtenē tieši tagad ir ļoti svarīga problēma. Pašlaik darbam šais laukos ir vislabvēlīgākie apstākļi. Nebūs ilgi jāgaida, kad stāvoklis kļūs daudz smagāks.

Jēzus raudāja par Jeruzalemi, par Viņa izredzēto ļaužu noziegumiem un stūrgalvību. Viņš raud arī par to cilvēku cietsirdību, kas, saukdamies par Viņa līdzstrādniekiem, jūtas pavisam labi, neko nedarot. Vai tie, kam jāsaprot dvēseļu vērtība, nes līdz ar Kristu smago nastu un raudot skumst par pasaules bezdievīgajām pilsētām? Šīm pilsētām, kas gandrīz pilnīgi nodevušās elku dievībai, draud bojā eja. Kā lielajā galīgā norēķina dienā varēsime attaisnoties, kāpēc vēl neesam iegājuši šajās pilsētās?

Virzot uz priekšu, darbu Amerikā, lai Dievs mums palīdz veltīt vajadzīgo uzmanību arī citām zemēm, lai strādnieki šais vietās nebūtu saistīti, nespējīgi atstāt Dievam pieminekļus daudzās vietās. Neļausim, ka mūsu zeme sevī uzsūc par daudz labuma. Neturpināsim izturēties nolaidīgi pret pienākumu attiecībā uz miljoniem, dzīvojošiem citās zemēs. Centīsimies labāk saprast apstākļus un izpirkt pagātni. /33/

Mani brāļi un māsas Amerikā, var būt, ka, paceļot savas acis un skatot tālos laukus, kas balti pļaujai, jūs paši bagātīgi saņemsiet Dieva žēlastību. Jūs, kas neticības dēļ esat bijuši garīgi nabagi, personīgi pūloties, kļūsiet bagāti labos darbos. Jūsu dvēselēm pārpilnības vidū vairs ilgāk nebūs jācieš bads, bet saņemsiet sev labās lietas, kas Dievam ir priekš jums krājumā. Kad jūs sapratīsiet, cik ļoti strādniekiem trūkst līdzekļu darbam ārzemju laukos, tad

darīsiet visu iespējamo, lai palīdzētu tiem, un jūsu dvēseles atspīrgs un garīgā apetīte kļūs veselīga. Dieva Vārds atsvaidzinās jūsu prātu, jo šis Vārds ir dzīvības koka lapas - tautām par dziedināšanu.

Atbildot uz Kunga jautājumu: "Ko Es sūtīšu?" Jesaja atsaucās: "Še es esmu; sūti mani." (Jes. 6,8.) Tu, mans brāli un mana māsa, varbūt pats nespēji iet Kunga vīna kalnā, bet tu vari dot līdzekļus, lai sūtītu citus. Tā tu savu naudu nodosi mijējiem; un, kad atnāks Kungs, tu Viņam varēsi atdot Viņa īpašumu līdz ar augļiem. Jūsu līdzekļus var izlietot, lai izsūtītu un uzturētu Dieva vēstnešus, kas ar balsi un iespaidu pasludinās vēsti: "Sataisiet Kunga ceļu; dariet līdzenas Viņa tekas." (Mat. 3,3.) Ir likti plāni darba uz priekša virzīšanai, un tagad pienācis laiks strādāt jums.

Ja jūs strādāsiet pašreizējā, darot visu iespējamo, lai darbs jaunos laukos izplestos, tad Kungs jums palīdzēs, stiprinās jūs un svētīs. Uzticieties apsolījumam, ka ar jums būs Tas, Kas jūs uztur un Kas ir gaisma un dzīvība. Visu dariet mīlestībā uz Jēzu un dārgajām dvēselēm, par kurām Viņš nomira. Strādājiet ar skaidru, dievišķīgu, sirdi izjustu mērķi pagodināt Dievu. Kungs redz un saprot, /34/ un Viņš jūs izlietos, neskatoties uz jūsu vājumu, ja jūs savus talantus upurēsi, nododot tos Viņa kalpošanā; jo darbīgā, nesavtīgā kalpošanā vājais kļūst stiprs un saņem Viņa dārgo atzinību. Prieks Kungā ir stipruma uzturētājs. Ja jūs būsi uzticīgi, tad miers, kas sniedzas pāri visai saprašānai, būs jūsu daļa šai dzīvē, un nākamajā dzīvē jūs ieiesiet sava Kunga priekā.

1903. gada 23. janv.

Man kaut kas jāraksta attiecībā uz veidiem, kādos paiet garām un neievēro mūsu pilsētas Amerikā, - pilsētas, kurās patiesība vēl nav pasludināta. Vēsts ir jādzird tūkstošiem svešinieku, kas dzīvo šais pilsētās mūsu dzimtenes laukā.

Es nevaru saprast, kāpēc mūsu ļaudis tik vāji izjūt savu pienākumu pret darbu, uz kuru Kungs jau gadiem ilgi man norāda, - pasludināt tagadējās patiesības vēsti dienvidu štatos. Tikai nedaudzi saprot, ka uz viņiem gulstas atbildība uzņemties šo darbu. Mūsu ļaudis nav gājuši jaunos laukos un nav strādājuši Dienvidu pilsētās. Atkal un atkal Kungs ir atklājis šī lauka vajadzības, bet bez sevišķiem rezultātiem. Dažreiz man likās, ka es vairs ilgāk nespēju nest šī darba nastu. Es domāju, ka, ja cilvēki turpinās izturēties nevērīgi pret šo darbu, tad es visu atstāšu pašplūsmai un lūgšu, lai Kungs apžēlojas par nesaprātīgajiem un tiem, kas negājuši neceļos.

Bet Kungam ir strīds ar mūsu sludinātājiem un ļaudīm, un man jārunā, uzliktot viņiem Dienvidu un mūsu zemju pilsētu darba nastu. Vai ir kāds, kas, neredzot vēsti pasludinātu lielajā Ņujorkā un citās neapstrādātajās pilsētās, /35/ jūtas par to smagi nospiests? Ne visus līdzekļus, kurus var savākt Amerikā, jāsūta prom uz tālām zemēm, kamēr pašu mājās ir labvēlīgas izdevības pasludināt patiesību miljoniem, kas to vēl nekad nav dzirdējuši. Starp šiem miljoniem ir dažāda tautību pārstāvji, no kuriem daudzi ir sagatavoti uzņemt vēsti. Daudz darāms mūsu durvju paēnā - Kalifornijas pilsētās, Ņujorkā un daudzos citos štatos.

Dievs uzrunā Savus ļaudis: "Celies, topi apgaismota, jo tava gaisma nāk, un Kunga godība uzlec pār tevi." (Jes. 60, 1.) Kāpēc tad viņi tik maz izjūt nastu pacelt patiesības karogu jaunās vietās? Kāpēc viņi nepaklausa vārdam: "Pārdodiet, kas jums ir, un dodiet nabagiem; gādājiet sev makus, kas nenovecojas, neiznīcīgu mantu Debesīs." (Lūkas 12, 33.) Kāpēc viņi neatdod Kungam Viņa īpašumu un neiegulda to Debesu veikalos? Kāpēc tagad vēl nopietnāk neatskan aicinājums pēc brīvprātīgajiem, kas izietu uz pļaujai nobriedušiem laukiem? Ja nestrādās vairāk par to, kas līdz šim ir darīts Amerikas pilsētās, tad sludinātājiem un ļaudīm būs jādod smags norēķins Tā priekšā, Kurš katram cilvēkam ir paredzējis savu darbu.

Mēs atkārtojam lūgšanu: "Lai nāk Tava valstība. Tavs prāts lai notiek kā Debesīs, tā arī virs zemes." (Mat. 6, 10.) Vai mēs darām savu daļu, lai šī lūgšana piepildītos? Mēs apliecinām, ka ticam, ka uzdevums, kuru Kristus deva Saviem mācekļiem, attiecas arī uz mums. Vai mēs to pildām? Lai Dievs mums piedod briesmīgo nolaidību darbā, kuram līdz šim esam pieskārušies tikai ar pirkstu galiem. Kad padarīsim šo darbu? Mana sirds ir nospiesta un noskumusi, redzot tāda aklumu no Dieva ļaužu puses.

Amerikā iet bojā nezināšanā un grēkā tūkstošiem /36/ cilvēku. Un tie, kas pazīst patiesību, lūkojoties uz tālāk esošajiem laukiem, vienaldzīgi paiet garām laukiem, kas atrodas

viņu tuvumā un kur vajadzīga viņu palīdzība. Kristus saka: "Ej, strādā šodien Manā vīnkalnā." "Vai jūs nesakāt: vēl ir 4 mēneši, un tad nāk pļaujamais laiks? Redzi, Es jums saku: Paceliet acis un skatiet druvas; jo tās jau ir baltas uz pļaušanu." (Mat. 21,28. Jāņa 4.35.)

Uzmostieties, uzmostieties, mani brāļi un māsas, un ieejiet Amerikas laukos, kur nekad nav strādāts. Ja esat kaut ko devuši ārzemju laukiem, nedomājiet, ka ar to jau jūs pienākums ir izpildīts. Ir jāstrādā ārzemju laukos, bet Amerikā arī ir jāveic tieši tikpat svarīgs darbs. Amerikas pilsētās dzīvo gandrīz visu tautību un valodu ļaudis. Viņiem vajadzīga gaisma, ko Dievs sniedzis Savai draudzei.

Kungs dzīvo un valda. Drīz Viņš celsies visā varenumā un briesmīgi satricinās zemi. Tagad jānes sevišķa vēsts, vēsts, kas caur spiestos garīgajai tumsai un pārliecinātu un atgrieztu dvēseles. "Steidzies, glāb savu dzīvību," šis sauciens jādzird visiem, kas dzīvo grēkā. Mums tagad jābūt ļoti nopietni darbīgiem. Nevienam mirkli mēs nedrīkstam izšķiest kritizēšanai un apsūdzībām. Lai tie, kas pagātnēs tā izturējušies, krīt uz saviem ceļiem lūgšanā un sargās Dieva vārdu un Dieva plānu vietā likt savus vārdus un plānus.

Mums nav laika, lai kavētos pie mazsvarīgiem jautājumiem. Mūsu laiks jāizlieto, pasludinot pēdējo žēlastības vēsti vainīgajai pasaulei. Ir vajadzīgi cilvēki, kas strādātu, Dieva Gara iedvesmoti. Dažu mūsu sludinātāju svētrunām jābūt daudz spēcīgākām, nekā tās ir tagad, citādi /37/ daudzi atkritēji nesīs miermīlīgu, nenoteiktu vēsti, kas ļaudis tikai iemidzina. Visas uzrunas vajadzētu teikt, izjūtot, izprotot briesmīgās Dieva tiesas dienas tuvumu. Patiesības vēsti jāsludina lūpām, ko skārusi dzīvā ogle no dievišķā altāra.

Mana sirds sāp, domājot par dažu mūsu sludinātāju miermīlīgo vēsti, kad viņiem vajadzēja pasludināt dzīvības un nāves vēsti, sludinātāji guļ; draudzes locekļi aizmiguši; un pasaule iet bojā grēkā. Lai Dievs palīdz Viņa ļaudīm uzmosties un staigāt un strādāt kā cilvēkiem, kas stāv uz mūžīgās pasaules robežas. Drīz pasaules iedzīvotāji piedzīvos briesmīgu pārsteigumu. Pēkšņi ar spēku un lielu godību nāks Kristus. Tad vairs nebūs laika, lai sagatavotos Viņa sastapt. Tagad mums ir laiks sniegt brīdinošo vēsti.

Mēs esam pārvaldnieki, kuriem prombūtnē esošais mūsu Kungs uzticējis rūpes par Viņa namu un Viņa interesēm, kuru dēļ Viņš nāca kā kalps uz šo pasauli. Viņš ir atgriezies Debesīs, atstājot mums Viņa doto uzdevumu, un Viņš sagaida, lai mēs būtu modri un gaidītu Viņa parādīšanos. Būsim uzticīgi mums uzticētajam uzdevumam, lai Viņš, pēkšņi atnākot, neatrastu mūs guļam.

DARBS EIROPĀ

Sent Helensā, Kal., 1902. gada 7. dec.

Maniem brāļiem Eiropā -

Man jums jāsaka daži vārdi. Ir pienācis laiks, kad Eiropā daudz kas jāpadara. Eiropā var padarīt tikpat lielu darbu, kāds paveikts Amerikā. Lai nodibinām sanatorijas (sanitarium) un higiēniskas ēdnīcas. Lai tagadējās patiesības gaisma atspīd presē. Lai attīstās mūsu grāmatu tulkošanas darbs. Man rādīja, ka Eiropas zemēs gaisma tiks aizdedzināta daudzās vietās.

Daudz ir vietu, kur Kunga darbs neizskatās pareizs. Palīdzība vajadzīga Itālijā, Francijā, Skotijā un daudzās citās zemēs. Šajās vietās vajadzētu darīt lielu darbu. Ir vajadzīgi strādnieki. Starp Dieva ļaudīm Eiropā ir spējīgi vīri, un Kungs grib, lai viņi savus talantus izlietotu, nodibinot visā Lielbritānijā un kontinentā centrus, no kuriem Viņa patiesības gaisma spīdētu tālāk.

Ir jāstrādā Skandināvijā. Dievs ir tikpat labprātīgs darboties caur Skandināvijas ticīgajiem kā caur Amerikas ticīgajiem.

Mani brāļi, savienojieties ar Kungu Cebaotu. Lai Viņš ir jūsu bijāšana un jūsu bailes. Ir pienācis laiks Viņa darba paplašināšanai. Mūs gaida nemierīgi laiki, bet, ja mēs turēsimies kristīgā sadraudzībā, ja neviens necentīsies pēc pārākuma, tad Dievs vareni strādās mums.

Uzturēsim dzīvu cerību un drosmi. Mazdūšība kalpošanā Dievam ir grēcīga un neprātīga. Viņš zina katru mūsu vajadzību. Viņš ir visspēcīgais. Viņš Saviem kalpiem var /39/ dāvināt tik

daudz spēju un prasmes, cik viņu vajadzības to prasa. Viņš nekad nepagurst Savā bezgalīgajā mīlestībā un līdzjūtībā. Visvarenības cēlums Viņā savienojas ar Gana Maigumu un rūpēm. Mums nav jābīstas, ka Viņš varētu Savus solījumus neizpildīt. Viņš ir mūžīga patiesība. Nekad Viņš nelauzīs Savu derību, kuru Viņš slēdzis ar tiem, kas Viņu mīl. Viņa solījumi draudzei ir mūžīgi stipri. Viņš to darīs par mūžīgu skaistumu, Viņš to izveidos par daudzu paaudžu prieku.

Mācieties Jesajas 41. nodaļu un centieties izprast to visā tās svarīgumā. Dievs paziņo; "Es upes izlaidīšu no augstiem kalniem un avotus ielejās; Es tuksnesi darīšu par ūdens ezeru un sausu zemi par ūdens avotiem. Es tuksnesī stādīšu ciedrus, akācijas, mirtes un eļļas kokus, Es sausā klajumā stādīšu priedes, egles un dižskābaržus kopā; lai tie redz un atzīst, apdomā un visi kopā saprot, ka Kunga roka to ir darījusi un Svētais Izraēlā to ir radījis." (Jes. 41,18.-20.)

Kas izvēlējies Kristu, tas savienojies ar spēku, ko nevar pārvarēt nekāda cilvēcīga gudrība vai cilvēcīgs stiprums. "Nebīsties, jo Es esmu ar tevi," Viņš paziņo; "neatkāpies, jo Es esmu tavs Dievs; Es tevi stiprinu, Es tev arī palīdzu. Es tevi arī turu ar Savas taisnības labo roku." "Es, Kungs, tavs Dievs, satveru tavu labo roku, Es, Kas uz tevi saka: Nebīsties, Es tev palīdzu." (Jes. 41.10. 13)

"Ar ko tad jūs Mani līdzināsi, kam Es būtu līdzīgs? saka Svētais. Paceliet acis uz augšu un skatieties. Kas šīs lietas ir radījis un izved viņu pulku pēc skaita: Viņš tos visus sauc pie vārda pēc Sava lielā spēka, un Viņa stiprums ir tik varens, ka neviena netrūkst. Kāpēc tad tu saki, Jēkab, un tu, Izraēl, runā: Mans ceļš ir Kungam /40/ paslēpts, un mana tiesa aiziet manam Dievam garām? Vai tu nezini? Vai tu neesi dzirdējis? Mūžīgs Dievs ir Kungs, Kas zemes galus radījis. Viņš nepiekuš un nenogurst. Viņa prāts ir neizprotams. Viņš piekusušiem dod spēka un vairo stiprumu nespēcīgiem. Jaunie piekusis un nogurs, un jaunekļi kritin kritīs. Bet, kas uz Kungu paļaujas, dabūs jaunu spēku; viņi skries uz augšu ar spārniem kā ērgļi; viņi tecēs un nepiekusīs; viņi staigās un nenogurs." (Jes. 40,25.-31.)

Patiesības gaismai jāatspīd līdz pasaules galiem. Ar debešķīgu spožumu uz Viņa pārstāvjiem no Pestītāja vaiga staro lielāka un lielāka gaisma. Tai jāatspīd nakts tumsā slīgstošajā pasaulē. Mēs, kas esam Viņa līdžstrādnieki, lūgšim Viņa Gara svaidījumu, lai varētu mirdzēt arvien spožāk un spožāk.

Šī laika patiesības gaisma tagad iespīd ķēniņu kabinetos. Valstsvīru uzmanība ir pievērsta Bībelei - tautu statūtu Grāmatai, un viņi ar to salīdzina savas valsts likumus. Kā Kristus pārstāvji mēs nedrīkstam zaudēt laiku. Savās pūlēs mēs nedrīkstam aprobežoties ar dažām vietām, kas gaismu saņēmušas tik bagātīgi, ka to vairs nevērtē. Evaņģēlija vēsts jāpasludina visām tautām un ciltīm, un valodām, un ļaudīm.

CĪŅAS SKATS

/41/

Parādīšanā es redzēju divas armijas briesmīgā savstarpējā cīņā. Vienu armiju vadīja pasaulīgas niecības karogi, otru vadīja valdnieka Imanuela asinīm slacītais karogs. Karogs pēc karoga noslīga putekļos, jo vienība pēc vienības no Kunga armijas pievienojās ienaidniekam, un cilts pēc cilts no ienaidnieka rindām savienojās ar Dieva baušļus turošiem ļaudīm. Kāds eņģelis, lidojot debess vidū, lika Imanuela karogu daudzās rokās, kamēr viens varens karavadonis skajā balsī sauca: "Stājieties ierindā. Lai tie, kas ir uzticīgi Dieva baušļiem un Kristus liecībai, tagad ieņem savas vietas. Izejiet no viņiem un atšķiraties, neaizskariet neko netīru, un Es jūs pieņemšu un būšu jums par Tēvu, un jūs būsiat Mani dēli un meitas. Lai visi, kas grib, ceļas palīgā Kungam, palīgā Kungam pret vareno."

Kauja bija nikna. Uzvarēja te viena, te otra puse. Pašlaik atkāpās krusta kareivji, "kā kad karoga nesējs nogurst". (Jes. 10,18.) Bet viņa šķietamā atkāpšanās nozīmēja tikai izdevīgāku pozīciju ieņemšanu. Bija dzirdami gaviļu saucieni. Atskanēja slavas dziesma Dievam, un, kad Kristus kareivji pacēla Viņa karogu uz cietokšņa mūriem, kas līdz tam piederēja ienaidniekam, šai dziesmai pievienojās arī eņģeļu balsis. Mūsu pestīšanas Vadonis komandēja kauju un sūtīja palīdzību Saviem kareivjiem. Vareni atklājās Viņa spēks, iedrošinot viņus cīnīties un spiesties uz vārtiem. Vadot viņus soli pa solim uz priekšu, uzvarēdams un lai uzvarētu, Viņš viņiem mācīja briesmīgas lietas taisnībā.

Beidzot bija iegūta uzvara. Armija, kas sekoja karogam ar uzrakstu "Dieva baušļi un Jēzus ticība", uzvarēja /42/ brīnišķi. Kristus kareivji nostājās cieši pie pilsētas vārtiem, un tā līksmi uzņēma savu Ķēniņu. Bija nodibināta miera, līksmības un mūžīgas taisnības valstība.

Patlaban draudze cīnās. Tagad mums jāstāv pretī pusnakts tumsā grimušajai pasaulei, kas gandrīz pilnīgi nodevusies elku pielūgšanai. Bet tuvojas diena, kad kauja būs izcīnīta, uzvara iegūta. Dieva prāts notiks virs zemes, kā arī Debesīs. Tad tautām nebūs nekādu citu likumu kā tikai Debesu likumi. Visi būs viena laimīga, draudzīga ģimene, ietērupies slavas un pateicības apģērbā - Kristus taisnības tērpā. Visa daba savā pārsteidzošajā jaukumā pienesīs Dievam pastāvīgu slavu un apbrīnu. Pasauli pielies Debesu gaisma. Gadi aizritēs priekā un laimē. Mēness gaisma būs kā saules gaisma, un saule mirdzēs septiņkārt spožāk nekā tagad. Rīta zvaigznes dziedās, un Dieva dēli priekā gavilēs, kad Dievs un Kristus kopīgi pasludinās: "Nekāda grēka vairs nebūs, un arī nekādas nāves vairs nebūs."

Man rādīja šo skatu. Bet draudzei jācīnās, un tā cīnīsies pret redzamiem un neredzamiem ienaidniekiem. Sātana cilvēcīgie darba rīki ir sakustējušies. Cilvēki savienojusies, lai pretotos Kungam Cebaotam. Šīs sazvērestības turpināsies, līdz Kristus atstās Savu Aizstāvja vietu žēlastības krēsla priekšā un uzvilks atriebēja (atmaksas) tērpu. Sātana aģenti (sātaniskie spēki) atrodas katrā pilsētā. Tie enerģiski organizē partijās tos, kas pretojās Dieva likumiem. Tie, kas sevi sauc par svētiem, kā arī tie, kas atklāti atzīst savu neticību, ieņem savu vietu šajās partijās, šinī laikā Dieva ļaudis nedrīkst būt vāji. Ne uz mirkli mēs nedrīkstam atļauties zaudēt modrību

"Topiet spēcīgi Kungā un Viņa spēka varā. Apvelciet visas Dieva bruņas, lai varētu pretī stāvēt velna viltīgām /43/ uzmākšanās. Jo mums nav cīnīšanās pret miesu un asinīm, bet pret valdībām un varām, pret pasaules valdītājiem šīs pasaules tumsībā, pret jauniem gariem gaisā. Tādēļ satveriet visus Dieva ieročus, lai jūs varat pretī stāvēt jaunā dienā un, visa uzvarējuši, pastāvēt. Tad nu stāviet, savus gurnus apjozuši ar patiesību un apvilkuši taisnības bruņas; un kājas apāvuši ar gatavu prātu pakal dzīties miera evaņģēlijam; pār visām lietām sagrābuši ticības priekš turamās bruņas, ar ko jūs blēdnieka ugunīgās bultas visas varēsiet izdzēst. Un ņemiet pestīšanas bruņu cepuri un Gara zobenu, tas ir, Dieva Vārdu." (Ef. 6,10.-17.)

"Un par to es Dievu lūdzu, ka jūsu mīlestība jo dienas vairotos atzīšanās un visā samanīšanās; ka jūs varat pārbaudīt to, kas labs un kas ļauns; lai jūs esat skaidri un nevainojami uz Kristus dienu, piepildīti ar taisnības augļiem, kas ir caur Jēzu Kristu, Dievam par godu un slavu." (Fi1. 1,9.-11.)

"Tikai turieties cienīgi pēc Kristus evaņģēlija; (lai jūsu sarunas saskan ar Kristus evaņģēliju - angļu tulk.) ... stāviet stingri vienā garā, vienā prātā kopā cīnīdamies par evaņģēlija ticību; un ka jūs nekādā lietā neizbīstāties no pretiniekiem; jo tas viņiem ir par zīmi, ka pazudīs, bet jums, ka tapsiet izglābti, un tas ir no Dieva. Jo jums žēlastība ir dota Kristus dēļ, ne vien uz Viņu ticēt, bet arī dzīvē par Viņu ciest." (Fi1. 1,27.-29.)

Šais pēdējās dienās ir atklātas nākamās godības ainas, ainas, kuras gleznojusi Dieva roka, un tām Viņa draudzei jābūt ļoti dārgām. Kas nodevības, bēdu un pārbaudījumu stundās stiprināja Dieva Dēlu? - Viņš redzēja Savas dvēseles ciešanu augļus un bija apmierināts. Viņš skatījās mūžības tālumos un redzēja to cilvēku laimi, kuriem Viņa pazemošanās sagādās piedošanu un mūžīgu dzīvību. Viņu pārkaupumi Viņu ievainoja, un viņu noziegumi Viņu sasita. Viņu sodīja, lai viņi saņemtu mieru, un Viņa brūces viņus /44/ dziedināja. Viņa ausis uztvēra atpestīto gaviles. Viņš dzirdēja atpirktos dziedam Mozus un Jēra dziesmu.

Mums jāskatās uz nākotni un Debesu svētlaimi. Nostājieties uz mūžības sliekšņa un klausieties, cik laipni un sirsnīgi apsveic tos, kas šai dzīvē strādājuši kopā ar Kristu, uzskatot ciešanas Viņa dēļ par priekštiesību un godu. Savienojoties ar eņģeļiem, viņi met savus vainagus pie Pestītāja kājām izsaukdamies: "Jērs, Kas tika nokauts, ir cienīgs ņemt spēku un bagātību, un stiprumu, un slavu, un godu, un pateicību... Tam, Kas sēž uz goda krēsla, un Jēram lai ir slava un gods, un vara mūžīgi mūžam!" (Atkl. 5,12.13.)

Tur atpestītie apsveic tos, kas viņus vadījuši pie paaugstinātā Pestītāja. Viņi kopīgi pagodina To, Kurš mira, lai cilvēcīgas būtnes varētu dzīvot tikpat ilgi cik Dievs. Cīņa ir galā. Visi smagie pārbaudījumi un strīdi ir beigusies. Uzvaras dziesmas pilda Debesis, atpestītiem nostājoties ap Dieva troni. Visi dzied līksmā melodijā; "Cienīgs, cienīgs ir Jērs, Kas tapa nokauts un atkal dzīvo, uzvarām vainagotais Uzvarētājs."

"Pēc tam es redzēju, un, raugi, liels pulks, ko neviens nevarēja izskaitīt, no visādām tautām un ciltīm, un ļaudīm, un valodām stāvēja goda krēsla priekšā un Jēra priekšā, apģērbti

baltām drēbēm, un palmu zari viņu rokās; un sauca ar stipru balsi un sacīja; Pestīšana pieder mūsu Dievam, Kas sēž uz goda krēsla, un Jēram." (Atkl. 7,9.10.)

"Šie ir tie, kas ir nākuši no lielām bēdām un ir mazgājuši savas drēbes un tās balinājuši Jēra asinīs. Tādēļ viņi ir Dieva goda krēsla priekšā un Viņam kalpo dienām un naktīm Viņa namā; un, Kas sēž uz goda krēsla, Tas mājās starp tiem. Ne viņi vairs izsalks, ne viņiem vairs slāps; ne saule, ne kāds karstums viņus vairs nespiedīs. Jo /45/ Jērs, Kas ir vidū goda krēsla priekšā, tos ganīs un tos vadīs pie dzīviem ūdens avotiem; un Dievs nožāvēs visas asaras no viņu acīm." "Un nāves vairs nebūs, nedz bēdas, nedz brēkšana, nedz raizes vairs nebūs, jo pirmās lietas ir pagājušas." (Atkl. 7,14.-17. 21,4.)

Vai izjutīsiet šī skata iedvesmojošo spēku? Vai ļausiet savām domām kavēties pie šīs ainas? Vai negribat patiesi atgriezties un tad iziet darbā tādā garā, kas pilnīgi atšķiras no tā, kurā jūs līdz šim esat strādājuši, un likt ienaidniekam atkāpties, salaužot katru šķērslī, kas kavē evaņģēlija virzīšanos uz priekšu, piepildot sirdis ar gaismu, mieru un Kunga prieku? Vai nožēlojamais kļūdu meklēšanas un kurnēšanas gars netiks aprakts, lai nekad vairs neceltos augšā? Vai no Kristus klātbūtnes skaidrotām, svētotām un pagodinātām sirdīm nepacelsies uz augšu slavas un pateicības vīraks? Vai ticībā nesatversim grēciniekus un nevadīsim viņus pie krusta?

Kas tagad grib svētīties Kunga darbam? Kas svinīgi apņemsies nebiedroties ar pasauli, bet iziet no tās un atšķirties, atsakoties aptraipīt savu dvēseli ar pasaulīgiem plāniem, intrigām un paradumiem, kas draudzi līdz šim turējuši zem ienaidnieka ietekmes?

Mums šai pasaulē jāpaceļ pašaieliedzības krusts. Paaugstinot šo krustu, mēs pārliecināsimies, ka tas paaugstinās mūs. Lai katrs kristietis nostājas savā vietā un lai izjūt to prieku, ar kādu Kristus strādāja dvēselēm, dzīvojot šajā pasaulē. Mums vajadzīga kristīgo varoņu degsme, kuri nepārtraukti var skatīt Viņu, Kas ir neredzams. Mūsu ticībai jāceļas augšā no miroņiem. Krusta kareivjiem jāatstāj skaidri izteikts iespaids uz labu. Kristus saka: "Kas nav ar Mani, tas ir pret Mani, un, kas ar Mani nesakrāj, tas izkaisa." (Mat. 12,30.) Vienaldzība kristieša dzīvē ir atklāta Pestītāja aizliegšana.

Vai mums šodien nevajadzētu pasaulē redzēt kristiešus, kuri visos savos darbos būtu viņu nestā vārda cienīgi? /46/ Kas cenšas darīt darbus, kuri būtu drosmīga krusta kareivja cienīgi? Mēs dzīvojam laikā, kad cīņa tuvojas noslēgumam, kad no grēka verdzības jāatbrīvo daudz dvēseļu. Uz mums sevišķi zīmējas Kristus sekotājiem dotais apsolījums; "Redzi, Es esmu pie jums ik dienas līdz pasaules galam." (Mat. 28,20). Viņš, Kurš pavēlēja gaismai aust no tumsības, Kurš mūs ir izaicinājis no tumsas pie Savas brīnišķās gaismas, pavēl mums, lai mūsu gaisma spoži spīd cilvēku priekšā, lai viņi redz mūsu labos darbus un godā mūsu Tēvu, Kas ir Debesīs. Dieva ļaudīm ir dota tik bagātīgā gaisma, ka Kristum bija tiesības sacīt, ka viņiem jābūt pasaules gaismai.

Mūsu ārstiem un sludinātājiem es sūtu vēsti: Satveriet Kunga darbu, kā jūs esat ticējuši šī laika patiesībai. Ārstnieciskajiem misionāriem un evaņģēlija kalpiem jābūt savstarpēji vienotiem nesaraujamām saitēm. Viņa darbam jābūt spīgtam un spēcīgam. Visām mūsu draudzēm no jauna jāatgriežas un jāsvētojas darbam. Vai mums nav jābūt vienprātīgiem priekšā stāvošajā darbā un sapulcēs, kuras mēs noturam? Vai mums lūgšanās nav jācinās ar Dievu, lūdzot, lai Svētais Gars nāktu ikkatrā sirdī? Kristus klātbūtne, Kas atklātos mūsu starpā, dziedinātu neticības spitālibu, kas mūsu kalpošanu darījusi tik vāju un neiespaidīgu. Mums vajadzīga Dievišķās dzīvības dvesma. Mums jābūt kanāliem, pa kuriem Dievs pasaulei var sūtīt gaismu un žēlastību. Atkritēji jāatgriež. Mums jāatstāj savi grēki, tos atzīstot un nožēlojot, jāpazemo savas lepnās sirdis Dieva priekšā. Garīga spēka straumes plūdis pār tiem, kas būs sagatavojušies tās saņemt.

Ja mēs kaut nepilnīgi saprastu, cik nopietni Jēzus strādāja, lai apsētu pasauli ar evaņģēlija sēklu, tad mēs, kas dzīvojam pašā pārbaudes laika noslēgumā, nenogurstoši darbotos, sniedzot bojā ejošajām dvēselēm dzīvības maizi. Kāpēc mēs esam tik auksti un vienaldzīgi? Kāpēc mūsu sirds ir tik nejūtīga? Kāpēc mēs tik nelabprāt nododam sevi /47/ darbam, kuram Kristus veltīja Savu dzīvi? Ir kaut kas jādara, lai dziedinātu briesmīgo vienaldzību, kas mūs, pārņēmusi. Nolieksim savas galvas pazemībā, redzot, cik maz esam darījuši no tā, ko mēs varējām darīt, lai sētu patiesības sēklu.

Mani dārgie brāļi un māsas, es runāju uz jums mīlestības un maiguma pilnos vārdos. Uzmostieties un pilnīgi svētojieties, lai tumsībā esošajiem pasludinātu šī laika patiesības gaismu. Strādājiet Lielā Priekšstrādnieka garā. Mācieties no grēcinieka Drauga, kā kalpot grēkslimajām dvēselēm. Atcerieties, ka Viņa sekotāju dzīvei jāatklāj tāda pati ziedošanās, tāda pati katras sabiedriskās tieksmes, visu laicīgo jūtu pakļaušana Dieva darbam, kāda bija

redzama Viņa dzīvē. Dieva prasībām vienmēr jābūt pirmajā vietā. Kristus piemēram mūs jāiedvesmo nemītīgi pūlēties citu labā.

Dievs katru draudzes locekli uzaicina iesaistīties Viņa darbā. Patiesība, ko neīsteno, kas netiek līdzdalīta citiem, zaudē savu dzīvību dodošo spēku, savas dziedinošās īpašības. Katram jāmacās strādāt un stāvēt kā nasta nesējam savā vietā. Katram draudzes papildinājumam jākalpo, lai piepildītu lielo pestīšanas plānu. Visai draudzei, strādājot kā vienam vīram, pilnīgā vienprātībā norobežojoties no visa nepareizā, jābūt dzīvam, darbīgam misijas ierocim, ko dzen un vada Svētais Gars.

Ne tikai vīri, kas atrodas augstās, atbildīgās vietās, ne tikai iestāžu un valžu locekļi, ne tikai sanatoriju un izdevniecību vadītāji ir atbildīgi, lai Kunga darbs tā ietu uz priekšu, ka Kunga atzišana piepildītu visu zemi, kā ūdens pārklāj jūru. Šo darbu iespējams paveikt vienīgi tad, ja visa draudze darīs savu daļu Kristus vadībā un Viņa spēkā.

/48/

BIEŽI ATKĀRTOTI PADOMI

"Kungs, viņu tēvu Dievs, sūta pie viņiem Savus vēstnešus, agri tos modina un sūta, tāpēc ka Viņš žēlo Savus ļaudis un Savu dzīvokli."

BETLKRĪKAS DRAUDZEI DOTIE BRĪDINĀJUMI UN PADOMI

(Šajā nodaļā ievietotie raksti ņemti no liecībām, kas vispirms publicētas lapīņu veidā un izdalītas Betlkrīkas draudzes locekļiem 1894., 1895. un 1898. g.)

„Granvillo, N.S.K.". 1894. gada 20. Jūlijā.

Es vēlos brāļiem atgādināt man dotos brīdinājumus un biedinājumus attiecībā uz pastāvīgo līdzekļu ieguldīšanu Betlkrīkā, gan mazliet vēl paplašinot telpas, gan rūpējoties par lielākām ērtībām. Ir jāiet jaunos laukos; patiesība jāpasludina par liecību visām tautām. Darbs aizkavējas, tāpēc ka šajos jaunajos laukos patiesības karogu nevar tā pacelt, kā vajadzētu. Brāļiem Amerikā brīvi ieguldot līdzekļus celtnēs, bez kurām, kā laiks to rādīs, varētu strādāt tikpat labi vai pat vēl labāk, pazūd tūkstošiem dolāru, kurus Kungs aicina izlietot aizrobežu laukos. Kunga Vārdā es esmu brīdinājusi un biedinājusi; bet man bija ļoti skumji redzēt, ka, neskatoties uz visu to, līdzekļus aprija iedomāto vajadzību apmierināšana; celtni pievienoja celtnei, it kā naudu nebūtu iespējams ieguldīt vietās, kur nav nekādu ērtību, kur nav nevienas ēkas /49/ atklātiem dievkalpojumiem vai darba izvēršanai, nav vietas, kur pacelt patiesības karogu. Šīs lietas es jums jau iepriekš atklāju; tomēr jūs turpinājāt rīkoties tieši tāpat un Dievam piederošos līdzekļus izlietojāt vienā vietā, kaut gan Kungs liecināja, ka tur jau tāpat ir ieguldīts par daudz. Tas nozīmē, ka citur, kur darbu vajadzēja uzsākt, naudas neatlika ne celtnēm, ne citām nepieciešamām lietām.

Kas lika ieguldīt tūkstošiem dolāru, papildinot skolu ar jaunām celtnēm? Jūs domājāt, ka šie izdevumi ir vajadzīgi, bet vai jūs netikāt lūgti naudu tādā veidā neizlietot?

GALA LAIKS

Man rādīja, ka mūsu pasaulē valda briesmīgi apstākļi. Žēlastības eņģelis jau gatavojas aizlidot. Kungs no zemes atņem Savu savaldošo spēku, un sātans cenšas sakūdit dažādus elementus reliģiskajā pasaulē, vadot cilvēkus uz pakļaušanos lielā viltnieka ietekmei, kurš nepaklausības bērnos strādā ar visu netaisnības pieviļošo spēku. Zemes iedzīvotāji jau kārtojas tumsas valdnieka vadībā, bet tas ir tikai gala iesākums.

Dieva likums pasludināts par spēkā neesošu. Mēs redzam un dzirdam par nekārtībām un sajukumu, nabadzību un badu, zemestrīcēm un plūdiem; cilvēki grib izdarīt briesmīgus noziegumus; virsroku ņem kaislības, bet ne saprāts. Dieva dusmas vērsas pret pasaules iedzīvotājiem, kas jau ir gan drīz tikpat samaitāti kā Sodomas un Gomoras iedzīvotāji. Uguns un plūdi jau iznīcina tūkstošiem dzīvību, kā arī īpašumus, kas uzkrāti, savtīgi apspiežot nabadzīgos. Kungs drīz noslēgs Savu darbu un darīs galu grēkam. Ak, kaut šīs ainas, kas man

radītas par netaisnību un noziegumiem /50/ šais pēdējās dienās, atstātu dziļu iespaidu uz Dievu atzīstošo ļaužu prātu.

Kā bija Noasa dienās, tā būs tad, kad parādīsies Cilvēka Dēls. Kungs no zemes atņem Savus ierobežojumus un drīz redzēsīm nāvi un postu, noziegumu pieaugšanu, un bagātie, kas paaugstinājušies pār nabagiem, piedzīvos pret viņiem vērstu nežēlību un ļaunumu. Kas neatrodas Dieva aizsardzībā, tie nebūs droši nevienā vietā, nevienā stāvoklī. Cilvēcīgie rīki ir apmācīti, un viņi savas izgudrotāju spējas izlieto spēcīgu mehānismu radīšanā un vadīšanā, kuru uzdevums ievainot un nogalināt.

Betlkrīkā un citās vietās, kur mūsu organizācija jau nostiprinājusies, nevajadzētu iestādes paplašināt un celt papildu ēkas, bet gan ierobežot izdevumus. Lai izklīst strādnieki un līdzekļi tiek izdalīti, pasludinot patiesību un sniedzot brīdinājuma vēsti aizrobežu laukiem.

PALĪDZĪBA BĒDU LAIKĀ

Izraēla bērniem ejot caur tuksnesi, Kungs viņus pasargāja no indīgām čūskām; bet pienāca laiks, kad Izraēla pārkāpumu, grēku nenozēlošanas un stūrgalvības dēļ Kungs no šiem rāpuļiem atņēma Savu savaldošo spēku, un daudzi tika sadzelti un mira. Tad tika paaugstināta vara čūska, un visi, kas nozēloja savus grēkus un to ticībā uzlūkoja, varēja dzīvot.

Mūsu priekšā esošajā sajukuma un bēdu laikā; bēdu laikā, kāds nav bijis, kamēr vien pastāv tautas, cilvēkiem visās zemēs tiks norādīts uz paaugstināto Pestītāju, lai visi, kas Viņu uzlūkos ticībā, varētu dzīvot.

DIEVA NEGODĀŠANA

Ņemot vērā mums priekšā stāvošo briesmīgo krīzi, ko dara tie, kas apliecina, ka tic patiesībai? Mans Pavadonis /51/ mani sauca un sacīja: "Seko Man," un man rādīja mūsu ļaužu rīcību, kas nesaskanēja ar viņu ticību. Šķita kaut kas līdzīgs bezprātīgām velosipēdistu sacensībām. Lai apmierinātu savas vēlēšanās vienā virzienā, ir izdota nauda, ko varētu labāk, daudz labāk ieguldīt, ceļot ēkas dievkalpojumiem, kur tās ļoti vajadzīgas. Man atklāja dažas ļoti savādas lietas Betlkrīkā. Likās, ka pār mūsu ļaudīm līdzīgi vilnim pāri traucas kaut kāds viņus apburošs iespaids, un es redzēju, ka tam sekos citi kārdinājumi. Sātans strādā ļoti mērķtiecīgi, lai mūsu ļaudis pamudinātu atdot savu laiku un naudu iedomātu vajadzību apmierināšanai. Tas ir sevišķs elku pielūgšanas veids. Citi sekos piemēram, un, kamēr simti mirst badā maizes trūkuma dēļ, kamēr jāredz un jāizjūt bads un sārgas, jo Dievs Sava Vārda goda dēļ nevar sargāt tos, kas strādā pretēji Viņa gribai. Vai tie, kas saka, ka mīl Dievu un Viņam kalpo, lai rīkojas līdzīgi Noasa dienu ļaudīm, sekojot savas sirds tieksmēm?

Kamēr jūs izpatīkat savām tieksmēm, piesavinoties naudu - Dieva naudu, par kuras izlietošanu jums būs jāatbild, strādnieku un līdzekļu trūkums kavē un ierobežo misijas darbu, lai patiesības karogu paceltu vietās, kur ļaudis vēl nekad nav dzirdējuši brīdinājuma vēsti. Vai uz tiem, kas savtīgi izpatikuši savām iedomām un apmierinājuši savas vēlēšanās, Dievs sacīs; "Labi, tu - godīgais un uzticīgais kalps; tu pie mazuma esi bijis uzticīgs, Es tevi iecelšu pār daudzumu; ieej sava Kunga priekā"? (Mat. 25,33.)

Mani brāji un māsas Betlkrīkā, kādu liecību jūs nesat neticīgajai pasaulei? Man rādīja, ka Dievs jūsu rīcību neuzlūko labvēlīgi, jo jūsu dzīve runā pretī jūsu ticības apliecībai. Jūs neesat Kristus Vārda darītāji. /52/

Mans Pavadonis man sacīja: "Skaties un redzi Manu ļaužu elkdievību, uz kuriem Es, agri celdamies, esmu runājis un rādījis viņiem draudošās briesmas. Es gaidīju, lai viņi nestu augļus." Bija daži, kas cīnījās par vadošo vietu, katrs cenzdamies pārspēt otru ātrajā skrējienā uz saviem velosipēdiem. Starp viņiem valdīja cīņas un sacensības gars, kuram būt lielākajam. Šis gars līdzinājās tam, kas redzams koledžas laukumā beisbola spēles laikā. Mans Pavadonis sacīja; "Šīs lietas apvaino Dievu. Tuvumā un tālumā bojā iet dvēseles dzīvības maizes un pestīšanas ūdens trūkuma dēļ." Kad sātanu sakauj vienā vietā, viņam jau ir gatavi citi plāni, kas liksies pievilcīgi un vajadzīgi, kas paņems naudu un domas un atbalstīs savtīgumu, lai viņš varētu uzvarēt tos, kas tik viegli ievirzāmi nepareizās un savtīgās sliedēs.

Rodas jautājams: Kādas nastas šie cilvēki nes, lai Dieva darbs ietu uz priekšu? Kā viņi saprot šī laika darba svarīgumu, un kur tas ir redzams viņu dzīvē? Kristus Saviem mācekļiem sacīja: "Jūs esat pasaules gaisma.... Lai jūsu gaisma spīd ļaužu priekšā, ka viņi ierauga jūsu labos darbus un godā jūsu Tēvu, Kas ir Debesis." (Mat. 5,14.-16.) Vai šī līdzekļu ieguldīšana

un skriešanās ar velosipēdiem pa Betlkrīkas ielām pierāda jūsu ticības patiesīgumu pēdējai svinīgajai brīdinājuma vēstij, kas jāpasludina visām cilvēcīgajām būtnēm, kuras stāv tieši uz mūžīgās pasaules robežas?

Mani brāji un māsas Amerikā, ar savu aicinājumu, ar savu lūgumu es griežos pie jums: "Nepievilieties! Dievs neļaujās apsmieties; jo, ko cilvēks sēj, to viņš arī pļaus." (Sal. 6,7.) Daudzu dzīve ir pārāk izsmalcināta un izlutināta. Viņi nemaz nepazīst grūtības un trūkumu, ar ko jāstopas labam Kristus karavīram. Viņi ir kavēkļi dvēseļu glābšanas darbā. Viņi uzstāda daudz prasību. Visam jābūt ērtam un viņu gaumei atbilstošam. Viņi paši neko negrib darīt, /53/ un, kas kaut ko vēlētos darīt, tos viņi aizkavē ar savām izdomām, šķietamajām vajadzībām un elku mīlestību. Viņi sevi uzskata par kristiešiem, bet nezina, ko nozīmē praktiska kristīga dzīve. Ko nozīmē būt kristietim? - Tas nozīmē būt Kristum līdzīgam.

Kad Kungs redzēs Savus ļaudis ierobežojam savas iedomātās vajadzības un dzīvojot pašai izlīdzīgi, ne kurnot un žēlojoties kā Lata sieva, atstājot Sodomu, bet priecīgi, Kristus dēļ un tāpēc, ka tā tas ir pareizi, tad darbs ies uz priekšu ar spēku. Lai nekas, kaut arī dārgs un mīļš tas būtu, neaizņem jūsu prātu un neliek jums tam pieķerties, šķirot jūs no Dieva Vārda mācīšanās vai arī no nopietnām lūgšanām. Esiet nomodā lūgšanās. Dzīvojiet tā, kā jūs lūdzat. Esiet Dieva līdzstrādnieki, strādājiet saskaņā ar Viņu. No dvēseles tempļa izraidiet visu, kas atgādina elku. Tagad ir Dieva laiks, un Vīga laiks ir jūsu laiks. Cīnieties labo ticības cīņā, atsakoties no neticības domās un vārdos. Pasaulei jādzird pēdējā brīdinājuma vēsts.

MŪSU PIENĀKUMS PRET PASAULI

'Granville, N.S.W.', 1894.

Vietās, kur vīri un sievietes saņēmuši pieaugošu gaismu, izšķiroši jāizmainās darba gāms un raksturs. Ko viņi dara, lai brīdinātu tos, kas nesaprot, ka Kungs nāks drīz? "Jo, redzi, Kungs izies no Savas vietas sodīt zemes iedzīvotājus par viņu netaisnību; un zeme atsegs savas asinis un neapklās vairs savus nokautos." (Jes. 26,21.) Es jautāju, kuru spiež nasta par dvēselēm, kuras iet bojā bez Kristus? Kas grib iziet no nometnes un nest negodu? Kas atstās patīkamās mājas un savas dārgās radniecības saites, lai /54/ nestu tālās zemēs dārgo patiesības gaismu? Ikkatra diena, ikkatrs acumirklis nāk pie tiem, kam uzticēta patiesības gaisma, un stāsta par savu ārkārtīgo svarīgumu, jo vīri un sievietes visās zemēs sagatavojas labklājībai vai ciešanām un uz mūžību izšķir savu likteni.

Cilvēcīgo būtnu dēļ Dievs piensies pārsteidzoši lielu upuri. Viņš spēcīgi strādā, lai cilvēku atraisītu no pārkāpumu un grēka varas, lai viņš kļūtu uzticīgs un paklausīgs, bet man rādīts, ka Viņš neko nedara, nesadarbojoties ar cilvēcīgiem darba rīkiem. Viņš bagātīgi gādājis par žēlastības, spēka un piemērotības dāvanām. Ir doti visneapšaubāmākie norādījumi, kuriem cilvēku sirdīs jāpamodina un jāuztur misijas gars, lai Dievišķajām pūlēm būtu iespējams savienoties ar cilvēcīgajiem darba rīkiem. Bet ko mūsu ļaudis ir darījuši attiecībā uz Betlkrīkas atstāšanu, lai nestu gaismu apgabalos, kur karogs vēl nekad nav pacelts? Vai pēdējā sanāksmē Kungs neatvēra Debesu logus un neizlēja svētības? Kā jūs esat izlietojuši Dieva dāvanu? Viņš jums ir norādījis darbu un devis spēku, lai jūs pacietībā, cerībā un nenogurstošā modrībā atklātu Kristu un Viņa krustā sišanu, aicinot cilvēkus nožēlot grēkus, liekot atskanēt brīdinājumam, ka drīz Kristus nāks ar spēku un lielu godību.

Ja Betlkrīkas draudzes locekļi tagad neatmodīsies no miega un neizies misijas laukos, tad viņi atkritīs atpakaļ nāvei līdzīgā snaudā. Kā Svētais Gars ir strādājis pie jūsu sirds?... Vai jūs neesat pārliecināti, ka katram vīram, sievietei un jaunietim jāizlieto Dieva dāvinātās spējas, lai atklātu šī laika patiesību un personīgi pūlētos, ejot pilsētās, kur patiesība vēl nekad nav pasludināta, un paceļot tur karogu? /55/

Vai Dieva dotās svētības nav atdzīvinājušas jūsu enerģiju? Vai patiesība uz jūsu dvēselēm nav atstājusi nekādu dziļāku iespaidu? Vai jūs tagad nesaredzat skaidrāk, cik tā svarīga tiem, kas iet bojā bez Kristus? Vai kopš Dieva svētību sevišķas atklāšanās jūs liecināt par Kristu skaidrāk un noteiktāk kā iepriekš?

Svētais Gars jums atklājis šī laika vitāli svarīgās patiesības, ka vairs nevar šaubīties. Vai lai šī atzišana tiek ietīta autā un paslēpta zemē? - Nē, nē. Tā jādod mijējiem. Ja cilvēks savas spējas, kaut arī tās ir mazas, uzticīgi jāizlieto, tad Svētais Gars ņem no Dieva un sniedz prātam jaunas atziņas. Caur Savu Garu Dievs piešķir Savam Vārdam dzīvinošu spēku. Tas ir dzīvs un spēcīgs, un stipri ietekmē cilvēka prātu ne tāpēc, ka

cilvēcīgais darba rīks daudz zina vai ir gudrs, bet tāpēc, ka Dievišķais spēks savienojies ar cilvēcīgo spēku. Un visu godu pienākas atdot Dievišķajam spēkam.

Vai mūs vilina to savtīgā un vieglā dzīve, kam ir laicīgas ērtības un pievilcīgas mājas? Vai kā tikumības pārstāvji mēs mitēsimies izlietot dvēseļu glābšanā savus spēkus? Vai lai mūsu balsis ir neskaidas? Tad uz mums, kas esam saņēmuši tik lielu gaismu, gulsies Dieva lāsts un uz mūsu māju sienām būs rakstīts: "Vairāk mīl kārības nekā Dievu." (2. Tim. 3,4.) Viņš dos mēles akmeņiem, un tie runās; tomēr Dievs jums, kas atrodaties Betlkrīkā, pavēl iet uz priekšu.

KĀ GŪT PANĀKUMUS

Aņņemieties, ne savā spēkā, bet Dieva spēkā un žēlastībā, ka jūs tagad, tieši tagad svētīsiet Viņam visus spēkus un spējas. Tad jūs sekosiet Jēzum, tāpēc ka Viņš pavēl, /56/ un nejahtāsiet, kur vai arī ko jūs par to saņemsiet. Būs labi jums, ja paklausīsiet Vārdam: "Seko Man." Jūsu pienākums ir vadīt citus pie gaismas, pūloties saprātīgi un uzticīgi. Dievišķā Vadoņa aizsardzībā aņņemieties iziet darbā, aņņemieties strādāt, nekavējoties vairs nevienu acumirkli.

Kad jūs nomirsiet sev, kad padosieties Dievam, lai darītu Viņa darbu, lai labos darbos liktu atspīdēt gaismai, kuru Viņš jums devis, tad jūs nestrādāsiet vieni. Dieva žēlastība pavada visas pūles apgaismot nezinošos un tos, kas nesaprot, ka visu lietu gals ir tuvu. Bet Dievs nedarīs jūsu darbu. Gaisma var spīdēt pārpilnībā, bet žēlastība atgriezīs jūsu dvēseles tikai tad, kad tā pamodina jūs sadarbībai ar dievišķīgiem spēkiem. Jūs esat aicināti ietērpties kristīgajās bruņās un kā aktīvi karavīri iesaistīties Kunga darbā. Dievišķajam spēkam jāsavienojas ar cilvēcīgajām pūlēm, lai salauztu pasaules burvestību, ar ko ienaidnieks savaldzinājis dvēseles.

Atkal es saucu pēc palīdzības, kas mums ir vajadzīga, pēc līdzekļiem, kuriem mums jābūt, ja mūsu zemē kaut kas jau ir padarīts. Lai jūsu sirds atveras mīlestībā uz bojā ejošajām dvēselēm. Paklausiet no augstajām Debesīm dotajiem pamudinājumiem. Ar vilcināšanos neapbēdiniet Svēto Garu. Nepretojieties veidam, kādā Dievs grib atgūt dvēseles no grēka verdzības. Katram cilvēkam, atbilstoši viņa dažādajām spējām, ir dots savs darbs. Dariet to labāko, un Dievs pieņems jūsu pūles.

MISIJAS DARBS DZIMTENĒ UN ĀRZEMĒS

'Granville, H.S.W.', 1895. gada 24. jūlijā

Pasaule ir Dieva lauks. Jēzus sacīja Saviem mācekļiem: "Jūs dabūsiet spēku, kad Sv. Gars pār jums būs nācis, /57/ un būsiet Mani liecinieki tā Jeruzalemē, kā arī visā Jūdejā un Samarijā, un līdz pat pasaules galam." "Un, ka Viņa Vārdā jāsludina atgriešanās un grēku piedošana visām tautām, iesākot no Jeruzalemes." (Ap. d. 1,8. Lūkas 24,47.) Pēteris sacīja ticīgajiem: "Jo jums šī apsolīšana pieder un jūsu bērniem un visiem, kas ir tālu, cik Kungs, mūsu Dievs, pieaicinās." (Ap. d. 2,39.)

Dievs paziņo: "Es tos darišu Sev par dzimumu virs zemes un apžēlošos par neapžēloto un sacīšu uz tiem, kas nebija Mani ļaudis: Jūs esat Mani ļaudis; un tie sacīs: Mans Dievs." (Hos. 2,23.)

"Viņš saka: tas ir maz, ka tu esi Mans kalps uzcelt Jēkaba ciltis un atkal atvest (atjaunot - angļu t.) Izraēla izsargātos; bet Es tevi arī pagāniem esmu iecēlis par gaišumu, ka tu esi Mana pestīšana līdz pasaules galiem." (Jes. 49,6.)

Dievs bagātīgi izlējis Savu Svēto Garu pār ticīgajiem Betlkrīkā. Kā jūs izlietojāt šīs svētības? Vai jūs rīkojāties līdzīgi cilvēkiem, kas Svēto Garu saņēma Vasarsvētku dienā? Tad "viņi izklīdināti apkārt staigāja, Vārdu pasludinādami". (Ap. d. 8,4.) Vai Betlkrīkā šis auglis ir redzams? Vai draudze ir mācījusies no Dieva saprast savu pienākumu un atstarot saņemto gaismu?

MUMS DARĀMĀ DARBA AINOJAMS

"Kad apustuļi Jeruzalemē dzirdēja, ka Samarija Dieva Vārdu bija pieņēmusi, viņi sūtīja pie tiem Pēteri un Jāni." (Ap. d. 8,14.) Dieva Gars gaidīja, lai apgaismotu dvēseles un atgrieztu tās pie patiesības.

Ievērojiet, cik daudz pūlējās viena vīra labā, viena etiopieša dēļ. "Kunga eņģelis runāja uz Filipu sacīdams: /58/ celies un ej uz dienvidu pusi, uz to ceļu, kas no Jeruzalemes iet uz Gazu, kur daudz nestaigā. Un cēlies viņš nogāja; un, redzi, viens moru vīrs, Kandakes, Etiopijas ķēniņienes, kambarjunkurs un lielkungs, kas bija pār visām viņas mantām, viņš bija nācis uz Jeruzalemi Dievu pielūgt. Un, atpakaļ ceļā devies, viņš sēdēja savos ratos un lasīja pravieti Jesaju.

Tad Gars sacīja Filipam: Ej klāt un turies pie šiem ratiem. Un piesteidzies Filips dzirdēja viņu lasām pravieti Jesaju un sacīja: Vai tu arī saproti, ko tu lasi? Bet viņš sacīja: Kā lai to varu, ja mani neviens nemāca? Un viņš lūdza Vīlipu, lai viņš uzkāptu un pie viņa piesēstos.

Tad Filips... no šī raksta iesākdams, viņam pasludināja Jēzu. Un, ceļu braukdami, viņi nāca pie kāda ūdens; un kambarjunkurs sacīja: Redzi, še ūdens; kas stāv pretī, ka topu kristīts. Un Filips sacīja: Ja tu no visas sirds tici, tad to var. Un viņš atbildēja un sacīja: Es ticu, ka Jēzus Kristus ir Dieva Dēls. Un viņš pavēlēja ratus pieturēt, un abi divi nokāpa ūdenī, kā Filips, tā kambarjunkurs; un viņš to kristīja.

Un kad viņi no ūdens bija izkāpuši, Dieva Gars Filipu aizrāva, un kambarjunkurs viņu vairs neredzēja; bet viņš līksms brauca savu ceļu. Bet Filips atradās Azdodā; un, visas pilsētas pārstaigādams, viņš evaņģēliju sludināja, kamēr nāca uz Cezareju." (Ap. d. 8,26.-40.)

Filipa un etiopieša piedzīvojumā parādīts darbs, uz kuru Kungs aicina Savus ļaudis. Etiopietis pārstāv plašu ļaužu šķiru, kurai vajadzīgi Filipam līdzīgi misionāri, kas uzklausa Dieva balsi un iet, kurp Viņš tos sūta. Pasaulē ir cilvēki, kas lasa Rakstus, bet neizprot to nozīmi. Vīriem un sievietēm, kas pazīst Dievu, jāizskaidro /59/ Vārds šīm dvēselēm.

NOVĀRTĀ PAMESTS DARBS

Līdzībā par žēlsirdīgo samarieti priesteris un levīts uzlūkoja nelaimīgo vīru, kas bija aplaupīts un ievainots, bet viņi nevēlējās palīdzēt cilvēkam, kam palīdzība bija visvairāk vajadzīga, jo viņš bija pilnīgi bezspēcīgs un pamests. Priesteris un levīts attēlo daudzus, daudzus Betlkrīkā dzīvojošos.

Dienvidu laukā varētu izglābt daudz dvēseļu, ja tur būtu kaut maza daļa no tiem līdzekļiem, ko viņi izšķērdīgi izdod Betlkrīkā, lai būtu vairāk ērtību.

Kunga mantojums dīvainā kārtā pamests novārtā, un par to Dievs tiesās Savus ļaudis. Ar sakrātajām priekšrocībām apmierināts lepnums un mīlestība uz ārišķībām, kamēr jaunie lauki paliek neskārtā stāvoklī. Dievs norāj vadītājus par viņu partejiskumu un Dieva labumu savtīgu piesavināšanos.

Kaut kas ir veikts ārzemju misijas darbā, un kaut kas dzimtenē, bet visumā pārāk lielas platības atstātas neapstrādātas. Darbs ir par daudz centralizēts. Betlkrīkas intereses ir pārāk izaugušas, un tādā veidā citām lauka daļām nolaupītas vajadzīgās iespējas. Plašā un arvien plašākā sagatavošanās ēku celšanai un paplašināšanai, kas Betlkrīkā pulcina un uztur kopā tik lielu locekļu skaitu, nav saskaņā ar Dieva plānu, bet gan tieša Viņa plāna pārkāpšana.

Valda pārliecība, ka tik daudzu iestāžu cieša saistība dod lielas priekšrocības, jo tās var stiprināt viena otru un palīdzēt tiem, kas meklē izglītību un darbu. Tas saskan ar cilvēcīgo domu gājumu; cilvēcīgais redzes viedoklis /60/ pieļauj domu, ka daudzu atbildīgu iestāžu sakopošana Betlkrīkā var dot daudz labuma, bet jābūt tālredzīgākiem.

Šīs priekšrocības un labumi jāsadala daudzās daļās, lai darbu uzsāktu pilsētās, kuras būs nepieciešams izveidot par interešu centriem. Jāceļ ēkas un jākoncentrē atbildības daudzās vietās, kam tagad nolaupīti dzīvībai svarīgi labumi, tāpēc ka Betlkrīkā, kur jau tā ir pārpilnība, vēl palielina savas bagātības. Šī atbildīgās vietas ieņemošo vīru rīcība nepagodina Dievu. "Zeme taps piepildīta ar Kunga godības atzišanu, kā ūdens aplāj jūras dibenu." "Un šī ir mūžīgā dzīvība, ka viņi Tevi atzīst, Vienīgo Patieso Dievu, un Jēzu Kristu, Ko Tu esi sūtījis." (Abak. 2,14. Jāņa 17,3.)

Pagānu glābšanas jautājums jau sen uzskatīts par tādu, kam jāsaista kristiešu intereses; un ir pareizi nest gaismu tumsajās robežās. Bet misijas darbs dzimtenē ir tieši tikpat vajadzīgs. Pagāni atvesti mūsu durvju priekšā. Elkiem kalpojoša nezināšana

sastopama mūsu ģimeņu lokā. Kaut kas ir darīts krāsaino cilvēku labā, bet, salīdzinot ar to, ko saņēmuši citi, kam jau ir patiesības atzišana, kam ir neskaitāmas izdevības, bet kas pat pa pusei nav vērtējuši savas priekšrocības, veikts ir ļoti, ļoti maz, gandrīz nekas. Sniegsim Jēzus mīlestību tiem, kas patiesību nepazīst, tad tā rakstura pārveidošanā iedarbosies līdzīgi raugam.

Ko mēs darām Dienvidu laukā? Es ļoti rūpīgi pārskatīju plānus, vai nav kas paredzēts, lai izpirktu grēcīgo nolaidību šai laukā, bet neatradu nevienu priekšlikumu, ne lēmumu kādam darbam. Varbūt kaut kas ir plānots, ko es nezinu. Es ceru, ka tā tas ir, un slavēju Kungu, ja tas tā ir. Kaut gan mūsu pienākumi jau gadiem ilgi ir ļoti skaidri /61/ parādīti, tomēr Dienvidu lauks aizskarts tikai kā ar pirkstu galiem. Un tagad atkal es jums dziļā nopietnībā norādu uz šo Kunga vīna kalna novārtā pamesto daļu. Par šo jautājamu man atkal un atkal ir atgādināts. Nakts laikā es esmu atmodināta un man pavēlēts: Raksti, ko Es tev esmu atklājis, vai nu cilvēki uzklausīs vai ne.

SVĒTAIS GARS MŪSU SKOLĀS

'Cooranbong, N.S.W.', 1896. gada 10. maijā.

Es lūdzu jūs, kas dzīvojat pašā darba sirdī, pārskatīt iepriekšējo gadu piedzīvojumus un pārbaudīt, vai uz jums tiešām var godīgi sacīt: "Labi, tu - godīgais un uzticīgais kalps." Es lūdzu skolotājus mūsu skolās rūpīgi ar lūgšanām pārdomāt, - vai es personīgi esmu bijis nomodā par savu dvēseli, sadarbojoties ar Dievu, lai sevi tīrītu no visiem grēkiem un pilnīgi svētītos? Vai varat ar priekšrakstiem un piemēru pamācīt jauniešus, kā caur patiesību sevi svētot un aizsniegt pilnību?

Vai jūs nebiedē Svētā Gara trūkums? Reizēm šis Gars ar visus pārņemšanu iespaidu ir nācis pār skolu Betlkrīkā un pār skolām citās vietās. Vai jūs izjutāt Viņa tuvumu? Vai jūs To pagodinājāt kā Debesu Vēstnesi? Kad Gars it kā strādāja pie jauniešiem, vai jūs sacījāt: "Atstāsim visas mācības, jo redzams, ka starp mums atrodas Debesu Viesis. Slavēsim un godāsim Dievu."? Vai jūs ar sagrauztām sirdīm zemojāties lūgšanā kopā ar studentiem, lai saņemtu svētības, kuras Kungs jums piedāvāja?

Lielais Skolotājs pats bija jūsu vidū. Vai pagodinājāt Viņu? Vai dažiem audzinātājiem Viņš nebija svešs? Vai nebija vajadzība meklēt kādu šķietami iespaidīgāku personu šī Debesu Vēstneša apsveikšanai vai aizraidīšanai? /62/ Lai gan neredzams, Viņš tomēr bija jūsu vidū. Bet vai netika izteiktas domas, ka skolā laiks jāveltī dažādām mācībām un ka vispārējo studiju stundas ir pārāk dārgas, lai tās ziedotu Debesu Vēstnesim?

Ja jūs kaut kādā veidā Svēto Garu esat norobežējuši vai atgrūdusi, tad es lūdzu, nožēlojiet to, cik vien ātri iespējams. Ja kāds no skolotājiem Svētajam Garam nav atvēris savas sirds durvis, bet gan ir aizvēris un aizslēdzis, es tos sirsnīgi lūdzu steigties tās atslēgt un visā nopietnībā lūgt: "Paliēc pie manis." Svētā Gara klātbūtnei atklājoties skolā, sakiet saviem studentiem: "Kungs liek saprast, ka Viņš šodien grib mums mācīt Debesu lietas, kas daudz svarīgākas par mūsu ikdienišķajām mācību stundām. Ieklausīsimies Viņa mācībās; zemosimies Dieva priekšā un meklēsim Viņu no visas sirds."

Ļaujiet man pastāstīt, ko es zinu par šo Debesu Viesi. Svētais Gars darbojās pie jaunatnes mācību stundās; bet dažas sirdis bija tik aukstas un tik tumšas, ka nevēlējās Gara klātbūtni un atstūma Dieva Gaismu. Debesu Viesis būtu atvēris saprašanu, būtu dāvinājis gudrību aun atzišanu visās mācībās, ko tad varētu izlietot Dievam par godu. Kunga vēstnesis nāca pārliecināt par grēku un mīkstināt sirdis, kuras nocietinājusi ilgā atsvešināšanās no Dieva. Viņš nāca, lai atklātu Dieva lielo mīlestību uz šiem jauniešiem. Viņi ir Dieva mantojums (īpašums), un audzinātājiem vajadzīga "augstākā izglītība", pirms viņi kļūst spējīgi būt par jaunatnes skolotājiem un vadītājiem.

Skolotājs var daudz zināt par materiālo Visumu; viņš var pilnībā pazīt dzīvo būtņu uzbūvi, saprast izgudrojumus mehānikā un dabas zinātnes atklājumus; bet viņu nevar aicināt par audzinātāju, ja viņš neatzīst Vienīgo Patieso Dievu un Jēzu Kristu, Kuru sūtījis Dievs. Apziņai, ka /63/ viss nācis no Dieva, jāatklājas visā mūsu rīcībā un jāsaista mūs pie Dieva. Tas nemaz nekavēs patieso zinātņu mācīšanos. Kunga bijāšana ir gudrības iesākums, un cilvēks, kas ļaujas veidoties pēc Dievišķās līdzības, ir Dieva darba viscēlākais paraugs. Visi, kas dzīvo savienībā ar savu Radītāju, sapratīs, ko Viņš vēlas no Saviem radījumiem, un aptvers savu atbildību Dieva priekšā par savu spēju izlietošanu vislabākajiem mērķiem. Viņi necentīsies ne sevi pagodināt, ne arī novērtēt par zemu.

KO DIEVS VĒLAS NO MUMS

Dievu mēs iepazīstam Viņa Vārdā. Patiesas dievbijības praktiska atzišana, kas iegūstama ikdienas svētošanās un kalpošanas darbā, nodrošina miesas, prāta un dvēseles augstāko attīstību. Visu mūsu spēku svētošana Dievam izslēdz pašpaaugstināšanos. Dievišķā spēka piešķiršana vainagos mūsu sirsnīgās pūles pēc gudrības, kura ļaus mums mūsu visaugstākās spējas izlietot tādā veidā, kas pagodinās Dievu un būs par svētību mūsu līdzcilvēkiem. Tā kā šīs spējas ir saņemtas no Dieva un nav pašu radītas, tad tās jāvērtē kā Dieva dāvana un jāizlieto Viņa darbā.

Debesu uzticētās garīgās spējas jāuzskata kā augstākie spēki, kuriem jāpārvalda visa miesa. Sirdsapziņai un garīgajiem spēkiem jāsavaldā iedzimtās tieksmes un kaislības...

Kristus reliģija nekad nepazemo tās pieņēmēju; tā viņu nedara rupju, nepieklājīgu, iedomīgu, nesavaldīgu vai cietsirdīgu. Tieši pretēji, tā izsmalcina gaumi, svēto spriedumu un skaidro un cēlina domas, vadot viņas padevībā Kristum. Dieva ideāls priekš Viņa bērniem ir augstāks, nekā augstākās cilvēcīgās domas spēj to aptvert. Savos /64/ svētajos likumos Viņš devis Sava rakstura norakstu.

Kristus ir lielākais Skolotājs, kādu pasaule jebkad pazinusi. Un cik augsts ir mērķis, kuru sasniegt Viņš aicina visus tos, kas tic Viņam? - "Tāpēc esiet pilnīgi, tā kā jūsu Tēvs Debesīs ir pilnīgs." (Mat. 5,48.) Tā kā Dievs ir pilnīgs Savā sfērā, tā cilvēkam jābūt pilnīgam savā darbības laukā.

Kristieša rakstura ideāls ir Kristus raksturs. Mūsu priekšā atvērts pastāvīgas attīstības ceļš. Mums ir mērķis, kas jāsasniedz, norma, pēc kuras jācenšas, kas ietver visu, kas labs, skaidrs, cēls un cildens. Ir pastāvīgi jācīnās un pastāvīgi jāiet uz priekšu un uz augšu pretī rakstura pilnībai.

Pāvils saka: "Man nešķiet, ka to jau esmu satvēris, bet to vien saku, aizmirsdams to, kas ir aiz mugurē, es stiepjos uz to, kas ir priekšā, es dzenos uz mērķi pēc goda maksas, uz ko Dievs Debesīs aicina Kristū Jēzū." (Fi1. 3, 13.14.)

Dievs grib, lai cilvēcīgās būtnes kļūtu svētas. Neatļaidīgi ejot uz augšu, uz Debesīm, visas spējas jā saglabā visveselīgākajā stāvoklī, derīgas godīgai, patiesai kalpošanai. Dieva dāvinātie spēki cilvēkam pilnīgi jāizlieto. "Dievu, savu Kungu, mīli no visas sirds un no visas savas dvēseles, un no visa sava spēka, un no visa sava prāta un savu tuvāko kā sevi." (Lūkas 10,27.) Cilvēkam pašam tas nav iespējams; viņam vajadzīga dievišķīga palīdzība. Kāda darba daļa jāveic cilvēkam? - "Dzēnieties ar bijāšanu un drebēšanu uz to, ka topat svēti (pēc pestīšanas - angļu tulk.). Jo Dievs ir, Kas jūsos padara ir gribēšanu, ir padarīšanu pēc Sava labā prāta." (Fil. 2,12.13.)

Bez Dievišķas līdzdarbības cilvēks nespēj nekā laba. Dievs katru cilvēku aicina nožēlot savus grēkus, bet pat nožēlot cilvēks nespēj bez Svētā Gara darbības sirdī. Bet Kungs negrib, lai kāds cilvēks gaidītu, līdz viņam /65/ šķitīs, ka viņš ir atgriezies, un tikai tad ietu pretī Jēzum. Pestītājs pastāvīgi mudina cilvēkus nožēlot savus grēkus; viņiem vajag tikai šiem pamudinājumiem paklausīt, un viņu sirds tiešām salūzīs grēka nožēlā.

Lielajā cīņā par mūžīgo dzīvību cilvēkam uzticēta viena daļa; viņam jāatsaucas Svētā Gara pamudinājumiem. Lai izlauztos cauri tumsības spēkiem, ir jācīnās, un Gars strādā cilvēkā, lai viņš to varētu izdarīt. Bet cilvēks nav pasīva būtne, ko var izglābt kūtrumā. Cīņā pēc nemirstības viņam jāspirdzina katrs muskulis un jāizlieto ikkatra dotā spēja. Tomēr Dievs ir Tas, Kas cilvēkam dod spēku. Neviena kūtra cilvēcīga būtne nevar tikt izglābta. Kungs mums pavēl: "Cīnieties ieiet pa šauriem vārtiem, jo, Es jums saku, daudzi meklēs ieiet un nevarēs." "Plati ir vārti un plats ceļš, kas aizved uz pazūšanu, un to ir daudz, kas pa tiem ieiet; un šauri ir vārti, un šauris ir ceļš, kas aizved uz dzīvību, un to ir maz, kas to atrod." (Lūkas 13:24. Mat. 7,13.14.)

PRETOŠANĀS SVĒTAJAM GARAM

Es ļoti lūdzu studentus mūsu skolās nepazaudēt skaidro saprātu. Dievam nepatīk jauniešu vieglprātība. Viņu rotaļas, izpriecās, joki un spēles atver durvis kārdinājuma plūdiem. Jūsu prāta spējas ir Dieva dāvana, un jūs nedrīkstat atļauties domāt par mazvērtīgām un zemām lietām. Pēc Dieva Vārda priekšrakstiem veidotā raksturā atklāsies stingri pamatlikumi, skaidras, cēlas tieksmes. Ja ar cilvēcīgā prāta spējām sadarbosies Svētais Gars, tad kā drošs rezultāts radīsies augsti un svēti centieni....

Dievs redz to, ko audzinātāju aklās acis nespēj izšķirt, ka visāda veida un ikkatras pakāpes netikumība cīnās par virskundzību un strādā pretī Svētā Gara spēka atklāsmēm. Rupjas sarunas un lētas, samaitātas domas /66/ tiek ieustas rakstura veidojumā.

Sabiedrību, kas sapulcējas uz vieglprātīgām, pasaulīgām izpriecām, lai ēstu, dzertu un dziedātu, iedvesmo no apakšas nākošs gars. Viņi sevi pienes par upuri sātānam. Cenšanās izcelties velosipēda sacīkstēs apvaino Dievu. Pret tiem, kas tā rīkojas, iedegušās Viņa dusmas. Šī savu tieksmju apmierināšana apreibina prātu līdzīgi alkoholiskam dzērienam. Atveras durvis uz rupju sabiedrību. Ja domām atļauj plūst seklā gultnē, tad tās drīz vien sabojās visus būtnes spēkus. Līdzīgi senajam Izraēlam izpriecu mīlētāji ēd un dzer, un ceļas spēlētis un izklaidēties. Ir liksmība un dzīres, jautrība un dziesmas. Tādā veidā jaunatne seko to grāmatu autoru, piemēram, kuras noliktas viņu rokās, lai mācītos. Uz raksturu atstātais paliekošais iespaids ir vislielākais ļaunums no visa tā, ko dod šīs lietas.

Kas šīs lietas vada, tie atstāj uz Dieva lietu traipu, ko nevar tik viegli izdzēst. Viņi ievaino savu dvēseli un visas savas dzīves laikā nesīs attiecīgas rētas. Ļaundaris var savas grēkus ieraudzīt un nožēlot. Dievs var pārkāpējam piedot; bet sprieduma spējas, kuras vienmēr vajadzētu saglabāt asas un jūtīgas, lai atšķirtu svētas lietas no parastām, nesvētām, ir lielā mērā izpostītas. Pārāk bieži cilvēcīgus izdomājamus un cilvēcīgu iztēli pieņem kā dievišķu. Dažas dvēseles aklumā un nesaprašanā būs gatavas satvert lētas, zemas un pat neticības domas, ar to pašu nostājoties pretī Svētā Gara atklāsmēm.

NOVIRZĪŠANĀS NO TAISNĪBAS

'Cooranbong, N.S.W.', 1898. gada 12. janvārī

Es priecājos, ka Kungs Savā žēlastībā atkal apmeklē draudzi. Mana sirds trīc, domājot par daudzajām reizēm, kad Viņš ir nācis un kad Viņa Svētais Gars strādājis /67/ draudzē; bet tiklīdz tiešā ietekme izgaiss, tā arī Dieva žēlastību tūlīt aizmirsas. Debesu ierakstos atzīmēja lepnumu un garīgu vienaldzību. Tie, kas bija baudījuši bagātu Dieva žēlastību un laipnību, ar savu neticību apkaunoja savu Pestītāju....

Pestītājs jūs Betlkrīkā bieži ir apmeklējis. Tikpat patiesi, kā Viņš staigāja Jeruzalemes ielās, ilgodamies iedvest garīgas dzīvības dvesmu to cilvēku sirdī, kas bija zaudējuši drosmi un gatavojās mirt, Viņš ir nācis arī pie jums. Pilsētas, kas tik bagātīgi bija aplaimotas ar Viņa klātbūtni, piedošanu un dziedināšanas dāvanām, atmeta Viņu; un tieši tikpat liels, jā, pat lielāks neatmaksātas mīlestības pierādījums ir dots Betlkrīkai. Vai Kristus nav apveltījis Savu draudzi ar labumiem un svētībām? Vai Viņš nav svētījis Savus kalpus ar piedošanas un taisnības vēstīti, ko visi, kas vēlas, var saņemt bez maksas?

Jeruzaleme rāda, kāda būs draudze, pa tā atteiksies pieņemt Dieva doto gaismu un staigāt tajā. Jeruzalemi Dievs bija izredzējis par svētumu uzglabātāju. Bet tās ļaudis sagrozīja patiesību un nonicināja visus lūgumus un brīdinājumus. Viņi negribēja cienīt Viņa padomus. Dievnama pagalmus apraipīja ar tirgošanos un laupīšanu. Piekopa savtību un mīlestību uz naudu, viņi apskauda viens otru un strīdējās. Ikviens meklēja ieguvumu no viņam uzticētās daļas. Kristus novērsās no viņiem sacīdams: "Ak Jeruzaleme, Jeruzaleme," kā Es tevi varu atnest? "Cik reiz Es tavus bērņus esmu gribējis sakrāt, kā vista sakrāj savus cālīšus apakš spārņiem, bet jūs negribējāt!" (Mat. 23,37.)

Tā Kristus skumst un raud par mūsu draudzēm, par mūsu mācību iestādēm, kas neatbilst Viņa prasībām. Viņš ir nācis pārbaudīt Betlkrīku, kas sākusi mīt Jeruzalemes /68/ pēdās. Izdevniecība pārvērtusies apgānītā altārī, nesvētas tirdzniecības vietā. Tā kļuvusi par vietu, kur piekopj netaisnību un krāpšanu, kur valda savtīgums, ļaunprātība, skaudība un dažādas kaislības. Tomēr cilvēki, kas savā darbā vadās no nepareiziem pamatlikumiem, šķiet, neapzinās savas rīcības nepareizību. Dzirdot brīdinājumus un lūgumus, viņi saka: "Vai viņa nerunā līdzībās?" Brīdinājumu un pārmetuma vārdus viņi uzklaušās kā tukšas pasakas.

Raugoties no Eljas kalna virsotnes, Kristus redzēja šādu stāvokli katrā draudzē. Ir brīdināti visi, kas iet Jeruzalemes iedzīvotāju ceļā, kuriem bija dota tik liela gaisma. Lai atceramies šos ļaudis sev par brīdinājumu. Noraidot Dieva brīdinājumus mūsu dienās, cilvēki atkārtoti Jeruzalemes grēku. Kungs redz, ko cilvēki neredz un negrib redzēt, - visu cilvēcīgo izgudrojumu rezultātus Betlkrīkā. Viņš ir darījis visu, ko vien Dievs var darīt. Viņš cilvēku acu priekšā licis uzliesmot gaismai, lai viņu grēki nepārsniegtu robežu, kur vairs nebūtu iespējams nožēlot. Bet ilgstoši atmetot taisnos un pareizos pamatlikumus, cilvēki sevi nostādījuši tur, kur vairs nav atšķirama gaisma un patiesība, tiesa un žēlastība, šāda rīcība ir kļuvusi par viņu rakstura tiešu sastāvdaļu.

Es uzaicinu visus, kas pievienojušies nepareizu pamatlikumu vadītai rīcībai, izdarīt izšķirošu reformu un pēc tam līdz galam staigāt pazemīgi ar Dievu....

Tās nav tukšas pasakas, bet patiesība. Atkal es jautāju: "Kurā pusē jūs stāvat?" "Ja Kungs ir Dievs, tad sekojiet Viņam; bet, ja Baals tas ir, tad sekojiet tam." (I.Ķēn.18,21.)

MEKLĒJIET PALĪDZĪBU PIE DIEVA

/69/

'Cooranbong, N.S.W." 1898. gada 8. jūnijā.

Reizēm patiesība ir jārūnā, neskatoties uz to, vai cilvēki grib klausīties vai ne. Ja tie, kas apliecina ticību patiesībai, savā starpā strīdas un griežas pie laicīgām tiesām, tad Kungs tiek ļoti apkaunots. Vai jūs gribat pētīt Dieva Vārdu un ievērot šinī jautājumā dotos norādījumus? Dieva darba intereses nevar uzticēt cilvēkiem, kuriem nav ne mazākās savienības ar Debesīm.

Es redzēju lietas, kas manu dvēseli pildīja ar asām sāpēm. Es redzēja cilvēkus, ejot roku rokā ar tiesu iestāžu vīriem; bet Dievs nebija viņu vidū. Šiem cilvēkiem par darbu ir daudz ideju un plānu, un viņi iet pie juristiem, lai tie palīdzētu piepildīt viņu ieceres. Tādiem esmu pilnvarota sacīt, ka viņi nerīkojas Svētā Gara vadībā.

"Vai tad Dieva nav Izraēlā, ka jūs ejat vaicāt Baal-Zebubu, Ekronas dievu?" (2. Ķēn.1,3.) Atbildīgas vietas ieņemoši cilvēki savienojas ar tādiem cilvēkiem draudzē un ārpus tās, kuru padomi ir maldinoši. Vai Kungam nepieciešams nākt pie jums ar rīksti, lai rādītu, ka jums vajadzīgi augstāki piedzīvojumi, kas jūs sagatavotu savienībai ar Debesu ģimeni? Vai jūs saistīsieties ar cilvēkiem, kuri prot apvainot un domāt un runāt Jaunu par lietām, kuras Dievs atzīst par labām? Kunga vārdā es jums saku, ka jums vajadzīgas skaidrākas sprieduma spējas un skaidrāks garīgais skats.

Ja jūs būtu sekojuši gaismai, kuru Dievs jums atkal un atkal ir devis, ka misijas centrus vajadzētu dibināt daudzās pilsētās un Betlkrīkā koncentrētais darbs un līdzekļi jāsadala un jāizlieto daudzās citās vietās, tad tagadējais sajukuma stāvoklis un līdzekļu trūkums nekad nebūtu piedzīvots. /70/

Betlkrīkā dzīvojošie cilvēki nav ņēmuši vērā Kunga padomus, tāpēc ka viņiem bija izdevīgāk darbu koncentrēt tur. Dievs viņus atstājis savas cilvēcīgās gudrības rezultātam, un tās augļi redzami tagadējās grūtībās.

"Kurš jūsu starpā bīstas Kungu un klausu Viņa kalpa balsi? Kas tumsībā staigā, kur gaismas nav, tas lai paļaujas uz Kunga Vārda un cerē uz savu Dievu. Redzi, jūs visi, kas uguni sakurat un sataisāt ugunīgas bultas, (aņņemat sevi ar dzirkstelēm - angļu tulk.) staigājat savas uguns gaismā un bultās (dzirkstelēs), ko esat iededzinājuši. Tas jums notiek no Manas rokas; sāpēs jums jāguļ." (Jes. 50:10.11.)

"Un nu runā jel uz Jūdas vīriem un uz Jeruzalemes iedzīvotājiem un saki: tā saka Kungs: redzi, Es pret jums daru Jaunumu, un Man ir nodoms pret jums. Atgriezieties jel ikviens no sava Jaunā ceļa un griezieties uz labiem ceļiem un pie labiem darbiem. Bet viņi saka: Velti; jo Mēs staigāsim pēc savām domām un darīsim ikviens pēc savas Jaunās sirds stūrgalvības. Tādēļ tā saka Kungs: vaicājiet jel starp pagāniem, kas tādās lietas dzirdējis; Izraēla meita dara ļoti negantas lietas. Vai Libānas sniegs atstājas no lauku klints? Vai svešie aukstie tekošie ūdeņi izsīkst? Jo Mani ļaudis Mani aizmirsuši; viņi kvēpina nelietīgiem, tāpēc viņi savos ceļos klupuši un atstājuši vecās tekas, lai staigātu pa nestaigāta ceļa tekām." (Jer. 18, 11.-15.)

MEDICĪNISKAIS MISIJAS DARBS

Atkal un atkal Kungs ir norādījis darbu, kas jādara draudzei Betlkrīkā un citām draudzēm Amerikā. Tām jāsasniedz daudz augstāks garīgās attīstības līmenis par patreizējo. Tām jāuzmostas no miega un jāiziet ārpus noņemnes, /71/ lai strādātu bojā ejošo dvēseļu labā.

Medicīniskie misionāri veic ilgi novārtā pamestu darbu, kuru Dievs uzticējis draudzei Betlkrīkā, - viņi liek atskanēt pēdējam aicinājumam uz Dieva sagatavoto vakariņu.

Mani brāli, kāpēc jūs tik daudz lietu turat saistītas Betlkrīkā? Kāpēc jūs nedodaties uz citām pilsētām un nestrādājat misijas darbu tur, kur darba ir tik daudz?

Daudzās Betlkrīkā koncentrētās lietas jāsadala un atkal jāsadala un jāizvieto pa citām pilsētām. Jūs, kas sevi uzskatāt par gudriem cilvēkiem, varat sacīt: "Tas maksās pārāk daudz. Šeit Betlkrīkā mēs varam strādāt ar mazākiem izdevumiem." Labi, vai Kungs visu to nezina? Vai tas nav Viņš, Dievs, Kas saprot visu neticīgo spriedelēšanu, caur ko Betlkrīkā tiek sakopots tik daudz interešu? Viņš jums ir atklājis, ka centri jāizveido visās pilsētās. Tas izaicinātu daudzus no Betlkrīkas, lai viņi strādātu citās vietās.

Lai pareizi ietu uz priekšu medicīniskais misijas darbs, tad vajadzīgi spējīgi vīri. Tas prasa stipras, labprātīgas rokas un gudru, saprātīgu vadību. Bet vai tas ir iespējams, kamēr atbildīgās vietās esošie vīri - savienību priekšnieki un sludinātāji aizsprosto ceļu?

Kungs saka savienību priekšniekiem un citiem ietekmīgiem brāļiem: "Atņemiet piedauzīšanās akmeņus, kas nolikti ļaužu ceļā."

Mūsu ļaudis Betlkrīkā nav izlietojoši savas spējas, lai plānotu un domātu, kā patiesības karogu pacelt apvidos, kur vēsts vēl nav pasludināta un kur vajadzīga izšķiroša piepūle; un Kungs ir ierosinājis Dr. 'Kellogg'u un viņa biedrus darīt darbu, ko vajadzēja veikt draudzei, kuru tai arī piedāvāja, bet kuru tā negribēja pieņemt. Daži Betlkrīkā, nepieņemot Dieva uzticēto darbu un sekojot pašu /72/ savtīgiem ceļiem, ir aizmiglojuši savu un arī citu cilvēku garīgo skatu; un Dievs Savu dārgo darbu ir nodevis to rokas, kas bija gatavi to uzņemt un virzīt uz priekšu.

Dievs ir Savā svētā vietā, un Viņš mājā arī cilvēkos, kuriem ir pazemīgs un sagrauzts gars, lai uzmundrinātu pazemīgo garu un atspirdzinātu sagrauzto sirdi. Tos, kas strādā medicīnisko misijas darbu, draudzei vajadzētu pilnīgi atzīt un ar viņiem sadarboties. To nedarot, viņi tiek aizkavēti. Neskatoties uz to, šis darbs tomēr ies uz priekšu. Divu draudžu atrašanās Betlkrīkā, tāpēc ka trūkst savstarpējas sadarbības, nav saskaņā ar Dieva plānu. Cik daudz labāk ir censties strādāt vienoti. Ja medicīniskie misionāri centīsies strādāt tādā veidā visās draudzēs, ja viņi strādās dievbijībā, tad viņi savā priekšā atradīs daudz atvērtu durvju, un eņģeļi viņiem palīdzēs.

Lūdzu, lasiet par ielūgumu uz vakariņu un par pēdējo ieaicinājumu. Mācieties, kas jādara, lai izpildītu Jēzus pavēli. Es nevaru saprast, kāpēc redzama tāda vienaldzība, kāpēc jūs stāvat tālu, kritizējat un atraujaties. Evaņģēlija tīkls ir jāizmet jūrā; un tas izvelk gan labus, gan ļaunus. Bet vai tāpēc vīriem un sievietēm būtu jāignorē pūles glābt tos, kas grib ticēt un kas grib savienoties, lai aizsniegtu to cilvēku šķiru, uz kuriem Kristus norādīja pārmetumā farizejiem? "Grēcinieki un netikles," Viņš sacīja, "drīzāk ieies Dieva valstībā nekā jūs." Vai jūs negribat redzēt, ka pat draudzē ir tādi, kuriem nav nekādas savienības ar Dievu? Bet Kristus saka: "Lai nezāles un kvieši aug kopā līdz pļaujamam laikam; un pļaujas laikā Es sacīšu pļāvējiem: sakrājiet vispirms nezāles un sasienat tās kūļos sadedzināšanai; bet kviešus sakrājiet Manā šķūnī."

Kad Kungs pavēl draudzēm darīt kādu noteiktu darbu un tās atsakās paklausīt, tad uz tiem nedaudziem, kas savas /73/ cilvēcīgās pūles savieno ar Dievišķām, lai aizsniegtu cilvēces posta un bēda dziļumus, dusēs bagātīgas Dieva svētības. Pat ja tikai daži pieņems mūsu Kunga Jēzus Kristus žēlastību, tad tomēr viņu darbs nebūs veltīgs; jo Dieva acīs viena dvēsele ir dārga, ļoti dārga. Kristus būtu miris vienas dvēseles dēļ, lai šī vienīgā varētu dzīvot visā mūžībā.

Mācīsimies Mateja 18. nodaļu. Šai nodaļai vajadzētu apgaismot mūsu acis. Kristus saka: "Pielūkojiet, ka jūs nevienu no šiem mazajiem nenicināt; jo Es jums saku, ka viņu eņģeļi Debesīs vienmēr redz Mana Debestēva vaigu. Jo Cilvēka Dēls ir nācis atpestīt to, kas pazudis. Kā jums šķiet? Ja kādam cilvēkam būtu simts avis un viena no tām būtu nomaldījusies, vai viņš neatstātu deviņdesmit deviņas un neietu kalnos to meklēt, kas nomaldījusies? Un, ja tas notiek, ka to atrod, patiesi Es jums saku, ka viņš vairāk par to priecājas nekā par deviņdesmit deviņām, kas nav nomaldījušās. Tāpat tas nav jūsu Debestēva prāts, ka viens no šiem mazajiem pazustu." (Mat. 18,10.-14.)

Uzticīgi strādnieki, atbrīvojuši daudz dvēseļu, izraujot tās no sātana rokas. Kādam ir jāizjūt nasta par dvēselēm, lai atrastu tos, kas Kristum zuduši. Vienas dvēseles atbrīvošana, kuru sātans ir pārvarējis, izsauc Debesu eņģeļu prieku. Ir tādi, kas paši sevi izpostījusi tikumisko līdžību ar Dievu. Evaņģēlija tīklam jāsavāc šie nabaga izstumtie cilvēki. Dieva eņģeļi sadarbosies ar tiem, kas iesaistījušies šai darbā, kas visādi pūlas glābt bojā ejošās dvēseles, dodot tām izdevības, kādas daudziem vēl nekad nav bijušas. Nav nekāda cita ceļa, kā tās aizsniegt, kā tikai Kristus ceļš. Viņš vienmēr strādāja, atvieglinot /74/ ciešanas un mācot taisnību. Tikai tā iespējams grēciniekus pacelt no pagrimuma dziļumiem.

Darbiniekiem jāstrādā mīlestībā, barojot, kopjot un apgērbjot tos, kam vajadzīga viņu palīdzība. Šādā veidā šie atstumtie sāk saprast, ka ir kāds, kas rūpējas par viņu dvēseli. Kungs man rādījis, ka daudzi no šiem nelaimīgajiem, sabiedrības atmestajiem cilvēkiem, pateicoties cilvēcīgai kalpošanai, sadarbosies ar Dievišķo spēku un centīsies atjaunot Dieva morālo līdzību citos cilvēkos, kuras Kristus ir atpircis ar Savām asinīm. Viņi tiks nosaukti par Dieva izredzētiem, dārgiem un stāvēs Dieva troņa tuvumā.

BRĪDINĀJUMA VĒSTS

"Tad Cilvēka Dēla zīme rādīsies debesīs; un tad visas ciltis virs zemes kauks un redzēs Cilvēka Dēlu nākam debess padebešos ar lielu spēku un godību. Un Viņš sūtīs Savus eņģeļus ar lielu bazūnes skaņu, un tie Viņa izredzētos sakrās no četriem vējiem, no viena debess gala līdz otram."

"Tāpēc esiet modrīgi; jo jūs nezināt, kurā stundā jūs Kungs nāk. Bet to protiet, ja nama kungs zinātu, kurā stundā zaglis nāks, tad viņš paliktu nomodā un neļautu savā namā ielauzties. Tāpēc ir jūs esiet gatavi; jo tanī stundā, kurā jūs nedomājat, Cilvēka Dēls nāks. Kurš nu ir uzticīgais un gudrais kalps, ko kungs iecēlis pār savu saimi tiem maizi dot savā laikā? Svētīgs kalps, ko kungs pārnācis atradis tā darām. Patiesi Es jums saku, ka viņš to iecels pār visām savām mantām. Bet, ja ļaunais kalps savā sirdī sacīs: mans kungs kavējas nākt; un iesāks savus darba biedrus sist un ar plītniekiem rīt, un plītēt; tad kalpa kungs nāks tādā dienā, kad šis negaida, un tādā stundā, ko šis nezina, un to šķels pušu un tam dos algu /75/ ar liekuļiem. Tur būs raudāšana un zobu trīcēšana." (Mat. 24,30.31.42.-51.)

Brāļi, esiet piesardzīgi, ļoti piesardzīgi. Medicīniskie misionāri dara darbu, kas atbilst Mat. 24:48.-51. dotajam aprakstam. Kungs strādā, lai aizsniegtu vispagrimušākos. Daudzi sapratīs, ko nozīmē tikt vilktam pie Kristus, bet viņiem nebūs morālas drosmes cīnīties pret ēstkāri un kaislībām. Bet strādniekiem tāpēc nav jāklūst mazdūšīgiem; jo ir rakstīts: "Pēdējās dienās daži atkāpsies no ticības, klausīdami viltīgus garus un velnu mācības." (1. Tim. 4,1.) Vai tikai tie atkrīt, kas Izrauti no vispazemojošākajiem dziļumiem? Pat sludināšanas darbā strādā tādi, kas saņēmuši gaismu un atzīšanu un kas tomēr nebūs starp uzvarētājiem. Viņi neierobežo savu ēstkāri un kaislības un neaizliedz sevi Kristus dēļ. Daudzi nabaga atstumtie, pat muitnieki un grēcinieki satvers cerību, kas viņiem tiek pasniegta evaņģēlijā, un ieies Debesu valstībā drīzāk nekā tie, kam bijušas lielas izdevības un liela gaisma, bet kas tomēr staigājuši tumsā. Pēdējā lielajā dienā daudzi sacīs; "Kungs, Kungs, atdari mums." Bet durvis paliks aizvērtas, un viņi klaudzinās velti.

Šīs lietas mums dziļi jāpārdomā, jo tās ir patiesas. Mums vajadzētu augsti cienīt patiesību un dvēseļu vērtību. Laika ir maz, un vēl jāpadara liels darbs. Ja jums neinteresē uz priekša ejošais darbs, ja jūs neatbalstāt medicīnisko misijas darbu draudzēs, tad to padarīs bez jums; jo tas ir Dieva darbs, un tas ir jāpadara. Mani brāļi un manas māsas, nostājieties Kunga pusē un esiet nopietni, darbīgi, drosmīgi Kristas līdzstrādnieki, meklējot un glābjot pazudušos cilvēkus.

/76/

AICINĀJUMS BRĀĻIEM BETLKRĪKĀ

'Cooranbong. N.S.W.', 1898. g.

Kāpēc jūs, brāļi, turpināt turēt Betlkrīkā sakopotas tik daudz visus interesējošas lietas? Kāpēc jūs neuzklausāt padomus un brīdinājumus, kas jums šai ziņā doti? Kāpēc jūs nesperat izšķirošus soļus, lai radītu ietekmīgus centrus daudzās citās lielās pilsētās? Kāpēc jūs neiedrošināt Mičiganas traktātu savienību un Internacionālo traktātu savienību iekārtot savus kantorus pilsētās, kur jāveic liels misijas darbs un kur to sekretāri un citi darbinieki varētu personīgi iesaistīties misijas darbā, uzņemoties svarīgu pasākumu vadību? Izejiet, brāļi, izejiet un māciet savus strādniekus strādāt priekš tiem, kas atrodas ārpus nometnes. Kāpēc jūs slēpjat savu gaismu, turpinot palikt Betlkrīkā? Izejiet, brāļi, izejiet tālajos laukos.

Jāpadara daudz darba, un mūsu piedzīvojušajiem strādniekiem ir jācenšas nostāties tur, kur viņi nāktu tiešā saskarē ar tiem, kam vajadzīga viņu palīdzība. Betlkrīkā viņi var padarīt samērā pavisam maz. Vai ir pareizi, brāļi, ka jūs turat savu gaismu paslēptu zem

pūra vai zem gultas? Vai labāk jums nevajadzētu darīt to, ko Kungs skaidri jums parādījis? Apņemieties tagad atteikties no savām priekšrocībām, no sava ceļa un paklausīt Viņa balsij. Visā nopietnībā meklējiet Kungu, pazemīgi, dedzīgi izlūdzoties gudrību un sekmes šiem centieniem. Un tad izceliet gaismu no pūra apakšas, no vietas, kas jums šķiet vislabākā jūsu finansiālajām interesēm, un izņemiet to no pagultes, no vietas, kas jūsu ērtībām šķiet vispiemērotākā, un lieciet to luktuŗī, ka tā varētu apgaismot visus, kas atrodas namā.

Jūsu misijas darbs pārdzīvo krīzi. Jāveic liels darbs, un, ja šo darbu nopietni darīs Betlkrīkā, ja to uzticīgi /77/ pildīs visās Mičiganas draudzēs, ja tam no visa spēka nodosies visas mūsu vecās draudzes un ietekmīgie cietokšņi, tad mēs varam cerēt, ka šis iespaids saraudzēs draudzes visās savienībās, no kurām daudzas tagad ir it kā paralizētas.

Iestādes, kuras Dievs nodibinājis kā iespaidu centrus gaismas izplatīšanai, nav saskaņojušas savas intereses un strādājušas kopīgi, kā Dievs to vēlas. Šo iestāžu vadītajiem vajadzētu zināt, ka viņu pats pirmais uzdevums ir saskaņoties ar saviem darba biedriem. Mūsu sludinātājiem jāuzmostas, lai saprastu stāvokli. Mūsu pasaulē evaņģēlijam ir vissvētītājākais iespaids. Tā ietekme uz sirdīm radīs saskaņu. Ir jāpaaugstina patiesības karogs, un par pārdomu galveno, centrālo tēmu jāklūst Kristus salīdzinošajam upurim.

Medicīniskajam misijas darbam jābūt tāpat saistītam ar draudzi kā labajai rokai ar ķermeni. Trešais eņģelis iet uz priekšu, pasludinot Dieva baušļus un Jēzus ticību. Medicīniskais misijas darbs ir praktiski īstenots evaņģēlijs. Visiem darba nozarojumiem savā starpā jāsaistās, sniedzot ieaicinājumu: "Nāciet, jo visas lietas ir sagatavotas."

Betlkrīkā esošajiem dota vēsts, ka daudziem no viņiem vajadzētu pārcelties uz vietām, kur viņi varētu iesaistīties tieši tai pašā darbā, līdztekus strādājot savu laicīgo darbu. Ja viņi ticībā būtu devušies prom, gatavi darba dēļ panest nogurdinošas pūles un paciest trūkumu, tad viņi būtu ieguvuši bagātus piedzīvojumus Dieva lietās. Bet viņi domāja, ka Betlkrīkā viņiem ir mazliet vairāk ērtību, ka darbs tur ir mazāk nogurdinošs kā kaut kur citur, un tāpēc viņi ir palikuši uz vietas. Daudzi, kas pārpilda Betlkrīku, negūst sev nekādu labumu, jo viņi neizlieto saņemtās zināšanas. Viņi Betlkrīkā nedara nekā laba, tikai palielina to skaitu, kam vajadzīga atgriešanās. Viņiem nav uzpurēšanās gara. Viņiem ir daudz no sava "es" un maz no /78/ Kristus, maz ticības un maz labu darbu. Viņi sevi uzskata par reliģiskiem cilvēkiem, bet viņu reliģijas vērtība līdzīga nullei.

Dievs runā uz jums Savā Vārdā sacīdams: "Tāpēc ka šie ļaudis pie Manis nāk ar savu muti un Mani godā ar savām lūpām, bet viņu sirds ir tālu no Manis nost un ka viņi Mani bīstas pēc cilvēku baušļiem, kas viņiem top mācīti; tādēļ, redzi. Es joprojām ar šiem ļaudīm darīšu brīnišķi, brīnišķi un apbrīnojami, ka viņu gudro gudrība zudīs un viņu prātīgo prāts apslēpsies."

"Un tai dienā kurlie dzirdēs grāmatas vārdus, un aklo acis redzēs no krēslas un tumsas. Un bēdīgiem būs atkal prieks iekš Kunga (un lēnprātīgo prieks Kungā pieaugs), un nabagi starp cilvēkiem līksmosies iekš Izraēla Svētā." (Jes. 29,13.14.18.19.)

Mani brāļi. Kungs jūs aicinājis darīt skaidri noteiktu darbu, bet jūs neesat paklausījusi; un vietā, kur jūs dzīvojat, ir nesaskaņas, sacensību gars un strīdi. Bet tā tam nevajadzēja būt. Dievs nevēlas, ka Viņa strādnieki stāvētu savrup, kā atšķirti atomi. Visiem jādara liels un svinīgs darbs, un tas jādara Dieva uzraudzībā.

Dievs priekš Saviem ļaudīm darīs lielas lietas, ja tikai viņi ar To sadarbosies. Viņš pārveidos cilvēka prātu tā, ka jau pat šinī pasaule viņu dzīvē atklāsies tālāk pieminēto apsolījumu piepildījums: -

"Sausā un tukšā zeme priecāsies; un klajums (tuksnesis) līksmosies ar prieku un gaviļēšanu; Libānas godība tam ir dota, Karmeļa un Sarena glītums; tie redzēs Kunga godību, mūsu Dieva augstību. Stipriniet nogurušās rokas un dariet stingrus gurdenos ceļus! /79/ Sakiet izmisušām sirdīm: esiet stipras, nebīstieties; redzi, jūsu Dievs nāks ar atriebšanu, ar atmaksāšanu no Dieva; Viņš nāks un jūs atpestīs. Tad aklu acis taps atvērtas un kurlu ausis atdarītas. Tad tizlie lēkās kā stirna, un mēmu mēle slavēs priecīgi; jo tuksnesi izvirdīs ūdeni un upes klajumos. Un sausums (sakarsētas smiltis) kļūs par ezeru un izkaltusi zeme par ūdens avotiem; tanīs vietās, kur šakāļi mituši, būs zāle ar niedrēm un ašķiem. Un tur būs liels ceļš, ceļš, ko nosauks par svētu ceļu; kas nešķīsts, pa to nestaigās, jo tas pieder atpestītiem: paši nesaprašas tur nevar maldīties. Tur nebūs lauvas, un plēsīgs zvērs tur nerādīsies un neatradīsies; bet atpestītie pa to staigās; un Kunga atpirktie griezīsies atpakaļ un nāks uz Ciānu ar gaviļēšanu; un mūžīga līksmība būs pār viņu galvām; prieks un līksmība tos apkāms, bet skumjas un bēdas bēgs projām." (Jes. 35.)

Tuksnesim pašam par sevi nav ne godības, ne skaistuma, un par izdarīto pārveidojumu viss gods pienākas Kungam, šo lielo darbu ir veicis Dievs. Tāpēc neslavējiet cilvēkus, caur kuriem Viņa spēks sevišķi strādā. Pagodiniet Dievu, un Viņš turpinās darbu.

Šai laikā Kungam ir sevišķs darbs priekš Viņa ļaudīm. Viņš saka: "Stipriniet nogurušās rokas un dariet stingrus gurdenos ceļus." Tieši šo darbu apustulis Pāvils uzliek par pienākumu draudzēm. "Paceliet atkal gurdenās rokas un slābanos ceļus," viņš saka, "un staigājiet taisnus ceļus ar savām kājām, ka tas, kas tizls, nepaklūp (netop nogriezts no ceļa); /80/ bet turpretī top dziedināts. Dzenieties pēc miera ar visiem un pēc svētuma, bez kā neviens Kungu neredzēs; rūpīgi raugoties, lai neviens nezaudē Dieva žēlastību, ka nekāda rūgta sakne, augsti uzaugusi, jūs nesajauc, ka daudzi tā netiek aptraipīti." (Ebr. 12,12.-15.)

Es lūdzu, lai tagad tā kā nekad agrāk sludinātāji un draudzes locekļi celtos palīgā Kungam, palīgā Kungam pret varenajiem tumsas spēkiem. Ar lūgšanām pētiēt Jāņa evaņģēlija 17. nodaļu. Šī nodaļa nav tikai atkal un atkal jālasa, tās patiesības ir jāēd un jāuzņem sevī. "Un Es pats svētījos par viņiem," Kristus lūdza, "ka ir viņi būtu svētīti patiesībā. Bet Es nelūdzu par šiem vien, bet arī par tiem, kas caur viņu vārdu uz Mani ticēs; lai visi ir viens, itin kā Tu Tēvs, Manī un Es Tevī, lai arī viņi ir viens Mūsos; lai pasaule tic, ka Tu Mani esi sūtījis. Un Es godību, ko Tu Man esi devis, tiem esmu devis, lai viņi ir viens, itin kā Mēs esam viens, Es viņos un Tu Manī, lai viņi ir pilnīgi viens, lai pasaule atzīst, ka Tu Mani esi sūtījis un viņus mīlējis, itin kā Tu Mani esi mīlējis." (Jāņa 17,19.-23.)

Vai šos vārdus, kuriem mums ir tik brīnišķīga nozīme, vajadzētu vienmēr atstāt neievērotus? Dievs aicina tos, kas apliecina sevi par Viņa bērniem, pētīt šos vārdus, ēst tos, dzīvot saskaņā ar tiem. Viņš Savus bērnus aicina meklēt vienību un mīlestību, citādi lukturis tiks nostumts no tā vietas.

NEIEVĒROTS BRĪDINĀJUMS.

/81/

Sent Helensa, Kal., 1901. gada novembrī.

"Redzi. Es jums šodien ceļu priekšā svētību un lāstu: svētību, ja jūs klausīsiet Kunga, sava Dieva, baušļiem, ko Es šodien jums pavēlu; bet lāstu, ja jūs neklausīsiet," (5, Mozus 11,26.-28.)

"Un ja jūs labi (centīgi) klausīsiet Maniem baušļiem, ko Es jums šodien pavēlu, un mīlēsiet Kungu, savu Dievu, un Viņam kalposiet no visas savas sirds un no visas savas dvēseles, tad Es došu lietu jūsu zemē savā laikā, agro lietu un vēlo lietu, ka tu vari sakrāt savu labību, savu vīnu un savu eļļu. Un Es došu zāli tavā laukā taviem lopiem, un tu ēdīsi un būsi paēdis. Sargieties, ka jūsu sirds netop pārrunāta atkāpties un kalpot citiem dieviem un tos pielūgt; tā kā Kunga bardzība neiedegas pret jums un neaizslēdz debesis, ka lietūs nenāk un zeme nedod savus augļus; un ka jūs ātri neejat bojā no labās zemes, ko Kungs jums dod." (5, Mozus 11,13.-17.)

"Ielieciet tāpēc šos Manus vārdus savā sirdī un savā dvēselē un sieniet tos par zīmi uz savām rokām un ka tie ir par piemiņas zīmēm starp jūsu acīm. Un māciet tos saviem bērniem, runājot tos, savā namā sēžot un savu ceļu staigājot, ir apguļoties, ir ceļoties. Un raksti tos uz savu namu stenderēm un pie saviem vārtiem; lai jūsu dienas un jūsu bērnu dienas top vairotas zemē, ko Kungs jūsu tēviem zvērējis tiem to dot, kamēr būs debesis un zeme (kā debesu dienas virs zemes - angļu tulk.)." (5, Mozus 11,18.-21.) /82/

Ja septītās dienas adventisti staigātu Kunga ceļā, atsakoties padoties savtīgu interešu vadībai, tad Kungs viņus būtu ļoti svētījis. Kas pretēji Kunga gribai palikuši Betlkrīkā, tie ir zaudējuši vērtīgus piedzīvojumus un garīgas atziņas, kuras viņi būtu varējusi iegūt paklausot. Daudzi no viņiem zaudējuši Dieva labvēlību. Darba sirdī pieplūdis pārāk daudz cilvēku. Jau sen atpakaļ dots brīdinājums, bet tas nav ievērots. Nepaklausīja tāpēc, ka daudziem Betlkrīkā sirds un prāts neatrodas zem Svēta Gara iespaيدا. Viņi nesaprot, cik daudz vēl ko darīt. Viņi ir aizmiguši.

Septītās dienas adventistiem pārceļoties uz citām pilsētām, kur jau ir liela ticīgo draudze, viņi nonāk ne savā vietā, un viņu garīgums kļūst arvien vājāks. Viņu bērni ir padoti daudzām kārdināšanām. Mans brāli, mana māsa, ja darba uz priekšu virzīšanai šādā vietā jūs neesat katrā ziņā nepieciešami, tad jūs rīkotos gudri, ja dotos tur, kur patiesība vēl nav pasludināta, un tur censtos pierādīt savas spējas

Kunga darbā. Nopietni pūlieties pamodināt interesi par tagadējo patiesību. Iešana no mājas uz māju būs ļoti iespaidīga, ja izturēsities līdzīgi Kristum. Turiet sapulces un rūpējieties, lai tās būtu interesantas. Atcerieties, ka tas prasa kaut ko vairāk kā tikai sludināšanu.

Daudzi, kas tik ilgi dzīvo vienā vietā, savu laiku pavada, kritizējot tos, kas strādā Kristus rindās, pārlicinot un atgriežot grēciniekus. Viņi kritizē citu motīvus un nodomus, it kā nevienam nebūtu iespējams atrādāt tik nesavtīgi, kā to viņi paši ir atsacījušies darīt. Viņi ir piedauzīšanās akmeņi. Ja viņi dotos uz vietām, kur nav ticīgo, un censtos iegūt dvēseles Kristus, tad viņi drīz /83/ būtu tā aizņemti patiesības pasludināšanas darbā un palīdzībā cietējiem, ka vairs neatliktu laika raksturu analizēšanai, Jaunām aizdomām un tā stāstīšanai, ko viņi savā šķietamajā dedzībā ir ieraudzījuši slēpjamiem zem ārēji redzamā.

Lai tie, kas tik ilgi dzīvojuši vietās, kur lielas ticīgo draudzes, iziet uz pļaujas lauka sēt un pļaut savam Kungam. Vēloties glābt dvēseles, viņi aizmirsīs paši sevi. Viņi redzēs, cik daudz vēl jāstrādā, cik daudzām cilvēcīgam būtņēm ir jāpalīdz, ka nebūs vairs laika meklēt kļūdas citos. Viņiem nemaz vairs nebūs laika strādāt negatīvajā (pretējā) pusē.

Daudzu ticīgo sapulcēšanās uz dzīvi vienā vietā veicina jaunas aizdomas un jaunu runāšanu. Daudzi pilnīgi nogrimst jauna aplūkošanā un uzklaušīšanā. Viņi neievēro, cik lielu grēku viņi izdara. Viņi aizmirst, ka izrunātos vārdus nekad vairs nevar atsaukt un ka ar savām jaunajām aizdomām viņi sēj sēklu, kas uzdīgs, lai nestu jaunu pļauju. Cik liela šī pļauja, to neviens nezina līdz pēdējai lielajai dienai, kad tiesās katru domu, vārdu un darbu.

Nepārdomātie, nelaiptie vārdi, tos izrunājot, kļūst lielāki ar katru atkārtotānu. Viens otrs pieliek pa vārdam, līdz nepatiesās baumas pieņem milzu apmērus. Ir nodarīta liela netaisnība. Ar savām nepareizajām aizdomām un netaisno spriedumu šie mēlneši sarūgtina savu dzīvi un sēj nesaskaņas draudzē. Ja viņi varētu redzēt, kā Dievs redz, tad viņi savu izturēšanos mainītu. Viņi saprastu, ka, meklējot kļūdas pie saviem brāļiem un māsām, viņi ir pametuši novārtā viņiem uzticēto darbu.

Kristus kalpu motīvu un darbu kritizēšanā pavadīto laiku labāk varēja pavadīt lūgšanās. Ja tie, kas atrod kļūdas, zinātu patiesību par cilvēkiem, kuru kļūdas viņi ir atklājuši, tad bieži vien viņu uzskati pilnīgi mainītos. /84/ Cik daudz labāk būtu, ja kritizēšanas un citu nosodīšanas vietā katrs sacītu: "Man jāstrādā, lai tiktu izglābts. Ja es sadarbojos ar Viņu, Kas vēlas izglābt manu dvēseli, tad man sevi modri jāuzrauga. Man savā dzīvē jāatstāj ikkatrs jaunums. Man jāklūst jaunam radījumam Kristū. Man jāuzvar ikkatra kļūda. Tad tos, kas cīnās pret Jaunumu, es novājināšu, bet varēšu stiprināt iedrošinošiem vārdiem."

Kas savas runas dāvanas izlietojuši, atņemot drosmi Dieva kalpiem, kuri cenšas virzīt uz priekšu Dieva darbu, plānojot, strādājot un pārvarot kavēkļus, lai viņi lūdz Dievu piedot to, ko viņi ar saviem jaunajiem aizspriedumiem un nelaiptajiem vārdiem kaitējuši Viņa darbam. Lai viņi pārdomā Jaunumu, kas celies caur nepatieso baumu izplatīšanu, tiesājot tos, par kuriem viņiem nebija tiesību spriest.

Dieva Vārdā mums doti skaidri norādījumi, kā jārikojas, ja domājam, ka brālis grēko. Kristus saka: "Ja tavs brālis pret tevi grēko, tad noej un pasaki viņam viņa kļūdu starp sevi un viņu vienu pašu; kad viņš tevi klausu, tad tu savu brāli esi mantojis, Bet, ja viņš negrib tevi klausīt, tad ņem klāt vēl vienu vai divus, lai no divu vai trīs liecinieku mutes katrs vārds top apstiprināts. Bet, ja viņš tos neklausu, tad saki to draudzei; bet, ja viņš ir draudzi neklausu, tad turi viņu par pagānu un muitnieku." Un atkal Pestītājs saka; "Tāpēc, kad tu savu dāvanu uz altāra upurē un turpat atminies, ka tavam brālim kas ir pret tevi; tad atstāj tur altāra priekšā savu dāvanu un noej, saderies papriekš ar savu brāli un tad nāc un upurē savu dāvanu." (Mat. 18,15.-17. 5,23.24.)

"Kungs, kas mājās Tavā dzīvoklī, un kas dzīvos uz Tava svētā kalna? Kas bezvainīgi staigā un taisnību dara un /85/patiesību runā no sirds dibena. Kas ar savu mēli citu neaprunā, savam tuvākajam Jauna nedara un neceļ kauna valodu pret savu tuvāko. Kas bezdievīgo necieni, bet godā tos, kas Kungu bīstas. Kas zvērējis sev par skādi un to nepārkāpj. Kas savu naudu nedod uz augļiem un neņem dāvanas pret nenoziedzīgo. Kas tā turas, tas nešaubīsies nemūžam. (Dz. 15.)

"Netiesājiet, lai jūs netopat tiesāti. Jo ar kādu tiesu jūs tiesājat, jūs tapsiet tiesāti? un ar kādu mēru jūs mērojat, jums taps atmērots. Un ko tu redzi skabargu sava brāļa aci, bet baļķi savā aci tu nenomani? Vai arī kā tu sacīsi uz sava brāli: laid, es izvilkšu skabargu no tavas acs; un, redzi, baļķis ir tavā paša aci? Tu, liekuli, velc papriekš baļķi no savas acs un tad pielūko izvilkst skabargu no sava brāļa acs." (Mat. 7,1.-5.)

Tiesāšanas jautājumā ietverts daudz. Atcerieties, ka drīz ierakstus par jūsu dzīvi pārbaudīs Dievs. Atcerieties arī, ka Viņš ir sacījis: "Tāpēc tu, ak cilvēk, esi neaizbildināms, ikviens, kas tiesā; jo kurā lietā tu otru tiesā, tu pats sevi notiesā; jo tu tās pašas lietas dari, tu - tiesātāj. Bet mēs zinām, ka Dieva sodība tiem tiešām uzies, kas tādas lietas dara. Bet vai tu, ak cilvēk, gan domā, ka tu izbēgsi Dieva sodībai, tos tiesādams, kas tādas lietas dara, un pats tās darīdams?" (Rom. 2,1.-3.)

Tie, kuri uz Betlkrīkā atnākuši no draudzēm, kur viņiem bija darāms darbs, zaudē savu misijas garu un garīgās /86/ izšķiršanas spējas. Šeit viņi nākuši saskarē ar farizejiskumu, ar paštaisnību, kas vienmēr ir slazda vaigs. Tā ir dievbijības forma bez spēka.

Kad patiesības spēks būs izjūtams sirdīs, kad patiesības pamatlikumi būs ieausti ikdienas dzīvē, tad Betlkrīkas draudzē notiks liela reforma. Drīz piepildīsies vārdi: "Es pārvērtīšu un sagraušu." Mēs tagad nezinām, kad tieši tas norisināsies, bet nāks laiks, kad Betlkrīkā dzīvojošie tika izklīdināti. Kas, Kunga neaicināti, nākuši uz Betlkrīku, aizies no tās.

Nopietniem strādniekiem nav laika kavēties pie citu trūkumiem. Viņi raugās uz Pestītāju, un, uzlūkojot Viņu, tiek pārvērsti Viņa līdzībā. Viņš ir Tas, Kura piemēram mums jāseko sava rakstura veidošanā. Savā dzīvē virs zemes Viņš skaidri atklāja dievišķo dabu. Mums jācenšas būt pilnīgiem savā sfērā, kā Viņš bija pilnīgs Savējā. Draudzes locekļi ilgāk vairs nedrīkst palikt bezrūpīgi un vienaldzīgi attiecībā par pareiza rakstura veidošanu. Pakļaujot sevi Svētā Gara veidojošajai ietekmei, viņu raksturam jāveidojas, līdz tas atspoguļo dievišķo raksturu.

REFORMAS REZULTĀTS.

/87/

Sent. Helensā, Kal., 1901. gada 26. septembrī.

MĪĻLAIS BRĀLI DANIELLS! Vakarrīt es lasīju tavu vēstuli, kurā tu izsaki savu dedzīgo vēlēšanos redzēt, ka uz Indiju un Ķīnu un citām austrumu zemēm tiek sūtītas spēcīgas darbinieku vienības. Pagājušajā naktī man rādīja, ka patlaban galvenais darbs nav jāizvērs Ķīnā vai citos Ķīnai līdzīgos laukos. Mums vispirms ir jāstrādā savās mājās. Visām mūsu iestādēm - sanatorijām, izdevniecībām un skolām - jāsasniedz augstāks līmenis. Tad arī tādi būs uz ārzemju laukiem sūtāmie strādnieki. Viņi būs nopietnāki, garīgāki, un viņu pūles būs iespaidīgākas.

Vairākus gadus atpakaļ Kungs man deva sevišķus norādījumus, ka dažādās Amerikas vietās, Eiropā un citās zemēs jāiekārto nami, lai izplatītu tagadējās patiesības gaismu saturošu literatūru. Viņš norādīja, ka jāpieliek visas pūles, lai caur presi pasaulē izplatītu ielūguma un brīdinājuma vēstis. Dažus, kurus nevienā citā ceļā nav iespējams sasniegt, aizsniegs mūsu literatūra. No mūsu grāmatām un žurnāliem jāatspīd spožiem gaismas stariem, apgaismojot pasauli par tagadējo patiesību.

Strādniekus, kas nav guvuši labumu no priekšrocībām, ko viņi saņēmuši no saistības ar Dieva darbu, nevajadzētu pieņemt mūsu izdevniecību kantoros. Šais iestādēs nevajadzētu arī ļaut ienākt nekādām apšaubāma rakstura lietām, jo tādā veidā Dieva svētā patiesība tiek nostādīta parasto lietu līmenī. Un, uzņemoties citus darbus, nepieciešams nodarbināt atbilstoši lielāku strādnieku skaitu. Tas rada rūpes un sarežģījumus. /88/

Man rādīts, ka mūsu izdevniecībās pielaistas kļūdas. Pastāvīgi pieaug dārgu mašīnu skaits komerciāliem pasākumiem. Ir pieņemts daudz darba, kuram nav nekāda sakara ar to, kas ticībā un mīlestībā jāpadara cilvēcīgo būtņu glābšanai. Laiks un spējas ir izlietoti darbā, kas nav pagodinājis Dievu. Daudz pūļu pielikts tādos darbos, kas nemaz neizplata patiesības atzišanu.

Ir pēdējais laiks pievērst uzmanību šai lietai. Pielaištā kļūda jāizlabo. Nav gudri izlietot naudu pasākumos, kas to aprij, neko nedodot pretī. Saka, ka izdevniecībām vajadzīgs

vairāk telpu. Bet patiesībā telpu ir papildnam, un, strādājot īsto darbu, būs redzams, ka telpu pietiek.

Mūsu izdevniecībām jāpieņem daudz mazāk komerciālu darbu, pilnīgi izslēdzot visu, kas satur sātana domas. Tādu lietu ieviešana izposta ikkatru izpratni par iestādes svētumu. Pazemota tiek visa iestāde. Vienkāršās lietas sajaucot ar svētajām, vienmēr draud briesmas, ka šīm vienkāršajām, parastajām lietām atļaus ieņemt svēto lietu vietu.

Kā Kungs lai skatās, ja Viņa iestādes izlieto presi ienaidnieka maldu iespīšanai? Ja kopā iespīēz apšaubāmas lietas ar svētām, tad Viņa svētība nevar dusēt uz padarīto darbu. Dievišķais Skolotājs sacīja: "Ko jūs esat ieguvuši, uzņemoties šo svešo darbu? Tas jums atnesis daudz nemiera un nepatīkšanu; un strādniekiem bija jāsteidzas, jāmokās, lai darbu pabeigtu noteiktajā laikā. Tas izsaucis sajukumu un strīdu. Runāti ir asi vārdi, un darba telpās ienācis /89/ nepatīkams gars. Naudas ieguvums nekādā veidā neatsver zaudējumus, kas radušies no steigas, pārslodzes, ķildām un nesaskaņām."

Lai Kungs palīdz Saviem ļaudīm saskatīt, ka tā nav gudrība un ka daudz vairāk ir zaudēts kā iegūts. Ja vienā vietā iztīktu ar mazāku skaitu mašīnu un strādnieku, kamēr citās viņa dārza daļās to trūkst; ja vairāk naudas izlietotu, uzsākot darbu dažādās citās vietās, tad Dievam tas patīktu daudz labāk. Tā nav svēta godkāre, kas likusi vienā vietā ieguldīt tik daudz naudas. Mūsu brāļi kļūdās, izlietojot spiestuves tik daudz pilnīgi pasaulīgas literatūras izdošanai, mēs strauji tuvojamies galam. Šī laika patiesību saturošu grāmatu un laikrakstu iespīšanai un izplatīšanai ir jābūt mūsu darbam.

Uzkrītošā kārtā nav ņemti vērā atkal un atkal dotie brīdinājumi un biedinājumi. Meklējot Kungu un atzīstot grēku, uzsākot nepieciešamo reformāciju, būs redzama vienota dedzība un nopietnība to lietu atjaunošanai, kas nevērībā nokavētas. Kungs atklās Savu piedodošo mīlestību, un nāks līdzekļi mūsu iestāžu parādu dzēšanai.

SVINĪGS BRĪDINĀJUMS.

/90/

"Review and Herald" vadītājiem -
(Lasīts priekšā "Review and Herald" valdei 1901. g. nov.)

MĪĻIE BRĀĻI! Nodibinot izdevniecību Betlkrīkā, Dievs gribēja, lai no tās kā no degošas spuldzes spīdētu gaismā uz citiem. Tas vienmēr ir atgādināts vadītājiem. Atkal un atkal viņiem ir stāstīts par Dieva izdevniecības svētumu un par nepieciešamību saglabāt to skaidru un tīru. Tomēr viņi ir pazaudējuši skaidru saprātu un apvienojušies ar ienaidnieka spēku, būdami ar mieru iespīst laikrakstus un grāmatas, kas satur visbīstamākos maldus, kādus vien iespējams izgudrot. Viņi nav saskatījuši jauno iespīdu, ko šie nepareizie uzskati atstāj uz burtličiem, korektoriem un visiem citiem, kas saistīti šādu rakstu iespīšanā. Viņi ir garīgi aizmiguši.

Ar dažiem svešiem darbiem šai iestādē ienestā sātana zinātne ir pasniegta strādnieku prātam. Tādu darbu iespīšana apkauno Dievu. Tā darījusi savu daļu strādnieku prāta samaitāšanā. Vadītāji ir bijuši ar mieru šos rakstus iespīst par zemu cenu. Ieguvums tomēr būtu bijis zaudējums, pat ja par darbu būtu prasīta visaugstākā cena.

Es saņēmu vēstuli no vecākā Deniēsa, ka "Review and Herald" vajadzētu paplašināt, ceļot vēl kādu ēku. Es atbildēju: nē, nē, nē. Nevis papildiniet jau uzceltās ēkas ar jaunām, bet iztīriet tās no sātanskas izcelsmes atkritumiem, un jūs visādos veidos iegūsiat telpas.

Dievam nepatīk sabiezējums Betlkrīkā. Ja strādniekus sadalītu un darbu uzsāktu citās vietās, tad Dievam patīktu /91/ daudz labāk, un patiesības karogs tiktu pacelts apvidos, kur vēsts nekad vēl nav dzirdēta. Pirms jūs pievienojat kādu ēku Betlkrīkai, atjaunojiet pilnīgi darbu Dienvīdu laukā. Tas vēl nav izdarīts tā, kā to vajadzētu. Katrs solis ir bijis piespiests.

Piecus tūkstošus dolāru, kas būtu jāizlieto, lai paplašinātu "Review and Herald" telpas, pašlaik vajadzētu ieguldīt darbā citās vietās, kur patiesības evaņģēlijs vēl nav pasludināts.

Manu dvēseli pārņem izbāiles, redzot, kādu ceļu gājusi mūsu izdevniecība. Kunga iestādes mašīnas ir drukājušas dvēseli postošas romānisma teorijas un citas netaisnības noslēpumus. Apšaubāma literatūra jāizmet no visām izdevniecības telpām. Man ir liecība no Kunga tiem, kas tādus rakstus ielikuši rokās strādniekiem. Dievs jūs uzskata par vainīgiem aizliegtā atzīšanas koka augļa pasniegšanā jauniešiem. Vai var būt, ka jūs nezinājat "Pacific" spiestuvei dotos brīdinājumus šinī lietā? Vai var būt, ka, zinot šos brīdinājumus, jūs tomēr esat gājuši to pašu

ceļu, tikai rīkojušies daudz ļaunāk? Jums bieži ir atgādināts, ka Dieva eņģeļi staigā pa visām izdevniecības telpām. Kādu iespaidu tas viss uz jums ir atstājis?

Jūs strādnieku rokās esat nodevuši sātana domas saturošus darbus, ieliekot viņu prātā sātana maldinošos, aptraipošos principus. Dievs šo jūsu rīcību uzskata par palīdzību satanam viņa slazdu sagatavošanā, ar ko gūstīt dvēseles. Dievs tos, kas tā rīkojušies, neatvainos. Viņam ir strīds ar izdevniecības vadītājiem. Es gandrīz neuzdrošinos atvērt "Review", bīdamās uzzināt, ka Kungs izdevniecību /92/ ir tīrījis ar uguni.

Kungs man rādīja, ka tiem, kas nesaskata ļaunumu, kāds rodas no sadarbošanās ar sātanu, izplatot viņa melus, labāk vajadzētu meklēt tādu darbu, kur viņi nevarētu atstāt postošu iespaidu uz mūsu jauniešu miesa un dvēseli. Draud briesmas patiesības un taisnības karogu tā pazemot, ka Dievs ļaundarus būs spiests sodīt.

Ir pēdējais laiks saprast, kāds gars jau gadiem valdījis "Review and Herald" izdevniecībā. Ar šausmām es domāju par to, ka visizsmalcinātākās un visviltīgākās spiritisma mācības tiek pasniegtas strādniekiem un tādā veidā, lai samulsinātu un sajauktu prātu. Esiet droši, ka sātans pilnīgi izmantos viņam šādā veidā sniegto priekšrocību.

"Review and Herald" izdevniecība ir aptraipīta, tāpat kā savā laikā tika apgānīts templis, tikai sekas ir bijušas desmitkārt postošākas. Apgāžot naudas mijēju galdus, Kristus izdzina no dievnama pagalmiem sīkos un lielos lopus sacīdams: "Stāv rakstīts. Mans nams tiks nosaukts lūgšanas nams, bet jūs to esat darījuši par slepkavu bedri." (Mat. 21,13.) Ļaunāka par dievnama apgānīšanu ir bijusi izdevniecības apgānīšana, iespējot tādu literatūru, kurai nekad nevajadzēja nonākt to rokās, kas strādā Dieva iestādēs.

Dieva likums ir pārkāpts, ar Viņa darbu rīkojušies nodevīgi, un Viņa iestāde darīta par slepkavu bedri. Atmodinošu un uzaicinošu uzsaukumu iespiešanas un izplatīšanas darbs, kas runātu par labu patiesībai un kam vajadzētu atrasties pirmajā vietā, kam vajadzēja veltīt strādnieku laiku un spējas, ir saņēmis maz uzmanības vai pat nemaz. Komerčiāls darbs, kam dažreiz bija visapšaubāmākais raksturs, pakāpeniski guvis virsroku, šis darbs saistījis /93/ spēkus, kuras vajadzēja atdot vistīrākā un viscildenākā rakstura literatūras izdošanai. Laiks izšķiests, spējas izlietotas nepareizi un nauda nelikumīgi piesavināta. Darbs, ko vajadzēja padarīt, atstāts nedarīts. Sātana domas izceltas. Viņa teorijas iespīestas tur, kur vajadzēja sagatavot izplatīšanai Dieva patiesību. Cilvēki gribējuši pacelties augstāk, kad viņu pamatlikumi Dievam ir nepatīkami. Zaudējams ir nesalīdzināmi labāks par negodīgu ieguvumu.

Ak, ko Dievs darīs tiem, kas nostrādā tikai savu laiku? Vai jūs domājat, ka tikmēr, kamēr satanam atļauts tieši šajā iestādē samaitājoši ietekmēt strādnieku prātu, Jēzus var atrasties spiestuvē, lai ar Saviem kalpojošajiem eņģeļiem strādātu caur cilvēciegiem prātiem, padarot iespiesto patiesību par spēku, kas brīdinātu pasauli, ka visu lietu gals ir tuvu? Man dota gaisma, lai jās atsakāties iespīest jebkura veida postošu literatūru. Kas to ienesuši izdevniecībā, tiem ar sagrauztu sirdi jānožēlo savi grēki Dieva priekšā; jo pret tiem ir iedegušās Viņa dusmas. Lai šāda veida darbi uz visiem laikiem tiek izslēgti no mūsu izdevniecībām. Veltiet vairāk laika tagadējo patiesību saturošo grāmatu izdošanai un iespīšanai. Cenšaties šai darbā sasniegt pilnību. Dariet visu jūsu spēkos esošo, lai pasaulē Izplatītu Debesu gaismu.

Mācekļus un citus strādniekus nevajadzētu tā izdzīt, ka viņiem neatliktu laika lūgšanām. Jaunatni mūsu izdevniecībās vajag audzināt līdzīgi praviešu skolu jauniešiem. Viņi jāsagatavo darba uzsākšanai jaunos laukos.

Ja cilvēki, kas dzirdēja sanāksmes laikā doto vēsti, - vissvinīgāko vēsti, kāda vien var tikt dota, - nebūtu /94/ bijuši tik neiespaidojami, ja viņi sirsnīgi būtu jautājuši: "Kungs, ko Tu gribi, lai es daru?" tad pagājušā gada piedzīvojumi būtu bijuši pavisam savādāki. Bet viņi nav gājuši skaidru ceļu. Viņi nav atzinuši savas kļūdas un tagad daudzās lietās atkārtu to pašu, rīkojas tikpat nepareizi, tāpēc ka viņi ir izpostījuši savu garīgo skatu.

Trešā eņģeļa vēstij jāsagatavo ļaudis, kas varētu pastāvēt šajās briesmu pilnajās dienās. Tā jāpasludina skaļā balsī, un ir jāpaveic darbs, ko tikai nedaudzi saprot.

Jānis raksta: "Es redzēju citu eņģeli debess vidū skrienam; tam bija mūžīgs evaņģēlijs tiem sludināt, kas virs zemes dzīvo, un visām tautās un ciltīm, un valodām, un ļaudīm. Šis ar stipru balsi sacīja: bīstieties Dievu un dodiet Viņam godu, jo Viņa sodības stunda ir nākusi; un pielūdziet To, Kas ir radījis debesis un zemi, un jūru, un ūdens avotus. Un cits eņģelis, otrs, nāca pakaļ sacīdams: kritusi, kritusi Bābele, lielā pilsēta, tāpēc ka tā visas tautas dzirdinājusi ar savas netiklības dusmu vīnu." (Atkl. 14,6.-8.) Kā tas darīts? - Spiežot

Jaudis pieņemt neīstu sabatu. 2. Mozus 31. nodaļā mums skaidri pateikts, kura diena ir Kunga Sabats. Sabata ievērošana izskaidrota kā Dieva ļaužu uzticamības zīme.

Dievs domā tieši tā, kā Viņš saka. Cilvēks ir nostājies starp Dievu un ļaudīm, un Kungs ir sūtījis trešo eņģeli ar vēsti: "Kas zvēru pielūdz un viņa bildi un pieņem zīmi pie savas pieres un pie savas rokas, tas dzers no Dieva dusmības vīna, kas stiprs Viņa bardzības biķerī ir ieliets; /95/ un tas taps mocīts ar uguni un sēru svēto eņģeļu un Jēra priekšā." (Atkl. 14,9.10.)

Dieva ļaudīm jātur Viņa likumi, atmetot visu pasaulīgo gudrību. Pieņemot pareizus rīcības pamatlikumus, viņiem šie pamatlikumi jāgodā; jo tie ir dzimuši Debesīs. Paklausība Dievam jums ir daudz vērtīgāka nekā zelts un sudrabs. Uzņemoties Kristus jūgu, iemācoties Viņa lēnprātību un pazemību, daudzkreiz ātri var izbeigt ciņu, jo, ienaidniekam nākot līdzīgi plūdiem, Kunga Gars paceļ pret to karogu.

Es griežos pie tiem, kas, ieņemot uzticības vietas izdevniecībā, ir uzņēmušies atbildību par strādnieku pareizu audzināšanu. Cenšaties saprast sava darba svarīgumu. Tie, kas ar savu rīcību rāda, ka nepūlas izšķirt svēto no parastā, lai zina, ka saņems Dieva sodu, ja nenožēlos savus grēkus, Šis sods var aizkavēties, bet tas nāks. Tāpēc ka jūsu pašu prāts nav skaidrs un cēls, jūs citus vadāt uz nepareizām tieksmēm, un par to Dievs prasīs no jums atbildību. Viņš jautās: "Kāpēc jūs, domādami darīt labu darbu savam Kungam, esat darījuši velna darbu?"

Lielajā galīgā norēķina dienā neuzticīgajam kalpam būs jāredz savas neuzticības rezultāti.

Es jums sūtu šo vēsti, tāpēc ka baidos par jums. Jūsu pastāvīgi pieaugošo strādnieku spēku labāk vajadzētu izsūtīt darbā citās vietās. Nakts laikā es nopietni runāju uz jums jūsu sapulcēs, pasludinot patiesību, kāda tā ir Jēzū. Tomēr daži to atraidīja. Viņi bija aizgājuši, kur vairs nevarēja tikt pārliecināti. Viņi bija grēkojuši pret lielo gaismu un atzišanu, noslāpējot sirdsapziņu, līdz gaisma vairs nespēja izspiesties cauri nejutīgajai sirdij. /96/

Daži tik ilgi ir upurējuši pamatlikumus, ka nespēj saskatīt atšķirību starp svēto un parasto. Kas atsakās ievērot Kunga norādījumus, pastāvīgi ies lejup pa bojā ejas taku. Pārbaudījumu diena ir tieši mūsu priekšā. Lai ikkatrs cilvēks atklāj savas patiesās krāsas. Vai jūs izvēlēsities padevību vai nepaklausību? Parādiet savas krāsas cilvēkiem un eņģeļiem. Mēs esam droši tikai tad, kad uzticamies taisnībai. Tad pasaule zinās, kur mēs atradīsimies bēdu un pārbaudījumu dienā.

Ja generālkonferencē iesāktais darbs būtu pilnīgi pabeigts, tad es nebūtu aicināta rakstīt šos vārdus. Ir bijusi izdevība atzīt vai noliegt maldīšanos, un daudzos gadījumos, lai izvairītos no atzišanās sekām, ir iets noliegšanas ceļš.

Ja nenotiks reforma, izdevniecības namu pārsteigs nelaime, un pasaule zinās iemeslus. Man rādīts, ka pie Dieva nav atgriezušies ar visu savu sirdi. Dievam darīts negods iestādē, kura tika ierīkota Viņa pagodināšanai. Dieva baušļu atklāta neievērošana izdevniecībā ir atstājusi savu nospiedumu uz strādniekiem. Dievs jautā: "Vai Man nav jāiztiesā šīs lietas?" Es redzēju Debesu eņģeļus apbēdinātus novēršamies. Caur jūsu sirds cietību, kas pastāvīgi pieaug, Dievs ir izsmiets. Tos, kas pazīst patiesību, tomēr nicina Dieva baušļus, sodīs saskaņā ar viņiem uzticētajām atbildībām.

UGUNSGRĒKS "REVIEW AND HERALD"

/97/

Sent Helensā, Kal., 1903. gada 5. janvārī. Brāļiem Betlkrīkā -

Šodien saņēmu vēstuli no vecākā Deniela (Daniells) par "Review" izdevniecības bojāeju ugunsgrēkā. Es esmu ļoti nomākta, pārdomājot lielo zaudējumu. Es saprotu, ka brāļiem, uz kuriem gulstas atbildība, un izdevniecības strādniekiem šim jābūt ļoti pārbaudošām dienām. Es ciešu līdzī vīsiem, kas cieš. Tomēr bēdīgās ziņas mani nepārsteidza; jo nakts parādīšanā es redzēju eņģeli stāvam ar paceltu ugunīgu zobenu virs Betlkrīkas. Reiz dienā ar spalvaskātu rokā es zaudēju apziņu, un man šķita, ka šis liesmojošais zobens bija pavērsts vispirms vienā virzienā un tad otrā. Liela nelaime likās sekojam viena otrai, tāpēc ka Dievs bija apkaunots ar cilvēciegiem izgudrojumiem, kas tiecās izcelt un paaugstināt pašu cilvēku.

Šai rītā es ilgi un nopietni lūdzu, lai Kungs visus ar "Review and Herald" izdevniecību saistītos cilvēkus vadītu pie rūpīgas visu lietu pārbaudes, lai viņi ieraudzītu, kur viņi atstājuši neievērotas daudzas Dieva sniegtās vēstis.

Kādu laiku atpakaļ brāļi "Review" izdevniecībā prasīja man padomu par vēl kādas ēkas celšanu. Es tad sacīju, ka, ja tiem, kas labprātīgi paplašināt "Review and Herald" iz-

devniecību, būtu atklāta nākotne, ja viņi varētu saskatīt, kas notiks Betlkrīkā, tad viņi nepaceltu jautājumu par vēl citu ēku celšanu. Dievs sacīja: "Mans Vārds ir nonievāts; Es nākšu un iznīcināšu."

1901. gada Ģenerālkonferencē Betlkrīkā Kungs Saviem /98/ ļaudīm skaidri parādīja, ka Viņš no viņiem prasa reformu. Prāti tika pārliecināti un sirdis satrauktas, bet pilnīgs darbs netika padarīts. Ja stūrgalvīgās sirdis būtu salūzušas Dieva priekšā grēku nožēlā, tad Dieva spēks atklātos tik spēcīgi kā nekad agrāk. Tomēr Dievs netika pagodināts. Viņa Gara liecības neņēma vērā. Cilvēki neatteicās no rīcības, kas bija pilnīgā pretstatā patiesības un taisnības pamatlikumiem, kuriem vienmēr jāvalda Kunga darbā.

Tas, kas man deva norādījumus Viņa ļaudīm, bieži atkārtoja Efezas un Sardus draudzēm dotās vēstis. "Efezas draudzes eņģelim raksti: tā saka Tas, Kas septiņas zvaigznes tur Savā labajā rokā, Kas staigā vidū starp septiņiem zelta lukturiem: Es zinu tavus darbus un tavu pūliņu, un tavu pacietību un ka tu ļaunus nevari ieredzēt; un tu esi pārbaudījis tos, kas teicās apustuļi esoši un nav, un tos esi atradis melkuļus; un esi panesis, un tev ir pacietība un esi pūlējies Mana Vārda dēļ un neesi piekūsis. Bet tas Man ir pret tevi, ka tu no savas pirmās mīlestības esi atstājies. Tad nu piemini, no kurienes tu esi atkritis, un atgriezies un dari pirmos darbus; bet ja ne, tad Es nākšu drīz un nostumšu tavu lukturi no tā vietas, ja tu neatgriezīsies." (Atkl. 2,1.-5.)

"Un Sardus draudzes eņģelim raksti: tā saka Tas, Kam 7 Dieva Gari un 7 zvaigznes. Es zinu tavus darbus, ka tev vārds ir, ka tu dzīvo, un tu esi miris. Uzmoties un stiprini citu, kas grib mirt; (angļu tulk. - esi modrīgs un stiprini to, kas atlicis, kas gatavs mirt) jo Es tavus darbus neesmu atradis pilnīgus Dieva priekšā. Tad nu piemini, kā tu esi dabūjis un dzirdējis, un turi stingri /99/ un atgriezies. Ja tu nu nebūsi nomodā, tad Es nākšu pār tevi it kā zaglis, un tu nezināsi, kurā stundā Es pār tevi nākšu." (Atkl. 3,1.-3.)

Mēs redzam šo brīdinājumu piepildīšanos. Nekad Raksti nav noteiktāk piepildījušies par šiem.

Cilvēki var strādāt visrūpīgākajā veidā, ceļot ugunsdrošas ēkas, bet viens Dieva rokas pieskāriens, viena dzirkstele no Debesīm noslaucīs ikkatru patvērumu.

Tiek jautāts, vai man ir kāds padoms. Es jau esmu sniegusi padomu, ko Dievs man devis, cerēdama novērst ugunīgā zobena krišanu, kas karājās pār Betlkrīku. Tagad ir noticis, no kā es baidījos, - ugunsgrēks "Review and Herald" celtnēs. Saņemot šo ziņu, es nejutos pārsteigta, un man nebija vārdu, ko sacīt. Atkal un atkal teiktie brīdinājumi bija tikai nocietinājuši to sirdis, kas šos vārdus dzirdēja; un tagad vienīgi varu sacīt, ka man tā sāp, tik ļoti sāp, ka šim sitienam bija nepieciešams nākt. Tika dots pietiekoši daudz gaismas. Ja tā būtu ievērota, papildus gaismas nevajadzētu.

Mūsu ļaudīm, sludinātājiem un ierindas locekļiem (lay-members) man uzdots sacīt: "Meklējiet Kungu, kamēr Viņš atrodams, piesauciet Viņu, kamēr Viņš tuvu; lai ļaunais atstāj savu ceļu un netaisnais savas domas un atgriežas pie Kunga," jo daudzi sludinātāji un draudzes locekļi ir staigājuši svešās tekās, - "tad Viņš par to apžēlosies* un pie mūsu Dieva, jo pie Viņa ir daudz piedošanas". (Jesaja 55,6.7.)

Lai katra dvēsele uzmanās. Ienaidnieks atrodas jums uz pēdām. Esiet piesardzīgi, čakli vērojot, lai jūs pēkšņi, pašiem neapzinoties, neiekristu kādā rūpīgi noslēptā, gudri sagatavotā slazdā. Lai bezrūpīgie un vienaldzīgie sargās, ka Kunga diena nenāk pār viņiem kā zaglis naktī, /100/ Daudzi novirzīsies no pazemības tekas un, nometuši Kristus jūgu, staigās svešos ceļos. Apstulboti un nomaldināti viņi atstās šauro teku, kas ved uz Dieva pilsētu.

Cilvēks nevar būt laimīgs kristietis, ja viņš nav modrīgs kristietis. Uzvarētājam jābūt vienmēr nomodā; ar laicīgiem sarežģījumiem un nepatīkšanām, maldiem un māņticību sātans cenšas Kristus sekotājus iegūt sev. Nepietiek ar to, ka mēs izvairāmies no skaidri redzamām briesmām, no nesavienojamas, pretrunīgas rīcības. Mums stingri jāturas Kristas pusē, ejot pa pašaizliegšanās un uzupurēšanās ceļu. Mēs atrodamiem ienaidnieka zemē. Tas, kurš izmests no Debesīm, ir nonācis šeit ar lielu spēku. Viņš izlieto visu savu gudrību un viltību, lai sagūstītu dvēseles. Ja mēs pastāvīgi nebūsim modri, tad viegli kritīsim par laupījumu viņa neskaitāmajām krāpšanām.

Mācekļu piedzīvojums Ģetzemanes dārzā satur mācību Kunga ļaudīm šodien. Ejot uz Ģetzemani lūgt Dievu, Kristus ņēma Sev līdzī Pēteri, Jēkabu un Jāni. Viņš viņiem sacīja: "Mana dvēsele ir visai noskumusi līdz nāvei; palieciet šeit un esiet nomodā. Un, maķenīt pagājis, Viņš krita pie zemes un lūdza, ja tas varētu būt, lai tā stunda aizietu Viņam

garām. Un Viņš sacīja: "Aba - Tēvs! Tu spēj visas lietas, ņem šo biķeri no Manis; tomēr ne ko Es gribu, bet ko Tu gribi." Un Viņš nāk un atrod viņus guļam un saka Pēterim: Sīmani, vai tu guli? Vai tu nevienu stundu nespēj būt nomodā? Esiet nomodā un lūdziet Dievu, ka neiekritat kārdināšanā." (Marka 14,34.-38.)

Uzmanīgi lasiet šos vārdus. Daudzi šodien guļ tāpat kā toreiz mācekļi. Viņi nav nomodā un nelūdz, lai neiekristu kārdināšanā. Lasīsim un pētīsim tās Dieva Vārda vietas, /101/ kas sevišķi attiecas uz šīm pēdējām dienām un norāda Dieva ļaudīm draudošās briesmas.

Mums vajadzīgas asas, svētotas uztveres spējas. Tās nav jāizlieto, lai kritizētu un nosodītu viens otru, bet gan lai izprastu laika zīmes. Mums uzcītīgi jāšargā sava sirds, lai mūsu ticība neaizietu bojā. Daudzi, kuri kādreiz nelokāmi ticējuši patiesībai, kļuvuši bezrūpīgi pret savu garīgo labklājību un bez mazākās pretošanās pakļāvušies sātana labi izgudrotajiem plāniem. Mūsu ļaudīm ir pienācis laiks savas ģimenes pārvest uz vientuļākām vietām, pretējā gadījumā jaunieši un arī daudzi gados vecāki cilvēki iekritīs lamatās, un ienaidnieks viņus uzvarēs.

1903. gada 7. janvārī.

Mūs visus ļoti apbēdinājusi ziņa par drausmīgo zaudējumu, kādu darbam sagādājis ugunsgrēks "Review and Herald" izdevniecībā. Vienā gadā ugunsgrēkā izpostītas divas mūsu lielākās iestādes. Ziņa par šo pēdējo nelaimi izraisījusi dziļas skumjas, bet Kungs to pieļāvis, un mums nevajag sūdzēties, bet gan mācīties, ko Kungs mums ar to grib mācīt.

"Review and Herald" celtnes izpostīšanu nevajadzētu atstāt neievērotu kā kaut ko nenozīmīgu. Katram, kas saistīts ar izdevniecību, vajadzētu sev jautāt: "Kāpēc es šādu mācību esmu pelnījis? Kur es esmu gājis pretēji "Tā saka Kungs", ka Viņam vajadzēja man sūtīt šo mācību? Vai Viņa sūtītos brīdinājumus un pārmetumus es esmu ievērojis? vai neesmu staigājis pats savu ceļu?"

Lai sirdi pārmeklējošais Dievs norāj maldošos un lai ikviens ar sagrauztu sirdi pazemojas Viņa priekšā, atmetot visu paštaisnību un iedomību, atzīstot un atstājot /102/ katru grēku un Pestītāja Vārdā lūdzot piedošanu. Dievs paziņo: "Kas nāk pie Manis, to Es neizmetīšu ārā (angļu tulk. - nekādā ziņā neizmetīšu);" (Jāņa 6,37.) un, kas atklāti un godīgi nodosies Dievam, tie saņems piedošanu un taisnošanu, un spēku kļūt par Dieva bērniem.

Es lūdzu, lai tie, kas pretojušies gaismai un liecībām, atsakoties uz klausīt Dieva brīdinājumus, "Review and Herald" izdevniecības izpostīšanā ieraudzītu aicinājumu pievērsties Dievam ar visu savu sirdi. Vai viņi negrib saprast, ka Dievs pret viņiem ir iededzies? Viņš nemeklē dzīvību izpostīt, bet gan glābt. Nesenajā iznīcināšanas darbā strādnieku dzīvības laipnā kārtā tika pasargātas, lai visiem būtu izdevība redzēt, ka Dievs viņus ir mācījis ar vēstīm, kas nebija cilvēcīgas, bet gan nākušas no augšienes. Dieva ļaudis ir no Viņa atkāpušies; viņi nav paklausījuši Viņa norādījumiem, un Viņš viņiem tuvojas, viņus mācot, bet nav izdzēsis viņu dzīvības. Bojā nav aizgājuši neviena dvēsele. Visi ir atstāti dzīvi, lai atzītu Spēku, Kuru neviens cilvēks nevar noliegt.

Lai slavējam Kungu, ka Viņš tik augstu vērtējis Savu bērnu dzīvības. Viņš varēja strādniekus novest kapā viņu nevērībā un pašapmierinātībā. Bet nē! Viņš saka: "Viņiem būs vēl cita izdevība. Es likšu, lai uguns runā uz viņiem, un redzēšu, vai viņi pretosies Manai aizgādībai. Es viņus pārbaudīšu kā ar uguni, lai redzētu, vai viņi mācīsies mācību, ko Es viņiem vēlos mācīt."

Betlkrīkas sanatorijas izpostīšanas gadījumā Kristus pats nodevās par vīru un sievu dzīvībām. Ar šo pieļauto nelaimi Dievs Savus ļaudis aicināja atgriezties pie Viņa. Iznīcinot "Review and Herald" izdevniecību un saudzējot dzīvības, viņš viņus aicina otrreiz. Viņš vēlas, lai viņi /103/ ieraudzītu, ka Bezgalīgā Dieva brīnumdarošais spēks ir glābis dzīvības, lai katram strādniekam būtu izdevība nožēlot savus grēkus un atgriezties. Dievs saka: "Ja viņi atgriezīsies pie Manis, tad Es viņiem atdošu pestīšanas prieku. Bet, ja viņi turpinās staigāt savos ceļos, Es nākšu vēl tuvāk; un ģimenes, kas sevi apliecina par ticīgām, bet patiesību neīsteno, kas nebīstas no Kunga, Izraēla Dieva, piedzīvos nelaimi un postu."

Lai katrs pārbauda sevi, vai viņš ir ticībā. Lai Dieva ļaudis nožēlo savus grēkus un atgriežas, lai viņu grēki varētu tikt izdzēsti un atspirgšanas laiki nāktu no Kunga vaiga. Lai viņi meklē un pārliecinās, kur viņi nav staigājuši Dieva norādītajā ceļā, kur, neņemot vērā Kunga padomus, viņi nav šķīstījuši (skaidrojuši) savas dvēseles.

KAS VARĒTU BŪT NOTICIS

Sent Helensā, Kal., 1903. gada 5. janvārī. Draudzei Betlkrīkā -

Kādu dienu ap pusdienas laiku es rakstīju par darbu, ko varēju paveikt pēdējā Ģenerālkonferencē, ja atbildīgajās vietās esošie cilvēki būtu paklausījuši Dieva gribai un gājuši pa Viņa ceļu. Tie, kas saņēmuši lielu gaismu, nav staigājuši gaismā. Sapulce noslēgusies, un lūzums nav noticis. Cilvēki nepazemojās Kunga priekšā, kā to būtu vajadzējis darīt, un nesaņēma Svēto Garu.

Es tā rakstīju tālāk, līdz zaudēju apziņu, un likās, ka ar savām acīm redzu notikumus Betlkrīkā.

Mēs bijām sapulcējušies dievkalpojumu teltī. Tika upurētas lūgšanas, dziedāja slavas dziesmas un atkal lūdza. Dievam tika pienesti visnopietnākie lūgumi. Sapulcē bija sajūtama Svētā Gara klātbūtne. Darbs atstāja dziļu iespaidu, un daži klātesošie skaļi raudāja.

Viens no lūdzējiem piecēlās un sacīja, ka pagātnē viņš ar dažiem nav dzīvojis saskaņā un nav viņus mīlējis, bet ka tagad viņš sevi redz pareizā gaismā. Ļoti svinīgi viņš atkārtoja vēsti Laodiķejas draudzei: "Jo tu saki: es esmu bagāts un pārpārēm bagāts, un man nekā nevajag." Viņš sacīja: "Es saprotu, ka te attēlota tieši mana pašapmierinātība." "Un tu nezini, ka tu esi nelaimīgs un nožēlojams, un nabags, un akls, un kails." "Es tagad redzu, ka tāds ir mans stāvoklis. Manas acis ir atvērtas. Es esmu izturējies cietsirdīgi un netaisni. Es sevi uzskatīju par taisnu, bet mana sirds ir salūzusi, un es atzīstu, ka man vajadzīgs Tā dārgais padoms, Kas mani spēj pilnīgi pārbaudīt. Ak, /105/ cik laipni, līdzjūtīgi un mīlestības pilni ir vārdi: "Es tev dodu padomu no Manis pirkt zeltu, kas ugunī ir izdedzināts, lai tu topi bagāts; un baltas drebēs, lai tu topi apģērbts un tavas kailības kauns nenāk redzams; un svaidi savas acis ar acu zālēm, lai tu vari redzēt." (Atkl. 3,17. 18.)

Runātājs griezās pie lūdzējiem un sacīja; "Mums kaut kas jādara. Mums jāatzīst savi grēki un sava sirds jāpazemo Dieva priekšā." Viņš no visas sirds izsūdzēja savas grēkus un tad gāja pie dažiem brāļiem, no viena pie otra, un, sniedzot roku, lūdza piedošanu. Uzrunātie uzcēlās kājās, atzīstot grēkus un lūdzot piedošanu, un raudādami krita viena otram ap kaklu. Atzišanās gars izplatījās pār visiem sapulcējušajiem. Tas bija kā Vasarsvētkos. Dievam dziedāja slavas dziesmas un dziļi naktī, gandrīz līdz pat rītam turpināja darbu.

Bieži tika atkārtoti sekojošie vārdi, kas izskanēja skaidri un noteikti; "Ko Es mīlu, tos Es pār mācu un pamāca; tad nu iekarsies un atgriezies. Redzi, Es stāvu pie durvīm un klausīnu? kas Manu balsi klausīs un durvis atvērs, pie tā Es ieiešu un vakarēdienu turēšu ar viņu un viņš ar Mani." (Atkl. 3,19.20.)

Neviens nelikās par lepnu, lai dziļi un izjusti atzītu savus grēkus, un šo darbu vadīja iespaidīgi vīri, kuriem tomēr līdz šim bija pietrūcis drosmes, lai atzītos.

Tādu liksmību dievkalpojumu teltī es nekad vēl nebiju dzirdējis.

Tad es atguvu apziņu un brīdi nespēju aptvert, kur atrodos. Spalvaskāts vēl joprojām bija man rokā. Es dzirdēja Vārdus; "Tā tas varēja būt. Visu to Kungs labprāt gribēja darīt priekš Saviem ļaudīm. Visas Debesis vēlējas parādīt žēlastību un laipnību." Es domāju, kādu stāvokli mēs /106/ būtu sasnieguši, ja pēdējā Ģenerālkonferencē būtu padarīts pilnīgs darbs; un mani pārņēma izmisuma pilnas sāpes, saprotot, ka redzētais nav īstenība.

Dieva ceļš vienmēr ir taisns un saprātīgs. Tas vienmēr pagodina Viņa Vārdu. Vienīgi sargājot savu sirdi, uzturot to saskaņā ar Jēzu Kristu, cilvēkam iespējams izvairīties no pārsteidzīgiem, godkāriģiem soļiem. Uz cilvēka gudrību nevar paļauties. Cilvēks ir nepastāvīgs, godkāriģis, lepns un savtīgs. Lai strādnieki, kalpojot Dievam, pilnīgi uzticas Kungam. Tad vadītāji redzēs, ka ir labi ļauties vadīties ne no cilvēcīgas gudrības, kas šim nolūkam ir tikpat nederīga kā salūzusi niedre atbalstam, bet gan paļausies uz Kunga gudrību, Kas sacījis: "Un ja kādam no jums gudrības trūkst, tas lai lūdzas no Dieva, Kas

visiem labprāt dod un nevienam nepārmet, tad tā viņiem taps dota. Bet lai lūdz ticībā, ne šaubīdamies." (Jēk. 1,5.6.)

/107/

AIZMĀRŠĪBA

Visus, kas sevi apliecina par Dieva bērniem, es gribētu lūgt pārdomāt Izraēla vēsturi, kā tā uzrakstīta I05., I06. un I07. Dziesmā. Rūpīgi pētot šos Rakstus, mēs spētu pilnīgāk novērtēt mūsu Dieva laipnību, žēlastību un mīlestību.

105. Dziesma – Himna apsolītai zemei.

- 1 Pateicieties Tam Kungam, piesauciet Viņa Vārdu, sludiniet tautu starpā Viņa darbus!
- 2 Dziediet Viņam, spēlējiet Viņam, stāstiet par visiem Viņa brīnuma darbiem!
- 3 Slavējiet Viņa svēto Vārdu! Lai priecājas visu sirdis, kas meklē To Kungu!
- 4 Meklējiet To Kungu un Viņa spēku, vienmēr meklējiet Viņa vaigu!
- 5 Pieminiet Viņa brīnuma darbus, ko Viņš darījis, Viņa zīmes un Viņa muties spriedumus,
- 6 jūs, Ābrahāma, Viņa kalpa, dzimums, jūs, Jēkaba bērni, Dieva izredzētie!
- 7 Viņš, Tas Kungs, ir mūsu Dievs; Viņa tiesas lēmumi iet pār visu zemi.
- 8 Viņš neaizmirst Savu derību nemūžam, to vārdu, ko Viņš tūkstošiem dzimumiem devis,
- 9 to derību, ko Viņš slēdzis ar Ābrahāmu, un Savu zvērestu, ko Viņš devis Īsākam,
- 10 ko Viņš arī Jēkabam par likumu apstiprinājis un par mūžīgu derību Israēlam,
- 11 kad Viņš teica: "Tev Es došu Kānaānas zemi kā jūsu mantojuma tiesu!"
- 12 Toreiz ļaužu bija nedaudz, pavisam maz, un viņi bija svešinieki tai zemē.
- 13 Viņi staigāja no vienas tautas pie otras, no vienas valsts pie otras valsts ļaudīm.
- 14 Bet Viņš neļāva nevienam viņus apspiest un sodīja pat ķēņņus viņu dēļ:
- 15 "Neaizskariet Manus svaidītos un nedariet Jauna Maniem praviešiem!"

/108/

- 16 Kad bads uznāca tajā zemē un izbeidzās viss maizes krājums,
- 17 Viņš sūtīja viņiem pa priekšu vienu vīru, Jāzepu, ko pārdeva par vergu,
- 18 viņa kājas lika siekstā un viņu pašu iekala dzelzīs,
- 19 kamēr viņa paredzējums piepildījās un Tā Kunga vārds to apliecināja.
- 20 Ķēņņš sūtīja un lika atraisīt viņu, tautu valdnieks viņu atsvabināja
- 21 viņš iecēla viņu par kungu savam namam un par valdnieku visai savai mantai,
- 22 lai tas valda pār viņa lielkungiem pēc sava prāta un māca viņa vecajiem gudrību.
- 23 Tā Izraēls nonāca Ēģiptes zemē, un Jēkabs dzīvoja kā svešinieks Hama zemē.
- 24 Tad Dievs lika Saviem ļaudīm pieaugt skaitā un darīja viņus varenākus nekā viņu pretiniekus.
- 25 Viņš pārveidoja viņu sirdis, lai viņi sāktu ienīst Viņa tautu un uzbrukt ar viltu Viņa kalpiem.
- 26 Tad viņš sūtīja Mozu, Savu kalpu, un Āronu, ko Viņš bija izraudzījis.
- 27 Tie darīja brīnuma zīmes viņu starpā un brīnumus Hama zemē.
- 28 Viņš sūtīja tumsu, diena satumsa pavisam; tomēr viņi nepiegrieza vērību Viņa vārdam.
- 29 Viņš pārvērtā visus viņu ūdeņus asinīs, visas zivis aizgāja bojā.
- 30 Viņu zeme mudžēja no vardēm līdz pat ķēņņā pils telpām.
- 31 Viņš runāja, tad nāca kukaiņi, utis visās viņu robežās.
- 32 Viņš deva viņiem krusu lietus vietā un sūtīja uguns liesmas viņu zemē.
- 33 Viņš sasita viņu vīna kokus un vīgu kokus un nopostīja visus kokus viņu zemē.
- 34 Viņš runāja, tad nāca siseņi un vaboles bez skaita
- 35 un noēda visu zāli viņu zemē, apēda visus zemes augļus.

36 Tad Viņš nokāva visus pirmdzimtos viņu zemē, viņu pirmo spēku,
37 un izveda Savus ļaudis ar visu sudrabu un zeltu, un neviena gurdena nebija viņu ciltīs.
38 Ēģipte priecājās par viņu aiziešanu, jo bailes no viņiem to bija pārņēmušas. /109/
39 Padebesi Viņš deva viņiem par segu un uguni naktī par gaismu.

40 Tad Mozus lūdza, un Dievs sūtīja viņiem paipalas un paēdināja viņus ar debesu maizi.
41 Viņš pāršķēla klinti, tad iztecēja ūdens un plūda pa tuksnesi straumēm,
42 jo Viņš atcerējās Savu svēto vārdu un Savu kalpu Ābrahāmu.
43 Tā Viņš izveda Savu tautu ar prieku un ar gavilēm Savus izredzētos,
44 un deva viņiem citu tautu zemi, lai viņi to iegūst un pārņem sev par īpašumu,
45 lai turētu godā Dieva likumus un pildītu Viņa baušļus. Alelujā!

106 . Dziesma - Par gūstu.

1 Aleluja! Teiciet To Kungu, jo Viņš ir laipnīgs un Viņa žēlastība paliek mūžīgi!
2 Kas var izteikt Tā Kunga varenos darbus un pienācīgi paust visu Viņa teicamo veikumu slavu?
3 Svētīgi tie, kas turas pie patiesības un dara taisnību vienmēr!
4 Piemini mani, Kungs, pēc Sava labā prāta uz Savu tautu un nāc pie manis ar Savu palīdzību,
5 ka redzam labumu parādāmieš Tavos izredzētajos, ka priecājamies par Tavu ļaužu prieku un lepojamies ar savu piederību pie Tavas izredzētās tautas!

I

6 Mēs esam grēkojuši līdz ar mūsu tēviem, esam noziegušies, mēs bijām bezdievīgi.
7 Mūsu tēvi Ēģiptes zemē neievēroja Tavus brīnuma darbus, viņi aizmirsā Tavu lielo žēlastību un bija nepaklausīgi pie jūras, pie Niedru jūras. /110/
8 Bet Viņš tiem palīdzēja Sava Vārda dēļ, lai parādītu Savu lielo varu.
9 Viņš apsauca Niedru jūru, tā kļuva sausa, un Viņš vadīja viņus caur dziļumiem kā pa sausu zemi.
10 Tā Viņš izglāba viņus no vajātāju varas un atsvabināja no ienaidnieka rokas.
11 Ūdeņi apsedza viņu pretiniekus, nepalika no tiem pie dzīvības it neviens.
12 Tad viņi ticēja Viņa vārdiem, viņi teica dziesmās Viņa slavu.

II

13 Bet drīzi viņi aizmirsā Viņa darbus un nenogaidīja, ko Viņš bija lēmis.
14 Viņi krita kārbās tuksnesī un kārdināja Dievu tuksnešainos klajumos.
15 Dievs apmierināja viņiem viņu kārību, bet uzsūtīja viņu dzīvībām sērgu.
16 Viņi apskauda nometnē Mozu un Āronu, Tā Kunga svētītos.
17 Tad atvērās zeme un aprija Datanu un aizrāva zemē Abirāma biedrus.
18 Uguns iedegās viņu barā, un liesmas sadedzināja bezdievīgos.
19 Viņi darināja Horebā teļu un zemojās šī tēla priekšā,
20 un tā apmainīja savu Dieva godību pret lopa tēlu, vērša, kas ēd zāli.
21 Viņi aizmirsā Dievu, savu glābēju, kas lielas lietas bija darījis Ēģiptes zemē,
22 brīnumus Hama zemē, briesmīgus darbus pie Niedru jūras.
23 Tad Viņš bija nodomājis viņus iznīcināt, ja nebūtu Mozus, Viņa izraudzītais, par viņiem iestājies Viņa priekšā, lai novērstu Viņa dusmas un glābtu viņus no nāves.

III

24 Viņi nepriecājās par skaisto zemi un neticēja Viņa vārdam,
25 bet kurnēja savās teltīs un nepaklausīja Tā Kunga balsij.

26 Tad Viņš pacēla pret viņiem Savu roku, lai viņus nomaitātu tuksnesī, /111/
27 lai nomāktu viņus tautu starpā un viņus izkaisītu pa dažādām zemēm.
28 Tad viņi pieķērās Baalam-Peoram un ēda elkiem nesto ziedošanu gaļu,
29 un apkaitināja To Kungu ar saviem darbiem. Kad izcēlās sērga viņu starpā,
30 tad cēlās Pinehass un tiesāja, un sērga mitējās.
31 Tas viņam tapa pielīdzināts par nopelnu uz bērnu bērniem mūžīgi.

IV

32 Tad ļaudis Viņu apkaitināja pie strīdus ūdens, un Mozum bija jāpiedzīvo viņu dēļ
ļautums,
33 jo viņi, pretodamies Viņa Garam, sarūgtināja viņa sirdi, un viņš teica neapdomīgus
vārdus ar savām lūpām.
34 Viņi arī neizdeldēja tautas, kā Tas Kungs viņiem bija pavēlējis,
35 bet sajaucās ar citām tautām, piesavinājās viņu dzīves veidu
36 un kalpoja viņu elkiem, un tie kļuva viņiem par slazda valgu.
37 Savus dēlus un savas meitas viņi upurēja ļauniem gariem
38 un izlēja nenoziedzīgas asinis - savu dēlu un savu meitu asinis, ko viņi upurēja
Kānaānas elkiem: tā tapa zeme negodā likta ar asinsgrēkiem.
39 Tā viņi kļuva nešķīsti ar saviem darbiem un atkrita no Tā Kunga ar savu dzīves
veidu.
40 Tad iedegās Tā Kunga dusmas pret Viņa tautu, un Viņam bija riebums pret Savu
mantojumu;
41 Viņš nodeva tos citu tautu rokās, un viņu nīdēji un ienaidnieki valdīja pār viņiem.
42 Viņu ienaidnieki spaidīja un nomāca viņus un pakļāva galīgi viņus savai varai.
43 Viņš izglāba viņus vairakkārt, taču viņi kaitināja Viņu ar savu pretestīgo sirdsprātu
un panīka vēl vairāk savu noziegumu dēļ. /112/
44 Bet Viņš uzlūkoja viņu bēdas un uzklausīja viņu piesaukšanu
45 un pieminēja Savu derību ar viņiem aiz Savas lielās žēlastības,
46 tā ka viņi atrada līdzietību visos, kas viņus turēja gūstā.
47 Palīdzi mums, Kungs, mūsu Dievs, un pulcē mūs atkal kopā - no tām citām tautām,
lai varam pateicībā slavēt Tavu svēto Vārdu un būt laimīgi savā lepnumā, ka drīkstam
daudzīnāt Tavu slavu!
48 Slavēts lai ir Tas Kungs, Israēla Dievs, mūžīgi mūžam! Un visa tauta lai saka:
"Āmen! Aleluja!"

107. Dziesma - Atpestīšanas dziesma.

1 "Pateiciet Tam Kungam, jo Viņš ir laipnīgs un Viņa žēlastība paliek mūžīgi!"
2 Tā lai saka tie, ko Tas Kungs atpestījis, ko Viņš ir izglābis no spaidītāja rokas
3 un sapulcinājis no visām zemēm, no rītiem un vakariem, no ziemeļiem un no jūras.

I

4 Viņi maldījās tuksnesī pa nestaigājamiem ceļiem un neatrada pilsētas, kur varētu
dzīvot,
5 izsalkuši un izslāpuši, tā ka viņu dvēsele viņos bija galīgi novārgusi un izmisusi.
6 Tad viņi piesauca To Kungu savās bēdās, un Viņš izglāba viņus no viņu posta
7 un vadīja uz pareiza ceļa, ka viņi nonāca apdzīvotā vietā.
8 Bet viņi lai pateicas Tam Kungam par Viņa žēlastību un par Viņa brīnuma darbiem,
ko Viņš dara cilvēku bērnu vidū,
9 ka Viņš veldzēja izslāpušo un atspirdzināja ar barību izsalkušo.

10 Tie, kas sēdēja tumsā un nāves ēnā, būdami ieslīguši galīgā postā un saistīti dzelzs valgos, /113/

11 jo viņi pretojās Dieva vārdiem un neizpildīja Visaugstākā gribu,

12 bet Viņš nomāca viņu sirdi ar grūtām pūlēm, ka viņi paklupa un palīga nebija,-

13 tie tad piesauca To Kungu savās bēdās, un Viņš izglāba viņus no viņu bailēm

14 un izveda viņus no tumsas un nāves ēnas, un sarāva viņu saites.

15 Viņi lai pateicas Tam Kungam par Viņa žēlastību un par Viņa brīnuma darbiem, ko Viņš dara cilvēku bērniem,

16 ka Viņš salauza vara durvis un sagrava dzelzs aizšaujamus.

II

33 Viņš padarīja upes par tuksnesi un ūdens avotus par sausām un tukšām vietām,

34 un auglīgu tīrumu par sausu posta zemi tās iedzīvotāju ļaunuma dēļ.

35 Tuksnesi Viņš atkal pārvērs par ūdens dīķi un sausu zemi par avoksnainu.

36 Viņš tur nometināja izsalkušos, ka viņi tur uzcēla pilsētu, kur dzīvot,

37 un apsēja tīrumus un dēstīja vīna dārzus, kas nesa bagātus augļus.

38 Viņš svētīja viņus, ka viņi ļoti vairojās, un viņiem lopu nebija mazums.

39 Bet tad viņi gāja mazumā un panīka no nelaimes bēdām.

40 Viņš izgāza nievāšanu pār dižciltīgajiem un lika viņiem maldīties tuksnesī, kur nav ceļa.

41 Bet nabagos Viņš paaugstināja, izglāba viņus no viņu posta un vairoja viņu dzimumu kā avju pulku.

42 To redzēdami, priecāsies taisnie, un visai nelietībai jātur mute.

43 Kas ir gudrs, lai ņem to vērā un saprot Tā Kunga žēlastības darbus.

"AICINĀJUMS ATCERĒTIES IEPRIEKŠĒJĀS DIENAS"

Kāpēc senais Izraēls tik viegli aizmirs Dieva vadību? Ļaudis nepaturēja atmiņā Viņa lielos darbus un Viņa /114/ brīdinājumu varenību. Ja viņi būtu atcerējušies Viņa brīnišķīgo rīcību ar viņiem, tad viņi nebūtu saņēmuši pārmetumu:

"Kas tu esi, ka bīsties no cilvēkiem, kam jāmirst, un no cilvēku bērniem, kas iznīkst kā zāle;

Un aizmirsti Kungu, savu Radītāju, Kas debesis izplatījis un zemi dibinājis; un bīsties bez mitēšanās cauru dienu no spaidītāja bardzības, kad tas taisās maitāt? Bet kur nu ir spaidītāja bardzība?" (Jes. 51,12.13.)

Bet Izraēla bērni aizmirs Dievu, Kuram viņi piederēja, jo Viņš tos bija radījis un atpestījis. Redzējuši visus Viņa brīnišķīgos darbus, viņi tomēr To kārdināja.

Izraēlam bija uzticētas svētas, liktenīgas patiesības. Bet Dieva atklāto Vārdu izskaidroja un izlietoja nepareizi. Ļaudis nicināja Izraēla Svētā Vārdus.

"Kunga Cebaota vīna dārzs ir Izraēla nams, un Jūdas vīri ir Viņa liksmības stādi; Viņš gaida uz tiesu, un, redzi, apspiešana; uz taisnību, un, redzi, vaidi."

"Vai tiem,

kas ... neuzlūko Kunga darbu un nerauga uz Viņa rokas darbu.

Tādēļ Mani ļaudis atzišanas trūkuma dēļ taps aizvesti cietumā."

"Vai tiem,

kas ļaunu saka labu esam un labo esam ļaunu; kas tumsību dara par gaismu un gaismu par tumsību; kas rūgtu dara par saldu un saldu par rūgtu!"

Vai tiem,

kas gudri savās acīs un prātīgi pēc pašu prāta!"

"Tādēļ it kā uguns liesmas aprij rugājus un kā svelmē siens sagraust, tāpat būs viņu sakne kā prauli, un viņu ataugas (ziedi) izputēs kā puteklji; tādēļ ka viņi atmet /115/ Kunga Cebaota bauslību un nicina Izraēla Svētā Vārdus." (Jes. 5,7.11.-13.20.21.24.)

"UZRAKSTĪTI MUMS PAR BRĪDINĀJUMU"

"Viss tas... ir uzrakstīts par mācību mums, uz kuriem pasaules gals ir nācis." (1. Kor. 10,11.) Brīdinājums turpina skanēt līdz pat mūsu laikam: -

"Pielūkojiet, brāļi, ka jel nevienam no jums nav ļauna, neticīga sirds, ka jūs atkāpjaties no Dzīvā Dieva. Bet pamāciet viens otra ik dienas, kamēr vēl top sacīts: šodien; ka neviens no jums netop apcietināts caur grēka pievilšanu. Jo mēs daļu esam dabūjusi pie Kristus, ja tikai līdz galam paliekam stingri uzticībā, kad top sacīts: -

Šodien, kad jūs Viņa balsi dzirdēsiet, neapcietiniet savu sirdi kā tai sariebšanas laikā. Jo daži, kad viņi dzirdēja, Viņu kaitināja; vai ne visi, kas caur Mozu ir izgājuši no Ēģiptes?" (Ebr. 3,12.-16.)

Vai mēs, kas dzīvojam gala laikā, nevaram saprast apustuļa vārdu svarīgumu: "Pielūkojiet, brāļi, ka jel nevienam no jums nav ļauna, neticīga sirds, ka jūs atkāpjaties no Dzīvā Dieva"? (Ebr. 3,12.)

Uz mums spīd visos pagājušajos gadsimtos uzkrātā gaisma. Ziņojums par Izraēla aizmāršību ir saglabāts mūsu apgaismošanai. Šai laikmetā Dievs ir izstiepis Savu roku, lai sapulcētu Sev ļaudis no visām tautām, ciltīm un valodām. Adventes kustībā Viņš ir strādājis Sava mantojuma labā, tāpat kā Viņš to darīja, izvedot Izraēlu no Ēģiptes. Lielā vilšanās 1844. gadā pārbaudīja Viņa ļaužu ticību, tāpat kā ebreji tika pārbaudīti pie Sarkanās jūras. Ja /116/ pirmajās dienās adventisti būtu joprojām palikuši uzticīgi vadošajai Rokai, Kas bija ar viņiem visos pagātnes piedzīvojumos, tad viņi būtu redzējuši Dieva pestīšanu. Ja visi, kas vienoti strādāja 1844. gadā, būtu pieņēmuši trešā eņģeļa vēsti un to, pasludinājuši Svētā Gara spēkā, tad Kungs būtu vareni strādājis caur viņu pūlēm. Gaismas plūdi būtu izlējušies pār pasauli. Ja pirms vairākiem gadiem visi zemes iedzīvotāji būtu brīdināti, noslēdzošais darbs būtu pabeigts un Kristus būtu jau atnācis izpestīt Savus ļaudis.

VĒSTS ŠIM LAIKAM

Es esmu pamācīta brīdināt mūsu brāļus un māsas, kuriem draud briesmas neredzēt šī laika sevišķo darbu. Kungs mūs ir darījis par svētas patiesības glabātājiem. Mums jāceļas un jāspīd. Katrā zemē mums jāpasludina Kristus otrā atnākšana vārdos, kādus saka Atklāsmes grāmatas sarakstītājs: "Redzi, Viņš nāk ar padebešiem; un visas acis Viņu redzēs, un tie, kas Viņu dūruši; un visas pasaules ciltis kauks Viņa priekšā." (Atkl. 1,7.)

Ko mēs darām? Vai mēs pasludinām trešā eņģeļa vēsti? "Trešais eņģelis sekoja tiem (pirmajam un otram eņģelim), sacīdams ar stipru balsi: Kas zvēru pielūdz un viņa bildi un pieņem viņa zīmi pie savas pieres un pie savas rokas, tas arīdzan dzers no Dieva dusmības vīna, kas stiprs Viņa bardzības biķerī ir ieliets; un tas taps mocīts ar uguni un sēru svēto eņģeļu un Jēra priekšā; un dūmi no viņu mocības uzkāpj mūžīgi mūžam; un dusēšanas nav ne dienu, ne nakti tiem, kas zvēru un viņa bildi pielūdz un kas viņa vārda zīmi pieņem. Še ir to svēto pacietība; še ir tie, /117/ kas tur Dieva baušļus un Jēzus ticību." (Atkl. 14,9.-12.)

Dieva baušļi un Jēzus liecība ir vienoti. Tie skaidri jāparāda pasaulei.

IENAIDNIEKA PRETESTĪBA

Dieva Vārdā mums parādītas trešā eņģeļa vēsts pasludināšanas sekas. "Pūķis iedusmojās pret sievu un nogāja karot ar tiem, kas atlikusi no viņas dzimuma, kas Dieva baušļus tur un kam ir Jēzus Kristus liecība." (Atkl. 12,17.) Atsacīšanās paklausīt Dieva baušļiem un apņemšanās ienīst tos, kuri šos baušļus pasludina, pūķim liek ar visiem spēkiem cīnīties pret baušļus turošajiem Dieva ļaudīm. "Un tas dara, ka visiem, maziem un lieliem, bagātiem un nabagiem, svabadiem un kalpiem, zīme top dota pie viņu labas rokas vai pie viņu pieres; un ka neviens nevar ne pirkt, ne pārdot, kā vien tas, kam tā zīme ir, zvēra vārds vai viņa vārda skaitlis." (Atkl. 13,16.17.)

Dieva zīme jeb zīmogs atklājas septītās dienas, tas ir, Sabata ievērošanā, kas ir Kunga radīšanas piemineklis. "Kungs runāja uz Mozu un sacīja: Un tu runā uz Izraēla bērniem un saki: jums jāsvēta Mana svētā diena (Sabats); jo tā ir zīme starp Mani un jums un jūsu pēcnākamjiem; lai top zināms, ka Es esmu Kungs, Kas jūs svētī." (2. Mozus 31, 12.13.) Šeit Sabats skaidri nosaukts par zīmi starp Dievu un Viņa ļaudīm.

Zvēra zīme ir tam pretējais - nedējas pirmās dienas ievērošana. Šī zīme atšķir tos, kas atzīst pāvesta autoritātes pārākumu, no tiem, kas atzīst Dieva autoritāti.

/118/

SPĒCĪGAIS SAUCIENS

Atklāsmes 18. nodaļā pravietots, ka trešā eņģeļa vēsti pasludinās ar lielu spēku tie, kas sniegs pēdējo brīdinājumu zvēram un viņa bildei. "Es redzēju citu eņģeli nokāpjam no debesīm, tam bija liela vara; un zeme tapa apgaismota no viņa spožuma, Un tas sauca spēcīgi, ar stipru balsi sacīdams: kritusi, kritusi Bābele, lielā, un kļuvusi velniem par mājvietu un visiem nešķīstiem gariem par cietumu (angļu tulk. - atbalsta punktu), un visiem nešķīstiem un negantiem putniem par cietumu (angļu tulk. - sprostu). Jo no tās netiklības dusmu vīna visas tautas ir dzērušas, un ķēniņi virs zemes ir bagāti tapuši no tās varenā kāruma. Un es dzirdēju citu balsi no debesīm sakām: izejiet no tās, Mani ļaudis, ka jūs tai nepaliekat par biedriem pie tās grēkiem un ka jūs nedabūjat no tās mocībām. Jo tās grēki ir līdz Debesīm kāpuši, un Dievs ir pieminējis tās noziegumus. Atmaksājiet tai, kā tā jums ir atmaksājusi, un dariet tai divkārtīgi pēc tās darbiem, ielejiet tai divkārtīgi biķeri, kur tā ielējusi." (Atkl. 18,1.-6.)

Šo vēsti Dievs ir devis, lai tā atskanētu trešā eņģeļa spēcīgajā saucienā.

Tie, kuru ticība un dedzība atbilst viņu patiesības atzīšanai, apliecinās savu uzticību Dievam, līdzdalot patiesību visā tās glābjošajā, svētījošajā spēkā tiem, ar kuriem viņi saietas. Viņu svētā un nesavtīgai kalpošanai nodotā dzīve saskanēs ar Debesu valstības vitālajiem pamatlikumiem.

"UN STEIGŠUS AIZMIRSA"

Tā ir svinīga un briesmīga patiesība, ka daudzi, kas dedzīgi pasludinājuši trešā eņģeļa vēsti, tagad ir kļuvuši nevērīgi un vienaldzīgi! Atšķirības līnija starp pasaules cilvēkiem un tiem, kas sevi apliecina par kristiešiem, gandrīz nav saskatāma. Daudzi, kas kādreiz bija nopietni, /119/ dedzīgi adventisti, ir pieskaņojušies pasaulei -

tās darbiem, ieradumiem un savtīgumam. Draudze nevis vada pasauli uz paklausību Dieva likumiem, bet arvien ciešāk pārkāpumos savienojas ar to. Dienu no dienas draudze pievēršas pasaulei. Cik daudzi no tiem, kas sevi apliecina par kristīgajiem, ir mamona vergi! Viņu izdabāšana ēst kārei, izšķērdīga naudas izdošana savtīgu iegribu apmierināšanai ļoti apkauno Dievu.

Un, trūkstot dedzībai trešā eņģeļa vēsts pasludināšanā, daudzi citi, kas šķietami nedzīvo pārkāpumos, tomēr ar savu iespaidu tikpat tieši kalpo sātānam kā tie, kas atklāti grēko pret Dievu. Ļoti, ļoti daudzi iet bojā; bet cik maz ir to, kas sajūt nastu par šīm dvēselēm! Apstulbums, paralīze daudziem no Dieva ļaudīm neļauj saprast savus patreizējos pienākumus.

Izraēls, iegājis Kānanā, neieņemdams visu zemi, nepiepildīja Dieva gribu. Pēc daļējas zemes iekarošanas viņi tur apmetās mierīgi uz dzīvi, lai baudītu savas uzvaras augļus. Neticībā un mīlestībā uz ērtībām viņi sapulcējās jau pakļautajās zemes daļās un nesteidzās uz priekšu, lai ieņemtu jaunas teritorijas. Tā viņi iesāka atkāpties no Dieva. Neizvedot Viņa nodomu, tie arī nedeja Viņam iespēju piepildīt Savu apsolījumu tos svētīt.

Vai draudze šodien nedara tāpat? Lai gan visai pasaulei ir vajadzīgs evaņģēlijs, tie, kas sevi sauc par kristiešiem, sapulcējas tur, kur viņi vieni paši var baudīt evaņģēlija priekštiesības. Viņi neizjūt vajadzību ieņemt jaunus apgabalus, nesot pestīšanas vēsti apvidos, kas atrodas aiz viņu robežām. Viņi atsakās izpildīt Kristus uzdevumu: "Ejiet pa visu pasauli un pasludiniet evaņģēliju visai radībai." Vai viņi ir mazāk vainīgi kā jūda draudze?

/120/

"IZVĒLIETIES ŠODIEN, KAM JŪS KALPOSIET"

Starp tiem, kas ir uzticīgi Dievam, un tiem, kas Viņa likumus nicina, būs asa cīņa. Godbijība pret Dieva likumiem ir izpostīta. Reliģiskie vadoņi māca cilvēku pavēles. Pasaulē šajā laikmetā notiek tas pats, kas senajā Izraēlā. Bet vai, valdot neuzticībai un pārkāpumiem, arī tie, kas ir cienījuši Dieva likumus, tagad tos grib mazāk godāt? Vai viņi grib savienoties ar zemes varām, lai tos padarītu par spēkā neesošiem? Uzticīgos neaizraus Jaunuma straume. Viņi nenicinās to, ko Dievs atšķīris, kā svētu. Viņi nesekos Izraēla aizmāršības piemēram; viņi atcerēsies Dieva izturēšanos pret Saviem ļaudīm visos laikmetos un staigās Viņa pavēļu ceļā.

Tiek pārbaudīts ikkatrs. Ir tikai divas puses. Kurā pusē esi tu?

VISVARENĀ AIZSARDZĪBA

Dieva baušļus turošie ļaudis atrodas Visvarenā drošajā aizsardzībā.

1 "Kas sēž Visaugstākā patvērumā un mīt Visvarenā ēnā,

2 Tas saka uz Kungu: mana cerība un mana stiprā pils; mans Dievs, uz Ko es paļaujos.

3 Jo Viņš tevi izglābj no mednieka valgiem un no kaitīgā mēra.

4 Viņš tevi sedz ar Saviem spārniem, zem Viņa spārniem tu esi paglābts; Viņa patiesība ir tavs vairogs un bruņas.

5 Tu nebīsties nakts briesmu, nedz arī bultu, kas dienu skraida,

6 nedz mēra, kas tumsā lien, nedz sērgu, kas pusdienā nomaitā.

7 Jebšu tūkstoši krīt tev blakus un desmit tūkstoši tev pa labo roku, taču tevi tas neskars.

8 Tiešām, tu vēl skatīsi ar savām acīm un redzēsi, kā bezdievjiem tiek atmaksāts. /121/

9 Tiešām, Tu, ak, Kungs, esi mans patvērums! Visaugstāko tu esi izraudzījis sev par aizsargu.

10 Nekāds Jaunums tev nenotiks, nedz kāda nediena tuvosies tavai teltij,

11 jo Viņš sūtīs tev Savus eņģeļus tevi pasargāt visos tavos ceļos.

Mt. 4:6; Lk. 4:10

12 Viņi tevi uz rokām nesīs, lai tava kāja nepieduras pie akmens.

13 Pār lauvām un odzēm tu varēsi staigāt, tu samīsi jaunos lauvas un čūskas!

14 "Tādēļ, ka viņš Man stipri pieķēries, Es viņu izglābšu; Es viņu paaugstināšu, jo viņš pazīst Manu Vārdu.

15 Kad viņš Mani piesauks, tad Es viņu paklausīšu; Es viņam esmu klāt bēdās, Es viņu izrašu no tām un celšu godā.

16 Es viņam došu ilgu mūžu un parādīšu viņam Savu pestīšanu!" /Ps. 91/

KUNGS VALDA

95. Dziesma - Pateiciet un paklausiet Tam Kungam!

1 Nāciet, dziedāsim līksmi Tam Kungam, gaviļēsim mūsu glābiņa un pestīšanas klints patvērumam!

2 Iesim ar pateicību Viņa vaiga priekšā, uzgaviļēsim Viņam ar mūsu slavas dziesmām!

3 Jo Tas Kungs ir liels Dievs un liels ķēniņš pār visiem dieviem,

4 kā rokā ir zemes dziļumi un kam pieder arī kalnu galotnes;

5 Viņam pieder jūra, jo Viņš to ir radījis, un cietzeme - Viņa rokas to ir veidojušas.

6 Nāciet, pielūgsim un zemosimies, locīsim ceļus Tā Kunga, sava Radītāja, priekšā!

7 Jo Viņš ir mūsu Dievs, un mēs esam Viņa tauta, avis, ko Viņa roka gana. Šodien uzklausiet Viņa balsi:

8 "Nenocietiniēt savas sirdis kā Meribā, kā Masas dienā tuksnesī,

9 kur jūsu tēvi Mani kārdināja, Mani pārbaudīja, lai gan redzēja Manus darbus. /122/
10 Četrdesmit gadus Man bijušas raizes ar šo tautu, un Es teicu: tie ir ļaudis, kuru sirdīm patīk maldu ceļi, viņi nezina Manas tekas.
11 Tādēļ Es esmu zvērējis Savās dusmās: tiešām, tie nenāks Manā miera vietā!"

96. Dziesma - Dieva jaunā dziesma

1 Dziediet Tam Kungam jaunu dziesmu, dziediet Tam Kungam, visa pasaule!
2 Dziediet Tam Kungam, teiciet Viņa Vārdu, sludiniet dienu no dienas Viņa pestīšanu!
3 Stāstiet tautām par Viņa godību, visām tautām par Viņa brīnuma darbiem!
4 Jo liels ir Tas Kungs un augsti slavējams, Viņš jābīstas vairāk par visiem dieviem:
5 patiesi, visi tautu dievi taču ir elki, bet Tas Kungs ir radījis debesis.
6 Augstība un lieliskums iet Viņam pa priekšu, stiprums un godība mājā Viņa svētnīcā.
7 Dodiet Tam Kungam, jūs tautu tautas, dodiet Tam Kungam godu un dziediet Viņam slavu!
8 Dodiet Tam Kungam godu, kāds pienākas Viņa Vārdam, nesiet dāvanas un nāciet Viņa pagalmos!
9 Pielūdziet To Kungu savā svētajā rotā, lai dreb Viņa vaiga priekšā visa pasaule!
10 Sakiet tautām: "Tas Kungs ir ķēniņš! Viņš ir nostiprinājis zemi, ka tā nekustas, Viņš tiesā taisnīgi tautas!"
11 Lai priecājas debess un līksmo zeme, lai krāc jūra un viss, kas to pilda!
12 Lai līksmo lauks un viss, kas tur zeļ un zaļo; lai gaviļē visi meža koki
13 Tā Kunga priekšā, jo Viņš nāk, Viņš nāk tiesāt zemi. Viņš tiesās pasauli taisnībā un tautas Savā patiesībā.

/123/

VĒSTULES ĀRSTIEM

"To pašu rakstīt man nav grūti, bet jums par labu."

PĀRBAUDĪJUMU VĒRTĪBA

Ceļā uz Kopenhāgenu, 1886. gada 6. jūlijā. Betlkrīkas sanatorijas medicīniskajam vadītājam -

MANS MĪĻAIS BRĀLI! Es tevi ļoti mīlu, un es vēlētos, lai tie, kas tevi vajā ar pārmetumiem, mitētos to darīt. Tomēr, manu brāli, tev jāatceras, ka šie sarežģījumi un grūtības ir ietverti jēdzienā "visās lietās", kas strādā par labu tiem, kuri mīl Dievu. Kunga acis redz tevi, un Viņš uzlūko arī tos, kas tevi gribētu parādīt nepareizā gaismā un saraut gabalos. Bet, ja tu būsi drošs, ja ar savu dvēseli pieķersies Dievam, ja tu kā bērns uzticēsies savam Debesu Tēvam, ja tu darīsi taisnību un mīlēsi žēlastību, tad Dievs varēs strādāt ar tevi un arī strādās. Viņa apsolījums ir drošs: "Kas Mani godā, tos Es godāju." (I. Sam. 2,30.)

Atceries, ka tu to nepiedzīvo pirmais. Tu pazīsti Jāzepa un Daniela dzīves stāstu. Kungs nenovērsa Jauno cilvēku sazvērestības, bet Viņš lika, lai viņu viltīgie plāni nāktu par labu tiem, kas pārbaudījumos un cīņās saglabāja savu ticību un godīgumu.

Uguns cepļa liesmas neiznīcina, bet gan tīra, cēlina svēto. Bez pārbaudījumiem mēs nevarētu tik skaidri /124/ izjust savu vajadzību pēc Dieva un pēc Viņa palīdzības; mēs kļūtu lepni un pašapmierināti. Tevi skarošajos pārbaudījumos es redzu pierādījumu, ka Kunga acis ir

pār tevi un ka Viņš grib tevi vilkt Sev tuvāk. Ārsts vajadzīgs ne veselajam, bet ievainotajam; palīgs vajadzīgs tiem, kas nospiesti tā, ka gandrīz vairs nav iespējams izturēt. Patveries cietoksnī. Mācies dārgo mācību: "Nāciet šurp pie Manis visi, kas strādājat un esat ļoti nospiesti, Es jūs gribu atvieglināt. Ņemiet uz sevis Manu jūgu un mācieties no Manis; jo Es esmu lēnprātīgs un no sirds pazemīgs, tad jūs atradīsiet atvieglošanu savām dvēselēm. Jo Mans jūgs ir laipnīgs un Mana nasta viegla." (Mat. 11,28.-30.)

Jēzus tevi mīl, un es priecājos, lasot par taviem piedzīvojumiem, ne par tavām ciešanām, bet par to, ka šie piedzīvojumi man skaidri rāda, ka Kungs Jēzus tevi pārbauda, lai redzētu, vai tu nāksi pie Viņa, vai tu uzticēsies Viņam un vai tu atradīsi mieru un atspirdzinājumu Viņa mīlestībā. Es lūdzu par tevi. Lai tu nāktu pie Viņa, pie dzīvā ūdens Avota. Šis piedzīvojums ir tāds, kuram mums ikkatram jāiet cauri, lai mēs vispār kādreiz varētu dzīvot ar Kristu mājokļos, ko Viņš aizgājis mums sagatavot. Tev Kristus skolā jāiemācās visvērtīgākās mācības, kas tev tiks rūpēties pašam par savu pestīšanu ar drebēšanu un trīcēšanu.

Briesmas tev draud tad, kad viss laimējas, kad visi cilvēki runā par tevi labu. Esi modrs; jo tu tiks pārbaudīts. Visvairāk es baidījos, ka tev nav par daudz sekmju un ka tu neiemācīsies atzīt savu pastāvīgo atkarību no Dieva. Tu atradies vietā, kur tev dāvāta liela uzticība un gods, un tev draudēja briesmas apreibt un aizmirst savu atkarību no Dieva. Tu tiki ielikts vietā, kur tu vari atstāt tālu sniedzošos iespaidu uz labu, ja tu raudzīsies vienīgi uz Dieva godu. Tavs Debesu Tēvs tevi mīl, un /125/ Viņš grib tevi vilkt pie Sevis ar pārbaudījumiem, kas tev šķiet smagi.

Mana sirsnīgākā vēlēšanās ir, lai tu ieietu Dieva pilsētā, ne kā noziedznieks, kam tik tikko iespējams piedot, bet kā uzvarētājs. Manu brāli, vai tu par to domāsi? Ja tu šai dzīvē būsi patiess, pazemīgs un uzticīgs, tad tev bagātīgi tiks dāvāta ieeja tur. Tad dzīvības koks būs tavš; jo tu būsi uzvarētājs pār grēku; pilsēta, kuras cēlētājs un taisītājs ir Dievs, būs tava. Lai tavas domas satver neredzamās lietas. Lai tavas domas pievēršas pierādījumiem, kas liecina par Dieva lielo mīlestību pret tevi. Domājot par tām lietām, kuru dēļ tu tieci vajāts, tev pazudīs sāpju izjūta, ko izsauc bēdas, kas ir īsas un vieglas.

Kopenhāgenā, 1886. gada 17. jūlijā.

PĀVILA PIEDZĪVOJUMS

Pāvils bija vīrs, kas zināja, ko nozīmē būt Kristus ciešanu līdzdalībniekam. Tev nevajag, ka es atkārtotu viņa pārbaudījumu stāstu. Viņa dzīve bija pastāvīga darbība, kaut gan viņam bija arī daudz vājību. Viņam pastāvīgi sekoja jūdu naidis un viņu ļaunprātības. Tie pret viņu bija ārkārtīga rūgtuma pilni un darīja visu viņu spēkos esošo, lai aizkavētu viņa darbu. Bet mēs dzirdam viņa balsi atskanam līdz pat mūsu laikam: "Mūsu bēdas, kas ir īsas un vieglas, mums padara neizsakot lielu, mūžīgu un pastāvīgu godību; mums, kas neņemam vērā to, kas redzams, bet to, kas nav redzams; jo, kas redzams, tas ir laicīgs; bet, kas nav redzams, tas ir mūžīgs." "Jo es turu, ka šī laika ciešanas neatsver godību, kas mums taps parādīta." (2. Kor. 4, 17.18. Rom. 8,18.) Pāvils nenovērtēja par augstu kristieša dzīves priekšrocības un izdevības. Es par to runāju /126/ bez stostīšanās; jo es pati esmu piedzīvojusi, ka tas, ko viņš saka, ir patiesība.

ATSPIRDZINĀJUMS DIEVA MĪLESTĪBĀ

Pāvils tālāk saka: "Jo Dieva Gara vadītie ir Dieva bērni; jo jūs neesat dabūjuši kalpošanas garu, ka jums atkal jābīstas, bet jūs esat dabūjuši bērņības garu, caur ko mēs saucam: Aba - Tētīt." (Rom. 8,14.15.) Viena no mācībām, kas mums jāiemācās Kristus skolā, ir tā, ka Kungs mūs mīl daudz vairāk par mūsu laicīgajiem vecākiem. Mums nešaubīgi jātic un pilnīgi jāuzticas Viņam. "Gars pats apliecina līdz ar mūsu garu, ka esam Dieva bērni; bet, ja bērni, tad arī mantinieki; proti, Dieva mantinieki un Kristus līdzmantinieki; ja tikai līdz ciešam, ka arī līdzī topam pagodināti." (Rom. 8,16.17.)

Lai Kungs tev palīdz kā čaklam skolniekam Kristus skolā iemācīties uzlikt savas nastas Jēzum, Un, atbrīvots Viņa Mīlestībā, tu raudzīsies pāri šiem nepatīkamajiem pārbaudījumiem. Domā par to, ko Jēzus izcieta tavā vietā, un nekad neaizmirsti, ka tava daļa no mantojuma, ko mēs kā kristieši saņemam, ir līdzdalība ciešanās, lai mēs varētu būt arī līdzdalībnieki Viņa godībā.

PAŠAPMIERINĀTĪBAS BRIESMAS

Iedzilīnīes Nebukadnecara sapnī, kā tas uzrakstīts Dāniela 4. nodaļā. Ķēniņš redzēja zemē iestādītu augstu koku. Ganāmpulki no kalniem un pakalniem priecājās tā pavēnī, un gaisā lidojošie putni vija savas ligzdas tā zaros. Tā attēloja Nebukadnecara varenumu un labklājību. Tautas bija sapulcētas viņa pārvaldībā. Viņa valstība bija stingri nopamatota padevīgo pavalstnieku sirdīs.

Ķēniņš redzēja savu labklājību un tāpēc paaugstinājās. Neskatoties uz Dieva sniegtajiem brīdinājumiem, viņš darīja tieši to, ko Kungs bija aizliedzis. Viņš ar lepnumu /127/ uzlūkoja savu valstību un izsaucās: "Vai šī nav lielā Bābele, ko es esmu uztaisījis ķēniņam par mājokli caur savas varas stiprumu un par savas augstības godību?" (Dan. 4:27.) Mirklī, kad tika izteikti šie vārdi, atskanēja spriedums. Ķēniņam tika atņemts saprāts. Viņš zaudēja spriešanas spējas, kas pašam likās esam tik pilnīgas, un gudrība, ar ko viņš lepojās. Prāta dārgakmeņus, to, kas cilvēku paceļ pāri dzīvniekiem, viņš nevarēja vairs ilgāk paturēt.

Lepnā un varenā valdnieka roka vairs netur scepteri. Viņš kļuvis ārprātīgs. Viņš tagad ganās kopā ar lopiem un ēd līdzīgi tiem. Viņš ir lauka zvēru sabiedrotais. Piere, kas kādreiz nesa kroni, saprāta trūkumā ir izķēmota. Pilnvarotie ir aizgājuši. "Nocērtiet koku un apcērtiet tā zarus, un nobraukiet tā lapas, un izkaisiet tā augļus." Dan. 4,14.

Tā Kungs parādās varens kā Patiesais un Dzīvais Dievs. Pareizi Dāvids izsaucas: "Es esmu redzējis ļauno ļoti spēcīgu un zaļojam kā laura koku. Bet tas iznīka, un, redzi, tā nebija vairs; es pēc visa vaicāju, bet viņš netapa atrasts." (Ps. 37,35.36.) Lai cilvēki paaugstinās lepnumā, bet Kungs viņus neatbalstīs un neizglābs no krišanas. Lai draudze lepojas un lielās, nejudzamās atkarīga no Dieva, lai nepaaugstina Viņa spēku, un Kungs to noteikti atstās, un tā kritīs. Lai ļaudis lielās ar bagātību, saprātu, zināšanām, ar visu ko, izņemot Kristu, un viņi drīz piedzīvos kaunu un sajukumu.

MŪSU NASTU NESĒJS

Manu brāli, atceries, ka šī zeme nav Debesis. Kristus sacīja: "Pasaulē jums būs bēdas, bet turiet drošu prātu; Es pasauli esmu uzvarējis." "Svētīgi tie, kas taisnības /128/ dēļ vajāti; jo Debesu valstība viņiem pieder. Svētīgi, jūs esat, ja Manis dēļ jūs lamā un vajā un visu ļaunu par jums runā melodami. Esiet priecīgi un līksmi; jo jūsu alga ir liela Debesīs; jo tā viņi vajājuši praviešus, kas pirms jums bijuši." (Jāņa 16,33. Mat. 5,10.-12.)

Jēzus nav tevi atstājis neziņā. Lai tevi nepārsteidz pārbaudījumi un grūtības, ar ko tu sastopies. Viņš par to tev ir stāstījis, un Viņš tev arī ir teicis, lai tu neļauj pārbaudījumiem sevi nospiegt. Skaties uz Jēzu, savu Pestītāju, esi priecīgs un līksms. Visgrūtāk panest bēdas, ko rada mūsu brāļi, mūsu tuvākie draugi; bet arī šos pārbaudījumus var pacietīgi panest. Jēzus neguļ Jāzepa jaunajā kapā. Viņš ir uzcēlies un uzkāpis Debesīs un tur aizlūdž par mums. Mums ir Pestītājs, Kurš mūs tā mīlēja, ka par mums nomira, lai caur Viņu mēs iegūtu cerību, spēku un drosmi un vietu ar Viņu uz Viņa troņa. Viņš spēj un grib tev palīdzēt vienmēr, kad tik tu sauksi uz Viņu.

Ja tu savas nastas centīsies nest viens pats, tad tās tevi nospiedīs. Tev ir smagas atbildības. Jēzus tās zina, un Viņš tevi neatstās vienu, ja tu Viņu neatstāsi. Tavas dvēseles pilnīga pieķeršanās Viņam kā uzticamam Radītājam Viņu tikai pagodinās. Viņš pavēl tev cerēt uz Viņa žēlastību, ticot, ka Viņš nevēlas, lai tu smagās atbildības nestu pats savā spēkā. Tikai tici, un tu redzēsi Dieva pestīšanu.

Tu izjūti savu nepiemērotību ieņemtajam uzticības postenim? Pateicies Dievam par to. Jo nespēcīgāks tu jutīsies, jo vairāk tu meklēsi palīdzību. "Nāciet tuvu pie Dieva, tad Viņš nāks tavu pie jums." (Jēk. 4,8.) Jēzus vēlas tevi redzēt laimīgu un priecīgu. Viņš grib, lai tu darītu sava vislabāko, izlietojot Dieva dāvinātās spējas, un tad uzticētos /129/ Kunga palīdzībai un paceltu tos, kas nastu nešanā varētu tev palīdzēt.

Lai cilvēku nelaipnās valodas tevi neievaino. Vai cilvēki savā laikā nepārmēta Jēzum? Tu esi maldīgs un dažreiz vari dot iemeslu nelaipnām piezīmēm, bet Jēzus iemeslu nedeķa nekad. Viņš bija nevainīgs, neaptraipīts, skaidrs. Negaidi sev labāku daļu šajā dzīvē par to, kāda bija godības Kungam. Kad tavi ienaidnieki redzēs, ka spēj tevi ievainot, tad viņi priecāsies, un sātans gavilēs. Uzlūko Jēzu un strādā ar vienu vienīgu mērķi - pagodināt Viņu. Uzturi savu sirdi Dieva mīlestībā.

SKATĪŠANĀS PĀRI CILVĒKIEM

Var būt, ka pat draudzes locekļi, kurai tu pieder, apbēdinās tevi ar vārdiem un darbiem. Bet ej taisni uz priekšu, klusi un mierīgi, vienmēr uzticoties Jēzum, atceroties, ka tu nepiederi pats sev, ka tu esi Kristus īpašums, atpirkts ar Dieva mīlota Dēla asinīm, un ka tu esi iesaistījies Viņa darbā, cenšoties palīdzēt cilvēcei. Tas ir liels darbs. Neļauj cilvēku nepareizībām tevi izsist no uzticēšanās Dieva apsolījumiem un no nezūdošas ticības tiem.

Tev sāp, ja kāds no tiem, kuru labā tu daudz esi darījis, pretinieka ietekmē kļūst tavs ienaids. Bet vai tu gandrīz tāpat neizturies pret Jēzu, kad tu no Viņa novērsies? Viņš ir bijis tavs labākais Draugs. Viņš ir darījis visu, lai iegūtu tavu mīlestību. Viņš lūdz tevi uzticēties Viņam. Viņš aicina tevi nākt pie Viņa ar visām savām nastām un bēdām un ar Savu Vārdu apsola dot tev mieru un atspirdzinājumu, ja tu tikai uzņemsies Viņa jūgu un nesīsi Viņa nastas. Viņš paskaidro, ka Viņa jūgs ir laipnīgs un Viņa nastas vieglas. Parādi, ka tu tam tici. Atsaucies uz Vardu, ko Dievs apsolījis. Tu nekad nebūtu varējis pastāvēt tur, kur tagad stāvi, nesot līdz šim nestās atbildības, ja, Jēzus nebūtu, tev sniedzis sevišķu palīdzību. /130/ Atzīsti to. Slavē Dievu par jau saņemto palīdzību, ka Viņš ir bijis ar tevi, un uzticies viņam joprojām.

Lai Kristus ienāk tavā dzīvē. Nedomā, ka tu esi atbildīgs par citu nepareizo rīcību, pat ja viņi ir draudzē. Draudzē ir neuzticīgi locekļi, kas pret Jēzu izturas daudz sliktāk kā pret tevi. Ja Viņš atrastos virs zemes, tie Viņu apvainotu, apsmietu, apmelotu. "Apgrēcībai gan vajag nākt; bet vai tam cilvēkam, caur ko nāk apgrēcība! "Tam būtu labāk, ka viņam pakārtu pie kakla dzirnakmeni un to noslīcinātu jūrā visdziļākajā vietā." (Mat. 18,7.6.)

Tu nes smagu nastu. Es vēlētos, kaut katrs cilvēks to saprastu tāpat kā es. Es vēlētos, lai visi tavi brāļi izturētos patiesi un godīgi pret tevi, nekavētu tevi, neslavētu un necildinātu, bet skatītos uz tevi kā uz tādu, kuru Dievs lieto kā darba rīku, lai padarītu doto darbu, un atcerētos, ka viņiem nevajadzētu bremsēt riteņus, bet gan pielikt savu plecu pie ratiem, palīdzēt un nekavēt.

GODĪBAS MŪŽĪGĀ NOZĪME

Atkal es saku, priecājies Kungā. Paliec Viņā. Tev vajadzīgs Viņa spēks, un šo spēku tu vari saņemt. Ej uz priekšu stingri un drosmīgi. Tu vari maldīties savā spriedumā, bet nezaudē savu pašārvību uz Jēzu. Viņš ir gudrība, Viņš ir gaisma, Viņš ir spēks. Viņš tev ir kā liela Klints sausā un izkaltušā zemē. Atpūties Tās ēnā. Tev vajadzīga gudrība, un Jēzus tev to grib dot. Neesi neticīgs. Jo vairāk tevi atgrūž, pārprot, apmelo un nepareizi iztulko, jo vairāk ar to tev ir pierādījumu, ka tu dari darbu priekš Kunga un ka tev arvien ciešāk jāpieķeras savam Pestītājam. Visās grūtībās paliec mierīgs un kluss, pacietīgs un visu panesošs, neatmaksājot Jaunu ar Jaunu, bet gan ar labu. Lūkojies uz kāpņu virs galu. Tur augšā ir Dievs. Viņa godība apspīd katru dvēseli, kas kāpj uz augšu pretī Debesīm. Jēzus ir šīs kāpnēs. Kāp augšup pa Viņu, pieķeries /131/ Viņam, un drīz tu no kāpnēm ieiesi Viņa mūžīgajā valstībā.

Es vēlētos, lai tu iemantotu Debesis. Es nezinu neviena, kas Debesis vērtētu augstāk par tevi, kas tik nenogurstoši strādājis, lai palīdzētu ciešošajai cilvēcei, atraujot sev miegu, nedomājot par uzturu, baudot savā dzīvē pavisam maz prieka. Reizēm liekas, ka tavā tekā nav daudz saules gaismas, ka to sedz pastāvīga ēna. Bēdas un ciešanas, kuras tu redzi, no citiem atkarīgo mirstīgo cilvēku raudzīšanās un ilgošanās pēc palīdzības, saskare ar pagrimušajām, sakropļotām cilvēcīgām būtnēm - šie piedzīvojumi grauj tavu ticību cilvēcei.

Tev tiešām jāskatās uz Jēzu, savas acis pastāvīgi jāpievērš godībai kāpņu virs galā. Vienīgi caur Kristu tu vari noteikti iemantot Debesis, kur viss ir skaidrs un svēts, kur valda miers un laime, kuru godību mirstīgas lūpas nespēj attēlot. Jo tuvāk mēs varam nonākt pie uzvarētāju gaidošā atalgojama apraksta, jo skaidrāk jāsaprot, ka šai godībai ir visu pārspējoša, mūžīga vērtība. Tā būs mūžīga līksme, mūžīga svētlaime, arvien jauna godība cauri nebeidzamiem laikmetiem.

Tev jābūt tur. Ko vien tu pazaudē šeit, tas dara drošāku tavu mūžīgo dzīvību. Nekad nezaudē drosmi. Daudzas reizes es esmu redzējusi, ka tevi apņem Mūžīgās Rokas tad, kad tu pats, kā 11kās, nesapрати vai nenovērtēji, cik tuvu, tuvu tev ir Debesis. Dzīvo Jēzum. Darot Kristu par savu Virsārstu, tu vari labāk veikt savus ārsta darbus sanatorijā. Nopietni dzenies pēc dzīvības vainaga. Lai tavs dzīves darbs ir kalpošana Dievam. Tas atmaksāsies ne tikai šai dzīvē, bet arī nākošajā. Es dziļi jūtu līdz tevi un tavai sievai, ko es mīlu Kungā, tāpat kā saviem dēliem un viņu sievām. Es vēlos, lai tu un tava sieva atrastos starp

izglābtajiem un jums būtu sava vieta Kristus kronēšanas /132/ brīdī. Es ļoti ilgojos, lai tu kļūtu vairāk nekā uzvarētājs caur Viņu, Kas par tevi atdeva Savu dzīvību. Tāpēc, manu brāli, es ar tevi runāju atklāti. Es tik ļoti vēlos, lai tu iegūtu mūžīgo svētlaimi. Tavs stāvoklis ir bijis sevišķi smags. Es baidījos, ka tu vari pazaudēt ticību un drosmi. Tev jāpieaug žēlastībā un patiesības atziņā. Tev jātuvinās saviem brāļiem. Lai kas arī notiktu, nezaudē ticību viņiem un Kristum un turies stingri pie patiesības.

IZVILKUMS NO VĒSTULES, RAKSTĪTAS 'ADELAIDE', DIENVIDAUSTRĀLIJĀ,

1892. gada 17. decembrī

Mans brāli, tu sastapsies ar pārbaudījumiem, bet turies stipri pie savas skaidrības. Nekad neparādi neko citu kā tikai cēlu garu. Debesu Universs vēro cīņu. Sātans ir nomodā. Viņš ļoti vēlas noņert tevi kādā neuzmanības brīdī, viņš vēlas redzēt tevi nesavaldīgu, lai iegūtu priekšrocības pār tevi. Izcīni kā vīrs Kunga cīņu. Rīkojies tieši tā, kā Kristus darītu tavā vietā. Lai tavā ticībā vai dzīvē nav nekā pretrunīga. Nepatikšanām un bēdām, kas pastāvīgi rodas, neļauj sevi satraukt. Esi mierīgs, domā par Jēzu un dari, ko vari, lai patiktu Viņam. Kristus žēlastība un Svētais Gars ir Dieva dāvanas tev, lai tavs iekšīgais cilvēks kļūtu arvien stiprāks.

/133/

PĀRĀK LIELA KONCENTRĒŠANĀS BETLKRĪKĀ

Dienvidlenkasterā, Mas., 1890. gada 18. okt.

Betlkrīkas sanatorijas vadītājiem -

MĪĻIE BRĀĻI! Atrodoties 'Petoskey', es vairākas reizes sarunājos ar jūsu galveno ārstu par bāreņu nama dibināšanu Betlkrīkā. Es sacīju, ka tieši tas mūsu ļaudīm vajadzīgs un ka šāda veida pasākumos mēs atrodamies tālu aiz citām reliģiskajām apvienībām.

Es izteicu bailes, ka mēs pārāk daudz atbildību koncentrējam Betlkrīkā, un manas domas vēl joprojām ir tādas pašas. Tik daudz koncentrēt vienā vietā ir bīstami. Šai vienā vietā izdots liels daudzums līdzekļu, kamēr pilsētas atstātas novārtā, un tas darbu padarīs arvien grūtāku.

Es pārskatīju dažus savus rakstus un atradu, ka brīdinājumi šai jautājamā doti jau pirms vairākiem gadiem. Skaidri pateikts, ka celtnes Betlkrīkā nevajadzētu paplašināt, ka nevajadzētu pievienot celtni celtni, lai tur palielinātos darba iespējas. Mums norādīts nesakopot intereses šinī vienā vietā, bet paplašināt mūsu darba lauku. Betlkrīkai draud briesmas kļūt līdzīgai senajai Jeruzalemei - par spēcīgu centru. Ja mēs neievērosim šos brīdinājumus, tad ļaunums, kas izpostīja Jeruzalemi, nāks pār mums. Lepnums, pašpaaugstināšanās, nevērība pret nabagajiem un izdabāšana bagātajiem - šie bija Jeruzalemes grēki. Šodien, kad lielas intereses sakopotas vienā vietā, darbinieki tiek kārdināti paaugstināties savtīgumā un lepnumā. Padodoties šai kārdināšanai, viņi vairs nestrādā kopā ar Dievu. Mums nevis jācenšas palielināt atbildības Betlkrīkā, bet gan droši un labprātīgi jāsadala jau tur esošās atbildības, izkaisot tās pa daudzām vietām. /134/

Mēs esam "skatu spēle pasaulei, eņģeļiem un cilvēkiem". (1.Kor. 4,9.) Mūsu uzdevums ir tāds pats, kā Kristus Savas kalpošanas sākumā raksturoja Savējo. "Kunga Gars ir uz Manis," Viņš sacīja, "tāpēc Viņš Mani svaidījis nabagiem sludināt prieka vēsti; Viņš Mani sūtījis tos, kam sagrauztas sirdis, dziedināt, cietuma ļaudīm sludināt atsvabināšanu un akliem gaismu, salauztos palaist vajā, pasludināt Kunga žēlastības gada." (Lūkas 4:18.19.)

Mums jāturpina darbs, ko Kungs ielicis mūsu rokās. Viņš saka: "Ja tu izsalkušam atdarīsi savu sirdi un paēdināsi apbēdināto dvēseli; tad tava gaisma atspīdēs tumsībā un tava krēsla būs kā dienas vidus; un Kungs tevi vadīs bez mitēšanās un pieēdinās tavu dvēseli tuksnesī un stiprinās tavus kaulus; un tu būsi kā slacināts dārzs un kā ūdens avots, kam ūdens netrūkst." "Jo nabagu virs zemes nekad netrūks; tādēļ Es tev pavēlu un saku: atvērdams atver savu roku savam brālim, kas top spaidīts un ir nabags tavā zemē." "Tad nu visu, ko jūs gribat, lai cilvēki jums dara, tāpat dariet arī jūs viņiem." (Jes. 58,10.11; 5. Mozus 15,11; Mat. 7,12.)

Mēs tiksim kārdināti būt mantkārīgi, skopi un nodoties neapmierināmai tieksmei pēc arvien lielāka ieguvuma. Ja mēs padosimies šai kārdināšanai, tad tas pār mums izsauks tās pašas briesmas, kādas uzgāja senajai Jeruzalemei. Mēs neiepazīsim Dievu un neatspoguļosim Viņa raksturu. Mums modri jāuzmana sevi, lai mēs līdzīgi jūdiem nekristu neticības dēļ. Mums jāstrādā nesavtīgi. Mums jāņem dziļa līdzdalība citu iestāžu dibināšanā un attīstīšanā bez tām, kas jau atrodas mūsu uzraudzībā. Es patiesi vēlos, lai sanatorija atrastos jūdžēm tālu no Betlkrīkas. No Dieva dotās gaismas es zinu, ka tas nāktu par labu tās garīgumam un derīgumam. Koledža netālu no Linkolnas, Neb., atņemtu /135/ lielu skaitu cilvēku no Betlkrīkas, un tam tā vajadzētu būt. Gaismai jāatspīd arī no citām vietām tāpat kā no Betlkrīkas. Dieva grib, lai gaisma spīdētu no dažādām pilsētām un dažādām vietām.

Tik liela koncentrēšanās vienā vietā ir kļūda; tā smaržo pēc savtīguma. Betlkrīka saņem vairāk priekšrocību, nekā tai pienākas. Ja svarīgās intereses sadalītu, tad spēks tiktu dots arī citām draudzēm. Kunga lielajā viņa kalnā mums jāstrādā nesavtīgi, sadalot laiku, izglītības priekšrocības un kalpojošās iestādes tādā veidā, lai pēc iespējas vairāk cilvēku saņemtu no tā labumu., Godkāre, kas vada cilvēkus sakopot tik daudz iespēju Betlkrīkā, jāierobežo, lai citas vietas varētu saņemt svētības no labuma, ko daži plānojuši koncentrēt šeit. Sakopojot tik daudz vienā vietā, mūsu ļaudīm tiek pasniegta nepareiza mācība.

Spraust plašus plānus priekš Betlkrīkas nav gudri. Pasaule ir mūsu darba lauks, un šai vienā vietā izdotā nauda darītu daudz, lai varētu sekmīgi un uzbrūkoši strādāt citās vietās. Ir daudz pilsētu, kuru iedzīvotājiem vajadzīga evaņģēlija vēsts. Mūsu apdāvinātajiem strādniekiem nav tik daudziem jāsapulcējas Betlkrīkā. Cilvēkus ar svētotām spējām vajadzētu nozīmēt aktīvam darbam dažādās citās vietās. Šiem cilvēkiem vajadzētu izjust dziļu interesi priekš daudzām vietām, pētot ceļus un veidus darba uz priekšu virzīšanai. Viņiem nav jāstrādā, vadoties pēc pašu sprieduma, bet jāsavienojas lielajā darbā kopā ar citiem. Gadu no gada, darbam nostiprinoties vietās, kur viņi strādā, viņiem jāaudzina un jāapmāca strādnieki un jāizsūta kalpošanai citās vietās.

NESAVTĪGUMS KALPOŠANĀ

Jāierobežo mūsu iestāžu paplašināšanās tieksmes Betlkrīkā. Lauks ir pasaule, un Dievs interesējas arī par /136/ citām Sava lielā viņa kalna daļām. Ir tādas draudzes un iestādes, kas visiem spēkiem cenšas atrast pastāvīgas telpas, lai varētu darboties. Kaut mūsu plaukstošās iestādes saprastu apstākļus un stiprinātu tos, kas atlikuši, kas gatavi mirt. Cik viegli būtu lielajai Betlkrīkas draudzei ar saviem līdzekļiem atbalstīt nabadzīgākās draudzes, kas zem parāda nastas atrodas tuvu sabrukumam! Kā tas nākas, ka šīm draudzēm - mūsu māsām gadu no gada tiek atļauta šī cīņa ar nabadzību un parādiem? Savtīgumam seko garīga nāve. Kādu lielu labumu atnestu mūsu spējīgākās draudzes, ja pabalstītu citas savas māsas, nostādot tās labvēlīgos apstākļos!

PALĪDZĪBA TIEM, KAM PALĪDZĪBA VAJADZĪGA

Mūsu kā Dieva pārstāvju krūtīs jābūt miesīgai sirdij, kas mīlestībā liktu mums palīdzēt tiem, kas nabagāki par mums. Ja mēs redzam savus brāļus un māsas cīnāties ar nabadzību un parādiem, ja redzam, ka kādai draudzei vajadzīgs finansiāls atbalsts, tad mums jāparāda nesavtīga līdzdalība un jāpalīdz tam, atbilstoši tām, kā Dievs mūs ir svētījis. Ja jūs, kam uzticēta atbildība par kādu iestādi, redzat citas iestādes drošsirdīgi cīnāties par pastāvīgām telpām, lai tās varētu strādāt līdzīgi institūtam, ar kuru jūs esat saistīti, tad nesiet greizsirdīgi.

Necentieties strādāt pāri iespējas robežām un paaugstināties kaut kādā pārkuma apziņā. Labāk ierobežojiet dažus savus plašos plānus un palīdziet tiem, kas cīnās ar grūtībām. Atbalstiet dažus viņu plānus, lai pieaugtu viņu darba spējas. Neizlietojiet katru dolāru, lai paplašinātu savas iespējas un palielinātu savas atbildības. Dalu līdzekļu pataupiet veselības institūtu un skolu dibināšanai citās vietās. Jums vajadzīga liela gudrība, lai saprastu, kur tieši celt šos institūtus, lai ļaudis saņemtu vislielāko /137/ palīdzību. Visi šie jautājumi vispusīgi jāapsver.

Atbildīgajās vietās esošajiem vīriem vajadzīga gudrība no augšienes, lai rīkotos taisnīgi, mīlētu žēlastību un parādītu žēlastību ne tikai dažiem, bet katram, ar kuru Viņi nāk saskarē. Kristus intereses ir Viņa ļaužu intereses, neskatoties uz to, cik viņi nabadzīgi vai trūcīgi. Jādbina misijas stacijas krāsainajām rasēm, un katram jācenšas kaut ko darīt un jādara tas tagad.

Institūtus vajag iekārtot dažādās vietās, lai vīri un sievietes, bīstoties Dievu, varētu ielikt darbā savu vislabāko. Nevienam nevajadzētu aizmirst savu sūtību un darbu. Katram būtu jācenšas viņa rokām nodotais darbs sekmīgi pabeigt. Tas jāatceras visām mūsu iestādēm un jācenšas gūt panākumus; bet tai pašā laikā jāpatur prātā, ka viņu sekmes pieaugs atbilstoši viņa nesavtīgajam devīgumam, daloties savā pārpilnībā ar institūtiem, kas cīnās par katru zemes pēdu. Jūsu bagātajām iestādēm vajadzētu palīdzēt tiem institūtiem, par kuriem Dievs ir liecinājis, ka tiem jādzīvo un jāplaukst, bet kas vēl cīnās par pastāvēšanu. Mūsu vidū ir ļoti maz patiesas, nesavtīgas mīlestības. Kungs saka: "Ikviens, kas mīl, ir dzimis no Dieva un atzīst Dievu. Kas nemīl, tas Dievu neatzīst; jo Dievs ir mīlestība." "Ja mēs cits citu mīlam, tad Dievs paliek mūsos, un Viņa mīlestība ir pilnīga mūsos." (1. Jāņa 4,7.8.12.) Dievam nepatīk cilvēki, kas raugās tikai uz savām lietām, aizverot acis pret otra vajadzībām.

KO VIENS INSTITŪTS VAR DARĪT OTRA LABĀ

Dieva aizgādībā Betlkrīkas sanatorija ir ļoti uzplaukusi, un šajā nākamajā gadā tai jāierobežo savas vajadzības. Tai nevajadzētu paplašināt /138/darba iespējas, bet nesavtīgi jāstrādā Dievam, pasniedzot līdzjūtīgu roku, lai atbalstītu intereses citās vietās. Kādu labumu viņi sagādātu lauka veselības iestādei (Rural Health Retreat) Sent Helensas tuvumā, dodot šim pasākumam dažus tūkstošus dolāru; Šāds ziedojums iedrošinātu darbiniekus, iedvesmojot viņus iet uz priekšu un uz augšu.

Betlkrīkas sanatorijas darbības sākumā tai tika dotas dāvanas, un vai tagad šai sanatorijai nevajadzētu rūpīgi pārdomāt, ko tā varētu darīt savu Klusā okeāna krastā atrodošos māsu labā? Mani brāji Betlkrīkā, vai jums neliekas, ka mūsu vajadzību ierobežošana, celtniecības samazināšana, mūsu iestāžu nepaplašināšana šai centrā ir saskaņā ar Dieva priekšrakstiem? Kāpēc jūs nesaprotat, ka palīdzēt tiem, kam palīdzība vajadzīga, ir jūsu priekštiesība un pienākums?

VAJADZĪGA REFORMĀCIJA

Man rādīja uz reformācijas nepieciešamību sakarā ar to, ka mūsu starpā jāvalda lielākam devīgumam. Draud pastāvības briesmas, ka pat septītās dienas adventistus var uzvarēt savtīga godkāre, ka viņi centīsies sakoncentrēt visus līdzekļus un spēkus tur, kur paši vada darbu. Draud briesmas, ka cilvēki var atļaut savā sirdī pamosties greizsirdībai, var sākt apskaust darbu, kas tikpat svarīgs kā viņu rokās esošais. Kas sevī kopj skaidra kristīgajuma jaukumu, tie nevar vienaldzīgi lūkoties uz jebkuru Kunga lielā vīna kalna darba daļu. Tos, kas patiesi atgriezušies, vienādi interesēs darbs visās vīna kalna daļās, un tie būs gatavi palīdzēt, kur vien palīdzība vajadzīga.

Savtīgums kavē cilvēkus sūtīt palīdzību uz vietām, kur Dieva darbam vēl nav tāda sekmju kā iestādēs, kuras viņi uzrauga. Kas nes atbildības, tiem rūpīgi jāmeklē katras /139/ Dieva darba nozares labums. Viņiem jāiedrošina un jāatbalsta darba intereses citos laukos tāpat kā pašiem savējā. Tāda izturēšanās stiprinātu brālības saites starp Dieva ģimenes locekļiem virs zemes un aizvērtu durvis sīkumainai greizsirdībai un skaudībai, jo tikai Dieva žēlastība, pārvaldot sirdis, nodrošina sekmes.

"Bet to es saku," Pāvils rakstīja, "kas sīksti sēj, tas arī sīksti pļaus; un kas bagātīgi sēj, tas arī bagātīgi pļaus. Ikviens, kā viņš savā sirdī apņemas, ne noskumis, nedz piespiests; jo priecīgu devēju Dievs mīl. Un Dievs ir spēcīgs jums dot papildināt visādu žēlastību; ka no visām lietām jums būtu arvien itin diezgan un papildināt visādiem labiem darbiem; un tā visās lietās jūs tapsiet bagāti uz visādu sirds labprātību, un tā caur jums notiks, ka Dievam dod pateicību. Jo šīs palīdzības sagādāšana ne vien atvieglina trūkumu svētiem, bet ir arī dzīvan bagāta caur to, ka daudzi pateic Dievam; šīs jūsu īstenās palīdzības dēļ Dievu pagodinādami par jūsu paklausīgo Kristus evaņģēlija apliecināšanu un par vientiesīgo labdarīšanu viņiem un priekš visiem; un caur to, ka viņi par jums lūdz, no sirds pēc jums ilgodamies bagātās Dieva

žēlastības dēļ pie jums. Bet paldies Dievam par Viņa neizteicamo dāvanu." (2. Kor. 9,6.-8.11.-15.)

BRĀLĪBAS DZĪVIE PAMATLIKUMI

Dieva likumi tiek piepildīti vienīgi tad, ja cilvēki mīl Dievu ar sirdi, prātu, dvēseli un spēku un savu tuvāko kā sevi. Šīs mīlestības atklāšanās pagodina Dievu augstībā un virs zemes cilvēkiem nes mieru un labu prātu. Tikai sasniedzot Viņa likuma lielo galamērķi, mēs pagodinām Kungu. Gadsimtu pēc gadsimtu Dieva Gars strādā pie cilvēka sirdīm, iedēstot tajās mīlestību; jo mīlestība ir brālības dzīvais pamatlikums.

Nevienā dvēseles kaktiņā vai stūrīti nedrīkst slēpties savtīgums. Dievs vēlas, lai mēs sekotu Debesu plāniem /140/ un katrā ģimenē, katrā draudzē un katrā iestādē valdītu Debesu dievišķā kartība un saskaņa. Ja šī mīlestība ietekmētu sabiedrību, tad kristīgā smalkjūtībā un pieklājībā, kristīgā līdzjūtībā pret Kristus asinīm atpirktajiem mēs ieraudzītu izpaužamies cēlus pamatlikumus. Garīga pārvēršanās būtu redzama visās mūsu ģimenēs, iestādēs un draudzēs. Šīs pārveidošanās rezultātā attiecīgās pārstāvniecības kļūs par rīkiem, caur kuriem Dievs pasaulei sniegs Debesu gaismu, un tā, dievišķīgi audzinot, Viņš sagatavos vīrus un sievas Debesu sabiedrībai.

Jēzus ir aizgājis sagatavot dzīvokļus tiem, kas Viņa mīlestībā un žēlastībā sagatavojas svētlaimīgajiem mājokļiem. Dieva ģimenē Debesīs neatradīsies neviens, kas būtu savtīgs. Debesu pagalmu mieru un saskaņu nesabojās neviens rupja vai nelaipna cilvēka klātbūtne. Kas šai pasaulē paaugstinās sevi viņam dotajā darbā, tas nekad neredzēs Dieva valstību, ja nemainīsies savā raksturā, ja nekļūs lēnprātīgs un pazemīgs, vienkāršībā un sirsnībā pielīdzinoties mazam bērnam.

VIENĪGI DROŠĀ RĪCĪBA

Tiem, kas nes atbildības mūsu institūtos, ik dienas vajadzētu meklēt Kunga ceļu. Viņiem nevajadzētu justies spējīgiem pašiem izvēlaties savu ceļu; jo, tā rīkojoties, viņi staigās sava ugunsкура dzirksteļu gaismā. Vienīgi Dievam jābūt viņu vadonim. Kas meklē plašāku sfēru, kas vēlas lielāku brīvību, nekā Dievs to norāda, kas Viņu nedara par savu padoma devēju, par savu gudrību, svētumu un par savu taisnību, tie nekad neiegūs dzīvības vainagu. Ik dienas dvēselei vajadzīga Kristus reliģija. Tie, kas dziļi dzer no Viņa Gara, nebūs godkāriģi priekš sevis. Viņi /141/ sapratīs, ka nav iespējams iziet ārpus Dieva pārvaldības robežām; jo Dievs valda visur.

Kas pilnībā ir ar mieru saņemt sev uzdevumu no augšienes, tie, cenšoties darīt tiesu un taisnību, priecāsies par Dieva apsolījumiem. Iet pa drošu ceļu nozīmē nesvārstīgi uzticēties Dievam un īstenot Viņa Vārdus dzīvē. Dieva padoms vienkāršo sarežģījumus darbā un mājas pienākumos. Kristus sekotājiem, kas strādā ar vienu vienīgu mērķi - pagodināt Dievu, tiks dota Debesu gudrība. Tomēr jāatzīst sāpīga patiesība, ka mūsu draudzēs un iestādēs valda ļoti liels īsta kristīgajuma trūkums. Kaut Kungs palīdzētu tiem, kas nes atbildības, savienoties darbā vienam ar otru un strādāt kopā ar Dievu.

Kristus sacīja Saviem mācekļiem: "Jūs esat pasaules gaisma." (Mat. 5,14.) Cik ļoti svarīgi tad, lai katra dvēsele uzturētu savu gaismu spožu un degošu, lai varētu apgaismot visus, ar ko tā nāk saskarē. Dievs savus ļaudis ir darījis par svētās patiesības uzglabātājiem. Viņiem uzticētas dāvanas, lai viņi tās gudri koptu un izlietotu; jo Dievs paredzējis, lai viņu dāvanas, pastāvīgi lietojot, pavairotos.

PAPLAŠINĀŠANĀS BRIESMAS

Mani brāļi, jūsu iespēju paplašināšanās, jūsu skaita palielināšanās nesaskan ar Kunga norādījumiem. Plašās ēkāš vajadzīgs daudz klientu, kas savukārt prasa izglītotus un spējīgus cilvēkus un cilvēkus, kam dziļi reliģiski piedzīvojami, kas iestādi vadītu Dieva ceļos; vadītu to lietpratīgi un ar takta izjūtu, lai sanatorijā visi pieaugtu garīgos piedzīvojumos, lai to caurstrāvotu dievbijība, lai to neveidotu pasaulīgie klienti, tā kā šī iestāde vairs nepildītu tai Dieva paredzēto uzdevumu - būt par patvērumu nabagajiem un pazemotajiem. Tiem, kas stāv patiesībā, pasaules cilvēku dēļ nevajadzētu tikt atstumtiem. Maksu /142/ pašreizējo

izdevumu segšanai nevajadzētu uzlikt tik augstu, kas nabagos plašā mērā izslēgtu no sanatorijas priekšrocībām.

Ar pašreizējiem talantiem un iespējām galvenajam ārstam ir neiespējami padarīt visu, kas ir svarīgs dažādās nodaļās un nozarojumos, tik daudz, cik viņš to vēlētos. Viņam nav iespējams personīgi uzraudzīt visas darba daļas.

Atkal un atkal man norādīts uz šo jautājumu. Iestādei pastāvīgi palielinoties, ēkām paplašinoties un atbildībām pieaugot, atbilstoši nepieaug tik plaša pasākuma vadīšanai nepieciešamās gara dāvanas un spējas. Vai mūsu galvenais ārsts un valdes loceklis to ņems vērā? Manu brāli, tu neesi nemirstīgs. Es pateicos Dievam, ka tu saprātīgi izturies pret savu veselību. Bet tu vienmēr nespēsi strādāt kā tagad. Tava veselība var kļūt vājāka. Tava dzīvība ir nedroša, un man rādīts, ka sanatorijā vajadzētu būt trīsreiz vairāk strādnieku, nekā tas tagad ir. Pat vēl tad strādniekiem būtu darba papildnam, ja viņi savu darbu darītu labi. ^

ATALGOJUMA JAUTĀJUMS

Iestāde tagad ir uzplaukusi, un tās vadītājiem vairs nevajadzētu uzturēt zemās algu likmes, kas bija nepieciešamas sākumā. Krietniem, prasmīgiem strādniekiem par savu darbu vajadzētu saņemt pareizu atalgojumu, un būtu jāatļauj viņiem pašiem lemt par to, kā izlietot savu algu. Nekādā gadījumā viņiem nevajadzētu likt pārpūlēties. Arī galvenajam ārstam pašam vajadzētu saņemt lielāku atalgojumu.

Galvenajam ārstam es vēlos sacīt: Lai gan atalgojuma jautājums neatrodas tavā personīgā uzraudzībā, tomēr /143/ būtu ļoti labi, ja tu tajā rūpīgi ieskatītos; jo kā iestādes vadītājs tu par to esi atbildīgs. Neprasi, lai strādnieki tik daudz uzupurētos. Ierobežo savu vēlēšanos paplašināt iestādi un sakopot atbildības. Daļu no sanatorijā ieplūstošajiem līdzekļiem atdod iestādēm, kurām vajadzīga palīdzība. Tas noteikti ir pareizi. Tas atbilst Dieva gribai un Viņa ceļiem, un pār sanatoriju nāks Dieva svētības.

Sevišķi es vēlos runāt uz vadītājiem: "Atcerieties, ka strādniekiem vajadzētu maksāt pēc viņu uzticības. Dievs prasa, lai attiecībās viens pret otru mēs ievērotu visstingrākos godīguma principus. Daži no jums ir rūpju un atbildību nomākti, un man rādīts, ka jums draud briesmas kļūt savtīgiem un darīt pāri saviem strādniekiem.

Katram darījumam, neskatoties uz to, vai jūsu priekšā ir atbildīgu vietu ieņemošs darbinieks vai viszemākais ar sanatoriju saistītais strādnieks, jābūt tādām, ko Dievs var atzīt par labu. Staigājiet gaismā, kamēr jums ir gaisma, ka tumsība jūs neaizņem. Daudz labāk būtu, ja mazāk izdotu celtniecībā un samaksātu strādniekiem atbilstoši viņu darba vērtībai, parādot viņiem žēlastību un taisnību.

Sakarā ar gaismu, ko Kungam patīcis man sniegt, es zinu, ka jūsu attiecībās ar strādniekiem Viņam daudz kas nav patīkams. Kungs man nav atklājis atsevišķus sīkumus, bet brīdinājis, ka daudzās lietās vajadzīga izšķirīga reforma. Man rādīja, ka Izraēlā vajadzīgi tēvi un mātes, kas saistītu sevi ar institūtu. Tajā vajadzētu nodarbināt svētījušos vīrus un sievas, kas, nebūdami pastāvīgu rūpju un atbildību nospiesti, varētu domāt par darbinieku garīgajām interesēm. Ir nepieciešams, lai šīs plašās iestādes misionāru rindās strādātu šādi vīri un sievas. Nav paveikta /144/ ne puse no tā, ko šai ziņā vajadzētu darīt. Šo vīru un sievu pienākumam vajadzētu būt rūpēm par darbiniekiem garīgā ziņā, rādot tiem, kā var mantot dvēseles, pamācot, ka šis darbs pastāv ne daudz vārdos, bet pastāvīgā Kristam līdzīgā dzīvē. Strādnieki ir padoti pasaulīgam ietekmēm, bet viņiem nav jāļauj šiem iespaidiem sevi veidot, bet gan jākļūst par svētījušajiem misionāriem, kurus pārvalda cēlinošas un svētījošas tieksmes. Tā viņi iemācīsies pareizi izturēties pret neticīgajiem un atstāt iespaidu, kas mantotu viņus Kristum.

IZVILKUMS NO VĒSTULES, RAKSTĪTAS NO 'COORANBONG',

'N.S.W.', 1895. gada 28. aug.

Dievam ir darbs priekš katra sanatorijā strādājoša ticīgā. Katrai kopējai jābūt svētību kanālam, kas saņem gaismu no augšienes un ļauj tai spīdēt uz citiem. Strādniekiem nav jāpiemērojas to ārišķīgai modei, kas nāk uz sanatoriju ārstēties, bet jāsvētījas Dievam.

Atmosfērai, kas apņem viņu dvēseles, jābūt dzīvības smaržai uz dzīvību. No visām pusēm viņus apņems kārdināšanas, bet lai viņi lūdz pēc Dieva klātbūtnes un vadības. Kungs sacīja Mozum: "Tiešām Es būšu ar tevi." Šis apsolījums dots katram uzticīgam svētījušajiem strādniekam.

IZEJIET DAUDZ VIETĀS

/145/

'Cooranbong, N.S.V.', 1895. gada 15. jūlijā, irstam Betlkrīkā -

MANS DĀRGAIS BRĀLI! Vakar saņēmu tavas vēstules un lasīju tās ar dziļu interesi. Es vienmēr priecājos dzirdēt par tavu ģimeni un iestādi, kurā tu nes atbildības, kas nav ikdienišķa rakstura. Tava vienīgā drošība ir paklausība Kunga Vārdam, staigāšanā Viņa vaiga gaismā. Ienaidnieks pastāvīgi cenšas izgudrot metodes, ar kuru palīdzību viņš varētu mums piezagties, un mums pastāvīgi stingri jāievēro Dieva sniegtie brīdinājumi.

Ja tie, kas pagātnē bijuši karognesēji Dieva darbā, būtu staigājuši Viņa norādītajā ceļā, tad viņi būtu labāk pagodinājuši Kungu un viņu derīgums būtu bijis lielāks. Daži, kuru balsis tagad apklusušas nāvē, varēja vēl dzīvot, lai brīdinātu, lūgtu un dotu padomu. Ja tie, kam iepriekšējos gados bija uzticētas lielas atbildības, būtu ievērojuši Dieva Gara brīdinājumus un lūgumus, tad tagad viņi vēl staigātu Kunga priekšā stipri un gūtu panākumus. Kad cilvēki māca citus pajauties un uzticēties viņiem, kad ar spalvu vai balsi viņi norāda, ko citiem vajadzētu darīt, tad viņi tos māca darīt miesu par savu elkoni un cilvēcīgas būtnes godāt vairāk par Dievu,

Mēs esam droši tikai tad, kad paaugstinām Kristu, runājot un slavējot Viņa varenību. Ezaja saka: "Jo viens Bērns mums dzimis, viena Dēls mums dots; un valdība ir uz Viņa pleciem; un Viņa Vārds top saukts Brīnums, Padomdevējs, Varenais Dievs, Mūžīgais Tēvs, Miera Lielkungs. Lai valdība top vairota un mieram nav gala uz Dāvida goda krēsla un Viņa valstībā; ka Viņš to sataisa un stiprina ar tiesu /146/ un taisnību no šī laika mūžīgi. To darīs Kunga Cebaota karstums." (Jes. 9:6.7.)

Draud briesmas, ka cilvēki pieņems cilvēku padomu un tādā veidā atmetīs Dieva padomu. Ak, kādas mācības visiem jāmacās, pirms viņi sapratīs, ka Dievs neskatās tā kā cilvēks. Kungs saka: "Manas domas nav jūsu domas, un Mani ceļi nav jūsu ceļi.... Jo cik Debesis augstākas par zemi, tik Mani ceļi augstāki par jūsu ceļiem un Manas domas par jūsu domām," (Jes, 55:3.9.) Ja starp Dieva ļaudīm nenotiks izšķirīgs reformas darbs, tad Viņš no tiem novērsīs Savu vaigu.

- Manu brāli, vajadzīga pastāvīga modrība, lai Betlkrīkā neceltu ēku uz ēkas un nekrātu priekšrocību uz priekšrocības. Tādā veidā izdoti līdzekļi liecinās pret mums. Tev vajadzētu spraut gudrus darbības plānus un izkaisīt Betlkrīkā sakopoto iespaidu, izplatot gaismu, kuru Dievs tev devis. Svētīgi tie, kas sēj pie visiem ūdeņiem. Jo vairāk iegulda Betlkrīkā, jo lielākas būs prasības pēc papildus ieguldījumiem! bet tas nav Dieva prāts, un nepaies ilgs laiks, kad atklāsies, ka priekšrocību koncentrēšana Betlkrīkā bijusi kļūda.

Pievienojot celtni celtni Betlkrīkā, mēs atbalstām nolaidīgu izturēšanos pret citiem laukiem. Priekšrocību pārpilnība tur nozīmē trūkumu kaut kur citur. Citām viņa kalna daļām nolaupīti tām nepieciešamie līdzekļi. Līdzekļus vajadzētu ieguldīt citās vietās, lai mantotu dvēseles patiesībai un apgādātu tās ar lūgšanas namiem.

Dieva ir vērsis uzmanību uz patiesību, ka Betlkrīkā dzīvojošo pienākums ir palīdzēt Viņa iestādēm citās vietās. Kā gudriem namturiem jums vajag atdot savus spēkus, izlietojot savu ietekmi, lai palīdzētu tumsībā esošajiem pazīt Dievu, kāds Viņš ir.

/147/

NEPIECIEŠAMI PLAŠĀKI PLĀNI

Cik daudz pilsētu un ciemu atstāts pilnīgi novārtā, Mūsu ļaudis kaitē paši sev, pulcējoties vienā vietā. Ja kokus kokaudzētavā sastāda cieši kopā, tie nevar veselīgi un spēcīgi attīstīties. Pārstādiet kokus no šīs pieblīvētās kokaudzētavas. Dievu nepagodina tik daudzu priekšrocību

koncentrēšana vienā vietā. Dodiet telpu; izstādiet augus daudzās vietās, kur tie neatbalstīsies viens uz otra. Dodiet tiem telpu augšanai. To no jums prasa Kungs.

Līdzekļus, ko izdod, paplašinot priekšrocības Betlkrīkā, kuru jau ir par daudz un kas pārsniedz taisnīgās robežas, vajadzētu izlietot, dibinot misijas stacijas citās vietās. Jums vajadzētu paplašināt savus plānus un savas darbības lauku. Jums vajadzētu izsūtīt gudrus cilvēkus pilsētās un vietās, kas vēl nav dzirdējušas evaņģēlija vēsti, Izvēlieties labākos cilvēkus, bez kuriem varat iztikt, un sniedziet viņiem izdevību kļūt par rūpju un nastu nesējiem. Lai viņi attīsta dāvanas, kas līdz šim atstātas bezdarbībā. Lieciet viņiem iet turp, kur viņi savas Dieva dāvinātās spējas var izlietot, aicinot grēciniekus nožēlot grēkus un atgriezties. Lai cilvēkiem, kas ir parādījuši, ka mīl Dievu, ir iespējams kaut ko priekš Viņa darīt.

Lai cilvēki mācās nopietni lūgt, un lai viņu lūgšanas ir īsas un lietišķas. Lai viņi mācās runāt par pasaules Pestītāju un augstāk, arvien augstāk paaugstināt Golgatas Vīru,

Visa sludināšana pasaulē neliks cilvēkiem dziļi izjust ap viņiem bojā ejošo dvēseļu vajadzības. Nekas tā nemodinās vīros un sievietes pašuzpurējošos dedzību kā viņu izsūtīšana jaunos laukos, lai strādātu priekš tumsībā esošajiem, Sagatavojiet strādniekus izešanai uz lielceļiem un sētmalām, Nesauciet vīrus un sievietes uz lielajiem centriem, pamudinot viņus atstāt draudzes, kurām vajadzīga viņu palīdzība, Cilvēkiem jāmacās nest atbildības. Pat viens /148/ no simta mūsu starpā nedara kaut ko ārpus parastajiem laicīgajiem pasākumiem. Mēs ne pa pusei neizprotam dvēseļu vērtību, par kurām nomira Kristus,

Mums vajadzīgi gudri dārznieki - kokaudzētāji, kas kokus izstādītu dažādās vietās un dotu tiem izdevības un iespējas augt. Dieva ļaunums noteikts pienākums ir iziet apkārtējos laukos. Lai tiek likti darbā spēki, kas sagatavotu jaunu zemi, nodibinātu jaunus iespaida centrus, kur tikai atrodamas atvērtas durvis. Sapulciniet strādniekus, kam patiesa misionāru dedzība, un lai viņi iziet tālu un tuvu izplatīt gaismu un atzišanu. Lai viņi atklāj veselības reformas dzīvos pamat likumus draudzēm, kas tos gandrīz nepazīst. Lai organizē klases un māca, kā ārstēt slimības.

Tiešām, pateicoties sanatorijas ietekmei, tūkstošu uzmanība pievērsta Debesu patiesībai, Tomēr vēl ir darāms darbs, kas stāvējis novārtā. Nauda izdota, paplašinot iespējas Betlkrīkā, laikā, kad Kungs vēlas, lai raugs iespiestos visā mīklā, tā kā ietekme izplatītos visur. Tai laikā, kad sanatorijai pievieno celtni pēc celtnes, vajadzētu nodibināt daudzas pilnīgi apgādātas un darba spējīgas iestādes citās vietās.

Ir cilvēki, kas ilgi saistīti ar sanatoriju un kas, paliekot tur, vienmēr būs kāda cita ēna, kamēr, mācoties uzticēties savam spriedumam, viņi kļūtu dziļi pašpaļāvīgi domātāji, spējīgi dot gudru padomu. Lai šiem cilvēkiem tiek dotas iespējas mācīties Dieva spēkā nest atbildības. Tā viņi gūs piedzīvojumus, kas viņus darīs spējīgus līdzdalīt patiesību citiem.

Bet, neskatoties uz Dieva tiešajām, noteiktajām liecībām, ka cilvēki no Betlkrīkas jāsūta prom, tūkstošiem /149/ dolāru veltīti iestāžu paplašināšanai un darba iespēju papildināšanai Betlkrīkā. Un no Betlkrīkas atskan sauciens pēc vairāk ērtībām un vairāk strādniekiem. Tomēr jānotiek izmaiņai.

Mēs jūtamies iedrošināti, redzot darbu, kas paveikts Čikāgā un dažās citās vietās. Jau pirms vairākiem gadiem vajadzēja sadalīt Betlkrīkā koncentrētās lielās atbildības, Tu vari apmierināti skatīties uz sanatorijas paplašināšanos Betlkrīkā, bet Dievs uz to neskatās ar tādu pašu atzinību kā tu. Ja būtu nodibinātas iestādes citās vietās, ja cilvēkiem būtu uzticētas atbildības, tad mūsu darbs būtu daudz spēcīgāks un daudz sekmīgāks un mūsu rīcība būtu daudz vairāk saskanējusi ar Dieva prātu un gribu. Līdz šim tikai daži cilvēki nes smagas atbildības. Tikai daži nosaka iespaidu, kas ir valdošais spēks darba vadībā tuvu un tālu, kamēr daudziem citiem nav nekādu nastu.

Daudziem no tiem, kas nes smagas atbildības, vēl jāatgriežas. Kristus tiem saka, kā Viņš sacīja Nikodēmam: "Jums jāpiedzimst no jauna." "Kas nav piedzimis no jauna, tas Dieva valstību nevar redzēt." (Jāņa 3,7.3) Daudzus pārvalda nekristīgs gars. Viņi vēl nav mācījušies Kristus skolā lēnprātību un pazemību, un, ja viņi neizmainīsies, tad viņi padosies sātana kārdināšanām. Gadu pēc gada viņi nes svētas atbildības, tomēr izrādās nespējīgi atšķirt svētu no nesvēta. Cik ilgi tādi cilvēki turpinās noteikt valdošo iespaidu? Cik ilgi pieļaus, ka viņu vārdi paaugstina vai nogāž, nosoda vai izceļ? Cik ilgi viņiem būs tāds spēks, ka neviens neiedrošināsies mainīt viņu metodes?

IZVEIDOJIET JAUNUS CENTRUS

Ļaudis tiek pamudināti apmesties Betlkrīkā un ar savu iespaidu sekmēt modernās Jeruzalemes uzcelšanu. Tas neatbilst Dieva norādījumiem. Tādā veidā tiek atņemtas citām vietām vajadzīgās iespējas. Audziet; izplatieties; bet tikai ne vienā vietā. Izejiet un nodibiniet ietekmīgus centrus, kur līdz šim nekas vai gandrīz nekas nav darīts. Izšķiraties un sadalieties; izplatiet glābjošus gaismas starus zemes tumšajos stūros. Ir vajadzīgs darbs, kas līdzinātos ērgļa darbam, kurš satrauc savu ligzdu.

«Moabs no savas jaunības bijis bez bēdām un klusu ir gulējis uz savām mielēm un nav pārliets no trauka traukā, un nav cietumā gājis; tāpēc viņam palikusi sava smaka (garša), un viņa smarža nav pārvērtusies." (Jer. 48:11) Tā ir patiesība par daudziem ticīgiem, kas atnākuši uz Betlkrīku. Daudzi cīņās uzrāda krampjainu dedzību, bet viņu gaisma ir līdzīga meteoriem, kas debesis uzliesmo un tad izdziest.

Lai Dieva strādnieki, kuru sirds ieinteresēta Viņa darbā, kaut ko dara krāsaino cilvēku labā Dienvidu laukā. Lai Dieva namturi neapmierinās tikai ar pirkstu galu pieskaršanos šim laukam. Lai darba centrā esošie liek nopietnus plānus attiecībā uz šiem laukiem. Daudzi par to ir runājuši, bet ko viņi kā Dieva līdzekļu pārvaldnieki (namturi) ir darījuši? Kāpēc viņi jūtas brīvi Dieva līdzekļus saistīt Betlkrīkā? Kāpēc viņi dara tieši to, ko viņi brīdināti nedarīt? Jautājums ir kļuvis nopietns; jo brīdinājumi un lūgumi ir izskanējuši veltīgi. Spēcīgās rokas Betlkrīkā izpletušās arvien plašāk, cenšoties tuvu un tālu pārvaldīt darbu un to, ko nav iespējams pārvaldīt, iznīcināt. Es paceļu savu balsi protestam. Tagad valdošais gars nav Kunga Gars»

Kungs atkal un atkal ir svētījis Betlkrīku, izlejot /151/ Savu Garu uz draudzi un strādniekiem, bet cik maz ir to, kas sargājuši šī Gara iespaidu. Cik maz no viņiem savu naudu izlietojuši saskaņā ar Dieva norādījumiem. Līdzekļi izlietoti, lai izglītotu tos, kas patiesību jau pazīst, kamēr lauki, kas ir pilnīgi neapgaisnoti, atstāti novārtā.

Ja sludinātāji būtu izpildījuši Kristus uzdevumu, ja viņi uzticētās dāvanas būtu izlietojuši, lai nestu gaismu tumsībā esošajiem, tad tagad viņiem būtu daudz bagātāka atzišana par Dievu un Kristu nekā tā, ko viņi ieguvuši, meklējot papildus izglītību mūsu skolās.

DIEVA UZTICĒTO ATBILDĪBU NENOVĒRTĒŠANA

Vai Dievs mums nav uzticējis darbu? Vai Dievs mums nav pavēlējis iet starp pretējiem iespaidiem un atgriezt cilvēkus no maldiem pie patiesības? Kāpēc tie, kas tik bieži sapulcējušies lielās sanāksmēs Betlkrīkā, nedzīvo saskaņā ar dzirdēto patiesību? Ja viņi saņemto gaismu būtu izdalījuši tālāk, kāda rakstura pārveidošanās tad būtu notikusi, Par ikkatru tālāk doto laipnību un žēlastību Dievs būtu dāvinājis jaunu žēlastību. Viņi nav pareizi novērtējuši viņu labā darīto darbu, citādi viņi būtu izgājuši zemes tumšajās vietās, lai izplatītu gaismu aiz robežām, Viņi būtu pasludinājuši pasaulei vēsti par taisnošanu ticībā, un viņu pašu gaisma būtu kļuvusi skaidrāka un skaidrākai jo ar viņiem būtu sadarbojies Dievs, Daudzi maldos nogājuši kapā, tāpēc ka tie, kas patiesību zina, šo saņemto dārgo atzišanu nav stāstījuši tālāk citiem, Ja gaisma, kas tik bagātīgi spīdējusi Betlkrīkā, būtu izplatīta tālāk, tad daudzi būtu cēlušies, lai strādātu kopā ar Dievu,

Ak, kaut mūsu brāji un māsas spētu pareizi novērtēt patiesību! Ak, kaut tā viņus, svētotu! Ak, kaut viņi spētu saprast, ka uz viņiem gulstas atbildība šo patiesību /152/ līdzdalīt citiem! Bet viņi nesaprot patiesības īstenošanas svarīgumu, ka jābūt Kristus Vārdu darītājiem, Daudzi ir pašapmierināti. Viņi nav pildīti ar misijas garu, kas atdzīvinātu Kristus mācekļus. Ja viņi zinātu, ko nozīmē dvēseles mokas par citiem, tad caur viņiem strādātu Dieva eņģeļi, lai pasludinātu patiesības atziņu citiem, Naudu vairs ilgāk neizdotu vienā vietā, pievienojot celtni celtni, bet to izlietotu jaunu lauku atvēršanai, paceļot patiesības karogu pilsētās, kur vēl nav strādāts, Sabiedrībā iespiestos cēlinošie un skaidrojošie Debesu pamatlikumi, lai tie tur iedarbotos līdzīgi raugam.

... Izvilkums no vēstules, kas rakstīta 1899. gadā no 'Cooranbong, N.S.W.' - Dievs vēlas, lai lauki, kur ir iespēju pārpilnība, dalītos savās priekštiesībās ar laukiem, kam ir mazāk. Visās

mūsu iestādēs vienmēr jāseko šim pamatlikumam. Dieva prasa, lai vietās, kur darbs jau nostiprinājies, plānotu mazāk būvju un lai līdzekļus sūtītu uz laukiem, kur iespēju trūkuma dēļ strādnieki strādā ļoti neizdevīgos apstākļos.

/153/

MĒRĶIS, KĀDU DIEVS PAREDZĒJIS SAVIEM INSTITŪTIEM

'Hewtown', Tasmānijā» 1895. gada 1. dec.

Lielās sanatorijas medicīniskajam vadītājam -

MANS MĪĻLAIS BRĀLI! Katram institūtam, kas nes septītās dienas adventistu vārdu, jābūt pasaulē kā Jāzepam Ēģiptē un kā Dānielam un viņa biedriem Bābelē. Dieva aizgādībā šie cilvēki tika sagūstīti, lai pagānu tautām nestu Patiesā Dieva atziņu. Viņiem mūsu pasaulē vajadzēja būt Dieva pārstāvjiem. Viņiem nevajadzēja ielaisties nekādā kompromisā ar elkus pielūdzošajām tautām, ar kurām viņiem bija jāsaskaras, bet viņiem vajadzēja palikt uzticīgiem savai ticībai un kā sevišķu godu nest sava Dieva, Debesu un zemes Radītāja, pielūdzēju vārdu. Šie jaunekļi stāvēja stingri par pamatlikumiem. Viņi dzīvoja ciešā savienībā ar Dievu, godājot Viņu visos savos ceļos, un Viņš godāja tos. Viņš bija viņu gudrība. Viņš deva viņiem zināšanas un saprašanu.

Dieva atlikušajiem ļaudīm šodien jāpagodina Dieva Vārds, pasludinot pēdējo brīdinājuma vēsti, pēdējo ielūgumu uz Jēra kāzu mielastu. Izpildīt to, ko Dievs no viņiem sagaida, tie var tikai vienā veidā, tas ir, kļūstot par šī laika patiesības pārstāvjiem.

Piepildot pravietojumus. Kungs ir strādājis caur cilvēkiem darba rīkiem. Atkrišanas un maldu vidū, kas, kā Kristus sacījis, būs pēdējās dienās, Viņš skaidri izcēlis svēto, mūžīgo patiesību.

Manu brāli, tu atrodi vietā, kur vari pārstāvēt šī laika patiesību. Turies cieši pie Lielā Skolotāja. Es tevi redzēju turam karogu, uz kura rakstīti vārdi: "Še ir svēto pacietība; še ir tie, kas tur Dieva baušļus un Jēzus /154/ ticību." (Atkl. 14,12.) Vairāki cilvēki, starp kuriem bija daži tādi, ar kuriem tu esi saistīts sanatorijā, sniedza tev karogu ar citādu uzrakstu. Septītās dienas adventistu karogam tu jāvi izslīdēt no rokām un sniedzies, lai satvertu tev pasniegto karogu. Tev tuvojas kāda ļoti cienījama būtne un dziļā nopietnībā sacīja: -

"Tad nu mums, kas ticat, Viņš ir dārgs; bet neklausīgiem akmens, ko nama cēlēji atmetuši, kas ir palicis par stūrakmeni, ir pieduršanās akmens un piedauzīšanas klints, tiem, kas, neklausīgi būdami, pie tā Vārda piedauzās, uz ko viņi arīdzan nolikti. Bet jūs esat izredzēta tauta, ķēniņu priesterība un svēta cilts, Dieva īpaši ļaudis; ka jums jāpasludina Tā tikumi, Kas jūs aicinājis no tumsības pie Savas brīnišķās gaismas." (1. Pēt. 2,7.-9.) Tad tava roka stingri satvēra patieso karogu, un atskanēja šie iedrošinošie vārdi: "Lai priecājamies un gaviļējam un Viņam godu dodam, jo Jēra kāzas ir nākušas, un Viņa sieva ir sagatavojusies. Un viņai ir dots, ka tā top apģērbta ar šķīstu un spožu dārgu audeklu; jo dārgais audeklis ir svēto taisnība." (Atkl. 19,7.8.)

Man rādīts, ka tev un taviem biedriem draud briesmas apslēpt mūsu ticības pamatlikumus, lai tikai iegūtu plašāku labvēļu pulku. Katra sīkākā rīcība šai virzienā, kur patiesības iespaidam neļauj izplesties, aizkavēs tās virzīšanos uz priekšu.

Tev un taviem biedriem sanatorijas darbā pastāvīgi vajadzīgs vadonis, citādi jūs piedzīvosiet katastrofu. Tev pilnīgi jāizprot tev draudošās briesmas. Sātans pieliek visas pūtes, lai tevi novirzītu nepareizos ceļos. Dievs ir tevi stiprinājis. Patiesībai jāsvēto tava dvēsele, lai visiem skaidri atklātos tava pastāvīgā uzticība pamatlikumiem. Jo pilnīgāk tava bezpalīdzīgā dvēsele /155/ atbalstīsies uz Dievu, jo pilnīgāk tu Viņam uzticēsies, jo vairāk tu salksi pēc dzīvības maizes.

Ļaudīm, kas saucas septītās dienas adventisti, ir jāatzīst un jāpagodina Dievs. Pagātnē patiesību Dievam par godu ārsti un kalpotāji mūsu sanatorijās pasludināja ar pārliecinošu spēku. Dievs no tevis nepieņems neko mazāku, bet sagaida daudz vairāk. Tev un taviem biedriem jāstrādā ticībā un spēkā, lai atturētu pagrimšanu un nodrošinātu uz priekšu iešanu. Nedrīkst notikt nekāda jūsu darba sašaurināšana, nekāda patiesības pamatlikumu apslēpšana. Darbības fāzei jātiek paplašinātai. Jārada daudz atvašu citās vietās. Vajadzīgs vairāk dedzības, vairāk ticības, vairāk iespaids, vairāk darbīgu, apgrotu strādnieku.

Atceries, ka tu strādā šim laikam un mūžībai. Debesu eņģeļiem ir dots uzdevums strādāt kopā ar tevi, lai mantotu dvēseles. Jāpūlas daudz nopietnāk, lai patiesību nopamatotu

dažādās vietās. Neko no mūsu vēsts nedrīkst apklāt. Bojā ejošām dvēselēm jāsniedz šim laikam domātā patiesība. Kas kaut kādā veidā apslēpj patiesību, apkauno Dievu. Uz viņu drēbēm būs dvēseļu asinis.

DIEVA NODOMS PRIEKŠ SANATORIJAS

Betlkrīkas sanatorija ir plašs misijas lauks. Dievs ir strādājis pie dvēselēm, lai tās šai iestādē meklētu palīdzību savās fiziskajās ciešanās. Viņš prasa, lai viss, kas saistīts ar to, būtu tāds, ko Viņš varētu atzīt par labu.

Viņš priecātos, ja līdz ar sanatoriju būtu uzcelta kapela, lai tiem, kas apmeklē šo iestādi, būtu izdevība pašiem dzirdēt patiesību, kāda tā ir Jēzū. Dārgais evaņģēlijs viņiem jāpasludina ne vājā, atšķaidītā veidā, bet spēcīgi un sirsnīgi. Izskaidrojot dievbijības nepieciešamību pestīšanai, parādīsies mūsu ticības īpatnības, /156/ kas mūs atšķir no pasaules. Bet nav jārunā pret citu mācībām. Satiksmē ar pasaules cilvēkiem mums sava ticība jāieteic, visā vienkāršībā un pazemībā īstenojot kristīgajuma pamatlikumus.

DIEVA VĀRDA PĒTĪŠANAS VĒRTĪBA

Ja medicīnas studenti rūpīgi pētīs Dieva Vārdu, tad viņi arī daudz labāk spēs saprast savus citus mācību priekšmetus; jo rūpīgas Dieva Vārda studijas vienmēr nes sev līdzīgu apgaismojumu. Lai mūsu misionāri ārstnieciskajā darbā saprot, ka, jo vairāk viņi iepazīsies ar Dievu un Kristu un jo vairāk viņi iepazīsies ar Bībeles vēsturi, jo labāk viņi būs sagatavoti pildīt savu darbu.

Studentiem mūsu skolās vajadzētu tiktiet pēc augstākām zināšanām. Nekas viņiem tā nepalīdzēs iegūt labu atmiņu kā Rakstu pētīšana. Nekas cits viņiem arī tā nepalīdzēs pie-savināties zināšanas citos studiju priekšmetos.

Ja neticīgie vēlas pievienoties jūsu ārstniecisko misionāru apmācīšanas klasēs un jums šķiet, ka viņi neizplatīs iespaidu, kas citus studentus attālinātu no patiesības, tad dodiet viņiem šo izdevību. Daži jūsu vislabākie misionāri var nākt no viņu vidus. Viņi patiesību nekad nav dzirdējuši, un, nonākuši tur, kur viņus apņem iespajds, kas atklāj Meistara Garu, daži no viņiem tiks mantoti patiesībai. Mācību laikā nevajadzētu noklusēt nevienu Bībeles patiesības pamatlikumu. Ja cītīcībnieku uzņemšana jūsu klasēs vada uz lielo tematu noklusēšanu, kas attiecas uz mūsu tagadējo un mūžīgo labumu, tematu, kurus vajadzētu atcerēties vienmēr, - tad labāk tos neuzņemiet. Nekādā gadījumā svešu studentu uzņemšanas dēļ mūsu klasēs nedrīkst upurēt pamatlikumus vai apslēpt mūsu ticības īpatnējās iezīmes. /157/

Bībeles klases vajadzētu vadīt uzticīgiem skolotājiem, skolotājiem, kas censtos studentiem darīt saprotamus to uzdevumus, ne visu viņiem izskaidrojot, bet gan prasot, lai viņi paši nepārprotami izskaidro katru lasīto vietu. Lai šie skolotāji atceras, ka, pavirši pieskaroties Vārdam, būs maz labuma. Tā izprašanai vajadzīga dziļa pētīšana un nopietnas, piepūli prasošas studijas. Vārdā ir patiesības, kas līdzīgi dārgmetāla āderēm paslēptas zem augsnes virskārtas. Paslēptā bagātība tiek atrasta, ja to meklē tik rūpīgi kā kalnracis zeltu un sudrabu. Pierādījumi, kas apliecina Dieva Vārda patiesīgumu, atrodami pašā Vārdā. Raksti ir atslēga, kas atslēdz Rakstus. Dieva Vārda patiesību dziļo nozīmi mūsu prātam atklāj Viņa Gars.

Bībele ir liela mācību grāmata mūsu skolu audzēkņiem. Tā māca pilnīgo Dieva prātu attiecībā uz Ādama dēliem un meitām. Tā ir dzīves mēraukla, kas mums stāsta par raksturu, kāds jāveido nākamajai dzīvei. Mums nav vajadzīga neskaidra patiesības gaisma, lai Rakstus padarītu izprotamākus. Tikpat labi mēs varētu domāt, ka pusdienas saulei tās krāšņuma palielināšanai būtu vajadzīga blāvi mirgojošā zemes lāpas gaisma. Lai glābtu cilvēkus no maldiem, nav vajadzīgi priesteru un sludinātāju izteicieni. Tie, kas padomu meklē dievišķajās patiesībās, saņems gaismu. Bībelē skaidri pateikts katrs pienākams. Katra dotā mācība ir saprotama. Katra mācība mums atklāj Tēvu un Dēlu. Vārds ir spējīgs darīt visus gudrus uz pestīšanu. Vārdā skaidri atklāta pestīšanas zinātne. Meklējiet Rakstos; jo tie ir Dieva balss, kas runā uz dvēseli.

KO DIEVS VĒLAS NO ĀRSTNIECISKĀ MISIJAS DARBA

Melburna, 'N.S.W.' 1898. gada 3. febr.

MANS MĪĻAIS BRĀLI! Man dota sevišķa gaisma, ka tev draud briesmas pazaudēt no sava skata šim laikam domāto darbu. Tu uzcel aizžogojumus, kas šķir tavu darbu un tos, kurus tu audzini draudzē. Tā tas nedrīkst būt. Kas saņēmuši pamācības ārstnieciskajā misijas darbā, tiem vajadzētu likt saprast, ka viņu izglītībai jāpadara viņi derīgāki darbam savienībā ar Dieva kalpiem. Tev, manu brāli, jāatceras, ka Kungam virs zemes ir ļaudis, kurus Viņš ciena. Bet tavi vārdi un veids, kādā tie bieži tiek izteikti, rada neticību mūsu nostājai, kuru mēs kā tauta ieņemam. Tev draud briesmas neturēties cieši pie ticības, kas vienreiz svētiem dota, draud briesmas savā ticības dzīvē aiziet bojā. Tika teikti vārdi: "Ļoti maza sūce nogremdēs visu kuģi. Viens bojāts loceklis dara nevērtīgu visu ķēdi."

SAGATAVOJIET ĀRSTNIECISKOS MISIONĀRUS

Manu brāli, atceries, ka ārstnieciskā misijas darba nolūks nav atņemt cilvēkus no sludināšanas darba, bet gan kalpošanai labāk sagatavotu cilvēku izvietošana darba laukā sakarā ar iegūtajām zināšanām ārstnieciskajā misijā. Jauniešiem vajadzētu saņemt izglītību ārstnieciskajā misijas darbā un tad iziet strādāt savienībā ar sludinātājiem. Viņus nevajadzētu iespaidot nodoties vienīgi kritušo un pagrimušo glābšanas darbam. Šis darbs atrodams visur, un tas jāsavieno ar ļaužu sagatavošanu, kas Bībeles patiesības darītu par savu patvērumu pret pasaules cilvēku viltīgo gudrību un kritušo baznīcu mācībām. Trešajam eņģelim jāiet uz priekšu ar lielu spēku. Lai neviens nenicina šo darbu un neizturas pret to kā pret mazsvarīgu. Pasaulei /159/ jāpasludina patiesība, lai vīri un sievas ieraudzītu gaismu.

MŪSU DARBS ŠODIEN

Ko Kungs saka Jesajas 58. nodaļā? Visa nodaļa ir ārkārtīgi svarīga. "Vai tā nav gavēšana, kas Man patīk?" Dievs jautā, "atraisīt no netaisnām saitēm, no jūga atsvabināt, spaidītus atlaist vajā un salauzt katru jūgu? Vai tā nepiederas maizi laužt izsalkušiem un namā ievest nabaga izdzītus? Kailu ieraugot, to apsegt; un neapslēpties no sava tuvākā? Tad ausīs tava gaisma kā dienas blāzma un tava dzīvība no jauna zels; un tava taisnība ies tavā priekšā; un Kunga godība tevi pavadīs. Tad tu sauksi, un Kungs atbildēs; tu brēksi, un Viņš sacīs: redzi, še Es esmu."

"Ja tu savu kāju savaldi Sabatā un nedari, kas tev patīk, Manā svētā dienā; un ja tu dusas dienu nosauc par līksmību, par Kunga svēto dienu, kas cienījama; un tu tā Viņu godā, ka nestaigā savus ceļus, ka nemeklē savu prieku, nedz runā savus vārdus; tad tu priecāsies iekš Kunga; un Es tevi vadīšu pie zemes augstumiem, un Es tevi mielošu ar tava tēva Jēkaba mantību; jo Kunga mute to runājusi." (Jes. 58,6.-9.13.14.)

Tas ir mūsu darbs. Gaisma, kas mums dota par trešā eņģeļa vēsti, ir patiesa gaisma. Zvēra zīme ir tieši tā, kura par tādu ir pasludināta. Ne viss šai jautājumā jau ir saprotams un arī nebūs saprotams, pirms visi Rakstu ruļļi neattīsies, tomēr mūsu pasaulē jāpadara vissviniģākais darbs. Kunga pavēle Viņa kalpiem ir: "Sauc pilnā kaklā, netaupi, pacel savu balsi kā bazūni un pasludini Maniem ļaudīm viņu pārkāpumus un Jēkaba namam tā grēkus." /160/ (Jes. 58,1.) Jāpasludina vēsts, kas uzmodinās draudzes. Jāpūlas visiem spēkiem, lai sniegtu gaismu ne tikai mūsu ļaudīm, bet arī pasaulei. Man rādīts, ka Daniela pravietojamus un Atklāsmes grāmatu līdz ar nepieciešamiem paskaidrojumiem vajadzētu iespiest mazās grāmatiņās un izsūtīt pa visu pasauli. Mūsu pašu ļaudīm vajadzīga gaisma, kas būtu ietverta skaidrākās līnijās.

NEKĀDAS PĀRMAIŅAS DIEVA DARBĀ

Dieva darba galvenajās līnijās nevajag neko mainīt. Tam jāpaliek tikpat skaidram un atšķirīgam, kā pravietojumi to nostādījuši. Mums nevajag iesaistīties nekādā savienībā ar pasauli, domājot, ka tādā veidā mēs kaut ko vairāk panāksim. Manu brāli, ja tu nostāsies ceļā, aizkavējot darba attīstību Dieva norādītajās līnijās, tu būsi Viņam ļoti nepatīkams. Brīdinājuma vēsts jāsniedz, un pēc tam, kad tu būsi uzticīgi paveicis savu darba daļu, tu nedrīksti kavēt citus Kunga kalpus iziet darbā, lai veiktu to, kas viņiem darāms. Pūles pagrimušo un kritušo

labā nav galvenā un vissvarīgākā darba līnija. Šis darbs jāsavieno ar draudzes pamācīšanas darbu. Mūsu ļaudis jāpamāca, kā palīdzēt trūcīgajiem un izstumtajiem.

Nedrīkst vājināt neko no mūsu ticības, kas mūs darijusi par tiem, kas mēs esam. Mums ir patiesības vecie robežakmeņi, piedzīvojumi un pienākumi, un visas pasaules priekšā mums stingri jāizstāv mūsu pamatlikumi. Ar līdzjūtīgam rūpēm sirdī mums jālūdz tie, kas atrodas uz lielceļiem un sānceļiem. Ārstnieciskais misijas darbs ir vajadzīgs. Bet tas ir tikai daļa no mums darāmā darba, un to nedrīkst padarīt par visu un iekš visa. Tam jābūt pie Dieva darba kā rokai pie ķermeņa. Sludinātāju vidū var būt necienīgi /161/ cilvēki, tomēr neviens nevar nicināt sludināšanas darbu, nenicinot Dievu.

BRĪDINĀJUMA VĀRDI

Manu brāli, man rādīts, ka tev draud briesmas nostāties savrup no mūsu ļaudīm, domājot, ka tu esi kaut kas vesels un pilnīgs. Bet, ja tu saistīsies ar tiem, kas atbilst taviem uzskatiem, kas stāv savrup no draudzes, Kristas miesas, tad tu veidosi savienību, kas izirs; jo bez Dieva veidotās neviena cita savienība nevar pastāvēt. Tie, kas saņem medicīnisku izglītību, laiku pa laiku dzird draudzi un kalpošanas darbu nonicinošus aplinkus norādījumus. Šie mājiņi ir sēkla, kas uzdīgs un nesīs augļus. Labāk būtu, ja studentiem mācītu saprast, ka Kristus draudze virs zemes ir jāciena. Viņiem vajadzīga skaidra izpratne par mūsu ticības pamatiem. Šī atzišana viņiem nepieciešama, lai Dievs varētu viņu kalpošanu pieņemt. Rindu pēc rindas, priekšrakstu pēc priekšraksta viņiem jāuzņem Bībeles pierādījumi par patiesību, kāda tā ir Jēzū.

Es lūdzu tevi, neiepotē studentu prātā domas, kas viņiem liks neuzticēties Dieva izredzētajiem kalpiem. Bet to tu noteikti jau dari, vai nu to apzinies vai ne. Kunga aizgādība tevi nolikusi vietā, kur tu savienībā ar evaņģēlija pasludināšanu vari veikt labu darbu Viņam, vadot saskarē ar patiesību daudzus cilvēkus, ko citādā ceļā nebūtu iespējams iepazīstināt ar patiesību. Tu tiksī kārdināts, ka, lai virzītu uz priekšu ārstniecisko misijas darbu, tev jāstāv nomaļus no draudzes organizācijas un kārtības. Tādā veidā tu nokļūtu uz nedroša pamata. Tavs darbs, ko tu dari pie tiem, kas nāk pie tevis pēc norādījumiem, nav pilnīgs, ja tu viņus nepamāci strādāt savienībā ar draudzi.

Ārstniecisko misijas darbu nedrīkst darīt par visu iekš visa. Šai ziņā tu esi nonācis līdz galējībai. Jāpadara /162/ liels darbs. Visur jāizplata patiesību saturoši raksti. Medicīnas studenti nav jāpamudina izplatīt vienīgi tās grāmatas, kas runā par veselības reformu. Esi uzmanīgs, ka netopi atrasts kā tāds, kas dzīvē izved pats savus plānus, neievērojot Dieva plānus.

Izvilks no vēstules, kas rakstīta no 'Cooanbong,N.S.W.' 1898. gada decembrī.

- Manu brāli, Kungam. Izraēla Dievam, jābūt tavam padomdevējam. Sātans ir nonācis ar lielu spēku, lai strādātu ar visu netaisnības pievilšanu. Turies stingri pie Kristus. Tu esi nenogurstoši strādājis, lai panāktu labus rezultātus. Nepielaid tagad kļūdas. Nekad, nekad nemēģini atcelt kādu robežakmeni, ko Kungs devis Saviem ļaudīm. Patiesība ir stingri nopamatota uz Mūžīgas Klints, - pamata, ko vētras un negaisi nekad nespēs izkustināt.

Atceries, ka, tiklīdz tu piejauši, ka tava ietekme ved prom no taisnās un šaurās tekas, ko Kungs norādījis Saviem ļaudīm, tā tev vairs neveiksies; jo Dievs nebūs tavs vadonis. Atkal un atkal man norādīts uz Nebukadnecara dzīves aprakstu, lai tevi ar to iepazīstinātu, lai tevi brīdinātu nepaļauties uz savu gudrību un nedarīt miesu par savu elkoni. Nenolaid zemāk patiesības karogu un neļauj tam izslīdēt no savām rokām, savienojot svinīgo vēsti šim pēdējam laikam ar kaut ko, kas tiecas apslēpt mūsu ticības īpatnējās iezīmes.

BRĪDINĀJUMA VĒSTS

Brisbenā, Kvīnslendā, Austrālijā, 1898. gada 26. oktobrī.

Medicīnas studentu audzinātajiem -

Manu dvēseli nospiež nasta. Ir jaunieši, kas pamudināti mācīties medicīnu, kuriem tomēr uz noteiktāko vajadzēja sagatavoties trešā eņģeļa vēsts pasludināšanai. Mūsu medicīnas studentiem nav nepieciešami visu laiku veltīt medicīnas studijām. Šo darbu vajadzētu daudz vairāk apvienot ar Dieva Vārda mācīšanos. Nepieciešamās lietas nesajņem pietiekošu uzmanību, bet tiek uzsvērtas domas, kas nepavisam nav nepieciešamas.

BRIESMAS, NO KURĀM JĀSARGĀS

Mācot studentus šajā veidā, viņi kļūst mazāk spējīgi veikt Kungam pieņemamu darbu. Slodze, kam viņi pakļauti, lai iegūtu plašas zināšanas medicīnā, padara viņus nepiemērotus labi strādāt sludināšanas virzienā. Pārpūle studijās un pārmērīgi nesaprātīgi pamudinājumi strādāt izstumto un pagrimušo labā izsauca fizisku un garīgu nogurumu. Tā daži ir kļuvuši nederīgi darbam, ko viņi būtu varējuši veikt, ja viņi vajadzīgā vietā būtu iesākuši misijas darbu un ārstniecisko darbu būtu pievienojuši visam evaņģēlija sludināšanas darbam kā kādu svarīgu lietu, kā roka ir pievienota ķermenim. Nedrīkst apdraudēt dzīvību, pūloties iegūt medicīnisku izglītību. Dažos gadījumos draud briesmas, ka studenti sagraus savu veselību un kļūs nederīgi kalpošanai, ko viņi būtu varējusi pildīt, ja nebūtu nesaprātīgi pamudināti pievērsties medicīnai. /164/

Bieži prātā tiek iespiesti kļūdaini uzskati, un tie izsauca negudru rīcību. Studentiem vajadzīgs laiks sarunām ar Dievu, laiks pastāvīgai savienībai ar patiesības, taisnības un žēlastības pamatlikumiem. Šai laikā svarīga ir pareiza sirds pārbaude. Studentam jānostājas tur, kur viņš var smelt no garīga un intelektuālā spēka Avota. Viss, kas prasa viņa līdzjūtību un līdzdarbību, jāpārbauda, vai to atzīst par labu viņa saprāts, ko viņam dāvinājis Dievs, un Svētā Gara pārvaldītā sirdsapziņa. Neviena viņa rīcība lai nav tāda, kas nesaskan ar dziļajiem, svētajiem pamatlikumiem, kas sniedz gaismu viņa dvēselei un gribai spēku. Vienīgi tā viņš var vislabākajā veidā kalpot Dievam. Viņš nav jānāca, ka ārstnieciskais misijas darbs saistīs viņa pie kāda cilvēka, kurš noteiks viņa darbu.

Ārstniecisko misijas darbu nedrīkst atšķirt no draudzes organizācijas. Medicīnas studenti nedrīkst domāt, ka viņi atbildīgi vienīgi ārstnieciskā darba vadītājiem. Viņiem jāatstāj brīvība saņemt padomu no Dieva. Viņiem nevajag atdot sevi un savu nākotni kaut kam, ko izdomājušas maldīgas cilvēcīgas būtnes. Audumā nedrīkst ieaukt nevienu savtīguma pavedienu; nevajag spraut nevienu plānu, kurā būtu kaut kripatiņa netaisnības. Nevienā darba nozarē nedrīkst valdīt savtīgums. Atcerēsimies, ka katra personīgo darbu skata viss Debesu Universs.

AUGSTS MĒRĶIS

"Dievu, savu Kungu, mīli no visas savas sirds un no visas savas dvēseles, un no visa sava spēka, un visa sava prāta; un savu tuvāko kā sevi." (Lūkas 10,27.) Tieši /165/ pirms Savu mācekļu atstāšanas, atgriežoties Debesīs, Kristus teica; "Jaunu bausli Es jums dodu, ka jūs cits citu mīlat." Šeit mēs redzam mērķi paceļamies augstāk un augstāk. "Pie tā visi nomanīs, ka jūs esat Mani mācekļi, ja jums ir mīlestība savā starpā." (Jāņa 13,34.35.) Mācekļi Kristus vārdus nespēja aptvert, bet pēc Viņa krustā sišanas, augšāmcelšanās un pacelšanās Debesīs tie Viņa mīlestību saprata kā nekad iepriekš. Viņi bija to ieraudzījuši Viņa ciešanās dārzā, tiesas zālē un nāvē pie krusta Golgātā.

MĀCĪŠANA UN DZIEDINĀŠANA

Kunga ļaudīm jābūt vienotiem. Viņa darbā nedrīkst parādīties atdalīšanās. Kristus izsūtīja 12 apustuļus un vēlāk 70 mācekļus, lai viņi sludinātu evaņģēliju un dziedinātu slimos. "Bet izgājuši," Viņš sacīja, "pasludiniet un sakiet: Debesu valstība ir tuvu klāt nākusi. Dziediniet slimos, šķīstiet spītīgos, uzmodiniet mirušos, izdzeniet velnus: bez

maksas to esat dabūjuši, bez maksas to dodiet." (Mat. 10,7.8.) Un, izejot sludināt Dieva valstību, viņi saņēma spēku dziedināt slimos un izdzīt jaunos garus. Mācīšanu un dziedināšanu Dieva darbā nekad nedrīkst šķirt. Viņa baušļus turošajiem ļaudīm jābūt vienotiem. Sātans izdomās dažādus plānus, lai šķirtu tos, kurus Dievs grib savienot. Bet Kungs atklāsies kā Soģis. Mūsu darbu vēro Debesu pulki. Dievišķīgs Sargs ir mūsu vidū. Viņš pārbauda visus mūsu plānus un to piepildīšanu.

ĀRSTNIECISKĀ DARBA UZTURĒŠANA

/166/

'Cooranbong, N.S.W.', 1899. gada 1. febr.

Es griežos pie tiem, kas ieņem atbildīgas vietas Ģenerālkonferencē un kas strādā ārstnieciskajā misijas darbā. Man uzticēts runāt arī uz Betlkrīkas draudzi un visām citām mūsu draudzēm.

Attiecībā uz ārstniecisko misijas darbu, man norādīts sacīt, ka draud briesmas pārāk lielu nozīmi piešķirt vienai nozarei. Bet, ko es saku šai jautājumā, tas nav jāsaprot kā attaisnojums tiem, kas atturējušies no ārstnieciskā misijas darba. Ir daudz tādu, kas nav simpaticējuši šim darbam. Viņiem tagad, par to runājot, jābūt ļoti uzmanīgiem. Jo viņi nav gudri šai jautājumā, tāpēc ka nav staigājuši gaismā. Lai kāds arī viņu stāvoklis Dieva darbā, viņiem jābūt ļoti uzmanīgiem, lai neizsacītu savas domas, kas mūsu savienības atbaidītu un kavētu ķerties pie šī darba. Nostāja, kādu daži ieņēmuši attiecībā uz ārstniecisko misijas darbu, viņu vārdiem šai jautājumā atņēmusi jebkuru vērtību. Viņi neredz skaidri; viņu spriedums ir sakropļots.

Katra darba nozare ir vajadzīga, bet visām nozarēm jāatrodas Dieva pārraudzībā. Ārstnieciskajam misijas darbam jābūt Dieva lietā kā labajai rokai pie ķermēņa. Nebūtu pareizi visu Dieva lietas spēku atdot labajai rokai, tāpat arī nebūtu pareizi visu Dieva lietas spēku izlietot ārstnieciskajā misijas darbā. Jāuztur Vārda sludināšana, un Dieva darbā vajadzīga vienprātība, pilnīga vienotība. Tie, kas nav interesējušies par ārstniecisko misijas darbu, ir necienīgi izturējušies pret Dieva lietas labo roku. /167/ Lai visi tie, izmaina savu nostāju pret šo darbu. Lai tie runā, cik vien iespējams, maz, līdz viņi ir nostājušies pareizi. Klusēšana ir daiļrunība, kad prāts nav svētots, nespējot izšķirt garīgas lietas.

PIESARDZĪBAS VAJADZĪBA

Tagad piesardzība ir ļoti nepieciešama. "Lai ikviens cilvēks ir čakls dzirdēt, bet lēns runāt un lēns dusmot." (Jēk. 1,19.) Lai ievērojam brīdinājumu: "Es jūs pamācu, brāļi, sargieties no tiem, kas šķelšanās un apgrēcības ceļ pret mācību, ko jūs esat mācījušies, un atstājieties no tiem. Jo tādi nekalpo mūsu Kungam Jēzum Kristus... un ar laipnām runām un saldiem vārdiem pievil vientiesīgas sirdis. Jo jūsu paklausība ir izpaudusies pie visiem. Tāpēc es par jums priecājos; bet es gribu, ka jūs esat gudri uz labu, bet nejēgas uz ļaunu." (Rom. 10,17.-19.)

"Es jūs pamācu, brāļi, caur mūsu Kunga Jēzus Kristus vārdu, lai jums visiem ir vienāda valoda un lai nav jūsu starpā šķelšanās, bet lai jūs esat pilnīgi vienādā prātā un vienādi padomā." (1. Kor. 1,10.) To Dievs vēlas no mums. Vai būsīm paklausīgi? "Krusta sludināšana ir ģeķība tiem, kas pazūd; bet mums, kas topam izglābti, tas ir Dieva spēks. Jo ir rakstīts: Es samaitāšu gudriem gudrību un iznīcināšu prātu prātīgiem. Kur ir gudrie? Kur rakstu mācītāji? Kur šīs pasaules zinātnieki?... Jo kad pasaule caur savu gudrību Dievu neatzina Dieva gudrībā, tad Dievam ir patīcis caur ģeķīgu sludināšanu izglābt ticīgos. Jo jūdi prasa zīmes, un grieķi meklē gudrību, bet mēs sludinām krustā sisto Kristu, Kas jūdiem apgrēcība un grieķiem ģeķība; bet aicinātiem, kā jūdiem, tā grieķiem, mēs sludinām Kristu kā Dieva spēku un Dieva gudrību." (1. Kor. 1,18.-24.)

Kāda pārmaiņa būtu notikusi, ja visi tie, kas atrodas /168/ atbildīgas vietās, saprastu, ka viņi strādā visu redzošā Dieva skata priekšā. Tagad ir vajadzīgs netraucēts Svētā Gara darbs pie prāta un sirds. Bez tā mūsu pūles būs neauglīgas. Kad Gars mūs veidos un vadīs, tad mūsu vārdi un darbi atstās dziļi izjustu pateicību.

ĀRSTNIECISKĀ MISIJAS DARBA SVARĪGUMS

Ļoti vajadzīgas lielākas zināšanas katrā veselības reformas līnijā. Tiem, kuriem bijusi priekštiesība dzirdēt patiesību, bazūnei jādod skaidra skaņa, kā pasludinot trešā eņģeļa vēsti. Jāsāk strādāt pie sevišķiem darba nozarojumiem, kāds ir ārstnieciskais misijas darbs. Šo darbu vajadzētu attīstīt, saistot to ar šī laika evaņģēlija vēsti. Patiesais ārstnieciskais misijas darbs ir praktisks evaņģēlijs. Tiem, kas nespēj ieraudzīt šī darba nozīmi, nevajadzētu domāt, ka viņiem ir tiesības kontrolēt kādu no tā nozarēm, pirms nav izpratuši tā svarīgumu.

Es vēlos noteikti sacīt, ka Kungs caur ārstniecisko misijas darbu ir padarījis lielu darbu un ka Viņš mūsu vadošos ārstus ir izlietojis kā Savus izredzētus darba rīkus. Ne viss ārstnieciskajā darbā ir bijis nevainojams. Ar to ir aizēnotas daudzas citas lietas, un tas sabojājis tā svētumu. Bet Kungs uzraudzīs Savu lietu un rūpēsies, lai šī viena nozare nepadarītu to nesamērīgu. Darbs netiks sabojāts, ja draudze celsies un spīdēs, liecinot, ka tā ir apgaismota un ka pār to uzlēkusi Kunga godība.

Ārstnieciskajiem misijas darbiniekiem jāklūst skaidriem, svētiem un cēliem. Viņiem jāsasniedz augstākā pakāpe. Viņiem jātiek veidotiem pēc dievišķās līdzības. Tad viņi sapratīs, ka veselības reforma un ārstnieciskais misijas darbs jāsaista ar evaņģēlija sludināšanu.

Draudzes locekļi šo darba nozari nesaprot tāpēc, /169/ ka viņi nav sekojuši gaismai, nav soli, minuši savā lielā Vadoņa pēdās. Ārstnieciskais misijas darbs ir Dieva norādīts un nes Viņa parakstu. Šī iemesla dēļ lai cilvēks to neaizskar ar savām rokām un necenšas to vadīt pēc paša domām.

Mūsu vēsts ir pasaulplaša vēsts. Un, kamēr līdzekļus nesaņem tikai viena darba nozare, tā kā pēdējā evaņģēlija vēsts nevar tikt ienesta jaunos laukos, tikmēr nekādā, veidā nedrīkst noniecināt ārstniecisko misijas darbu; to nedrīkst attēlot par mazvērtīgāku darbu. Pasaule ir liela slimnīca; tās iedzīvotāji to ir samaitājuši, un posts ir vispārīgs. Kungs mūsu vadošajam ārstam ir uzticējis uzdevumu palīdzēt ļaudīm sagatavoties uz Dieva lielo dienu. Bet viņam jāstrādā Dieva uzraudzībā. Viņa darbā ir dažas lietas, kas daudz ciešāk jāaskaņo ar Vadītāja pamatlikumiem.

DRAUDZES TRŪKUMA IEMESLS

Tam, kuram uzdots veikt daļu šī laika darbā, vajadzētu sajūst uz sevis gulstamies svinīgu atbildību. Mēs strādājam mūžībai. Ja ēdīsim no Debesīm nākušo maizi, tad garā un raksturā būsīm līdzīgi Kristum. Mēs dzīvojam laikmetā, kad nedrīkst parādīties nekāds garīgs kūtrums. Katrai dvēselei jānes sev līdzīgu Debesu dzīvības straumi. Bieži jautā: "Kāpēc draudzēm trūkst garīga spēka? Atbilde ir šāda: "Locekļi atļauj savu prātu novērst no Dieva Vārda." Mēs fiziski veidojamies no tā, ko mēs ēdam, un līdzīgi mūsu garīguma raksturu nosaka barība, ko mēs sniedzam savam prātam. Mums prāts un sirds jābāro pareizi, ēdot Dieva Dēla miesu un dzerot Viņa asinis.

Kristus saka: "Patiesi, patiesi Es jums saku, kas tic Man, tam ir mūžīga dzīvība.... Es esmu dzīvības maize, /170/ kas nākusi no Debesīm; kas ēd no šīs maizes, tas dzīvos mūžīgi; un maize, ko Es došu, ir Mana miesa, ko Es došu par pasaules dzīvību.... Kas Manu miesu ēd un Manas asinis dzer, tam ir mūžīga dzīvība, un Es viņu uzmodināšu pastardienā. Jo Mana miesa ir patiesi ēdiens un Manas asinis ir patiesi dzēriens. Kas Manu miesu ēd un Manas asinis dzer, tas paliek Manī un Es viņā. Itin kā Mani Dzīvais Tēvs ir sūtījis un Es dzīvoju caur Tēvu; tāpat, kas Mani ēd, tas arīdzan dzīvos caur Mani." (Jāņa 6,47.-57.)

Mums jāpaliek Kristū, un Kristum jāpaliek mūsos; jo mēs esam "Dieva līdzstrādnieki". Kristieša darbs ir personīgs darbs. Lai Dieva strādnieki mitējas meklēt kļūdas, jo tas ir grēks. Lai viņi tā labo sevi, kā pēc viņa domām vajadzētu laboties viņu līdzstrādniekiem. Viņu priekštiesība ir dzīvot Kristū, ēdot dzīvības maizi. Tie, kas tā izturēsies, gūs veselīgus, pieaugošus piedzīvojumus, un, darot Jesajas 58. nodaļā aprakstīto darbu, viņu priekšā ies Dieva taisnība.

KATRAM CILVĒKAM SAVS DARBS

Jāatzīst katra Dieva darba nozare. "Un Viņš citus ir devis par apustuļiem, un citus par praviešiem, un citus par evaņģēlistiem, un citus par ganiem un mācītājiem, lai svētie taptu sagatavoti kalpošanas darbam pamācīt Kristus miesu." (Ef. 4,11.12.) Šī Rakstu vieta rāda, ka jābūt dažādiem strādniekiem, dažādiem darba rīkiem. Katram ir savādāks darbs. Nevienam nav jāpieķeras otra darbam un, pie tā nepieradušam, nav jāmēģina tas darīt. Dievs katram devis uzdevumu, atbilstošu viņa spējām. Kāds var domāt, ka viņa stāvoklis dod viņam tiesības pavēlēt citiem strādniekiem, bet tā tas nav. Iepazīstot viņu darbu, tas paplašinātu darbu tur, kur vajag ierobežot, un ierobežotu, kur vajag paplašināt, jo viņš redz tikai to daļu no viņa kalna, kurā pats strādā. /171/

Dzīvojiet Dievam. Pestītāja mācības dariet par savas dzīves daļu. Jūsu taku apgaismos skaidra, spoža gaisma. Jūs saņemsiet Debesu svaidījumu un tiksiet pasargāti no rupjām kļūdām. Neatdodieties darbam, kuru jūs darāt kādā Kunga viņa kalna daļā, tā kā vairs nespējat novērtēt citu darīto darbu citās viņa kalna daļās. Viņi varbūt uzticīgi attīsta savas spējas, lai tās dubultotas varētu atdot savam Dievam. Lai katrs labi pārbauda pats savu darbu, lai pārlicinās, ka tas ir pilnīgs, bez traipa un grumbas, kas to varētu sabojāt. Un tad lai Dieva saka: "Labi, tu - godīgs un uzticīgs kalps; tu pie mazuma esi bijis uzticīgs, Es tevi iecelšu pār daudzumu, ieej sava Kunga priekā." (Mat. 25,23.)

PŪĻU VIENOTĪBA

'Cooranbong, N.S.W.', 1899. gada 17. apr.

Ārstam grūtībās -

MANS MĪĻAIS BRĀLI! Jūtu dziļu interesi par tevi un tavu darbu un lūdzu, lai Kungs vada manu spalvu, tev rakstot. Kungs tevi ir darījis par savu izredzēto, un Dieva eņģeļi ir bijuši tavi palīgi. Kungs tevi šai vietā ielicis ne tāpēc, ka tu būtu nemaldīgs, bet tāpēc, ka Viņš vēlas ar savu Svēto Garu vadīt tavu prātu. Viņš vēlas, lai tu līdzdali tagadējās patiesības zināšanas tiem, ar kuriem tu satiecies. Tev uzticētas milzīgas atbildības, un nekādā gadījumā tev nevajadzētu sapīties ar tādu darbu, kas vājinātu tavu iespaidu uz septītās dienas adventistiem. Dievs ir izredzējis tevi, lai tu izpildītu Viņa norādīto vietu, lai, strādājot ārstnieciskajā darbā, tevi neveidotu pasaulīgi iespaidi, bet gan tu veidotu citu cilvēku prātu. Katru dienu tev jāatrodas Dieva vadībā. Viņš ir tavs Radītājs, tavs Pestītājs. Viņam priekš tevis ir darbs, ne atšķirts no septītās dienas adventistiem, bet vienots ar tiem. Tev jābūt saviem brāļiem par lielu svētību, dodot viņiem tās zināšanas, kuras Dievs tev devis.

Dievs ir strādājis caur tevi un vēlas joprojām strādāt, godājot tevi ar svarīgu atbildību uzticēšanu. "Mēs esam Dieva darba biedri." (1. Kor. 3,9.) Viņš izlietos tevi un mani un katru cilvēciņu būtņi, kas iestājas Viņa darbā, ja tikai mēs pakļausimies Viņa vadībai. Katram jāstāv savā sarga tornī, uzmanīgi klausoties, ko Gars viņam saka, atceroties, ka katram viņa vārdam un darbam ir iespaids ne tikai uz paša raksturu, bet arī uz to raksturu, ar kuriem viņš ir saistīts.

/173/

DIEVA CELTNE

"Jo mēs esam Dieva darba biedri; jūs esat Dieva ēka." (1. Kor. 3,9.) Šī glezna attēlo cilvēka raksturu, kur jāveido viens rakstura vilciens pēc otra. Dieva strādā pie Savas celtnes, izdarot sitienu pēc sitiena, cirtienu pēc cirtiena, līdz tā kļūst par pilnīgu, svētu Dieva namu. Cilvēkam jāstrādā kopā ar Dievu. Katram strādniekam jāklūst tieši tādām, par kādu Dievs viņu ir paredzējis, veidojot savu dzīvi ar skaidriem, cēliem darbiem, lai beidzot viņa raksturs būtu simetrisks, skaists templis, par godu Dievam un cilvēkiem. Celtnē nedrīkst būt neviena plaša, jo tā ir Kunga celtnē. Katrs akmens jāiegulda celtnē ļoti labi, lai tas spētu izturēt tam paredzēto spiedienu. Viens nepareizi ielikts akmens ietekmēs visu celtni. Tevi un ikvienu citu strādnieku Dievs brīdina; "Ņem vērā, kā tu cel, lai tava celtnē

izturētu vētras un negaisus, jo tā ir nopamatota uz Mūžīgās Klints. Liec akmeni uz droša pamata, lai tu būtu gatavs pārbaudījumu dienai, kad viss būs redzams tieši tāds, kāds tas ir patiesībā."

DIEVNAMS NO DZĪVIEM AKMEŅIEM

Šo brīdinājumu Dievs man sniedzis kā sevišķi nepieciešamu tavai labklājībai. Viņš tevi mīl ar neizmērojamu mīlestību. Viņš mīl tavus ticības brāļus, un Viņa mērķis, strādājot ar viņiem, ir tāds pat, kā strādājot ar tevi. Viņa draudzei pasaules skata priekšā jāiegūst dievišķīgi izmēri, kā Dieva namam, kas celts no dzīviem akmeņiem, kura katrs akmens atstaro gaismu. Tai jābūt pasaules gaismai, pilsētai kalnā, kas nevar būt apslēpta. Tā ir celta no akmeņiem, kas cieši savienoti, kas atbilst viens otram, veidojot stipru, saliedētu celtni. Ne visi akmeņi ir vienādas formas un veida. Daži ir lieli, daži mazi, bet katram jāpilda sava vieta. Katra akmens vērtību nosaka gaisma, kuru tas atstaro. Tas ir Dieva plāns. Viņš vēlas, /174/ lai visi Viņa strādnieki ieņemtu viņiem paredzētās vietas šī laika darbā.

Mēs dzīvojam pēdējo dienu briesmu vidū. Mums saprātīgi jāattīsta visi garīgie un fiziskie spēki; jo visiem ir jāveido draudze par celtni, kas atklātu lielā Projektētāja gudrību. Spējas, ko mums devis Dievs, ir Viņa dāvanas, un tās jāizlieto, uzturot pareizas savstarpējās attiecības, lai veidotos kaut kas pilnīgs un vesels. Dievs sniedz talantus, prāta spējas; cilvēks veido raksturu.

DAŽĀDI DARBA RĪKI

Kungs ir strādājis ar tevi, dodot iespēju tev kā Viņa darbiniekam veikt savu daļu; bet ir arī citi strādnieki, kuri kā Viņa darba rīki dara savu daļu. Viņi palīdz veidot veselu miesu. Visiem jābūt vienotiem kā viena liela organisma daļām. Kunga draudzi sastāda dzīvi, strādājoši darba rīki, kas spēku strādāt saņem no viņu ticības Iesācēja un Pabeidzēja. Viņiem saskanīgi jāvirza uz priekšu lielais viņiem uzticētais darbs. Dievs tev ir devis tavu darbu. Bet Viņam ir citi darba rīki, un Viņš tiem ir devis savu darbu, lai visi, patiesības svētoti, varētu kļūt Kristus miesas locekļi, no Viņa miesas un no Viņa kauliem. Attēlojot Kristu, mēs strādājam šim laikam un mūžībai; un cilvēki, pat pasaules cilvēki uzzina, ka mēs esam bijuši ar Jēzu un mācījušies no Viņa.

PATIESĪBA IR VIENPRĀTĪBA

Dieva ļaudīm nav jāatrodas sajukumā, bez kārtības un saskaņas, pareiza veidojuma un skaistuma. Kungu ļoti apkauno nevienprātība Viņa ļaužu starpā. Patiesība ir vienprātība. Vienprātība, kādu Dievs prasa, jākopj dienu no dienas, ja mēs gribam atbilst Kristus lūgšanai. To vidū, kas tic, ka pasaulei jāpasniedz pēdējā žēlastības /175/ vēsts, nevienprātība nedrīkst atrast vietu, jo tā būtu briesmīgs šķērslis Dieva darba uz priekšu iešanai. Viņa kalpiem jābūt vienotiem, kā Kristus ir viens ar Tēvu; viņu spēkiem apgaismotiem, inspirētiem un svētotiem jāapvienojas, veidojot pilnīgi veselu. Tie, kas mīl Dievu un tur Viņa baušļus, nedrīkst atšķirties, viņiem jāspiežas kopā.

IEPRIECINOŠI VĀRDI

Kungs Savus uzticīgos strādniekus nepamet. Paturi prātā, ka mūsu dzīve šai pasaulē ir tikai svētceļojums, ka Debesis ir mājas, uz kurieni mēs ejam. Uzticies Dievam. Man žēl, ja mani vārdi ievainojuši un sasītuši tavu dvēseli; arī es esmu ievainota un sasīta. Mūsu darbs, dīvains darbs, liels darbs, ko mums devis Dievs, savstarpēji saista mūsu sirdi un dvēseli. Tu nedrīksti nomest ieročus. Tev tie jānes līdz galam. Kad Kungs tevi atbrīvos, tad būs laiks nolikt savus ieročus pie Viņa kājām. Tu esi ieskaitīts Viņa armijā, lai kalpotu līdz cīņas beigām, un tu nedrīksti dezertēt, pazemot sevi un apkaunot Dievu.

Kaut Dievs tev atvērtu daudzas lietas, kā Viņš tās ir atklājis man. Sātans modri vēro izdevības, lai apkaunotu Dieva darbu. Man parādītas tev draudošas briesmas, un man

rādīts arī tevi sargājošais eņģelis, kas atkal un atkal ir tevi pasargājis no tevis paša, paglābjot tevi no ticības bojā ejas. Manu brāli, pacel karogu, pacel to un neesi bailīgs (nobažījies) vai mazdūšīgs.

Vadošajiem brāļiem Ģenerālkonferencē un Misijas padomē esmu sniegusi Dieva doto gaismu - ka tev un viņiem jāapspriežas kopīgi; ka viņiem nav jāturas savrup, bet gan jābūt tavim tuvākiem palīgiem; ka tevi šai uzticības vietā iecēlis Dievs un tev vajadzīga palīdzība, bet ne rājieni.

Ļoti vēloties, lai tu ar savām kājām staigātu /176/ taisnus ceļus, es tev esmu rakstījusi nopietnus vārdus, bet nekad, nekad mans nolūks nav bijis tevi apsūdzēt vai nosodīt. Ak, kaut Dievs tev liktu saprast, ka ne vismazākajā mērā nav mainījusies mana dziļā interese par tevi. Mana sirsnīgākā vēlēšanās ir, lai tu stāvētu stingri Dievā, stiprs, pārbaudīts un godīgs (uzticīgs, paties). Es zinu, ka Kungs vēlas, lai tu iegūtu uzvaras vainagu.

"Viņš ir uzkāpis augstībā, cietumu pārvarējis un cilvēkiem dāvanas devis.... Un Viņš citus ir devis par apustuļiem un citus par praviešiem, un citus par evaņģēlistiem, un citus par ganiem un mācītājiem; ka svētie taptu sagatavoti kalpošanas darbam pamācīt Kristus miesu: kamēr mēs visi tiekam pie Dieva Dēla vienādas ticības un atziņas un uzaugam par pilnīgu vīru, pilnīgi Kristum līdzīgi, lai vairs neesam bērni, kas top šaubīti un mētāti no ikkatra mācības vēja, caur cilvēku blēdību un viltību, ar ko tie glūn mūs pievilt; bet, patiesīgi būdami mīlestībā, lai augam visās lietās iekš Tā, Kas ir galva, proti, Kristus; no kā visa miesa top salaista un sastiprināta caur visādām palīdzības saitēm pēc tā spēka, kas katram loceklim ir, ka tā miesa uzaug, pati uztaisīdamas mīlestībā." (Ef. 4,8.-16.)

KRISTUS - LŪGŠANU UN SVĒTĪBU VIDUTĀJS

/177/

'Balaclava, Victoria', Austrālijā, 1893. gada 25. martā.

Kādam sanatorijas ārstam -

MANS MĪLAIS BRĀĻI! Tikko saņēmu tavas vēstules. Redzu, ka tev ir smaga finansiāla cīņa. Priecājos, ka tu smel iedrošinājumu vārdos: "Lai viņš satver Manu spēku, ka tam būtu miers ar Mani; un viņš derēs mieru ar Mani." (Jes. 27, 5.) Paļausimies uz Dievu. Uzticēsimies Viņam. Viņš pilnīgi saprot stāvokli, kādā mēs atrodamies, un Viņš strādās mūsu labā. Viņš tiek pagodināts, kad mēs uzticamies Viņam, pienesot Tam visas savas grūtības. "Un ko jūs lūgsiet Manā Vārdā," Kristus saka, "to Es gribu darīt, lai Tēvs top godāts Dēlā." (Jāņa 14,13.) Dieva dāvanām un Viņa gādībai mūsu labā nav robežu. Pašā žēlastības tronī atrodas Būtne, Kas ļauj mums Viņu saukt par Tēvu.

"Dievs tik ļoti pasauli mīlējis, ka Savu vienpiedzīmušo Dēlu devis, ka visi tie, kas tic Viņam, nepazudīs, bet dabūs mūžīgu dzīvību." (Jāņa 3,16.) Jehova nav uzskatījis pestīšanas plānu par pilnīgu, ieguldot tajā tikai Savu mīlestību. Viņš pie Sava altāra nolīcis mūsu dabā tērptu Aizbildni. Kā mūsu Starpniekam Kristus darbs ir stādīt mūs Dieva priekšā kā Viņa dēlus un meitas. Viņš aizlūdz par tiem, kas Viņu pieņem. Viņš tos izpircis ar Savām asinīm. Savā nopelnā Viņš tiem sniedz spēku kļūt par ķēnišķīgās ģimenes locekļiem. Debesu Ķēniņa bērniem. Un Dievs pierāda Savu bezgalīgo mīlestību uz Kristu, pieņemot un apsveicot Kristus draugus par Saviem draugiem. Viņš ir apmierināts /178/ ar izpiršanas (salīdzinošo) maksu. Viņu pagodina Viņa Dēla miesā nākšana, dzīve, nāve un starpnieka darbs.

Kristus vārdā mūsu lūgumi uzkāpj pie Tēva. Viņš aizrunā mūsu labā, un Tēvs mums atver visas Savas žēlastības bagātības, lai mēs paši par tām priecātos un līdzdalītu tās arī citiem. "Lūdziet Manā vārdā," Kristus saka. "Es nesaku, ka Es Tēvu lūgšu jūsu dēļ; jo Tēvs pats jūs mīl. Lietojiet Manu Vārdu. Tas jūsu lūgšanas darīs stipras, un Tēvs jums sniegs Savas žēlastības bagātības. Lūdziet un jūs saņemsiet, lai jūsu prieks būtu pilnīgs."

Kristus ir savienojošais loceklis starp Dievu un cilvēkiem. Viņš ir apsolījis personīgi mūs aizstāvēt. Lūdzēja pusē Viņš noliek visu Savas taisnības vērtību. Viņš lūdz par cilvēku, un cilvēks, apzinoties dievišķās palīdzības nepieciešamību, Dieva klātbūtnē lūdz par sevi, izlietojot Tā iespaidu, Kurš Savu dzīvību nodeva par pasaules dzīvību. Ja mēs Dieva priekšā atzīstam, ka vērtējam Kristus nopelnu, mūsu aizrunāšanai tiek dota smarža. Pestītāja nopelnā tuvojoties Dievam, Kristus mūs, apņemot ar Savu cilvēcīgo roku, piespiež cieši Sev klāt, kamēr ar Savu dievišķo roku Viņš satver Bezgalīgā troni. Savu nopelnu Viņš ieliek mūsu

rokās kā saldu vīraku, atbalstot mūsu lūgumus. Viņš apsola mūsu lūgšanas uz klausīt un atbildēt.

Jā; Kristus ir kļuvis par lūgšanu Starpnieku starp cilvēku un Dievu. Viņš ir kļuvis arī par svētību Vidutāju starp Dievu un cilvēku. Viņš ir savienojis dievišķību ar cilvēcību. Cilvēkiem jāstrādā kopā ar Viņa savu dvēseli glābšanā un pēc tam nopietni, neatlaidīgi jācenšas glābt tos, kas gatavi mirt.

Mums visiem jāstrādā tagad, kamēr vēl ir diena; jo nāc nakts, kad neviens nevar strādāt. Es esmu droša Kungā. /179/ Reizēm man ir noteikti rādīts, ka mūsu draudzēs ir tāds stāvoklis, kas dvēselēm nepalīdzēs, bet gan tās kavēs. Tad lielās ciešanās esmu pavadījusi stundas un dažreiz pat dienas. Daudzi no tiem, kas pazīst patiesību, nepaklausīja Dieva Vārdiem. Viņu iespaids nav labāks par pasaules cilvēku iespaidu. Viņi runā un rīkojas līdzīgi pasaulei. Kā sāp mana sirds, kad domāju, cik ļoti viņu nekristīgā izturēšanās apkauno Pestītāju! Bet pēc tam, kad sāpes pārgājušas, es jūtos kā tāda, kas strādā vairāk kā jebkad, lai izdarītu atjaunošanas darbu pie nabaga dvēselēm, tā kā tās varētu atklāt Dieva līdzību.

Lūdz, jā, lūdz nesatricināmā ticībā un pašāvivībā. Derības eņģelis, tieši mūsu Kungs Jēzus Kristus, ir Vidutājs, Kurš nodrošina lūgšanu pieņemšanu no tiem, kas tic Viņam.

IEDROŠINĀJUMA VĀRDI /180/

'Cooranbong, N.S.W.', 1899. gada 12. dec.

Betlkrīkas sanatorijas ārstnieciskajam vadītājam -

MANS MĪĻAIS BRĀLI! Tu runā, it kā tev nebūtu neviena drauga. Bet Dievs ir tavš Draugs, un māsa Vaita ir tavš draugs. Tu domāji, ka esmu zaudējusi tev uzticību; bet, mans mīļais brāli, kā jau iepriekš esmu tev rakstījusi, es zinu, ka šai ļoti atbildīgajā vietā tevi ielicis Kungs, lai savā ārsta darbā tu izlietotu Kunga dāvinātās zināšanas un saprātu un darītu tiesu un taisnību, un parādītu īstu misijas garu institūtā, kas dibināts patiesības pasludināšanai pretstatā maldiem.

Manu brāli. Kungs nav tevi atstājis vienu, lai tu cīnā izietu tikai ar to, kas tev pašam ir. Viņš tev sniedzis gudrību un Dieva un cilvēku labvēlību. Viņš ir bijis tavš Palīgs. Viņš tevi izvēlējies par Savu pārstāvi, lai paaugstinātu Betlkrīkas sanatorijā patiesību, kā tā netiek paaugstināta pasaules medicīniskajās iestādēs. Viņa mērķis bija, lai Betlkrīkas sanatorija būtu pazīstama kā iestāde, kur ik dienas par Universa Valdnieku tiek atzīts Kungs. "Viņš dara pēc Sava prāta ar Debesu spēku un ar zemes iedzīvotājiem; un neviena nav, kas Viņa roku varētu aizturēt vai uz Viņa sacīt: Ko tu dari?" (Dan. 4,32.)

Dieva plāns ir, lai trešā eņģeļa vēsts pasludināšana kļūtu par augstāko un lielāko darbu mūsu pasaulē šinī laikā. Viņš tevi pagodinājis, ieliekot Sava darba ļoti atbildīgā vietā. Tev nevajadzēja savu iespaidu šķirt no evaņģēlija pasludināšanas darba. Katrā sava darba nozarē tev vajadzēja rīkoties, pazīstot patiesību un tai paklausot. Kunga uzdots darbs tev bija jāpilda Viņa dievišķajā vadībā un uzraudzībā. Tev vajadzēja mācīties no Jēzus, /181/ Lielā Skolotāja, plānot un strādāt saskaņā ar Viņa priekšzīmi. Tev Dievam vajadzēja ierādīt pirmo vietu, vienmēr paklausot Viņa Vārdam. Tur tu atrastu sev spēku.

Te vajadzēja uzticīgi ārstēt tavā gādībā esošo cilvēku dvēseles un miesas. Ja tu būtu attaisnojis šo uzticību, pareizi izlietojot Dieva dāvinātās spējas, tad tev nebūtu bijis jāstrādā vienam. Kāds, Kas nekad nekļūdās, bija visa Noteicējs. Tikai Svētā Gara spēks var uzturēt garu maigu un patīkamu, mierīgu un lēnu (klusu), darot strādnieku spējīgu īstā laikā teikt īstos vārdus.

Tu neesi bijis nekļūdīgs. Bieži tu esi zaudējis pašsavaldīšanos. Tavi vārdi tad nav bijuši tādi, kādiem tiem vajadzēja būt. Reizēm tu esi bijis despotisks un ļoti prasošs. Bet, kad tu centies pār sevi valdīt, ar tevi kopā bija Dieva eņģeļi, jo caur tevi strādāja Dievs, lai paaugstinātu Savu patiesību un liktu tai saņemt no pasaules puses godājamu atzinību. Dievs tev deva gudrību, ne lai tavš vārds tiktu slavēts, bet lai Betlkrīkas sanatorijā nonākušie cilvēki saņemtu labu iespaidu par septītās dienas adventistu darbu un cienītu pamatlikumus, kas ir

viņu darba pamatā. Tev dotais gods nav sniegts tāpēc, ka tu būtu taisnāks par visiem cilvēkiem, bet tāpēc, ka Dievs tevi vēlējās izlietot par Savu darba rīku.

DIEVA MĒRĶIS, NODIBINOT SANATORIJU

Dievs gribēja, lai sanatorija misionāri, skolotāji un ārsti iepazītos ar trešā eņģeļa vēsti, kas sevī ietver tik daudz. Dieva eņģeļi bija gatavi stiprināt tevi darbā, lai Betlkrīkas sanatoriju pazītu ka tādu, kas atrodas sevišķā Dieva uzraudzībā. Misijas gars un līdzjūtība, kas valdīja /182/ institūtā, bija neredzamo Debesu sūtņu darba rezultāts. Dievs sacīja: "Es domāju, ka ir labi rādīt zīmes un brīnumus. Es strādāju Savā spēkā, lai pagodinātu Savu Vārdu." Daudzi no sanatorijas aizgājuši ar jaunu drosmi. Pārmaiņa bijusi izšķirīga. Atgriezušies savās mājās, viņi ir bijuši pasaulē par gaismu. Viņu balsis varēja dzirdēt, sakot vārdus: "Nāciet visi, kas bīstaties Dievu, un es jums stāstīšu, ko Viņa darījis manai dvēselei. Es esmu redzējis Viņa lielumu; es esmu baudījis Viņa laipnību."

PASAULPLAŠS DARBS

Kungs man rādīja, ka, ja ienaidniekam ir iespējams kaut kādā veidā novirzīt darbu nepareizā gultnē un tā aizkavēt tā attīstību, tad viņš to darīs. Daudzi no mūsu ļaudīm ieguldījuši savus līdzekļus, neapdomājot, cik viss tas maksās, necenšoties uzzināt, vai ir pietiekoši naudas iesāktā darba turpināšanai. Parādīta tuvredzība. Cilvēki nav sastatījuši, ka Kunga viņa kalns ietver visu pasauli.

Iekārtoto sanatoriju ienākumi nav atdodami dažādu citu darba nozarojumu atbalstīšanai zemāko ļaužu labā mūsu bezdievīgajās pilsētās. Lielu daļu no līdzekļiem, kas izlietoti šī plašā un vienmēr pieaugošā darba atbalstīšanai, pēc Kunga norādījumiem vajadzētu izlietot tādu pat iestāžu dibināšanai citās zemēs, kur nekad nav atspīdējusi veselības reformas gaisma. Sanatorijas, kas nebūtu tik dārgas kā lielās, Amerikā iekārtotas, vajadzētu uzcelt daudzās citās zemēs. Tā tiktu sēta sēkla, kas nostiprinājusies savukārt, palīdzētu citās vietās uzcelt līdzīga veida iestādes.

Kungs nedomā vienpusīgi. Bet Viņa strādnieki Viņu parādījuši nepareizā gaismā. Darbs, kuru vajadzēja padarīt Dieva viņa kalna daudzajās daļās, ir ļoti aizkavēts, jo darba centrā esošie cilvēki nav sapratuši, kā izvērst darbu viņa kalna attālākajās daļās. Dažās lauka daļās ir /183/ strādāts pārāk daudz. Tādā veidā atņemta nauda, ko vajadzēja izlietot, lai strādnieki bez kavēkļiem varētu iet uz priekšu citās viņa kalna daļās, jaunās vietās paceļot patiesības karogu. Nedrīkst aplaupīt nevienu viņa kalna daļu, bagātīgi izdodot līdzekļus citās lauka daļās.

Cilvēks spriež atbilstoši savam ierobežotajam prātam. Dievs uzlūko augļu raksturu un tad spriež par koku. Kunga Vārdā es uzaicinu visus domāt par darbu, kas mums jādara, un kā šo darbu varētu atbalstīt. Pasaule ir Kunga viņa kalns, un tas ir jāapstrādā.

Dievs neprasa lielu skaitu iestāžu, plašas celtnes, ārišķības, bet Viņa īpašo (sevišķo) ļaužu saskanīgu darbu, lai ļaudis, ko Dievs izredzējis un kas Viņam dārgi, būtu savā starpā vienoti un viņu dzīve ar Kristu paslēpta Dievā. Katram cilvēkam jāstāv savā vietā, domās, vārdos un darbos atstājot pareizu iespaidu. Tikai tad, kad visi Dieva strādnieki tā rīkosies, un ne agrāk Viņa darbs kļūs pilnīgs un simetriski vesels.

BRĪDINĀJUMA VĒSTS

Dievs vēlas, lai Viņa iestādes (institūti) un Viņa izredzētie, Viņa īpašie bērni, pagodinātu Viņu, atklājot kristīga rakstura īpašības. Misijas darbs, ko ietver sevī evaņģēlijs, ir skaidrs un paties darbs, kas spīdēs gaišāk un gaišāk līdz pilnīgas dienas spožumam. Dievs nevēlas, lai Viņa ļaužu ticība pieņemtu filantropiska darba iezīmes un izskatu, kas tagad nosaukts par ārstniecisko misijas darbu. Viņa ļaužu līdzekļus un spējas nedrīkst aprakt Ņujorkas vai Čikāgas nabadzīgajos kvartālos vien. Dieva darbam jāiet uz priekšu pareizās līnijās.

Jāparāda pašreizējā un pašuzpurēšanās. Mums jāstrādā, kā Kristus strādāja, vienkāršībā un lēnprātībā, pazemībā un sevis atdošanā. Tā mēs būsim spējīgi darīt/184/ darbu, kas atšķirsies no jebkura cita misijas darba mūsu pasaulē.

Uz daudziem, kas domā, ka ir izvilkti no bedres, kurā viņi bija iekrituši, nevar palauties kā uz padomdevējiem; viņiem nevar uzticēt šo pēdējo dienu darbu. Ienaidnieka nolūks ir sajaukt maldus ar patiesību. Lai to panāktu, viņš izlieto izdevības, ko viņam sniedz sabiedrības pagrimusī šķira, kuras labā izšķiests tik daudz darba un naudas, šķira, kuras tieksmes samaitājušās caur izpatikšanu tam; kuru dvēseles un raksturi sakropļoti, kuru ieradumi rupji un vēlēšanās zemiskas, kas radusi domāt jaunu vien. Tādi cilvēki savā raksturā var tikt pārveidoti, bet cik maz starp viņiem ir to, pie kuriem darbam ir pilnīga un paliekoša nozīme.

Patiesība dažus svētos; bet daudzu ieradumos un dzīvē notiek tikai virspusēja pārmaiņa, un viņi domā, ka ir jau kristieši. Viņus uzņem draudzes sadraudzībā, bet viņi rada lielas bēdas un prasa daudz rūpju. Sātans caur viņiem cenšas iesēt draudzē greizsirdības, negodīguma, kritizēšanas un apsūdzību sēklu. Tā viņš cenšas samaitāt citus draudzes locekļus. Joprojām viņus pārvalda jau no bērnības ieaudzinātās tieksmes, kas liek viņiem nolauzt visus ierobežojamus un ļauties pagrimumam. Tiek paziņots, ka viņi ir glābti, bet pārāk bieži laiks parāda, ka priekš viņiem veiktais darbs nav viņus darījis par padevīgiem Dieva bērniem. Katrā gadījumā, kad viņi iedomājas, ka pret viņiem izturas necienīgi, viņos pamostas īgnums un dusmas. Viņi ļauj rūgtuma, dusmu un jaunprātības jūtām. Ar saviem vārdiem un garu viņi parāda, ka nav no jauna piedzimuši. Viņu tieksmes tiecas uz leju, uz miesīgiem priekiem. Viņi ir neuzticami, nepateicīgi, nesvēti. Tā tas ir visiem, kas nav pilnīgi atgriezušies. Katrs no šiem sakropļotajiem raksturiem, ja tas nepārveidojas, kļūst par iespaidīgu sātana strādnieku, radot strīdu un šķelšanos.

Kungs ir norādījis, kā lai mēs strādājam. Mums kā /185/ tautai nevajag atdarināt pestīšanas armijas metodes. Šādu darbu Kungs mums nav uzticējis. Mūsu darbs nav arī viņus (notiesāt) nosodīt un runāt par viņiem asus vārdus. Pestīšanas armijā ir dārgas sevi upurējošas dvēseles. Mums pret tām jāizturas laipni. Armijā ir godīgas dvēseles, kas patiesi kalpo Kungam un kas redzēs lielāku gaismu un ies uz priekšu, pieņemot visu patiesību. Pestīšanas armijas darbinieki cenšas glābt nicinātos un kājām mīdītos cilvēkus. Nedariet viņus mazdūšīgus. Ļaujiet viņiem darīt šo darbu ar viņu pašu metodēm un viņu izvēlētajā veidā. Bet darbu, kas veicams septītās dienas adventistiem, Kungs ir skaidri norādījis. Jānotur telts sanāksmes un atsevišķas telšu sapulces. Jāpasludina šī laika patiesība. Jādod noteikta, skaidra liecība. Un uzrunām jābūt tik vienkāršām, ka tās saprastu pat bērni.

PALĪDZĒT KUNGAM VAI KAVĒT VIŅU

Ārstnieciskajā misijas darbā iesaistījušies tādi, kuriem draud briesmas tajā ienest iepriekšējā audzināšanā iegūtos nevēlamos ieskatus. Viņiem vajag rīkoties saskaņā ar Dieva Vārdā rakstītajiem pamatlikumiem, citādi viņu iepriekš pieņemtās idejas sabojās darbu. Ja strādāsim ar visām svētotām spējām, ko Dievs mums devis, ja atteiksimies no sava prāta Dieva prāta labā, ja dienu no dienas savu es sitīsim krustā, tad būs redzami labi rezultāti. Mēs ejam uz priekšu ticībā, zinot, ka mūsu Kungs ir apsoliņis rūpēties par Viņam uzticēto darbu un ka Viņš to pilnībā izdarīs; jo Viņš nekad nekļūdās un nepazīst neveiksmi.

Kunga kalpi ir tikai namturi. Kungs strādās caur viņiem, ja viņi nodosies Viņam, ļaujot sevi vadīt Svētajam Garam. Kad cilvēki ticībā nodod sevi Kunga rokās sacīdami: "Še es esmu, sūti mani," tad Viņš pieņem tos Savā darbā. /186/ Bet cilvēki nedrīkst šķērsot Viņa plānus ar godkāriņiem izdomājumiem. Gadiem ilgi Kungam ir strīds ar Saviem ļaudīm, jo viņi ir vadījušies paši no sava sprieduma un nav paļāvušies uz dievišķo gudrību. Lai strādnieki uzmanās, ka nenostājas Kungam ceļā un neaizkavē Viņa darba attīstību, domājot, ka viņu pašu gudrība ir pietiekoša sekmīgai darba plānošanai un visas lietas virzīšanai uz priekšu. Ja viņi būs uzmanīgi, tad Kungs viņu kļūdas izlabos. Ar Savu Dievišķo Garu Viņš apgaismo un māca Savus strādniekus. Viņa aizgādības īpatnējie ceļi virza uz priekšu Viņa darbu saskaņā ar Viņa prātu un gribu.

DIEVA MĒRĶIS VIŅA STRĀDNIEMIEM

Ja cilvēki tikai pazemosies Dieva priekšā, ja viņi nepaaugstinās savu spriedumu par visu noteicošu varu, ja viņi ļaus Kungam plānot un strādāt, tad spējas, ko Dievs viņiem devis, Viņš izlietos tā, ka tiks pagodināts Viņa Vārds. Viņš Savus strādniekus tīrīs no visa savtīguma, nogriežot tos zarus, kas apvītos nevēlamiem priekšmetiem, apgriežot vīnkoku tā, ka tas nestu augļus. Dievs ir Lielais Dārznieks. Viņš to cilvēku dzīvē, kas ir strādnieki kopā ar Kristu, darīs visu, lai sasniegtu lielo mērķi, - lai viņi augtu un nestu augļus. Dienu dienā veidojot Savus

kalpus Kristus līdzībā, darot viņus par dievišķās dabas dalībniekiem. Viņš grib panākt, lai viņi nestu bagātīgus augļus. Viņš vēlas, lai Viņa ļaudis patiesos piedzīvojumos evaņģēlija patiesībā kļūtu par patiesiem, nopietniem, uzticības cienīgiem, praktiskiem misionāriem. Viņš vēlētos, lai viņi būtu daudz augstāki, svētāki un skaidrāki, nekā tas ir redzams pašlaik.

Podnieks ņem mālu savās rokās un veido un darina to atbilstoši savai gribai. Viņš to mīca un apstrādā. Viņš to sadala un tad atkal saspiež kopā. Viņš to izmērcē un /187/ tad žāvē. Kādu laiku viņš tam tad vairs nepieskaras. Kad tas ir kļuvis pilnīgi padevīgs, viņš turpina darbu, veidojot no tā trauku. Viņš izveido formu un uz podnieka ripas nolīdzina un nopolē. Viņš žāvē to saulē un apdedzina krāsnī. Tā tas kļūst par lietošanai derīgu trauku. Tā Lielais Meistars vēlas veidot mūs. Un kā māls podnieka rokās tādiem mums jābūt Viņa rokās. Mums nav jācenšas darīt podnieka darbu, Mūsu daļa ir pakļauties Lielā Meistara veidojošajam darbam.

NEPIECIEŠAMI GUDRI PADOMDEVĒJI

Kungs sanatorijā ārstus iecēlis par uzticīgiem sargiem. Caur viņiem Dievs vēlas padarīt darbu, kas veicams šai institūtā. Viņiem vajadzētu būt taviem palīgiem. Viņu iespaidam vajadzēja izteikties cilvēces ciešanu remdināšanā.

Bet tev bija vajadzīgs arī citu cilvēku padoms, kas nebija tavi līdzstrādnieki. Bija vajadzīgas svaigas, jaunas domas; jo ne visus tavus plānus Dievs varēja atzīt par pareiziem. Tu ietekmēji tos, kas ārstnieciskajā misijas darbā strādāja kopā ar tevi, līdz jūs visi bijāt kļuvuši līdzīgi cilvēkiem, kas apmaldījušies šaubu miglā.

Man Kungs rādījis, ka tu esi kārdināts ārstnieciskajā misijas darbā nostāties neatkarīgi no savienības. Bet šis plāns nav bijis pareizs. Es redzēju, ka tu nevarēji plānot, kā tu to biji darījis, ne arī izvest savas domas (idejas) dzīvē, nekaitējot ar to sev un Dieva darbam.

DIEVIŠKAIS PALĪGS

Manu brāli, kā ķirurgam tev priekšā ir nākuši viskritiskākie gadījumi, un reizēm tev ir bijis bail. Izpildot šos grūtos pienākumus, tu zināji, ka jārikojas ātri un ka nedrīkst pielaiest nevienu nepareizu kustību. Atkal un atkal tev ātri vajadzēja iet no viena darba pie otra. /188/ Kas šo bīstamo operāciju laikā atradās tev blakus? Kas kritiskā brīdī tev sniedza mieru un pašsavaldīšanos, ļaujot tev ātri izšķirties, skaidri visu redzēt, nenervozēt un būt tik precīzam? Kungs Jēzus sūtīja tev blakus Savu eņģeli, lai tas teiktu, kas tev jādara. Uz tavas rokas ir bijusi kāda cita Roka. Jēzus un ne tu ir vadījis instrumenta kustības. Reizēm tu to saprati, un pār tevi tad nāca brīnišķīgs miers. Tu neuzdrošinājies steigties, tomēr strādāji ātri, zinot, ka nedrīkst zaudēt nevienu mirkli.

Kungs tevi bagātīgi svētījis. Tavā dzīvē atklājusies dievišķa vadība. Citi, kas nepazīna vienmēr klātesošo Vadoni, Kurš pastāvīgi strādāja ar tevi, visu godu atdeva tev. Ievērojami ārsti ir noskatījušies tavas operācijas un slavējuši tavu mākslu. Tas tev bija patīkami. Dievs tevi ļoti pagodinājis, lai paaugstināts tiktu Viņa Vārds, ne tavs, bet tu neesi vienmēr spējis saskatīt Neredzamā klātbūtni. Tu gribēji pats izcelties un ne vienmēr esi pilnīgi paļāvējis uz Dievu. Tu neesi labprāt ievērojis Kunga kalpu padomu. Daudzas lietas tu esi plānojis pats savā gudrībā. Kungs vēlas, lai tu cienītu evaņģēlija sludināšanas darbu. Tieši tanī laikā, kad tev bija vajadzīgas asas izšķiršanas spējas, lai tu varētu redzēt ne tikai vienu darba daļu, bet visas, tu par padomdevējiem esi izvēlējis cilvēkus, kuri bija izpelējušies Dieva pārmetumus. Tu biji gatavs ar viņiem apvienoties, ja tikai viņi atbalstītu tavus priekšlikumus.

Lūdzot un svētījoties, meklējot Kungu pēc gudrības un pakļaujoties Viņa vadībai, tu būtu izsargājies no tādiem pasākumiem, kas nav saskaņā ar Dieva gribu, kurus radījis tikai cilvēka prāts. Tev bija dots tev nozīmētais darbs. Bet, uzsākot mazsvarīgas lietas, tu esi pametis novārtā tās, kas sevišķi svarīgas, esi rīkojies impulsīvi, neprasot padoma ne no Kunga, ne no saviem brāļiem. Brāji /189/ tev spēja dot padomu, bet tu nicināji katru vārdu, kas traucēja tavus plānus. Tāpēc tu esi nonācis grūtā stāvoklī. Ja tu būtu palicis uzticīgs tev norādītajam darbam, tad Dievs tevi darītu par vēl sekmīgāku strādnieku kopā ar Viņu.

Kungs vēlas, lai tu savās domās rēķinātos arī ar citu spriedumiem. Dažreiz, kad Viņa kalpi nav tev piekrituši, Kungs tieši to no viņiem ir prasījis. Bet tu tā esi izturējies pret viņu

padomu, ka vēlāk viņi ir cietuši klusu, kad viņiem vajadzēja runāt. Dievs vēlas, lai tie, kurus Viņš nolīcis uzticības vietās, darītu taisnību un gudri spriestu tiesu.

NASTAS, KURAS KUNGS NAV UZLICIS

Kungs tev devis tavu darbu, ne lai tu to darītu steigā, bet gan mierīgi un apdomīgi. Kungs nekad nespiež rīkoties sasteigti un neapdomīgi. Bet tu pats esi uzņemies atbildības, kuras Kungs, žēlastības pilnais Tēvs, nav tev uzlicis. Viņš nekad tev nav paredzējis pienākumus, kurus vajadzētu veikt uz labu laimi, vienu pēc otra. Nekad Viņa kalpi nedrīkst atstāt vienu pienākumu kaut kā sabojātu vai nepabeigtu, lai ķertos klāt pie cita. Kas strādā mierīgi, bīstoties Dievu, tas nerīkosies uz labu laimi, baidoties, ka kaut kas varētu aizkavēt spraustā plāna izpildīšanu.

Ne visas tavas nastas ir bijušas Kungam uzliktas. Šo papildu nastu nešanas sekas ir jūtamas visā laukā. Ja tu nebūtu atkāpies no tev norādītā darba, strādājot priekš ļaužu šķiras, kuru Kungs ar sanatorijas palīdzību vēlas iepazīstināt ar tagadējo patiesību, ar vēsti, ko Dievs uzticējis saviem ļaudīm sniegt pasaulei, tad būtu paveikts daudz vairāk, vadot Dieva izredzētos ļaudis saskarē ar augstu stāvošiem cilvēkiem. Daudz vairāk būtu atklājušies Dieva ceļi, Viņu darbi un Viņa spēks. Sanatorijai vajadzēja /190/ liecināt par patiesību, cēlinošo, svētojošo patiesību. Tevi, mans brāli. Kungs darījis par godājamu darba rīku. Viņš nekad no tevis nav prasījis nevienu darbu, kas atrautu tevi no pienākumiem institūtā, kam jāstāv par patiesību, jādara savs noteikts darbs Dievam, izlejot gaismu uz ceļa tūkstošiem cilvēku.

Tev darāms liels un svēts darbs. Ja tu būsi uzticīgs tev nozīmētajā uzdevumā, tad tev dotā prasme darīs tevi spējīgu strādāt ātri, tomēr nekad pārmērīgi nesteidzoties. Ja tavas acis būs atvērtas, tad tu ieraudzīsi misijas lauku dziļo nabadzību (trūkumu). Tu redzēsi, ka strādnieki tiek aizkavēti katrā solī, jo Kunga nauda ir izlietota, atbalstot pasākumus un iestādes dzimtenē un, pazaudējot no acīm, vēsti, kuru vajadzēja pasludināt pasaulei.

Dievs pārlicina dažādus cilvēkus kļūt par strādniekiem kopā ar Viņu. Viens vīrs nav pilnvarots uzņemties pārāk daudz atbildību. Kungs vēlas, lai ārsts, kura darbam ir tik liela nozīme, atrastos tik ciešā savienībā ar Viņu, ka to nevarētu satraukt kaut kādas sīkas lietas. Kungs grib, lai tu būtu viens no vissekmīgākajiem darbiniekiem medicīnā, ne pret ko neizturoties nevērīgi, neko nesabojājot, zinot, ka tev cieši blakus atrodas Padomdevējs, lai tevi atbalstītu un stiprinātu, lai dotu tavai dvēselei mieru. Satraukts prāts un kaprīzs gars darīs roku nedrošu un neveiklu. Kristus pieskāriens ārsta rokai dos dzīvību, mieru, pašjāvību un spēku.

Es rakstu tev, kā māte rakstītu savam dēlam, Es palīdzētu tev, ja es to varētu. Es dotos pie tevis, ja saprastu, ka mans pienākams ir atstāt darbu šeit, Austrālijā; bet to darīt es neuzdrošinos. Tu esi lolojis cerības un kaldinājis plānus, īsti nepārdomājot, kā šo torni būs iespējams pabeigt. Kā tāda, kas zina, kā tāda, kurai atļauts /191/ saskatīt tava uzsāktā darba rezultātus, es aicinu tevi apstāties un visu pārdomāt. Dievs pazīst tavu uzbūvi. Viņš zina, ka tu esi tikai pišķi. Tev noteikti vajadzīgs padoms, ne tikai no tiem, kas tevi pamudinājuši iziet darbā, kas tev šķiet tik svarīgs, bet tev vajadzīgs padoms no vīriem, kas pašlaik ir spējīgi skaidrāk par tevi saskatīt attiecīgajiem pasākumiem sekojošos rezultātus.

Neatmet kā nesvarīgus brīdinājumus, kurus tu tagad vēl nesaproti. Pieņemot tev sūtītās brīdinājuma vēstis, tu pasargāsi sevi no lielām grūtībām.

Izvilks no vēstules, kas rakstīta Vellingtonā, N,Z 1899. g. - Mēs nedrīkstam atļaut, ka sarežģījumi un vilšanās ieēdas mūsu dvēselē un dara mūs neapmierinātus un nepacietīgus. Lai nav strīda, jaunu domu un vārdu, ka neapvainojam Dievu, manu brāli, ja tu savu sirdi atver skaudībai un Jaunām aizdomām, Svētais Gars tad nevar palikt ar tevi. Dzenies pēc pilnības, kas ir Kristū. Strādā Viņa rindās. Lai Viņu atklāj katra doma, vārds un darbs, Tev ik dienas vajadzīgas, mīlestības kristības, kas apustuļu dienās darīja ticīgos pilnīgi vienprātīgus. Šī mīlestība atnesīs veselību miesai, prātam un dvēselei. Lai tavu dvēseli apņem atmosfēra, kas stiprina garīgo dzīvi. Kop ticību, cerību, drosmi un mīlestību. Lai Dieva miers valda tavā sirdī. Tad tu spēsi pildīt savus pienākumus. Tad Svētais Gars visām tavām pūlēm mazināt ciešanas dos Savu dievišķo svētību, mieru un atturīgu cieņu. Tu liecināsi, ka esi bijis ar Jēzu.

Oklendā, Kal., 1901. gada 13. jūnijā.

Kādam ārstam un viņa sievai -

MĪĻO BRĀLI UN MĪĻĀ MĀSA! Mūsu ceļojums mājup bija veiksmīgs. Es apmeklēju sapulces daudzās vietās. Indianapolisā jutos pārsteigta, satiekot tik lielu skaitu ticīgo. Tur es runāju divas reizes. Kungs deva man vēsti ļaudīm, līdzīgu tai, kas sniegta Betlkrīkā par mūsu vidū iezagušāmiem maldiem. Ļaudis bija labprātīgi vēsti uz klausīt un pieņemt.

Maldiem ienākot mūsu rindās, mums nav par tiem jādiskutē. Mums uzticīgi jāsniedz norājoša vēsts un tad, parādot patiesību pretstatā maldiem, jāvada ļaudis prom no nereālām, kļūdainām idejām. Debesu tematu izskaidrošana atvērs prātam pamatlikumus, kas balstās uz mūžīgi paliekoša pamata.

Kam kristīgā pārlicība ir nelokāma un stipra, kam dzīve saskan ar viņu pārlicību, kuru raksturam ir paliekoša vērtība, tādi ticīgie Kungam var izdarīt lielus pakalpojumus. Nekas nespēj tos novērst no ticības. Patiesība viņiem ir sevišķi dārga.

Dieva patiesība atrodama Viņa Vārdā. Tiem, kas domā, ka viņiem tagadējā patiesība jāmeklē kaut kur citur, no jauna ir jāatgriežas. Viņiem jālabo nepareizie ieradumi, jāatstāj ļaunie ceļi. Viņiem no jauna jāmeklē patiesība, kāda tā ir Jēzū, lai viņu rakstura celtne saskanētu ar Kristus mācībām. Atsakoties no cilvēcīgiem uzskatiem un uzņemoties Dieva dotos pienākumus, skatoties uz Kristu un veidojoties /193/ Viņa līdzībā, tie saka: "Tuvāk, mans Dievs, Tev; tuvāk Tev."

Ar Dieva Vārdu rokās mēs soli pa solim visu atdodošā mīlestībā varam tuvoties Jēzum. Labāk iepazīstoties ar Dieva Garu, Bībele tiks atzīta kā vienīgais ticības pamats. Dieva ļaudis pieņems Vārdu kā dzīvības koka lapas, vērtēs to dārgāku par ugunī šķīstītu zeltu un atzīs, ka tas ir spēcīgāks svētot, salīdzinājumā ar jebkuru citu līdzekli.

VĀRDA UZTICĪGAS PĒTĪŠANAS ATALGOJUMS

Starp Kristu un Viņa Vārdu valda pilnīga saskaņa. Uzņemot šos vārdus un tiem paklausot, atveras drošs ceļš visu to cilvēku kājām, kas labprātīgi staigāt gaismā, kā Kristus ir gaismā. Ja Dieva ļaudis vērtētu Viņa Vārdu, mums draudzē jau virs zemes būtu Debesis. Tad kristieši būtu dedzīgāki un izsalkušāki pētīt Vārdu. Viņi rūpīgāk izlietotu dzīves laiku, lai salīdzinātu Rakstu vietu ar Rakstu vietu un pārdomātu Vārdu. Pēc Vārda gaismas viņi ilgotos vairāk nekā pēc rīta laikrakstiem, žurnāliem vai romāniem. Viņu lielākā vēlēšanās būtu ēst Dieva Dēla miesu un dzert Viņa asinis. Un rezultātā viņu dzīve pieskaņotos Vārda pamatlikumiem un dotajiem apsolījumiem. Tur ietvertās pamācības viņiem būtu kā dzīvības koka lapas. Tas viņos būtu it kā Dzīvības Avots, kas verd uz mūžīgu dzīvību. Atspirdzinošais žēlastības lietus atjaunotu un atdzīvinātu dvēseli, liekot aizmirst visu smago darbu un nogurumu. Iedvestie Vārdi viņus stiprinātu un iedrošinātu.

Sludinātājus tas apgarotu ar dievišķu ticību. Viņu lūgšanas raksturotu dziļa nopietnība un tajās atspoguļotos patiesības dievišķie apgalvojumi. Debesu saules staros /194/ aizmirstos nogurums. Patiesība ieautos viņu dzīvē, un tās pamatlikumi būtu kā dzestras tekošas straumes, kas pastāvīgi remdētu dvēseles slāpes.

Kunga domu atklāsme ir kristieša dzīves mērogs. Visu būtīgi tad piepildīs dzīvību dodošie Debesu pamatlikumi. Veselīgā svētojošā Bībeles dievbijība nobīdīs īstā vietā ikdienas maznozīmīgās lietas, kas tik daudziem aizņem visu laiku.

Bībele un vienīgi Bībele var radīt šos labos augļus. Tā ir Dieva gudrība un Dieva spēks, un tā vareni strādā sirdī, kas to pieņem. Ak, kādus augstumus mēs varētu sasniegt, ja gribētu pakļaut savu prātu Dieva prātam! Lai kur arī mēs atrastos, visur mums ir vajadzīgs Dieva spēks. Viegļprātība, kas apgrūtina draudzi, dara to vāju un vienaldzīgu. Tēvs, Dēls un Svētais Gars meklē un ilgojas pēc kanāliem, caur kuriem varētu atklāt pasaulei patiesības dievišķos pamatlikumus.

Mākslotas gaismas var izlikties kā tādas, kas nākušas no Debesīm, bet tās nevarēs dot gaismu kā patiesi svētā zvaigzne, kā Debesu spožuma zvaigzne, vadot ceļinieka un svešinieka kājas uz Dieva pilsētu. Viltus gaismas ieņems patiesās vietu, un daudzas dvēseles uz laiku

tiks pieviltas. Dievs lai pasargā, ka tā nenotiktu ar mums. Tagad spīd patiesā gaisma, un tā apgaismos dvēseles, kurām logi būs atvērti pret Debesīm.

DARBS ŠIM LAIKAM

Sent Helensā, Kal., 1903. gada 25. jūnijā.

Mūsu sanatorijas ārstiem -

MANI MĪĻIE RRĀĻI! Tie, kas Kunga darbā ieņem atbildīgas vietas, ir attēloti ar sargiem uz Ciānas mūriem. Dievs prasa, lai viņi liktu atskanēt trauksmes signāliem ļaužu vidū. Lai šie trauksmes signāli ir skaidri un nepārprotami. Visiem, kas dara netaisnību, draud posta un nelaimes diena. Ar sevišķu bardzību Kunga roka skārs sargus, kas nav ļaudīm skaidri parādījuši viņu pienākumus pret To, Kas caur radīšanu un atpestīšanu ir viņu īpašnieks.

Mani brāļi, Kungs uzaicina jūs rūpīgi pārbaudīt savu sirdi. Viņš vēlas, lai patiesība izgreznotu (rotātu) jūsu ikdienas darbu un visas jūsu savstarpējās attiecības. Viņš prasa no jums ticību, kas strādā mīlestībā un šķīsta dvēseli. Jums ir bīstami jokoties ar sirdsapziņas svētajām prasībām, bīstami parādīt piemēru, kas citus vadītu nepareizā virzienā.

Kristiešiem, kur vien viņi iet, vajadzētu nest sev līdz Kristus taisnības saldo smaržu, rādot, ka viņi paklausa Kristus aicinājumam; "Mācieties no Manis, jo Es esmu lēnprātīgs un no sirds pazemīgs; tad jūs atradīsiet mieru savām dvēselēm." (Mat. 11,29.30.) Vai jūs ik dienas mācāties Kristus skolā - gudrību, kā atvairīt šaubas un jaunas aizdomas, mācību, kā godīgi un cēli izturēties pret brāļiem, jūsu pašu dēļ un Kristus dēļ?

Tagadējā patiesība vada uz priekšu un uz augšu, sapulcēdama trūcīgos, apspiestos, cietējus un pamestos. Visi, kas grib nākt, jāuzņem ganāmpulkā. Viņu dzīvē jānotiek /196/ reformai, kas viņus darītu par ķēnišķīgās ģimenes locekļiem, par Debesu ķēniņa bērniem. Klausoties patiesības vēsti, vīri un sievietes tiek vadīti atzīt Sabatu un ar kristību pievienoties draudzei. Viņiem jānes Dieva zīme, ievērojot radīšanas Sabatu. Viņiem pašiem jāsaprot, ka paklausība Dieva likumiem nozīmē mūžīgo dzīvību.

Droši var ieguldīt līdzekļus un pielikt nopietnas pūles darbā, kāds ir šis, jo tas ir darbs, kas pastāvēs. Tādā veidā tie, kas miruši pārkāpumos un grēkos, tiek vadīti svēto sadraudzībā un sagatavoti dzīvei ar Kristu Debesīs. Viņu kājas tiek noliktas uz droša pamata. Viņiem dota iespēja sasniegt lielus augstumus, cēlākos ticības kalngalus, tāpēc ka kristieši staigā taisnus ceļus ar savam kājām, lai tas, kas tizls, no ceļa nenogrieztos (nepakluptu).

Katrai draudzei jāstrādā bojā ejošo labā, gan to, kas atrodas draudzes robežās, gan arī to labā, kas atrodas ārpusē. Tās locekļiem jāspīd kā dzīviem akmeņiem Dieva namā, atstarojot Debesu gaismu. Nav jāstrādā uz labu laimi, nesistemātiski. Cieši satvert dvēseles, kas gatavas iet bojā, nozīmē vairāk kā tikai lūgšanas par kādu dzērāju un paziņošanu, ka viņš ir glābts, pēc tam, kad viņš raudājis un atzinis savas dvēseles samaitātību. Atkal un atkal jāizcīna cīņa no jauna.

Lai katras draudzes locekļi sajūt, ka viņu sevišķs pienākums ir strādāt pie saviem kaimiņiem. Lai katrs, kas sakās stāvam zem Kristus karoga, saprot, ka viņš noslēdzis derību ar Dievu, lai darītu Pestītāja darbu. Lai tie, kas uzņemas šo darbu, nepagurst labdarībā. Kad atpestītie stāvēs Dieva priekšā, dārgas dvēseles nosauks to vārdus, pateicoties, kuru uzticīgām, pacietīgām pūlēm, lūgumiem /197/ un nopietnai pārliecināšanai bēgt uz Cietoksni, viņi ir šeit. Tādā veidā tie, kas šai pasaulē ir strādājuši kopā ar Dievu, saņems savu algu.

Vispārnozīstamu draudžu sludinātāji neatļaus no savam kancelēm pasludināt ļaudīm patiesību, Ienaids liek viņiem rūgti un jauni pretoties patiesībai. Tiek izdomāti meli. Atkārtojas Kristus piedzīvojumi ar jūdu vadoņiem. Sātans cenšas aptumšot katru gaismas staru, kas spīd no Dieva un Viņa ļaudīm. Viņš strādā caur sludinātājiem, kā viņš Kristus dienās strādāja caur priesteriem un vadoņiem. Vai tie, kas pazīst patiesību, pievienosies viņa pulkiem, kavējot, apgrūtinot un atstumjot tos, kas cenšas strādāt Dieva norādītajā veidā, lai virzītu uz priekšu Viņa darbu, lai tumšos apvidos paceltu patiesības karogu?

MŪSU VĒSTS

Trešā eņģeļa vēsts, kas sevī ietver pirmā un otrā eņģeļa vēstis, ir vēsts šim laikam. Mums jāpaceļ karogs, uz kura rakstīts: "Dieva baušļi un Jēzus ticība." Pasaulei drīz būs jāatbild Lielajam Likumdevējam par Viņa pārķēptajiem likumiem, Šai laikā nedrīkst pazaudēt no skata mums tuvojošos lielos notikumus. Dievs prasa, lai Viņa ļaudis paaugstinātu baušļus un izceltu tos kā godājamus.

Rīta zvaigznēm kopā dziedot un visiem Dieva bērniem gaviļējot, pasaulei deva Sabatu, lai cilvēks vienmēr atcerētos, ka Dievs pasauli radījis sešās dienās. Septītajā dienā Viņš dusēja, iesvētot to par Sava dusas dienu, un deva to Savām radītajām būtnēm, lai tās atcerētos Viņu kā Patieso un Dzīvo Dievu.

Neskatoties uz faraona pretošanos, Dievs Savā varenajā spēkā atbrīvoja Savus ļaudis no Ēģiptes, lai viņi varētu /198/ turēt Ēdenē doto Likumu. Viņš vadīja tos uz Sinaju klausīties šī likuma pasludināšanu.

Ar Savu balsi pasludinot Izraēla bērniem Desmit baušļus, Dievs rādīja to svarīgumu. Godbijību iedvesošā varenībā Viņš atklāja Savu spēku un pasaules Valdnieka varu (autoritāti). To Viņš darīja, lai iedvestu ļaudīs pārliecību, cik Viņa likumi svēti un cik svarīgi ir tiem paklausīt. Spēks un godība, ar kādu likums tika dots, atklāja tā lielo nozīmi. No Sinaja runā ticība, kas vienreiz svētiem dota caur Kristu, mūsu Pestītāju.

ZĪME, KAS LIECINA PAR MŪSU RADNIECĪBU AR DIEVU

Sabata ievērošana Izraēla bērnus atšķīra no visām citām tautām. "Tiešam jums jāšargā Mani Sabati," sacīja Kristus, "jo tie ir zīme starp Mani un jums uz jūsu pēcnākajiem, lai top zināms, ka Es esmu Kungs, Kas jūs svētī.... Starp Mani un Izraēla bērniem tā lai ir zīme mūžīgi: jo sešās dienās Kungs radījis debesis un zemi, un septītajā dienā Viņš ir dusējis un atspirdzinājies." "Tad nu Izraēla bērniem jāsvēta dusēšanas diena uz saviem pēcnākajiem par derību mūžīgi." (2. Mozus 31,13.17.16.)

Sabats ir zīme, kas liecina par radniecību starp Dievu un Viņa ļaudīm, zīme, ka viņi Tam paklausa, ka tur Viņa svētos likumus. Sabata ievērošana ir Dieva paredzēts līdzeklis, lai saglabātu atziņu par Dievu un atšķirtu Viņam uzticīgos no Viņa likuma pārķēptajiem.

Tā ir ticība, kas vienreiz svētiem dota, kas morāli stipri stāv pasaules priekšā, stingri paliekot pie šīs ticības./199/

Pasludinot trešā eņģeļa vēsti, mēs sastapsim pretestību. Sātans izlietos katru iespējamo plānu un viltību, lai ticību, kas vienreiz svētiem dota, padarītu nenozīmīgu. "Daudzi ies viņu postošajos ceļos, un caur viņiem patiesības ceļš taps zaimots. Un mantkārības pēc viņi ar viltīgi izdomātiem vārdiem pie jums ielabināsies: par tiem sodība jau sen nekavējas, un viņu posts nesnauž." (2. Pēt. 2:2.3.) Bet, neskatoties uz pretestību, patiesības vārdi jādzird visiem.

Dieva likums ir visas patiesās un paliekošās reformas pamats. Mums skaidrās, noteiktās līnijās jāpasludina pasaulei paklausības nepieciešamība šim likumam. Paklausība Dieva likumam ir lielākais pamudinājums uz čaklumu, taupību, patiesīgumu un pareizu rīcību cilvēku savstarpējās attiecībās.

Dieva likumam jābūt audzināšanas līdzeklim ģimenē. Uz vecākiem gulstas visvinnīgākais pienākums paklausīt šim likumam, rādot saviem bērniem visstingrākās un godīgākās paklausības piemēru. Cilvēkiem, kuri ieņem atbildīgas vietas, kuru ietekme sniedzas tālu, ļoti jāuzmana savi ceļi un darbi, pastāvīgi bīstoties Kungu. "Kunga bijāšana ir gudrības iesākums." (Ps. 111,10.) Tie, kas čakli uzklauša Kunga balsi un priecīgi ievēro Viņa likumus, atradīsies to skaitā, kas redzēs Dievu. "Un Kungs mums pavēlēja visus šos likumus darīt, Kungu, savu Dievu, bīties mums par labu, ka mēs dzīvi taptu paturēti, it kā tas šodien ir. Un tā būs mūsu taisnība, kad mēs sargāsim un darīsim visus šos baušļus Kunga, sava Dieva, priekšā, kā Viņš mums ir pavēlējis." (5. Mozus 6,24.25.)

Mums, kas ticam patiesībai, jāpasludina pasaulei Dieva likumu nemainīgums. Sludinātājiem un skolotājiem, ārstiem, māsām un kopējām derība ar Dievu uzliek pienākumu /200/ rādīt citiem, cik svarīgi paklausīt Viņa likumam. Mums jāatšķiras kā ļaudīm, kas tur baušļus. Kungs ir skaidri pateicis, ka Viņam ir darāms kāds darbs priekš pasaules. Kā to padarīt? Meklēsim labāko ceļu un tad pildīsim Kunga gribu.

Pasaule ir skola, kas sagatavo augstākai skolai, Šī dzīve ir sagatavošanās nākošajai dzīvei. Šeit mums jāsaprotas ieiešanai Debesu pagalmos, Šeit mums jāuzņem patiesība, jātic tai un jādzīvo ar to saskaņā, līdz mēs esam gatavi mājot kopā ar svētajiem gaismā.

Mūsu sanatorijas jāiekārto vienam mērķim - šī laika patiesības pasludināšanai. Un tās jāvada tā, ka cilvēkiem, kas nāk tajās ārstēties, tiktu dots noteikts iespaids par labu patiesībai. Katra strādnieka izturēšanās veidam jāliecina par taisnību. Mums pasaulei jānes brīdinoša vēsts, un mūsu nopietnībai, mūsu dievbijībai un kalpošanai Dievam jāliecina par patiesību.

PLAŠĀKS SKATS

/201/

Sent Helensā, Kal., 1903. gada 30. okt.

Ārstnieciskajiem misionāriem -

Kristus, Lielais Ārstnieciskais Misionārs, nāca uz mūsu pasauli kā visas patiesības ideāls. Patiesības vērtība nekad nesamazinājās uz Viņa lūpām, nekad necieta Viņa rokās. Ar jaunas atklāsmes svaigumu un spēku no Viņa lūpām atskanēja patiesības vārdi. Viņš atvēra Debesu valstības noslēpumus, sniedzot vienu patiesības dārgakmeni pēc otra.

Kristus runāja ar spēku (autoritāti). Katru patiesību, ko ļaudīm bija svarīgi zināt, Viņš pasludināja nešaubīgā pārliecībā, ka tiešām tas tā ir. Viņš nerunāja neko nereālu vai sentimentālu. Viņš nesludināja cilvēku gudrību (s sofistiku) un viņu uzskatus. No Viņa lūpām nenāca tukši stāsti, maldīgas, skaistā valodā ietērtas teorijas. Viņa izteiktie apgalvojumi bija patiesības, kas balstījās uz personīgām atziņām. Viņš paredzēja viltīgās mācības, kas piepildīs pasauli, bet Viņš tās neizklāstīja. Savās mācībās Viņš kavējās pie Dieva Vārda nemainīgajiem pamatlikumiem. Viņš paaugstināja skaidrās praktiskās patiesības, lai vienkāršā tauta tās saprastu un ieviestu ikdienas dzīvē.

Kristus būtu varējis cilvēkiem atklāt visdziļākās zinātnes patiesības. Viņš būtu varējis atslēgt noslēpumus, kuru izprašana ir prasījusi gadsimtiem ilgu smagu darbu un pētīšanu. Viņš būtu varējis sniegt norādījumus zinātnē, kas dotu barību domām un ierosinājumus izgudrojumiem līdz pat laika noslēgumam. Bet Viņš to nedarīja. Viņš nesacīja neko, kas apmierinātu ziņkārību vai cilvēka godkāri, atverot durvis uz pasaulīgu lielumu. Visās Savās mācībās Kristus cilvēka prātu vadīja saskarē ar Bezgalīgā prātu. Viņš nepavēlēja ļaudīm pētīt cilvēku teorijas par /202/ Dievu, Viņa Vārdu vai Viņa darbiem. Viņš tos mācīja ieraudzīt Dievu atklājamies Viņa darbos, Viņa Vārdā un Viņa aizgādībā.

KRISTUS UZVARA PĀR NETICĪBU

Uz šīs zemes Dieva Dēls bija Cilvēka Dēls; tomēr reizēm atklājās Viņa dievišķība. Tā tas bija, kad Viņš sacīja paralizētajam: "Ņemies drošu prātu, tavi grēki tev piedoti." (Mat. 9,2.)

"Bet tur bija kādi no rakstu mācītājiem, kas "iesāka spriest", ne atklāti, bet "savā sirdī", sacīdami: kas tas tāds, ka tas runā Dieva zaimošanas? Kas var grēkus piedot, kā vien Vienīgais Dievs?" (Marka 2,6. Lūkas 5,21.)

"Un Jēzus redzēja viņu domas un sacīja: Kāpēc jūs domājat Jaunu savā sirdī? Kas ir vieglāk, vai sacīt: tev tavi grēki ir piedoti, vai sacīt: celies un staigā? Bet lai jūs zināt Cilvēka Dēlam varu esam virs zemes grēkus piedot (tad Viņš triekas slimajam sacīja): Celies, ņem savu gultu un ej uz mājām." (Mat. 9,4.-6.)

Lielais Ārstnieciskais Misionārs atņēma paralizētā grēkus un tad stādīja viņu Dieva priekšā kā tādu, kam piedots. Viņš sniedza tam arī fizisku dziedināšanu. Dievs Savam Dēlam ir devis spēku satvert mūžības troni. Un Kristus Savā personībā atstaroja tā goda stāvokļa spožumu, kas Viņam bija bijis mūžīgā troņa, gaismas staros.

Citā gadījumā Kristus lūdza: "Tēvs, pagodini Savu Vārdu." Un atbildot no Debesīm atskanēja balss sacīdama: "Es to esmu pagodinājis un to atkal pagodināšu." (Jāņa 12,28.)

Ja šī balss neierosināja uz grēku nožēlošanu, ja Kristus spēks, kas atklājās Viņa varenajos brīnumos, nepārliecināja un nepamodināja viņos ticību, tad mums nevajadzētu justies ļoti pārsteigtiem, redzot, ka vīriem un sievietēm, pastāvīgi saejoties ar neticīgajiem, šodien /203/ draud briesmas parādīt tādu pat neticību un samaitātu spriedumu kā savā laikā jūdiem.

Pārdomājot, kas man atklāts par lietu stāvokli Betlkrīkā un citos darba centros, kur spīdējusi liela gaisma, man ir neizsakāmi skumji. Pagātnē dažādās lietas tika parādītas kā nepareizas, tad to saprata un sekoja atzišanās, nožēla un pilnīga reforma. Bet pēdējā laikā nav bijis uzticīgu namturu, kas apspiestu ļaunumus, kurus vajadzēja apspiest. Vai mēs tad varam brīnīties, ka pastāv liels garīgs aklums?

Tiem, kas piedalās evaņģēlija pasludināšanā, jāmācās no Kristus lēnprātība un pazemība un jābūt pilnīgi atgriezušiem, lai viņu dzīve pārkāpumos un grēkos mirušajai pasaulei varētu liecināt, ka viņi ir piedzimuši no jauna. Arī ārstnieciskajiem misijas darbiniekiem jātiek atgrieztiem. Ja viņi ir atgriezušies, tad viņu ietekme pasaulē būs spēks uz labu. Viņi labprāt pieņems padomu un palīdzību no saviem brāļiem, jo patiesība viņus ir svētojusi. Ik dienas viņi no Debesīm bagātīgi saņems žēlastību, lai to līdzdalītu citiem.

Visiem Saviem ieceltajiem darba rīkiem Kungs sūta vēsti: "Ieņem savu pienākuma vietu un tad stāvi stipri par pareizo." Visiem man norādīts sacīt: "Atrodiet savu vietu. Nepieņemiet tādu cilvēku nereālus uzskatus, kas nav Dieva pamācīti. Kristus gaida, lai jūsu skatam pavērtu Debesu lietas; Viņš gaida, lai atdzīvinātu jūsu garīgo pulsu atjaunotai darbībai. Vairs ilgāk nepakļaujiet nākotnes prasības, mūžīgās intereses šīs dzīves parastajām lietām. "Jūs nevarat kalpot Dievam un mantai." (Mat. 6,24.) Atmostieties, brāļi, atmostieties."

Evaņģēlija ārstnieciskā misijas darba plašums nav /204/ vēl saprasts. Ārstniecisko misijas darbu tagad vajag izvērst atbilstoši uzdevumam, ko Kristus tieši pirms pacelšanās Debesīs deva Saviem mācekļiem. "Man ir dota visa vara Debesīs un virs zemes," Viņš sacīja. "Tāpēc ejiet un dariet par mācekļiem visus ļaudis, tos kristīdami Tēva un Dēla, un Svētā Gara vārdā; tos mācīdami turēt visu, ko Es jums esmu pavēlējis; un, redzi, Es esmu pie jums ik dienas līdz pasaules galam." (Mat. 28,18.-20.)

Šie vārdi norāda mūsu tīrumu un mūsu darbu. Mūsu tīrums ir pasaule; mūsu darbs ir tās patiesības sludināšana, kuru Kristus nāca pasludināt mūsu pasaulei. Vīriem un sievietēm jānodod izdevība atzīt tagadējo patiesību, izdevība uzzināt, ka Kristus ir viņu Pestītājs, ka "Dievs tik ļoti mīlēja pasauli, ka Savu vienpiedzimušo Dēlu devis, ka visi tie, kas tic Viņam, nepazudīs, bet dabūs mūžīgu dzīvību". (Jāņa 3,16.)

BRĪDINĀJUMS PRET CENTRALIZĀCIJU

Kristus Savā misijas darbā ietvēra visu pasauli, un Kungs man atklāsmē rādījis, ka Viņa plāns nav izveidot lielus centrus, nodibināt plašus institūtus un visās pasaules daļās izsmelt mūsu ļaužu naudas līdzekļus, lai atbalstītu dažas lielas iestādes, kad laika vajadzības prasa daudzās vietās kaut ko darīt saskaņā ar Aizgādības atvērtajiem ceļiem. Iestādes jādbina pa visu pasauli dažādās vietās. Vispirms jāieiet vienā viņa kalna daļā un tad citā, līdz viss ir apstrādāts. Jāstrādā tur, kur vislielākā vajadzība. Bet mēs nevaram turpināt šo uzbrūkošo cīņu un tai pašā laikā atļauties dažās vietās pārspīlēti lielus izdevumus.

Betlkrīkas sanatorija ir pārāk plaša. Lai rūpētos par atnākušajiem pacientiem, vajadzīgs ļoti daudz darbinieku. /205/ Desmitā daļa no tā pacientu skaita, kas nāk uz šo institūtu, ir tieši tik daudz, cik ar vislabākajām sekmēm varētu apkopt vienā ārstnieciskā misijas centrā. Centri jāizveido visās pilsētās, kur nepazīst lielo darbu, kuru Kungs gribētu darīt, brīdinot pasauli, ka visu lietu gals ir tuvu. Lielais Skolotājs sacīja: "Par daudz ir sakopots vienā vietā."

Lai tie, kas sagatavojušies ārstnieciskajam misijas darbam ārzemēs, iziet uz vietām, kuras viņi cer izveidot par savu darba lauku, un iesāk strādāt tieši starp ļaudīm un strādājot mācās valodu. Ļoti drīz viņi atradīs, ka spēj mācīt vienkāršās Dieva Vārda patiesības.

NOVĀRTĀ PAMESTS LAUKS MŪSU TUVUMĀ

Šai zemē ir liels vēl neapstrādāts lauks. Katra patiesa un praktiska ticīgā uzmanībai jāpievēršas krāsainajai rasei, kuru skaits ir tūkstošu tūkstoši. Šie ļaudis nedzīvo ārzemēs, un viņi nepielūdz koka un akmens dievus. Viņi dzīvo mūsu starpā, un atkal un atkal Dievs caur

Sava Gara liecībām ir aicinājis mūs pievērst tiem uzmanību, norādot, ka cilvēcīgas būtnes ir pamestas novārtā.

Šis plašais lauks neapstrādāts atrodas mūsu priekšā, lūdzot pēc gaismas, kuru Dievs mums ir uzticējis.

KRISTUS MŪSU PIEMĒRS /206/

Sent Helensā, Kal., 1903. gada 30. oktobrī.

Ārstnieciskajiem misionāriem -

Ārstnieciskajiem misijas darbiniekiem pāri par visu vajadzīga Kunga Gara vadība. Tiem, kas strādā, kā strādāja Kristus, Lielais Ārstnieciskais Misionārs, jābūt garīgiem cilvēkiem. Bet ne visi, kas strādā ārstnieciskajā misijas darbā, paaugstina Dievu un Viņa patiesību. Ne visi pakļaujas Svētā Gara vadībai. Daži liek uz pamata kokus, sienu un salmus, - materiālu, kas neizturēs uguns pārbaudi.

Es lūdzu, kaut Dievs man dotu gudrību un spēku, lai jums parādītu, kas ir evaņģēlija ārstnieciskais misijas darbs. Tas veido mūsu ticības darba lielu un svarīgu nozari. Bet daudzi no sava skata pazaudējuši šķīstos, skaidros pamatlikumus, kas atrodas pareiza ārstnieciskā misijas darba pamatā.

Savās piezīmēs atrodu sekojošus pirms gada rakstītus vārdus: -1902. gada 29. oktobrī. Šai rītā es pamodos agri. Vislielākajā nopietnībā izlūgusies gudrību un prāta skaidrību, lai varētu pareizi izteikt tās lietas, kas saistīja manu uzmanību, es uzrakstīju apmēram 10 lappuses ar norādījumiem. Es zinu, ka Kungs man palīdzēja uzrakstīt uz papīra šīs svarīgās lietas, ar kurām Viņa ļaudīm būs jāsastopas.

Rakstīšanas laikā es jutos ļoti nospiesta, bet pēc norādījumu uzrakstīšanas saņēmu atvieglojumu, jo es zinu, ka šis man atklātais jautājums vairs nevar pazust, pat ja es to aizmirstu.

Vienīgi tie, kas saprot, ka Krusts ir cilvēces cerības viduspunkts, spēj arī aptvert Kristus mācīto evaņģēliju. Nākot uz šo pasauli, Viņam nebija cita mērķa, kā tikai nostādīt cilvēku labvēlīgākā stāvoklī pasaules un Debesu /207/ Universa priekšā. Viņš nāca, lai liecinātu, ka ticībā Viņa kā Dieva Dēla spēkam kritušās cilvēcīgās būtnes var kļūt dievišķās dabas līdzdalībnieces. Vienīgi Viņš spēja salīdzināt grēciniekus un kritušajai cilvēcei atvērt paradīzes vārtus. Viņš nepieņēma eņģeļu dabu, bet cilvēka dabu un šai pasaulē dzīvoja grēka neaptraipītu dzīvi. "Vārds kļuva miesa un dzīvoja mūsu starpā (un mēs redzējām Viņa godību, tādu godību kā vienpiedzimušā Dēla no Tēva), pilns žēlastības un patiesības." "Cik Viņu uzņēma- tiem Viņš deva spēku kļūt par Dieva bērniem, tiem, kas tic Viņa Vārdam." (Jāņa 1,14.12.)

Ar Savu dzīvi un nāvi Kristus mācīja, ka, vienīgi paklausot Dieva baušļiem, cilvēks var atrast drošību un patiesu lielumu. "Kunga bauslība ir pilnīga un atspirdzina dvēseli." (Ps. 19,8.) Dieva likums ir Viņa rakstura noraksts. Tas iesākumā dots cilvēkam kā paklausības norma. Sekojošajos gadsimtos šo likumu pazaudēja no acīm. Vairākus gadsimtus pēc plūdiem aicināja Ābrahamu un viņam deva apsolījumu, ka viņa pēcnācējiem vajadzēs izcelt Dieva likumus. Laika gaita izraēlieši aizgāja uz Ēģipti, kur viņi daudzus gadus zem ēģiptiešu rokas tika briesmīgi apspiesti. Gandrīz pēc 400 verdzības gadiem Dievs viņus atbrīvoja, brīnišķīgi atklājot Savu spēku. Viņš parādījās ēģiptiešiem kā Universa Valdnieks, kā Tāds, Kas lielāks par visām pagānu dievībām.

Otro reizi bauslību deva Sinaja kalnā. Godbijību iedvesošā varenībā Kungs izteica Savus priekšrakstus un Pats ar Saviem pirkstiem ierakstīja desmit baušļus akmens galdīņos.

Aizritot gadsimtiem, mēs redzam, ka pienāca laiks, kad atkal vajadzēja nepārprotami parādīt Dieva likumus kā paklausības normu. Kristus nāca aizstāvēt likuma svētās prasības. Viņš nāca, lai paklausītu likumu prasībām un /208/ tā pierādītu, ka sātana apsūdzība, it kā cilvēkam nav iespējams ievērot Dieva likumu, ir nepareiza. Kā, Cilvēks, Viņš tika kārdināts un uzvarēja Dieva dotajā spēkā. Ejot apkārt, labu darīdams un dziedinot visus sātana sasistos.

Viņš cilvēkiem skaidri parādīja Dieva likuma raksturu un Savas kalpošanas dabu. Viņa dzīve liecina, ka arī mums ir iespējams paklausīt Dieva likumam.

Nekad Kristus nepalika neuzticīgs Dieva bauslības pamatlikumiem. Viņš nekad neko nedarīja pretī Sava Tēva gribai. Eņģeļu, cilvēku un dēmonu priekšā Viņš varēja sacīt vārdus, kas no kāda cita lūpām būtu bijusi zaimošana: "Es vienmēr daru, kas Viņam patīk." (Jāņa 8,29.) Trīs gadus dienu pēc dienas Viņa ienaidnieki sekoja Viņam, cenšoties Viņa raksturā atrast kādu traipu. Sātans ar visiem saviem ļaunajiem sabiedrotajiem centās Viņu uzvarēt, bet viņi Kristū neatrada nenieka, ar ko varētu iegūt sev kādu priekšrocību. Pat velni bija spiesti atzīt: "Tu esi Dieva Svētais."

PAŠUZUPURĒŠANĀS

Kāda valoda spētu tik spēcīgi un pārliecinoši izteikt Dieva mīlestību uz cilvēku ģimeni, kā tā izteikta Viņa vienpiedzimušā Dēla nodošanā mūsu glābšanai. Nevainīgais izcietā vainīgā sodu. "Dievs tik ļoti mīlēja pasauli, ka Viņš devis Savu vienpiedzimušo Dēlu, lai visi tie, kas tic Viņam, nepazustu, bet dabūtu mūžīgu dzīvību. Jo Dievs Savu Dēlu nav sūtījis pasaulē pasauli sodīt, bet ka pasaule caur Viņu taptu pestīta. Kas tic Viņam, tas netop sodīts; bet kas netic, tas jau ir sodīts, tāpēc ka tas nav ticējis vienpiedzimušā Dieva Dēla Vārdam." (Jāņa 3,16.-18.)

Kristus nodeva Sevi par salīdzinošu upuri pazudušās pasaules glābšanai. Pret Viņu izturējās tā, kā mēs bijām pelnījuši, lai pret mums izturētos tā, kā Viņš bija /209/ pelnījis. Viņš tika notiesāts par mūsu grēkiem, kuros Viņam nebija nekādas dalības, lai mēs tiktu attaisnoti caur Viņa taisnību, pie kuras atkal mums nav nekādas dalības. Viņa cieta nāvi, kas bija 1emta mums, lai mēs varētu saņemt dzīvību, kas pienācās Viņam. "Caur Viņa brūcēm mēs esam dziedināti." (Jes. 53,5.)

Tas, kas kādreiz Debesu pagalmos uzticīgi stāvēja blakus Kristum, Viņu kārdināja visās lietās, tāpat kā mūs. Uzlūko Dieva Dēlu kārdināšanas tuksnesī, kad lielākajā nespēka brīdī Viņam uzbruka sātana visniknākā kārdināšana. Skaties uz Viņu sludināšanas gados, kad no visām pusēm Viņam uzmācās ļaunā spēki. Raugies uz Viņu nāves mokās pie krusta. Visu to Viņš cieta mūsu dēļ.

Kristu zemes dzīvē, kas bija tik pilna smaga darba un upuriem, iepriecināja doma, ka Viņa ciešanas un pūles nav veltīgas. Nododot Savu dzīvību par cilvēku dzīvību, Viņš atgūs atpakaļ pasaules uzticību. Lai gan vispirms bija jāsaņem asins kristība, lai gan pasaules grēki smagi nospieda Viņa nevainīgo dvēseli, tomēr prieks, kas Viņu sagaidīja, lika Viņam izvēlēties panest krustu un nebēdāt par kaunu.

Pēties Kristus doto patiesa misionāra raksturojumu: "Kas Man grib sekot, tas lai aizliedz sevi, lai ņem savu krustu un seko Man." (Marka 8,34.) Sekošana Kristum, par ko runāts šajos vārdos, nav izlikšanās, nav kaut kāds joks. Jēzus sagaida, ka Viņa mācekļi tieši mīs Viņa pēdās, izturot, kā Viņš izturēja, ciešot, kā Viņš cieta, uzvarot, kā Viņi uzvarēja. Viņš ļoti gaida, lai tie, kas sakās esam Viņa sekotāji, atklātu pašuzpurēšanās garu.

Tie, kas pieņem Kristu par personīgu Pestītāju, izvēloties kļūt par Viņa ciešanu dalībniekiem, dzīvot Viņa pašizliedzības dzīvi un paciest kaunu Viņa dēļ, sapratīs, ko nozīmē būt patiesam ārstnieciskam misionāram.

Kad visi mūsu ārstnieciskie misionāri dzīvos jaunu dzīvi Kristū, kad viņi par savu vadoni pieņems Viņa Vārdu, tiem būs daudz skaidrāka izpratne par to, kas ir patiesi /210/ ārstnieciskās misijas darbs, Šis darbs viņu acīs iegūs daudz dziļāku jēgu, kad viņi bez ierunām paklausīs likumam, kas ar Dieva pirkstu ierakstīts akmens plāksnēs, ieskaitot Sabata bausli, par ko Kristus pats caur Mozu runāja uz Izraēla bērniem sacīdams: -

"Un tu runā uz Izraēla bērniem un saki: jums jāsvēta Mana svētā diena, jo tā ir zīme starp Mani un jums uz jūsu pēcnākamiem; lai top zināms, ka Es esmu Kungs, Kas jūs svētī.... Tad nu Izraēla bērniem jāsvētī dusēšanas diena un jātur dusēšanas diena uz saviem pēcnākamiem par derību mūžīgi. Starp Mani un Izraēla bērniem tā lai ir zīme mūžīgi." (2. Mozus 31,13.16.17.)

Rūpīgi pētīsim Dieva Vārdu, lai ar spēku varētu pasludināt šais pēdējās dienās sniedzamo vēsti. Daudzi no tiem, uz kuriem spīd Pestītāja pašuzpurīgās dzīves gaisma, at-sakās dzīvot saskaņā ar Viņa gribu. Viņi nevēlas dzīvot uzpurīgu dzīvi par labu citiem. Viņi ilgojas paaugstināt sevi. Tādiem patiesība un taisnība ir zaudējusi savu nozīmi, un viņu

nekristīgais iespaids novērš daudzus no Pestītāja. Dievam vajadzīgi patiesi, nelokāmi strādnieki, kuru dzīve darbosies pretī ietekmei, ko radījuši tie, kas strādā pret Viņu.

Man pavēlēts sacīt katram ārstnieciskajam misionāram: Sekojiet savam Vadonim. Viņš ir Ceļš, Patiesība un Dzīvība. Viņš ir jūsu priekšzīme. Visiem ārstnieciskās misijas darbiniekiem pastāvīgi jāņem vērā Kristus nesavtīgās kalpošanas dzīve. Viņu acīm jābūt pievērstām Jēzum, viņu ticības Iesācējam un Pabeidzējam. Viņš ir visas gaismas un visu svētību Avots.

NELOKĀMA NOSTĀJA PAR TAISNĪBU

Dievs vēlas, lai šai slimās dievbijības un sagrozīto pamatlikumu laikmetā Viņa strādnieki atklātu veselīgu, /211/ ietekmīgu garīgumu. Mani brāļi un māsas, to Dievs prasa no jums. Pat visniecīgākais jūsu iespaids jāizlieto Kristus pusē. Jums tagad lietas jāsauc istajā vārdā un jābūt stingriem, aizstāvot patiesību, kāda tā ir Jēzū.

Katrai dvēselei, kuras dzīvība ar Kristu paslēpta Dievā, tagad pienākas iziet uz priekšu un cīnīties par ticību, kas vienreiz svētiem dota. Patiesība jāaizstāv un Dieva valstība jāsekmē, it kā Kristus pats personīgi būtu virs zemes. Ja Viņš būtu šeit, Viņš būtu spiests norāt daudzus, kas, kaut gan saucas ārstnieciskie misionāri, tomēr nav gribējusi mācīties no Lielā Ārstnieciskā Misionāra lēnprātību un pazemību. Dažu dzīvē, kas ārstnieciskajā misijas darbā ieņem augstu stāvošas vietas, paaugstināts paša es. Kamēr viņi neatteiksies no katras vēlēšanās paaugstināt sevi, viņi nespēs skaidri ieraudzīt Kristus raksturu, ne arī strādāt darbu, ko Viņš ir darījis.

Ja mūsu draudzes locekļu prātu pārvaldītu Svētais Gars, tad mūsu draudzes sasniegtu daudz augstāku stāvokli valodas ziņā, kalpošanā un garīgumā, nekā tas ir pašlaik. Draudzes locekļus atspirdzinātu dzīvības ūdens, un strādnieki, strādādami zem viena Vadītāja Kristus, atklātu savu Kungu garā, vārdos un darbos un viens otru iedrošinātu iet uz priekšu milzīgajā, visu noslēdzošajā darbā, kurā mēs esam iesaistījušies. Būtu redzams veselīgs vienprātības un mīlestības pieaugums, kas liecinātu pasaulei, ka Dievs sūtījis Savu Dēlu mirt, lai glābtu grēciniekus. Paaugstināta būtu dievišķā patiesība; un, tai spīdot kā degošai spuldzei, mēs to saprastu arvien skaidrāk un skaidrāk.

Šī laika pārbaudošā patiesība nav kāda cilvēcīga prāta izdomājums. Tā ir no Dieva. Tiem, kas to pieņem, tā ir patiesa filozofija. Kristus nāca miesā, lai mēs, ticot patiesībai, varētu tikt svētoti un glābti. Lai tie, kas nevilgoti piekērušies patiesībai, pamostas un, apāvuši /212/ savas kājas ar gatavu prātu dzīties pakaļ miera evaņģēlijam, iziet pasludināt patiesību cilvēkiem, kas to vēl nepazīst. Lai viņi ar savām kājām staigā taisnus ceļus, ka tizlais netiktu nomaldināts.

Mums tagad jāapvienojas un patiesā ārstnieciskā misijas darbā jāsapatavo ceļš mūsu gaidāmajam Ķēniņam. Bet atcerēsimies, ka kristīga vienprātība nenozīmē vienas personas pielīdzināšanos otrai; ne arī, ka kāda cilvēka prātu jāvada un jākontrolē cita cilvēka prātam. Dievs nevienam cilvēkam nav devis varu, ko daži sev pieprasa ar vārdiem un darbiem. Dievs grib, lai katrs cilvēks stāvētu brīvs un sekotu Vārda norādījumiem.

Pieaugsim patiesības atziņā, visu slavu un godu dodot Tam, Kas ir viens ar Tēvu. Ar vislielāko nopietnību centīsimies iegūt Debesu svaidījumu, Svēto Garu. Lai mūsu kristīgajums ir tīrs, augošs, lai beidzot Debesu pagalmos mēs varētu tikt atzīti pilnīgi Kristū.

"Redzi, Līgavainis nāk; izejiet Viņam pretī." (Mat. 25, 6.) Nevilcinieties vairs tagad pacelt un izrotāt savas spuldzes. Nevilcinieties meklēt pilnīgu savstarpēju vienprātību. Mūs sagaida grūtības. Nāks pārbaudījumi. Kristus, mūsu pestīšanas Vadonis, tika darīts pilnīgs ciešanās. Viņa sekotājiem daudzkārtīgi būs jācīnās ar ienaidnieku; viņi tiks stingri pārbaudīti; bet viņiem nav jākrīt izmisumā. Kristus saka: "Turiet drošu prātu; Es pasauli esmu uzvarējis." (Jāņa 16,33.)

Sekojošas rindas attēlo kristieša ciņu: -

"Es domāju, ka kristieša ceļš uz Debesīm
Būs skaidrs ka vasara un priecīgs kā rīts.
Bet Tu rādīji man teku; tā bija tumša un nelīdzena,
Klinšu šķērsota, ērkšķiem aizaugusi;
Es sapņoju par Debesu atalgojumu un slavu;
Es lūdzu palmas zaru, mantiju un vainagu;
Es lūdzu to, bet Tu man rādīji krustu un kapu."

ESIET MODRI! /213/

"Esiet modrīgi, stāviet ticībā, turieties kā vīri, esiet stipri. Viss pie jums lai notiek mīlestībā."

MĀCĪBAS NO PAGĀTNES

CENTRALIZĀCIJA

Dievs vēlējas, lai pēc ūdens plūdiem, piepildot Ādamam doto pavēli, cilvēki izklīstu virs zemes, to no jauna piepildītu un pārvaldītu.

Bet, Noasa pēcnācējiem pieaugot skaitā, parādījās atkrišana. Tie, kas vēlējas atmet Dieva likuma ierobežojamus, nolēma atšķirties no Jehovas pielūdzējiem. Viņi apņēmās saglabāt savu kopību, vienotu organizāciju, un nodibināt monarhiju, kas kādreiz varbūt aptvertu visu pasauli. Viņi nolēma Sinearas līdzenumā uzcelt pilsētu un tajā torni, ko apbrīnotu visa pasaule. Šim tornim vajadzēja būt tik augstam, ka nekādi plūdi neaizsniegtu tā virsotni, tik izturīgam, ka nekas to nespētu aizskalot. Tā viņi cerēja sevi nodrošināt un darīt neatkarīgus no Dieva.

Sacelšanās pret Dievu radīja šo sazvērestību. Sinearas līdzenuma iedzīvotāji dibināja savu valsti, lai paaugstinātu sevi, bet ne lai pagodinātu Dievu. Ja viņiem būtu sekmējies, varens spēks būtu guvis virsroku, kas atvestu /214/ taisnību un svinīgi nodibinātu jaunu reliģiju. Pasaule būtu demoralizējusies. Maldīgas teorijas būtu novērsušas prātu no dievišķajiem norādījumiem, un Jehovas tikums tiktu atvests un aizmirsts. Tomēr Dievs nekad nav atstājis pasauli, nedodot liecību par Sevi. Šai laikā bija cilvēki, kas pazemojās Dieva priekšā un sauca uz Viņu. "Ak Dievs," viņi lūdza, "atšķir Tu Savu lietu no cilvēku plāniem un metodēm." "Un Kungs nonāca zemē apraudzīt pilsētu un torni, ko cilvēku bērni cēla." (1. Mozus 11,5.) Tika sūtīti eņģeļi, lai iznīcinātu celtnieku plānus.

Tornis jau bija sasniedzis ievērojamu augstumu, un strādnieki virsotnē nevarēja tieši sazināties ar tiem, kas atradās pie pamatnes; tāpēc dažādās vietās bija izvietoti cilvēki, un katrs no tiem saņēma un ziņoja tālāk zemāk esošajam pavēles par vajadzīgajiem materiāliem vai citus kādus norādījumus attiecībā uz darbu. Vēstīm ejot no viena uz otru, sajuka valoda, tā kā nosaukti tika nevajadzīgi materiāli un saņemti norādījumi tieši pretēji dotajiem. Sekoja vispārējs sajukums an nekārtība. Apstājās viss darbs. Tālāk vairs nebija iespējama kaut kāda saskaņa vai sadarbība. Celtnieki nespēja izskaidrot savādo nesaprašanu savā starpā, un dusmās un vīlušies viņi vainu uzkrāva viens otram. Juceklis beidzās ar strīdiem un asins izliešanu. Debesu zibeņi nolauza torņa virsējo daļu un nogāza to zemē. Cilvēkiem bija jāsaprot, ka ir viens Dievs, Kas valda Debesīs, un ka Viņš ir spējīgs radīt un vairot sajukumu, lai cilvēki atzītu, ka viņi ir tikai cilvēki.

Dievs ilgi pacieš cilvēku stūrgalvību, sniedzot /215/ viņiem bagātīgi izdevības atgriezties un nožēlot savus grēkus, tomēr Viņš atzīmē vlsus viņu nodomus pretoties Viņa taisnā un svētā likuma autoritātei.

Līdz tam laikam visi bija runājuši vienā valodā; tagad tie, kas varēja viens otru saprast, apvienojās grupās; daži devās vienā virzienā un citi otrā. "No turienes Kungs viņus izklīdināja pa visu ze es virsu." (1. Mozus 11,9.)

Mūsu dienās Kungs vēlas, lai Viņa ļaudis izklīstu pa visu zemi. Viņi nedrīkst nodibināt kaut kādas kolonijas. Jēzus ir sacījis: "Ejiet pa visu pasauli un pasludiniet evaņģēliju visai radībai." (Marka 16,15.) Kad mācekļi, sekojot savām tieksmēm, lielā skaitā palika Jeruzalemē, pār viņiem pieļāva nākt vajāšanām, kas viņus izklīdināja pa visām apdzīvotās pasaules daļām.

Jau vairākus gadus mūsu ļaudis saņēmuši brīdinājumu un lūgumu vēstis, kas viņus steidzina iziet Kunga lielajā plaujas laukā un nesavtīgi strādāt priekš dvēselēm.

No 1895. un 1899. gada uzrakstītām liecībām es citēšu sekojošus izvilkumus: -

"Patiesi misijas strādnieki neapmetīsies uz dzīvi, apvienojušies kolonijās. Dieva ļaudis virs zemes ir ceļinieki un svešinieki. Lielu naudas summu ieguldīšana, attīstot un stiprinot darbu vienā vietā, nesaskan ar Dieva norādījumiem. Mūsu iestādes jāceļ daudzās vietās. Skolas un sanatorijas jābūvē vietās, kur tagad nav nekā, kas pārstāvētu patiesību, Šo iestāžu mērķis nedrīkst būt naudas pelnīšana, bet gan patiesības izplatīšana. Zeme jāiegūst attiecīgā attālumā no pilsētām, lai tur uzceltu skolas, kurās jaunatni būtu iespējams apmācīt lauksaimniecībā un tehniskās zināšanās.

Tagadējās patiesības pamatlikumiem jāizplatās daudz /216/ lielākā apjomā. Ir cilvēki, kuri spriež, raugoties no nepareiza redzes viedokļa. Tāpēc ka daudz ērtāk darbu koncentrēt vienā vietā, viņi atbalsta visa sakopšanu vienā apvidū. Sekas ir ļoti jaunas. Vietas, kurām vajadzēja palīdzēt, atstātas tukšas.

Ko es varu sacīt mūsu ļaudīm, kas viņus ierosinātu rīkoties tā, lai gūtu labumu šeit un nākotnē? Vai Betlkrīkā dzīvojošie neņems vērā viņiem Dieva doto gaismu? Vai viņi neaizliegs sevi, un pacels krustu un nesekos Jēzum? Vai viņi nepaklausīs sava Lielā Vadoņa aicinājumam atstāt Betlkrīku, lai izvērstu mūsu darbu citās vietās? Vai viņi neizies tumšajās zemes vietās, lai stāstītu par Kristus mīlestību, uzticoties Dievam, ka Viņš viņiem piešķirs sekmes?

Tas nav Dieva plāns, ka mūsu ļaudīm jāsablvējas Betlkrīkā. Jēzus saka: "Izejiet šodien Manā vīna kalnā, Aizejiet no vietām, kur jūs neesat vajadzīgi. Paceliet patiesības karogu ciemos un pilsētās, kas vēsti vēl nav dzirdējuši. Sagatavojiet ceļa Manai nākšanai. Uz lielceļiem un sētmalēs dzīvojošajiem cilvēkiem jādzird aicinājums.

Kungs darīs tuksnesi par svētu vietu, kur Viņa ļaudis, pildīti ar misijas garu, izies un veidos Viņa darbam centrus un dibinās sanatorijas, kur varētu rūpēties par slimiem un cietējiem; dibinās skolas, kur pareizi audzinātu un izglītotu jauniešus.

Ir ticis apgalvots, ka, cieši savienojot daudzas iestādes, iegūstamas lielākas priekšrocības; ka tās viena otru stiprinās un sniegs atbalstu tiem, kas meklēs izglītību un darbu. Tas atbilst cilvēcīgam spriedumam; no cilvēcīgā redzes viedokļa varētu pieņemt, ka, sablvējot tik daudz /217/ atbildību Betlkrīkā, būs iegūtas daudzas priekšrocības; bet redzes apvārsni vajag paplašināt.

Neņemot vērā bieži sniegtos pretējos padomus, cilvēki turpinājuši plānot par spēku centralizāciju, par daudzu interešu savienošanu zem vienas vadības. Sākās šis darbs "Review and Herald" kantori. Virsroku ņēma vispirms viens, tad otrs veids. Tas bija mūsu darba ienaidnieks, kas pamudināja apvienot izdevniecības darbu zem vienas pārvaldošas varas Betlkrīkā.

Tad par labu atzina domu, ka ārstnieciskais misijas darbs vareni ietu uz priekšu, ja visas mūsu ārstnieciskās iestādes un citus ārstnieciskās misijas darba veidus sasaistītu zem ārstnieciskās misijas biedrības pārvaldības Betlkrīkā.

Es teicu, ka man jāpaceļ balss, brīdinot pret to. Mums nebija jāpakļaujas cilvēkiem, kas nespēja pārvaldīt paši sevi un kas negribēja padoties Dievam. Mēs nedrīkstējām ļauties tādu cilvēku vadībai, kuri gribēja, lai viņu vārds būtu visu noteicošais spēks. Ļoti iezīmējies valdītāres pieaugums, un Dievs sūtījis brīdinājumu pēc brīdinājuma, aizliegdamš tāda veida savienības un apvienības. Viņš mūs brīdinājis pret apņemšanos pildīt tāda veida līgumus, ko liek priekšā cilvēki, kas cenšas vadīt savu brāļu darbību.

IZGLĪTĪBAS CENTRS

Dievam nepatīk daži iekārtojumi Betlkrīkā. Viņš ir darījis zināmu, ka citām vietām nolaupīta gaisma un priekšrocības, kas koncentrētas un pavairotas Betlkrīkā. Dievs nevēlas, lai mūsu jauniešus no visām zemes daļām sasauktu /218/ Betlkrīkā, lai viņi tur strādātu sanatorijā un iegūtu izglītību. To pieļaujot, mēs bieži esam vainojami visdārgāko bagātību nolaupīšanā trūcīgiem laukiem.

Caur liecībās doto gaismu Kungs ir norādījis, ka Viņš nevēlas, ka studenti atstātu skolas un sanatorijas dzimtajās vietās un tiktu izglītoti Betlkrīkā. Viņš mums pavēlējis koledžu pārcelt uz citu vietu. Tas ir izdarīts, bet palikušās iestādes nedara to, ko tām vajadzētu darīt, lai līdz šim Betlkrīkā koncentrētajās priekšrocībās dalītos ar citām vietām. Kungs apliecinājis Savu nepatiku, pieļaujot šo iestāžu galveno ēku iznīcināšanu caur uguni.

Neskatoties uz skaidrajiem Kunga aizgādības pierādījumiem šais postošajos ugunsgrēkos, daži starp mums nav vilcinājusies apgalvot, ka šis ēkas nodegušas tāpēc, ka cilvēki vadījuši darbu virzienā, ko Kungs nav varējis atzīt 11 par labu.

Cilvēki novērsušies no pareizajiem pamatlikumiem, no mērķa, kādam šis iestādes dibinātas. Viņi nav darijuši tieši to darbu, ko Dievs pavēlējis darīt, lai sagatavotu ļaudis "uzcelt vecās posta vietas" un stāties plaismā, kā tas attēlots Jesajas 58. nodaļā, Šai Rakstu vietā minētais darbs, kas mums jādara, skaidri parādīts kā ārstnieciskais misijas darbs. Šis darbs veicams visās vietās. Dievam ir viņa kalns; un Viņš vēlas, lai šo viņa kalnu apstrādātu nesavtīgi. Nevienu daļu nedrīkst pamest novārtā. Visvairāk pamestajām daļām vajadzīgi vismodrākie misionāri, kas darītu darbu, ko Svētais Gars attēlojis caur Jesaju: -

"Vai tā nav gavēšana, kas Man patīk? - atraisīt no netaisnām saitēm, no jūga atsvabināt, spaidītus atlaist /219/ valjā un salauzt katru jūgu?" "Un ja tu izsalkušam atdarīsi savu sirdi un paēdināsi apbēdināto dvēseli, tad tava gaisma atspīdēs tumsībā un tava krēsla būs kā dienas vidus; un Kungs tevi vadīs bez mitēšanās un pieēdinās tavu dvēseli tuksnesī un stiprinās tavus kaulus; un tu būsi kā slacināts dārzs un kā ūdens avots, kam ūdens netrūkst. Un tavi bērni uzcelt vecu vecās posta vietas; tu atjaunosi pagājušu cilšu pamatus; un tevi sauks plaismu aizmūrētāju un ceļu atjaunotāju, kur var dzīvot." (Jes. 58,6.10.-12.)

Sava Vārda dēļ Dievs nepieļaus, ka neatkarīgi, nepadevīgi cilvēki izved savus nesvētos plānus. Viņš tos piemeklēs viņu nepareizās rīcības dēļ. "Bezdievīgiem nav miera, saka mans Dievs." (Jes. 57,21.) Bet Savā spriedumā Kungs atcerēsies žēlastību. Viņš paziņo: -

"Es nebāršos mūžīgi, nedz dusmošos bez gala; jo priekš Mana vaiga izmistu gars an dvēseles, ko esmu radījis. Es biju apskaities par viņu grēcīgo mantas kārību un tos situ; un apslēpos un apskaitos, taču viņi atkāpušies aizgāja pa savas sirds ceļu. Es ieraudzīju viņu ceļus un tos dziedināšu; un Es tos vadīšu un došu prieku tiem, kas apbēdināti. Es radīšu lūpu augļus: miers, miers lai ir tiem, kas tālu un kas tuvu, saka Kungs; un Es tos dziedināšu." (Jes. 57,16.-19.)

"Manu ļaužu gars izmistu Mana vaiga priekšā," saka Kungs, "ja Es pret viņiem izturētos atbilstoši viņu stūrgalvīgajai, nepareizajai rīcībai. Viņi nespētu izturēt Manu nepatiku un Manas dusmas. Es esmu redzējis katra /220/ grēcinieka stūrgalvīgos ceļus. Pie tā, kurš nožēlo un dara taisnības darbus, Es atgriezīšos un dziedināšu, un viņš atgūs Manu labvēlību."

Par tiem, ko piekrāpuši un nomaldinājuši nesvētījušies cilvēki, Kungs saka: "Viņu rīcības veids nav bijis saskaņā ar Manu prātu; tomēr Manas lietas taisnības dēļ, patiesības dēļ Es dziedināšu katru, kas godās Manu Vārdu. Visus grēkus nožēlojošie Izraēlā redzēs Manu pestīšanu. Es, Kungs, valdu, un Es piepildīšu ar slavu un pateicību visu sirdis, kas tuvu un kas tālu, visus nožēlojošos grēciniekus Izraēlā, kas sargā Manus ceļus."

"Tā saka Augstais un Varenais, Kas dzīvo mūžīgi un Kā Vārds ir Svēts: Es dzīvoju augstībā un svētā vietā un pie tā, kam sagrauzts un pazemīgs gars, ka dzīvu dara garu pazemīgiem un dzīvu daru sirdi sagrauztiem." (Jes. 57,15.)

KĀ JĀMĀCA MŪSU JAUNIEŠI?

Kristus priekštecis Jānis Kristītājs savu pirmo audzināšanu saņēma no vecākiem. Lielākā daļa viņa dzīves pagāja tuksnesī, tā kā viņu nevarēja ietekmēt priesteru un rabīnu nepilnvērtīgā dievbijība, ne arī viņu izdomājumu un tradīciju mācīšanās, kas sagrozīja un noniecināja pareizos pamatlikumus. Reliģijas mācītāji bija kļuvuši garīgi tik akli, ka viņi tikko spēja pazīt no Debesīm nākušās tikumības normas. Tik ilgi viņi bija kopuši lepnumu, skaudību un greizsirdību, ka Vecās Derības Rakstus viņi izskaidroja tādā veidā, kas iznīcināja to patieso nozīmi. Pilsētas dzīves prieka un greznības vietā Jānis izvēlējās tuksneša stingro audzināšanu. Šeit viņa apkārtne veicināja vienkāršības un pašizliedzības ieradumu izveidošanos. Pasaules trokšņa netraucēts, viņš šeit varēja pētīt dabas, atklāsmes un Aizgādības sniegtās mācības. Cakarījam teiktos eņģeļa vārdus Jāņa dievbijīgie vecāki bija bieži atkārtojusi. No bērniības viņam pastāvīgi rādīja viņa uzdevumu, un viņš pieņēma svēto uzdevumu. Tuksneša vientulība viņu glāba no sabiedrības, kurā gandrīz vai visur valdīja jaunas aizdomas, neticība un

nešķīstība. Viņš neuzticējās savam spēkam pretoties kārdināšanām un tāpēc izvairījās no pastāvīgas saskares ar grēku, lai nezaudētu izjūtu par tā ārkārtīgo grēcīgumu.

Tomēr Jāņa dzīve netika pavadīta slinkumā, askētiskā grūtsirdībā vai savtīgā noslēgtībā. Laiku pa laikam viņš aizgāja, lai sastaptos ar cilvēkiem. Vienmēr viņš ar /222/ interesi vēroja visu, kas notika pasaulē. No sava klusā patvēruma viņš modri vēroja notikumu attīstību. Ar Dievišķā Gara apgaismotu skatu viņš pētīja cilvēku raksturus, lai saprastu, kā ar Debesu vēsti aizsniegt viņu sirdis.

Kristus dzīvoja patiesa ārstnieciska misionāra dzīvi. Viņš vēlas, lai mēs rūpīgi pētītu Viņa dzīvi, lai iemācītos strādāt, kā Viņš strādāja.

Māte Viņam bija pirmais cilvēcīgais skolotājs. No viņas lūpām un no praviešu rakstu ruļļiem Viņš mācījās pazīt Debesu lietas. Viņš dzīvoja zemnieka mājā un uzticīgi un priecīgi darīja savu daļu ģimenes nastu nešanā. Viņš bija bijis Debesu Pavēlnieks, un eņģeļi priecājās pildīt Viņa pavēles; tagad Viņš bija izpalīdzīgs kalps, mīļš, paklausīgs dēls. Ar Savām rokām Viņš strādāja namdara darbnīcā kopā ar Jāzepu. Vienkāršā strādnieka apģērbā Viņš staigāja pa mazās pilsētiņas ielām, ejot uz darbu un atgriežoties no tā.

Dotā laikmeta ļaudis lietas vērtēja pēc to ārējā izskata. Zaudējot savu spēku, reliģiju izrotāja ar arvien lielāku greznumu. Tā laika audzinātāji centās iegūt cieņu ar ārišķībām un lielīšanos. Tam visam krasā pretstatā bija Jēzus dzīve. Viņa dzīve liecināja par to lietu nevērtību, ko cilvēki šai dzīvē uzskatīja par galveno un svarīgāko. Viņš nemeklēja sava laika skolas, kas paaugstināja mazās lietas un noniecināja lielās. Izglītību Viņš ieguva no Debesu norādītajiem avotiem, no derīga darba, no Rakstu un no dabas studijām, un no dzīves piedzīvojumiem, kas ir /223/ Dieva mācību grāmatas, pilnas ar norādījumiem priekš visiem, kas pie tām pieiet ar labu prātu, redzošam acīm un saprātīgu sirdi.

"Bērns auga un kļuva stiprs garā, pilns gudrības; un Dieva žēlastība bija pie Viņa."
(Lūkas 2,40.)

Tā sagatavojies, Viņš izgāja pildīt Savu uzdevumu, un ikkatrā saskaršanās mirklī ar cilvēkiem no Viņa izgāja svētījošs iespaids un tāds pārveidojošs spēks, kādu pasaule nekad nebija pieredzējusi.

BRĪDINĀJUMA VĒSTIS

Mēs dzīvojam laikā, kas sevišķi bīstams jaunatnei. Sātans zina, ka pasaules gals ir tuvu, un viņš ir apņēmis izlietot katru izdevību, lai piespiestu jauniešus kalpot viņam. Viņš izgudros dažādus krāpšanu veidus, lai ierautu viņus maldos. Jums rūpīgi jāpārdomā apustuļa Pāvila rakstītie brīdinājuma vārdi: -

"Nevelciet svešu jūgu ar neticīgiem; jo kāda daļa ir taisnībai ar netaisnību un kāda biedrība gaismai ar tumsu? Kā saskan Kristus ar Belialu? Vai kāda daļa ir ticīgam ar neticīgu? Un kāda līdzība ir Dieva namam ar elka dieviem? Jo jūs esat Dzīvā Dieva nams; tā kā Dievs sacījis: Es tajos gribu mājot un viņu starpā staigāt; un gribu būt viņu Dievs, un viņi būs Mani ļaudis. Kungs saka: tāpēc izejiet no viņu vidus un atšķiraties un neaiztieciat neko, kas ir nešķīsts; tad Es jūs gribu pieņemt; un Es būšu jums par Tēvu, un jūs būsiat Man par dēliem un meitām." (2. Kor. 6, 14.-18.)

Man dota sevišķa gaisma, kāpēc, nodibinot daudzas mazas sanatorijas, iespējams priekš Kunga padarīt daudz vairāk, nekā uzceļot dažas lielas ārstniecības iestādes. Plašajos /224/ institūtos varētu sanākt daudzi, kas nav sevišķi slimi, bet kas līdzīgi tūristiem meklē sev atpūtu un prieku. Viņus vajadzētu apkalpot ārstu palīgiem un kopējām. Jaunie vīrieši un sievietes, kas no bērna dienām sargāti no pasaulīgas sabiedrības, tā nonāktu saskare ar visu šķiru pasaules cilvēkiem, un redzētais un dzirdētais atstātu uz viņiem lielāku vai mazāku iespaidu. Viņi kļūtu līdzīgi tiem, ar kuriem viņi saietas, pazaudējot vienkāršību, pieticību un kautrību, ko kristīgie tēvi un mātes ar rūpīgām pamācībām un nopietnām lūgšanām sargājuši un kopuši.

Mēs dzīvojam pēdējo dienu briesmu vidū. Jāsaka kaut kas izšķirošs un noteikts, lai brīdinātu mūsu ļaudis no draudošajām briesmām, ja atļauj bērniem, kam vajadzīgas vecāku rūpes un pamācības, atstāt mājas un doties turp, kur viņi nonāk saskarē ar izpriecas mīlošiem, neticīgiem pasaules cilvēkiem.

Daudzās mājās tēvs un māte atļāvuši valdīt bērniem. Tādiem bērniem, saskaroties ar dievbijībai pretējām ietekmēm, draud daudz lielākas briesmas nekā tiem, kas mācījušies paklausīt, Nesaņēmuši nepieciešamo disciplinējošo audzināšanu, viņi domā, ka var rīkoties tā, kā viņiem patīk. Zināšanas par paklausību stiprinātu viņus cīņās pret kārdināšanām, bet šīs zināšanas viņu vecāki viņiem nav mācījuši. Šiem nedisciplinētajiem jauniešiem ienākot milzīgajā institūtā, kur ir daudz garīgumam pretēju iespaidu, viņiem draud nopietnas briesmas, un bieži viņu uzturēšanās institūtā ir kaitīga kā viņiem pašiem, tā institūtam.

Esmu pamācīta brīdināt vecākus, kuru bērniem nav stingru pamatlikumu un skaidru kristīgu piedzīvojumu, nesūtīt viņus tālu prom no mājām, kur viņiem vajadzētu dzīvot /225/ daudzus mēnešus un varbūt gadus un kur viņa prātā varētu iesēt neticības un negodīguma sēklu. Drošāk un daudz labāk tādus jauniešus sūtīt uz mājām tuvāk esošām skolām un sanatorijām. Sargāsim jauniešus, kuru raksturs veidojas, no vietām, kur viņi nokļūtu plašā neticīgo sabiedrībā un kur ienaidnieka spēki stipri nostiprinājušies.

Lai mūsu plašo sanatoriju vadītāji katrā ziņā cenšas šais iestādēs nodarbināt vecākus cilvēkus. Nakts parādīšanās es atrados lielā sapulcē, kur apsprieda šo jautājumu. Tiem, kas domāja sūtīt uz Betlkrīku savus nedisciplinētos bērnus, Viens, Kam bija autoritāte, sacīja; -

"Vai jūs uzdrošināties darīt šo eksperimentu? Jūsu bērnu glābšana ir daudz vairāk vērtā nekā izglītība, ko viņi saņemtu šai vietā, kur viņi pastāvīgi pakļauti neticīgo ietekmei. Daudzi, kas nāk uz šo institūtu, vēl nav atgriezušies. Viņi ir pildīti ar lepnumu, un viņiem nav ticības savienības ar Dievu. Daudziem jauniešiem, kas apkalpo šos pasaules cilvēkus, ir ļoti maz kristīgu piedzīvojumu, un viņi viegli sapinas viņu kājām iztiktajos slazdos."

"Ko iespējams darīt šī jaunuma novēršanai?" jautāja kāds no klātesošiem. Runātājs atbildēja: "Tā kā jūs paši esat radījuši šo bīstamo stāvokli, tad lai darbā institūtā tiek pieņemti kristīgi vīri un sievas, kas jau nobrieduši un kuru raksturs nostiprinājies, lai tiktu izplatīts pretējs iespaids - par labu pareizajam. Tāda plāna izvešana palielinātu sanatorijas tekošos izdevumus, bet tas būtu sekmīgs līdzeklis cietokšņa nosargāšanai un institūtā esošo jauniešu aizsargāšanai no aptraipošajām ietekmēm, kurām viņi tagad ir pakļauti. /226/

Vecāki un aizbildņi, sūti savus bērnus uz skolām, kur iespaidi ir līdzīgi pareizi vadītas ģimenes skolas iespaidiem, skolās, kur skolotāji viņus vadīs uz priekšu soli pa solim un kurās garīgā atmosfēra ir dzīvības smarža uz dzīvību."

Brīdinājuma un pamācības vēsts, ko esmu rakstījusi par mūsu jauniešu sūtīšanu uz Betlkrīku, lai tur sagatavotos kalpot Kunga darbā, nav tukši vārdi. Daži dievbijīgi jaunieši kārdinājumus aizmēd, bet pat visapzinīgākos nav droši atstāt bez mūsu visrūpīgākās uzmanības un aizsardzības. Vai mūsu jaunieši, kas no dievbijīgajiem vecākiem saņēmuši saprātīgus norādījumus un audzināšanu, atļaus, lai patiesība turpina viņus svētot vai ne, tas lielā mērā atkarīgs no iespaidiem, ar kādiem pēc savu māju atstāšanas viņiem būs jāsastopas. Šo iespaidu atstās tie cilvēki, uz kuriem jaunieši skatīsies kā uz kristīgu pamācību sniedzējiem.

Es esmu pamācīta atkārtot mūsu brāļiem un māsām brīdinājumu un pamudinājumu, ko Pāvils sūtīja Tesalonikas draudzei: -

"Netaisnības noslēpums ir spēkā; tikai tam, kas to līdz šim aizkavē, vēl jātiek atņemtam nost. Un tad parādīsies netaisnais, ko Kungs nomaitās ar Savas mutes garu un izdeldēs, kad atspīdēs Viņa atnākšana; šā (netaisnā) atnākšana notiek pēc sātana spēka ar visādu viltības varu un viltības zīmēm un brīnumiem, un ar visādu pievilšanu un netaisnību pie tiem, kas pazūd; tādēļ ka viņi patiesības mīlestību nav pieņēmuši, ka taptu svēti (izglābti). Un tādēļ Dievs viņiem sūtīs spēcīgu maldīšanās garu, ka viņi tic meliem; lai top sodīti visi, kas patiesībai nav ticējusi, bet kam bijusi patikšana pie netaisnības." (2. Tes. 2,7.-12.)

"Bet mums pienākas vienmēr Dievam pateikt par jums, Kunga mīļotie brāļi, ka Dievs no iesākuma jūs izredzējis uz pestīšanu, lai caur Garu tiekat svēti un ticat patiesībai. Uz to Viņš jūs ir aicinājis caur mūsu evaņģēliju, lai panākat mūsu Kunga Jēzus Kristus godību. Tad nu, brāļi, pastāviet un turiet mācības, ko esat mācījušies tā caur mūsu vārdu, kā caur mūsu vēstuli. Bet pats mūsu Kungs Jēzus Kristus un Dievs, mūsu Tēvs, Kas mūs ir mīlējis un devis mums mūžīgu iepriecināšanu un labu cerību žēlastībā, lai iepriecina jūsu sirdis un jūs stiprina visādā labā vārdā un darbā." (2. Tes. 2,13.-17.)

1903. gada septembrī. Pārdomājot stāvokli Betlkrīkā, es drebu par mūsu jauniešiem, kas iet uz turieni. Gaisma, kuru Kungs man devis, ka mūsu jaunatnei nevajadzētu sapulcēties Betlkrīkā, lai tur iegūtu izglītību, nav mainījies. Tas, ka sanatorija no jauna tiek

uzcelta, gaismu neizmaina. Cik tālu runājam par iespaidu, tad tas, kas pagātnē Betlkrīku darījis par jaunatnes audzināšanai nepiemērotu vietu, dara to nederīgu arī šodien.

Atskanot aicinājumam iziet no Betlkrīkas, bija dzirdama aizbildināšanās: "Mums šeit viss ir iekārtots. Nav iespējams pārcelties bez milzīgiem izdevumiem."

Kungs pieļāva ugunij iznīcināt "Review and Herald" un sanatorijas galvenās ēkas, un tā Kungs atņēma galvenos iebildumus, ar ko vērsās pret aiziešanu no Betlkrīkas. Viņa nodoms bija, lai vienas lielas sanatorijas atjaunošanas vietā mūsu ļaudis uzceltu attiecīgas iestādes daudzās citās vietās. Šis mazākās sanatorijas vajadzēja dibināt tur, kur būtu lauksaimniecībai derīga zeme. Dieva plāns /228/ ir, lai ar mūsu sanatorijām un skolu darbu savienotu lauksaimniecību (zemkopību). Mūsu jaunatnei vajadzīgā audzināšana iegūstama šāda darba virzienā. Ir labi un vairāk kā labi, - tas ir ļoti svarīgi, - ja šai ziņā cenšaties izvest dzīvē Kunga nodomu.

Vai mēs savus visapsološākos jauniešus pamudināsim iet uz Betlkrīku, lai sagatavotos kalpošanai tur, kur viņus apņems tik daudzi maldinoši iespaidi? Kungs man atklājis daļu no briesmām, ar kādām sastapsies jaunieši, nonākot tik lielā sanatorijā. Daudzi pasaules bagātie, kā vīrieši, tā sievietes, kas atbalsta šo institūtu, būs par kārdināšanu avotu kalpojošajam personālam. Daži no viņiem kļūs par pasaulīgo pacientu mīļiem un tiks stipri kārdināti iesaistīties darbā pie viņiem. Dažu sanatorijas bijušo iemītnieku pasaulīgās ārišķības iespaids jau ir sējis nezāles jauniešu - kalpotāju, māsu un kopēju - sirdī. Šis ir veids, kā strādā sātans.

Vai tāpēc, ka sanatorija atrodas tur, kur tai nevajadzētu būt, nav jāņem vērā Kunga vēsts par jauniešu audzināšanu? Vai pieļausim, ka mūsu vissaprātīgākie jaunieši no visām savienībām un draudzēm nokļūst tur, kur dažiem no viņiem, nākot saskarsmē ar cilvēkiem, kas savā sirdī nebīstas Dievu, tiks nolaupta viņu skaidrība un vienkāršība? Vai mūsu savienību vadītāji atļaus mūsu jauniešiem, kas kristīgu darbinieku skolās varētu sagatavoties kalpošanai Kungam, doties uz vietu, no kuras jau gadiem ilgi Kungs aicina Savus ļaudis iziet?

Mēs vēlamies mūsu jauniešus audzināt un izglīt /229/ tā, lai viņi mūsu draudzēs izplatītu glābjošu iespaidu, cenšoties pēc lielākās vienprātības un dziļākas dievbijības. Cilvēki var nesaskatīt nepieciešamību aicināt ģimenes atstāt Betlkrīku un apmesties vietās, kur tās var darīt evaņģelizācijas ārstniecisko misijas darbu. Bet Kungs ir runājis. Vai mēs apšaubīsim Viņa Vārdus?

VILCINĀTIES NAV LAIKA

Starp mums ir daudz jaunu vīriešu un sieviešu, kas, ja viņus turpinās aicināt un pamudināt, dabīgi tieksies vairākus gadus mācīties, lai sagatavotos kalpošanai. Bet vai tas atmaksāsies? Laiks ir īss. Kristum strādnieki vajadzīgi visur. Dzimtenes un ārzemju misijas laukos, kur tagad ir tikai viens strādnieks, vajadzētu būt simts uzticīgiem, nopietniem strādniekiem. Lielceļi un blakus ceļi vēl nav apstrādāti. Būtu jāizsaka spiedoši pamudinājumi tiem, kuriem jau tagad vajadzētu strādāt sava Kunga darbu.

Ātri piepildās zīmes, kas rāda Kristus atnākšanas tuvumu. Kungs aicina mūsu jauniešus strādāt par kolportieriem un evaņģēlistiem, iet no mājas uz māju vietās, kur patiesība vēl nav dzirdēta. Viņš runā uz mūsu jauniešiem sacīdams: "Jūs nepiederat sev; jūs esat dārgi atpirkti, pagodiniet Dievu savā miesā un garā, kas pieder Dievam." Kas izies atrādāt Dieva vadībā, tie tiks brīnišķīgi svētīti. Tie, kas šai dzīvē dara vislabāko, kļūs derīgi nākošajai, nemirstīgajai dzīvei.

Kungs aicina visus ar mūsu sanatorijām, izdevniecībām un skolām saistītos spēkus mācīt jauniešiem evaņģēlista darbu, Mūsu laiku un spēkus nevajag tik ļoti izlietot sanatoriju, pārtikas veikala un ēdnīcu iekārtošanā, ka citas darba nozares tikta pamestas novārtā. Jauniešus un jaunietes, kas varētu kalpot sludināšanā, Bībeles darbā un /230/ kolportiera darbā, nevajadzētu sasaistīt ar tehniskiem darbiem.

Mūsu jauniešus vajadzētu pamudināt apmeklēt mūsu skolas, kas sagatavo kristīgus strādniekus un kurām arvien vairāk vajadzētu līdzināties praviešu skolām. Šis iestādes dibinājis Kungs, un, ja tās vada saskaņā ar Viņa gribu, tad tur atsūtītie jaunieši ātri sagatavosies strādāt dažādās misijas darba nozarēs. Viena daļa tiks apmācīta strādāt misijas laukā par slimo kopējām un māsām, citus sagatavos par kolportieriem un vēl citus par evaņģēlija sludinātājiem.

ATBILDĪBU DALĪŠANA /231/

Sent Helensā, Kat., 1903. gada 4. augustā.

Ārstnieciskā darba vadītājiem -

MĪĻIE BRĀĻI! Man ir vēsts priekš jums. Es esmu pamācīta teikt, ka ne visu, kas saistīts ar ārstnieciskā misijas darba vadību, ir jānosaka Betlkrīkā. Ārstnieciskais misijas darbs ir Dieva darbs, un katrā savienībā un katrā draudzē mums noteikti jānostājas un nav jāpieļauj šī darba savtīga pārvaldīšana.

Saņēmusi vēsti par brīnišķo grēka atzīšanas un vienprātības sapulci Betlkrīkā, es izdarīja ieraksta savā piezīmju grāmatiņā un biju gatava izteikt pateicību, ko sajutu par notikušo pārmaiņu, kad manu roku kāds apturēja, un atskanēja vārdi: "Neraksti to. Uz labo pusi pārmaiņa nav notikusi. Mācības, kas dvēseles novērš no patiesības, pasniedz kā kaut ko ļoti vērtīgu. Tiek mācītas mācības, kas novērš no ceļa un vada uz aizliegtiem ceļiem, mācības, kas liek cilvēkiem strādāt saskaņā ar savām tieksmēm un izvest dzīvē savus nesvētos nodomus, mācības, kas, ja tās tiktu pieņemtas, izpostīs Dieva ļaužu cieņu un spēku, aptumšojot gaismu, ko citādi varētu saņemt caur Dieva norādītajiem līdzekļiem."

Vadītāji mūsu ārstnieciskajā darbā Betlkrīkā ir pūlējusies mūsu ārstnieciskās iestādes cieši saistīt ar saviem plāniem. Neskatoties uz daudzajiem viņiem sniegtajiem brīdinājumiem, ka tā nevajadzēja rīkoties, viņi tiekušies šīs iestādes saistīt tādā veidā, lai viss mūsu ārstnieciskais darbs atrastos viņu pārraudzībā.

Pagātnē par šo jautājumu esmu daudz rakstījusi; un /232/ tagad man jāatkārto sniegtie brīdinājumi; jo mani brāļiem, šķiet, ir grūti saprast savu bīstamo stāvokli.

"Kungs aizliedz, ka katra nodibinātā sanatorija un ūdens ārstniecības iestāde tiktu pakļauta vienai vadībai, - saistīta ar medicīnisko institūtu Betlkrīkā. Betlkrīkas sanatorijas vadītāja rokas jau tagad ir pilnīgi aizņemtas. Viņiem vajadzētu ziedot savas spēkus, izveidojot sanatoriju par tādu, kādai tai vajadzētu būt.

Viens vīrs nedrīkst domāt, ka viņš var būt par sirdsapziņu visiem ārstnieciskajiem darbiniekiem. Cilvēcīgajām būtnēm pēc gudrības un vadības jāraugās vienīgi uz Kungu, Debesu Dievu.

Ārstniecisko iestāžu dibināšanā un uzlabošanā mūsu brāļiem nav jācenšas strādāt saskaņā ar valdošās, vadošās varas plāniem. Jānotiek pārmaiņai. Plāns savienot visas ārstnieciskās iestādes ar centrālo organizāciju Betlkrīkā jāatmet, Šo plānu Dievs aizliedz.

Jau gadiem ilgi man rādīts, ka draud briesmas, noteiktas briesmas, ja mūsu brāļi gaida no līdzcīvēkiem atļauju darīt šo vai to un nemeklē atļauju no Dieva. Tā viņi kļūst nespēcīgi un glēvi un atļauj sevi saistīt ar Dieva neatzītiem, cilvēku izgudrotiem ierobežojamiem. Kungs spēj ietekmēt prātu un sirdsapziņu darīt Viņu darbu, padodoties Viņam un savstarpējas sadraudzības garā, kas ir saskaņā ar Viņa likuma pamatiem....

Dievs zina nākotni. Viņš ir Tas, uz Kuru mums jāraugās pēc vadības. Uzticēsimies Viņam, lai Viņš mūs vada dažādo Viņa darba nozaru attīstībā. Lai neviens nemēģina strādāt atbilstoši nesvētiem impulsiem

Dievs kārtoja Ģenerālkonferences sadalīšanos /233/ūniju savienības. Kunga darbā šīm pēdējām dienām nevajadzētu būt nekādiem Jeruzalemei līdzīgiem centriem, nekādi valdošai varai. Darbu dažādās zemēs nedrīkst saistīt caur līgumiem ar Betlkrīkā koncentrēto darbu; jo tas nav Dieva plāns. Brāļiem jāapspriežas kopīgi; jo mēs vienā Dieva vīna kalnā daļā esam tikpat daudz padoti Viņa vadībai kā kādā citā daļā. Brāļiem jābūt vienotiem sirdī un dvēselē, tāpat kā Kristus un Tēvs ir viens. Māciet to, parādiet to dzīvē, lai mēs varētu būt viens ar Kristu Dievā un lai visi strādātu, viens otru stiprinot.

Visu pārvaldošo varu, kas sākumā ir parādījusies Ģenerālkonferencē Betlkrīkā, nedrīkst saglabāt uz visiem lai kiem. Izdevniecībai nav jābūt atsevišķai valstībai. Ir svarīgi, lai pamatlikumi, kas valda Ģenerālkonferences darījumos un pasākumos, saglabātos izdevniecības nama un sanatorijas darba vadīšanā. Neviens lai nedomā, ka tā darba nozare, ar kuru viņš ir saistīts, ir ievērojami svarīgāka par citām nozarēm.

Katrā san torijā, kas vēl tiks dibinātas, jāveic savs audzināšanas darbs. Darbu vada un uzrauga Dievs, un neviens lai nedomā, ka viss, kas tiek darīts kādā nodibinātā sanatorijā, vispirms jāizskata kādai nelielai cilvēku grupai. Šādu rīcību Dievs aizliedz. Tas pats Dievs, Kas mācījis ārstus Betlkrīkā, dos norādījumus arī cilvēkiem, kas aicināti kalpot Kungam dažādās Viņa vīna kalna daļās.

Ir izstrādāti cilvēcīgi likumi un iekārtojumi, kurus Dievs nevar pieņemt, Tie nebūs dzīvības smarža uz dzīvību. Es sajūtu nepieciešamību likt atskanēt briesmu signālam. Visu mūsu iestāžu vadītājiem jāklūst apzinīgākiem un sapratīgākiem savā īpašajā darbā, nevis pakļaujoties kādam citam institūtam, bet gan saglabājot sava darba individualitāti /234/ un raugoties uz Dievu kā uz savu padomdevēju. Savu ticību Dievam lai viņi parāda, no visas sirds kalpojot Viņam. Tad viņi attīstīs savus talantus un savas spējas."

Kristus aicina uz augstāku kalpošanas kārtību par to, ar kādu Viņam ir kalpots līdz šim. Cilvēkiem atbildīgajās vietās, saņemot Svētā Gara spēku, vajadzētu daudz skaidrāk atklāt Pestītāju, nekā viņi to ir darījuši. Bezgalīgais Dievs tā ir mīlējis pasauli, ka par upuri priekš mums nodevis Savu vienpiedzimušo Dēlu, lai mēs, uzņēmuši Viņu ticībā un parādot dzīvīgo Viņa tikumus, neietu bojā, bet iegūtu mūžīgu dzīvību. Mani brāļi, kā jums šķiet, kā Viņš lai raugās uz šo lielo garīgās pacilātības trūkumu, kaut gan mums ir zināms, cik bezgalīgu upuri Viņš pienesis mūsu pestīšanas dēļ?

Visa cilvēcīgā godkāre, visa lielīšanās jānoliek putekļos. Savs es, savs grēcīgais es jāpazemo un nav jāpaaugstina. Ar svētumu ikdienas dzīvē mums jāatklāj Kristus tiem, kas atrodas mūsu apkārtnē. Samaitātā cilvēcīgā daba ir jāapspiež un nav jāpaaugstina. Tikai tā mēs varam kļūt skaidri un neaptraipīti. Jums jābūt pazemīgiem, uzticīgiem vīriem un sievietēm. Nekad mēs nedrīkstam apsēties uz tiesneša krēsla. Dievs prasa, lai Viņa pārstāvji būtu skaidri un svēti, atklājot skaistumu, ko dod svētošanās. Kanālam vienmēr jābūt brīvam, lai Svētais Gars varētu rīkoties neierobežoti, citādi daži nepareizi iztulkos darbu, kam, pilnveidojot kristīgu raksturu, jātiek padarītam dabīgajā sirdī; un savu nepilnību viņi piedāvās tādā veidā, ka ar to tiks atņemts viss spēks Dieva patiesībai, kas ir tikpat nemainīga kā mūžīgais tronis. Un, aicinot Savus sargus pacelt briesmu signālu, Viņš tanī pašā laikā norāda uz /235/ Pestītāja dzīvi kā uz priekšzīmi, kādiem viņiem jābūt un kā viņiem jāstrādā, lai tiktu izglābti.

Kristas lūdza par Saviem mācekļiem: "Svēti viņus Tavā patiesībā; Tavs Vārds ir patiesība." Patīkama, pašapmierināta sajūta nav svētošanās pierādījums. Par visiem cilvēku bērnu darbiem tiek saglabāts uzticīgs ieraksts. Neko nav iespējams apslēpt no Augstā un Svētā acīm, Kas dzīvo mūžīgi. Daži ar savu gudrošanu un plānošanu apkauno Kristu. Dievs viņu izturēšanos neatzīst par labu; jo viņu gars un darbi negodā Kungu Jēzu. Viņi aizmirst apustuļa vārdus: "Mēs esam darīti par skatu spēli pasaulei, eņģeļiem un cilvēkiem." (1. Kor. 4,9.)

Pamācības, ko Kungs sniedzis par Savu darbu, norāda uz pareizo ceļu. Dieva plāni un Dieva domas ir tik daudz augstāki par cilvēku plāniem un domām, cik Debesis ir augstākas par zemi. Jāuzklausā Dieva balss, jāļauj vadīties no Viņa gudrības. Viņš Savu plānu iezīmējis Savā Vārdā un liecībās, kuras Viņš sūtījis Saviem ļaudīm. Tikai tas darbs, kas darīts saskaņā ar Viņa Vārda pamatlukumiem, pastāvēs mūžīgi.

Sent Helensā, Kal., 1903. gada 17. novembrī.

Dažādu pilsētu dienas laikrakstos parādījušies raksti, kas stāsta, ka Dr. 'Kellogg' un Elena G. Vaita strīdas par to, kurš no viņiem lai būtu septītās dienas adventistu vadītājs. Lasot šos rakstus, es jutos ārkārtīgi sāpināta, ka daži tā pārpratuši manu un Dr. 'Kellogg'a' darbu, publicēdami tādus sagrozījumus. Par vadības jautājumu starp mani un Dr. 'Kellogg'u' nav bijis nekāda strīda. Neviens nekad nav dzirdējis mani pieprasām mūsu draudzes vadītājas vietu.

Man ir ļoti atbildīgs darbs - ar spalvu un balsi līdzdalīt man dotās pamācības un norādījumus ne tikai septītās dienas adventistiem, bet arī pasaulei. Esmu izdevusi daudz grāmatu, lielas un mazas, un dažas no tām pārtulkotas vairākās valodās. Tas ir mans darbs - atvērt citiem Rakstus, kā Dievs tos ir atvēris man.

Dievs septītās dienas adventistu draudzē nav iecēlis nekādu personisku varu, kas uzraudzītu visu miesu vai pārvaldītu kādu darba nozari. Viņš nav paredzējis atbildības nastu uzlikt tikai nedaudziem cilvēkiem. Atbildība uzlikta lielam spējīgu cilvēku skaitam.

Katram draudzes loceklim ir balss tiesības, izraugot draudzes vadītājus. Draudze izvēl vietējās savienības vadītājus. Vietējo savienību izvēlētie delegāti vēl Ūniju vadītājus, un Ūniju izvēlētie pārstāvji ievēl Ģenerālkonferences /237/ vadītājus. Tādā veidā katra savienība, katrs institūts, katra draudze un katrs atsevišķs loceklis vai nu tieši vai caur pārstāvjiem izrauga cilvēkus, kas nes galvenās atbildības Ģenerālkonferencē.

AGRĀKIE PIEDZĪVOJUMI

Mūsu draudzes (konfesijas) darba pirmajās dienās Kungs nozīmēja vecāko Džeimsu Vaitu, lai viņš kopā ar savu sievu Kunga sevišķā vadībā uzņemtos vadošu lomu šī darba virzīšanā uz priekšu.

Darba izaugsmes vēsture ir labi zināma. Pirmo spiestuvi nodibināja Ročesterā, Ņujorkā un vēlāk to pārcēla uz Betlkrīku. Vēlākajos gados izdevniecību ierīkoja Klusā okeāna krastā.

Es pateicos Kungam, ka Viņš mums devis priekštiesību veikt sava daļu darbā jau no iesākuma. Bet ne tad, ne vēlāk, kad darbs bija pieaudzis plašumā, kad atbildības tika sadalītas starp daudziem cilvēkiem, neviens nav dzirdējis mani pieprasām atzīt mani par vadītāju.

No 1844. gada līdz šai dienai esmu saņēmusi vēstis no Kunga un sniegusi tās Viņa ļaudīm. Tas ir mans darbs - sniegt ļaudīm gaismu, ko Kungs devis man. Esmu pilnvarota saņemt un dot tālāk Viņa vēstis. Man nav jānostājas ļaužu priekšā kaut kādā citā atbildīgā vietā kā tikai vēstneša vietā, kuram jāsniedz tālāk saņemtā vēsts.

Dr. 'Kellogg' daudzus gadus ieņēma vadošā ārsta vietu septītās dienas adventistu ārstnieciskajā darbā. Viņam neiespējami vadīt visu darbu. Tas nekad nav bijis viņa uzdevums, un nekad tas tāds nevar būt.

/238/

DIEVS - MŪSU VADONIS

Es to rakstu, lai visi zinātu, ka starp septītās dienas adventistiem vadības jautājumā nav nekādu strīdu. Kungs, Debesu Dievs, ir mūsu Ķēniņš. Viņš ir Vadītājs, Kam mēs droši varam sekot; jo Viņš nekad neklūdās. Godāsim Dievu un Viņa Dēlu, caur Ko Viņš uztur sakarus ar pasauli.

Dievs šodien vareni strādātu priekš Saviem ļaudīm, ja viņi pilnīgi padotos Viņa vadībai. Viņiem vajadzīga pastāvīga Svētā Gara klātbūtne. Ja būtu vairāk lūgšanu to cilvēku apspriedēs, kas nes atbildības, vairāk sirds pazemošanās Dieva priekšā, tad mēs ieraudzītu bagātīgu dievišķās vadības pierādījumu daudzumu un mūsu darbs strauji ietu uz priekšu.

/239/

VIENTI AR KRISTU DIEVĀ

Kungam vajadzīgi cilvēki ar īstu ticību un veselu saprātu, cilvēki, kas atšķir patieso no nepatiesā, Katram jābūt modram, pētot un izvadot dzīvē mācības, kas sniegtas Jāņa ev. 17. nodaļā, kā arī pasargājot dzīvu ticību šī laika patiesībai. Mums vajadzīga tāda pašsavaldīšanās, kas darītu mūs spējīgus savus ieradumus saskaņot ar Kristus lūgšanu.

Tas, Kam ir autoritāte un vara, man rādīja, ka mums jāmācās sevi saskaņot ar Jāņa ev. 17. nodaļā uzrakstīto lūgšanu. Mums šī lūgšana jādara par mūsu studiju pirmo vielu. Katram evaņģēlija sludinātājam un katram ārstnieciskajam misionāram jāmācās šinī lūgšanā ietvertā zinātne. Mani brāji un māsas, es lūdzu jūs pievērst uzmanību šiem vārdiem un pētīt tos ar klusu, pazemīgu, sagrauztu garu un ar veselīgām prāta spējām sava Dieva vadībā. Kas nemācās šai lūgšanā esošās mācības, tam draud vienpusīga attīstība, kuru nekāda audzināšana nākotnē vairs nevarēs pilnīgi izlabot.

"Es nelūdzu par šiem vien," sacīja Kristus, "bet arī par tiem, kas caur viņu vārdu Man ticēs; lai visi ir viens, itin kā Tu, Tēvs, Manī un Es Tevī, lai arī tie ir viens Mūsos, lai pasaule tic, ka Tu Mani esi sūtījis.

Un Es godību, ko Tu Man esi devis, tiem esmu devis; lai tie ir viens, itin kā Mēs esam viens; Es tajos un Tu Manī, lai tie ir pilnīgi viens, lai pasaule atzīst, ka Tu Mani esi sūtījis un tos mīlējis, itin kā Tu Mani esi mīlējis.

Tēvs, Es gribu, ka, kur Es esmu, arī tie ir pie Manis, /240/ ko Tu Man esi devis, lai tie redz Manu godību, ko Tu Man esi devis, jo Tu. Mani esi mīlējis priekš pasaules iesākuma. Taisnais Tēvs, pasaule Tevi nav atzinusi, bet Es Tevi esmu atzinis; un šie ir atzinuši, ka Tu Mani esi sūtījis. Un Es tiem Tavu Vārdu esmu darījis zināmu un darīšu zināmu; lai mīlestība, ar ko Tu Mani esi mīlējis, ir tajos un Es tajos." (Jāņa 17,20.-26.)

Dievs grib, lai Viņa bērni būtu vienoti. Vai viņi negaida kopīgu dzīvi vienās un tais pašās Debesīs? Vai Kristus ir dalīts? Vai Viņš piešķirs Saviem ļaudīm sekmes, pirms viņi neaizslaucīs visus ļauno aizdomu un nesaskaņu grūžus, pirms strādnieki, vienoti mērķos, nenodos sirdi, prātu un spēkus darbam, kas Dieva acīs ir tik svēts? Vienprātība stiprina; nevienprātība vājina. Vienprātīgi savā starpā, saskanīgi strādājot priekš cilvēku glābšanas, mēs tiešām būsim "Dieva līdzstrādnieki". Tie, kas atsakās strādāt savstarpējā saskaņā, ļoti apkauno Dievu. Dvēseļu ienaidnieks priecājas redzēt tos strādājam pretēji viens otra nodomiem. Tādiem jākopj brāļu mīlestība un sirds maigums. Ja viņi spētu atvilkt nākotni aizsedzošo aizkaru un ieraudzīt savas šķelšanās sekas, tad viņi noteikti to nožēlotu.

Pasaule apmierināta skatās uz neapmierinātību kristiešu starpā. Neticīgajiem tas ļoti patīk. Dievs gaida pārmaiņu Savu ļaužu vidū. Mūsu vienīgā drošība šajās pēdējās dienās ir vienotība vienam ar otru. Nedosim sātānam iespēja norādīt uz mūsu draudzes locekļiem un sacīt: "Redziet, kā šie ļaudis, stāvēdami zem Kristus karoga, ienīst viens otru. Jums nav no viņiem jābīstas, kamēr viņi vairāk spēka /241/ izlieto, cīnīdamies viens ar otru, nekā cīņai pret manu varu."

Pēc Svētā Gara nonākšanas mācekļi izgāja pasludināt augšāmcēlušos Pestītāju, domājot vienīgi par dvēseļu glābšanu. Viņi priecājās svēto sadraudzības jaukumā. Viņi bija maigi, rūpīgi, pašizliedzīgi, gatavi uz katru upuri patiesības dēļ. Savstarpējā ikdienas satiksmē viņi atklāja mīlestību, kā Kristus to viņiem bija pavēlējis. Ar nesavtīgiem vārdiem un darbiem viņi centās šo mīlestību iededzināt citu sirdīs.

Ticīgajiem vienmēr vajadzēja kopt mīlestību, kas pēc Svētā Gara saņemšanas piepildīja apustuļu sirdis. Viņiem vajadzēja iet uz priekšu labprātīgā paklausībā jaunajam bauslim: "Itin kā Es jūs esmu mīlējis, ka arī jūs cits citu mīlat." (Jāņa 13,34.) Vajadzēja pastāvēt tik ciešai vienībai ar Kristu, ka tā viņus darītu spējīgus izpildīt Viņa prasības. Vajadzēja paaugstināt Pestītāja spēku, kas varēja viņus taisnot caur Savu taisnību.

Bet tad pirmkristieši sāka viens otrā meklēt trūkumus. Kavējoties pie kļūdām, dodot vietu nelaipnai kritizēšanai, viņi pazaudēja no skata Pestītāju un Viņa atklāto lielo mīlestību pret grēciniekiem. Viņi kļuva stingrāki ārējās ceremonijās, prasīgāki ticības teorijā, asāki savā kritikā. Dedzībā notiesāt citus viņi aizmirsta paši savas kļūdas. Viņi aizmirsta Kristus mācīto brāļu mīlestības mācību. Un visbēdīgākais bija tas, ka viņi neapzinājās savu zaudējumu. Viņi nesaprata, ka laime un prieks pamazām attālinājās no viņu dzīves un ka drīz viņi staigās tumsā, bez Dieva mīlestības sirdī. /242/

Apustulis Jānis saprata, ka draudzē pazūd brāļu mīlestība, un tāpēc sevišķi kavējās pie šī jautājuma. Līdz pat savai nāves dienai viņš mudināja ticīgos uz pastāvīgu savstarpēju

mīlestību. Šī doma pildīja viņa vēstules draudzēm. "Mīļie, lai mēs cits citu mīlam," viņš raksta; "jo mīlestība ir no Dieva.... Dievs Savu vien viedzimušo Dēlu sūtījis pasaulē, lai mēs caur Viņu dzīvotu. Mīļie, ja Dievs mūs tā ir mīlējis, tad arī pienākas, ka mēs cits citu mīlam." (1. Jāņa 4,7.-11.)

Dieva draudzē šodien ļoti trūkst brāļu mīlestības. Daudzi no tiem, kas saka, ka mīl Pestītāju, nemīl tos, kas savienoti ar viņiem kristīgajā sadraudzībā. Mums ir viena ticība, mēs esam vienas ģimenes locekļi, visi viena Debesu Tēva bērni ar vienu un to pašu svētlaimīgu nemirstības cerību. Ar cik cīesām un maigām saitēm mums vajadzētu būt saistītiem. Pasaules cilvēki mūs modri vēro, vai mūsu ticība svētojoši ietekmē mūsu sirdis. Viņi ātri uztver katru trūkumu mūsu dzīvē, katru pretrunu mūsu darbībā. Nedosim viņiem iemeslu nopelt mūsu ticību.

Ne pasaules pretestība ir tā, kas mūs visvairāk apdraud; ticību apliecinošo cilvēku sirdī koptais ļaunums ir mūsu vislielākais posts, un tas visvairāk kavē Dieva darba uz priekšu iešanu. Nav drošāka ceļa mūsu garīguma vājināšanai, kā būt skaudīgiem, aizdomīgiem vienam pret otru, kļūdas meklējošiem un ļaunu domājošiem, "šī nav gudrība, kas nāk no augšienes, bet tā ir pasaules, dabas un velna gudrība. Jo, kur ir skaudība un ienaidis, tur ir sajukums un visāds ļaunums. Bet gudrība, kas ir no augšienes, papriekš ir šķīsta, pēc tam mierīga, lēna, paklausīga, pilna apžēlošanās un labu augļu, taisnīga un bez /243/ liekulības. Un taisnības augli sēj mierā tie, kas mieru dara." (Jēk. 3,15.-18.)

Saskaņa un vienprātība starp dažādu raksturu cilvēkiem ir visstiprākā liecība, kādu vien var nodot, ka Dievs sūtījis Savu Dēlu pasaulē, lai glābtu grēciniekus. Mūsu priekštiesība ir sniegt šo liecību. Bet, lai to spētu darīt, mums jāpaklausa Kristum. Mūsu raksturam jātiek pārveidotam saskaņā ar Viņa raksturu, mūsu gribai jāpakļaujas Viņa gribai. Tad mēs strādāsim kopā, pat nedomājot par nesaskaņām.

Kavēšanās pie mazām domstarpībām izraisa darbību, kas izposta kristīgo sadraudzību. Neļausim ienaidniekam tādā veidā nekādas priekšrocības pret mums. Spiedīsimies tuvāk Dievam un viens otram. Tad mēs būsim kā taisnības koki, Kunga stādīti pie dzīvības upes. Un cik auglīgi mēs būsim! Vai Kristus nesacīja: "Iekš tā Mans Tēvs ir pagodināts, ka jūs nesat daudz augļu"? (Jāņa 15,8.)

Kristus sirds gaida, lai Viņa sekotāji piepildītu Dieva nodomu visā tā augstumā un dziļumā. Tiem jābūt vienotiem Viņā, kaut arī viņi būtu izklīdināti pa visu pasauli. Bet Dievs nevar viņus darīt vienus Kristū, ja viņi nav labprātīgi atstāt savu ceļu Viņa ceļa labad.

Kad pilnīgi ticēs Kristus lūgšanai, kad tās mācības Dieva ļaudis ienesīs savā ikdienas dzīvē, tad mūsu rindās būs redzama vienprātīga rīcība. Kristus mīlestības zelta saites saistīs brāļi ar brāļi, šo vienotību var panākt vienīgi Dieva Gars. Tas, Kurš pats svētojas, spēj svētot arī Savus mācekļus. Vienoti ar Viņu vissvētākajā ticībā viņi būs vienoti arī viens ar otru. Ja dzīsimies pēc šīs vienprātības tā, kā Dievs to vēlas, tad mēs to sasniegsim.

VIENKĀRŠAJIEM LOCEKĻIEM JĀIZIET DARBĀ

/244/

Atsevišķiem draudzes locekļiem ir uzticēts daudz lielāks darbs, nekā viņi to aptver. Viņi neapzinās Dieva prasības. Ir pienācis laiks, kad jāizgudro visi iespējamie līdzekļi, kas palīdzētu sagatavot ļaudis pastāvēt Dieva dienā. Mums pilnīgi jāatmostas, neļaujot dārgām izdevībām aiziet garām neizmantotām, Mums jādara viss iespējamais, lai mantotu dvēseles, lai tās iemīlētu Dievu un turētu Viņa baušļus. Jēzus to prasa no tiem, kas pazīst patiesību, Vai Viņa prasība ir neprātīga? Vai mums par paraugu nav dota Kristus dzīve? Vai mēs paši neesam Pestītājam parādā mīlestību, nopietnas, nesavtīgas pūles to glābšanai, par kuriem Viņš nodeva Savu dzīvību?

Daudzi mūsu lielo draudžu locekļi nedara gandrīz neko. Viņi varētu paveikt labu darbu, ja nespīstos kopā, bet izklīstu pa vietām, kur patiesība vēl nekad nav iegājusi. Pārāk bieži sastādīti koki labi neattīstās. Dārzniekam tie jāpārstāda, lai būtu telpa augšanai, lai tie nezaugtu kropli un vārgi. Šī likuma ievērošana atstātu labu iespaidu arī uz mūsu lielajām draudzēm. Tieši šī darba trūkuma dēļ daudzi locekļi garīgi mirst. Viņi kļūst vāji un nespēcīgi. Pārstādītiem viņiem būtu vieta augt stipriem un spēcīgiem.

Tas nav Dieva plāns, ka Viņa ļaudīm vajadzētu dibināt kolonijas vai apmesties uz dzīvi lielās kopienās. Kristas mācekļi ir Viņa pārstāvji virs zemes, un Dievs vēlas, lai viņi izklīstu pa

visu zemi, pa ciemiem un pilsētām kā gaiši punkti pasaules tumsā. Viņiem jābūt Dieva misionāriem, kas ar savu ticību un darbiem liecina par Pestītāja /245/ atnākšanas tuvumu.

Mūsu draudžu vienkāršie locekļi spēj veikt darbu, kuram viņi tagad tik tikko ir pieskārušies. Nevienam nevajadzētu pāriet uz jaunu dzīves vietu tikai pasaulīgu priekšrocību dēļ; bet, kur ir izredzes nopelnīt iztiku, tur, lai viena vai divas patiesībā labi nopamatotas ģimenes iziet strādāt par misionāriem. Tām jāizjūt mīlestība uz dvēselēm, jāizjūt vajadzība strādāt viņa labā un jāmācās tās ievadīt patiesībā. Tām jāizdala mūsu raksti, jānotur savās mājās sapulces, jāiepazīstina ar kaimiņiem un jāielūdz viņi uz šīm sapulcēm. Tā viņi var likt savai gaismai spīdēt labos darbos.

Lai strādnieki stāv vieni paši Dievā, raudot, lūdzot un pūloties glābt savas līdzilvēkus. Atcerieties, ka jūs piedalāties kristieša cīņā, ka jūs cīnāties par nemirstības vainagu. Kamēr tik daudzi mīl cilvēka uzslavu vairāk par Dieva labvēlību, esiet jūs tie, kas strādā pazemīgi. Pacieties pielietot ticību, nesot savas kaimiņus žēlastības troņa priekšā un lūdzot Dievu, lai skārta tiktu viņu sirds. Tādā veidā var darīt labu misijas darbu. Var aizsniegt dažus, kas neuzklausītu sludinātāju vai kolportieri. Tie, kas tādā veidā strādās jaunās vietās, iepazīsies ar labākajiem veidiem, kā tuvoties ļaudīm, un spēs sagatavot ceļu citiem strādniekiem.

Kas iesaistās šādā darbā, tas var iegūt dārgus piedzīvojumus. Uz viņa sirds gulsies nasta par kaimiņu dvēselēm. Viņam vajadzīga Jēzus palīdzība. Cik uzmanīgi un apdomīgi viņš staigās, lai viņa lūgšanas netiktu aizkavētas, lai neviens piekopts grēks nešķirtu viņu no Dieva. Palīdzot citiem, tāds strādnieks pats iegūst garīgus spēkus un /246/ izpratni un šai vienkāršajā skolā var sagatavoties darbam plašākā laukā.

Kristus saka: "Iekš tā Mans Tēvs ir pagodināts, ka jūs nesat daudz augļu." (Jāņa 15,8.) Dievs mūs ir apveltījis ar spējām un uzticējis mums dāvanas, lai mēs tās izlietoju priekš Viņa. Katram cilvēkam ir dots savs darbs, - ne tikai darbs personīgajos tīrumos, bet nopietns, neatlaidīgs darbs dvēseļu glābšanas labad. Katram akmenim Dieva namā jābūt dzīvam akmenim, akmenim, kas spīd un atstaro gaismu pasaulei. Lai vienkāršie locekļi dara visu iespējamo; un, izlietojot viņiem jau dotās dāvanas. Dievs viņiem sniegs vēl vairāk žēlastības un palielinās viņu spējas. Daudzi mūsu misijas pasākumi ir sakropļoti, tāpēc ka tik daudzi atsakās iet pa ceļu, kas viņus darītu derīgus darbam, kas atvērts viņu priekšā. Lai visi, kas tic patiesībai, sāk strādāt. Dariet darbu, kas atrodas jums vistuvāk, dariet kaut ko, lai arī tas būtu pavisam vienkāršs darbs, tikai neesiet līdzīgi Merozas cilvēkiem, nedarīdami neko.

Mūs neierobežos līdzekļi, ja tikai iesim uz priekšu, uzticoties Dievam. Kungs ir gatavs darīt lielu darbu priekš visiem, kas patiesi tic Viņam. Ja draudzes vienkāršie locekļi celsies darbam, kas viņiem pa spēkam, izejot cīņā paši ar saviem līdzekļiem, vērojot, cik daudz ikkatrs var padarīt, mantojot dvēseles Jēzum, tad mēs redzēsīm daudzus cilvēkus atstājam sātana rindas un nostājamies zem Kristus karoga. Ja mūsu ļaudis strādās saskaņā ar gaismu, kas dota šajos nedaudzajos pamācības vārdos, tad mēs noteikti ieraudzīsim Dieva pestīšanu. Sekos brīnišķīga atmoda. Grēcinieki atgriezīsies, un daudzas dvēseles pievienosies draudzei. Ja mēs savu sirdi saskaņosim ar Kristu un savu dzīvi ar Viņa darbu, tad Gars, ko mācekļi saņēma Vasarsvētku dienā, nāks pār mums.

VAI MĒS TIKSIM ATRASTI PAR VIEGLIEM? /247/

Sent Helensā, Kal., 1903. gada 21. aprīlī.

Mūsu stāvoklis pasaulē nav tāds, kādam tam vajadzētu būt. Mēs atrodamies tālu no tā, kur mums vajadzētu būt, ja mūsu kristīgie piedzīvojumi būtu bijuši saskaņā ar mums doto gaismu un izdevībām, ja mēs no iesākuma pastāvīgi būtu centusies iet uz priekšu un uz augšu. Ja mēs būtu staigājuši mums dotajā gaismā, ja mēs būtu arvien vairāk iepazīnuši Kungu, mūsu teka būtu kļuvusi arvien gaišāka un gaišāka. Bet daudzi, kas saņēmuši sevišķu gaismu, tā piemērojušies pasaulei, ka viņus no pasaules cilvēkiem gandrīz nevar atšķirt. Viņi nezturas kā Dieva īpašie ļaudis, kā Dieva izredzētie un dārgie. Ir grūti atšķirt to, kas kalpo Dievam, no tā, kas Viņam nekalpo.

Septītās dienas adventistu draudzi svērs svētnīcas svaros. To tiesās atbilstoši tai piešķirtajām priekštīesībām un izdevībām. Ja tās garīgie piedzīvojumi nesaskanēs ar priekšrocībām, ko Kristus par bezgalīgu maksu tai dāvinājis, ja piešķirtās svētības nav to

sagatavojušas izpildīt uzticēto darbu, tad par draudzi tiks pasludināts spriedums: "Atrasta par vieglu." To tiesās pēc dāvātās gaismas, pēc dotajām izdevībām.

KO DIEVS GRIB NO SAVIEM ĻAUDĪM?

Dievs ir sagatavojis mīlestību, liksmību, mieru un brīnišķu uzvaru visiem, kas Viņam kalpos garā un patiesībā. Viņa baušļus turošajiem ļaudīm jābūt pastāvīgi gataviem kalpot. Viņiem jāsaņem pieaugoša žēlastība un pieaugošs spēks un lielākas zināšanas par Svētā Gara darbību. /248/ Tomēr daudzi nav gatavi pieņemt dārgo Gara dāvanu, ko Dievs grib pār viņiem izliet. Viņi netiecas arvien augstāk pēc spēka no augšienes, lai caur piešķirtajām dāvanām viņus varētu pazīt kā Dieva īpašus ļaudis, kas čakli dzītos uz labiem darbiem.

"ATGRIEZIES UN DARI PIRMOS DARBUS"

Svinīga biedinājuma vēsts, liecinot par dārgo kalpošanas spēju iznīkšanu, mums saka: "Piemini, no kurienes tu esi atkritis, un atgriezies un dari pirmos darbus." (Atkl. 2,5.) Kāpēc tik neskaidri saprot draudzes patieso garīgo stāvokli? Vai uz Ciānas mūriem stāvošie sargi nav kļuvuši akli? Vai daudzi Dieva kalpi nav vienaldzīgi (bezrūpīgi) un ļoti apmierināti, it kā pār svētnīcu dusētu mākoņa stabs dienā un uguns stabs naktī? Vai atbildīgas vietas neieņem tādi, kas saka, ka atzīst Dievu, Bet kuru dzīve un raksturs Viņu aizliedz? Vai daudzi, kas skaitās Viņa izredzētie, īpašie ļaudis, nejūtas apmierināti, dzīvojot bez pierādījuma, ka viņa vidū ir Patiess Dievs, Kas viņus pasargās no sātana slazdiem un uzbrukumiem?

Vai mums tagad nebūtu daudz lielāka gaisma, ja pagātnē mēs būtu pieņēmuši Kunga brīdinājumus, atzinuši Viņa klātbūtni un savā dzīvē novērsušies no visa, kas pretējs Viņa prātam? Ja mēs tā būtu rīkojušies, tad Debesu gaisma iespīdētu mūsu dvēseles dievnamā, darot mūs spējīgus saprast patiesību un mīlēt Dievu pāri par visu un savu tuvāko kā sevi. Ak, cik ļoti apkauno Kristu tie, kas, saucoties par kristiešiem, dara negodu vārdam, kuru viņi nes, ar savai apliecībai neatbilstošu dzīvi un neparādot savstarpējās attiecībās mīlestību un cieņu, ko Dievs grib redzēt /249/ atklājamies laipnos vārdos un izpalīdzīgos darbos!

Spēki no apakšas ir sakustējušies ļoti stipri. Tam seko karš un asinsizliešana. Nežēlīgi, riebīgi darbi saindē morālo atmosfēru. Izplatās strīda (cīņas) gars; tas bagātīgi redzams visās vietās. Daudzas dvēseles nonākušas krāpšanas gara un negodīgas rīcības varā. Daudzi atkāpsies no ticības, paklausīdami maldu gariem un velna mācībām. Viņi nesaprot, kāds gars viņus pārņēmis.

NEGODĀ DIEVU

Tas, Kas redz zem ārējā izskata paslēpto, Kas lasa visu cilvēku sirdis, saka tiem, kas saņēmuši lielu gaismu: "Viņi nemaz nebēdājas un nejūtas pārsteigti par savu tikumisko un garīgo stāvokli." "Jo viņi izvēlas savus ceļus, un viņu dvēselei ir labs prāts pie savām negantībām. Tad ir Es viņiem novēlēšu mokas un atvedīšu pār viņiem briesmas, tāpēc ka Es saucu, un neviens neatbildēja, Es runāju, un neviens neklausīja, bet viņi ir darījusi, kas ļauns Manās acis, un izvēlējušies, kas Man nepatika." "Un tādēļ Dievs viņiem sūtīs spēcīgu maldīšanās garu, ka viņi tic meliem," "tādēļ ka viņi patiesības mīlestību nav pieņēmuši, ka taptu svēti (glābti)," "bet viņiem patikusi netaisnība". (Jes. 66,3.4; 2. Tes. 2,11.10.12.)

Debesu Skolotājs jautāja: "Vai kāda spēcīgāka maldība var pārņemt prātu kā tā, kad jums liekas, ka jūs ceļat uz patiesa pamata un ka Dievs pieņem jūsu darbus, kad īstenībā jūs daudz ko darāt atbilstoši pasaulīgajai gudrībai un grēkojat pret Jehovu? Ak, tā ir briesmīga vilšanās, sevišķi valdzinoša maldība, kas pārņem prātu, kad cilvēki, kas kādreiz atzinuši patiesību, dievbijības formu pārprot /250/ par tās garu un spēku; kad viņi iedomājas, ka ir bagāti un pārpārēm bagāti un ka viņiem nekā nevajag, kamēr patiesībā viņiem nav nekā un ir vajadzīgs viss."

Dievs nav mainījies pret Saviem uzticīgajiem kalpiem, kas sargā savas drēbes neaptraipītas. Bet daudzi kliedz; "Miers un drošība," kad viņiem tuvojas pēkšņa izpostīšana. Ja nebūs pilnīgas grēku nožēlas, ja cilvēki, atzīstot savus grēkus, nepazemos savu sirdi un nepieņems patiesību, kāda tā ir Jēzū, tad viņi nekad neieies Debesīs. Ja mūsu rindās notiks

šķīstīšanās, tad mēs vairs nejutīsimies apmierināti un nelielīsimies, ka esam bagāti un pārpārēm bagāti un ka mums nekā nevajag.

Kas var patiesi sacīt* "Mūsu zelts ir pārbaudīts ugunī; mūsu drēbes pasaule nav aptraipījusi"? Es redzēju mūsu Skolotāju norādām uz tā saukto taisno drēbēm. Atsedzis virsējās drēbes, Viņš ļāva atklāties apakšā esošajiem briesmīgajiem netīrumiem. Tad Viņš man sacīja: "Vai tu vari neredzēt, kā viņi ar liekulību apseguši sava rakstura traipus un puveklus? "Kā ticīgā pilsēta kļuvusi par netikli?" Mans Tēva nams ir darīts par tirgus namu, par vietu, kuru atstājusi dievišķā klātbūtne un godība! Šī iemesla dēļ ir tāda vājums, tāds spēka trūkums."

AICINĀJUMS REFORMĒTIES

Ja draudze, ko saraudzējusi tās atkrišana, nenožēlos savus grēkus un neatgriezīsies, tad tā baudīs savu darbu augļus, līdz pati sev kļūs riebīga. Ja tā stāvēs pretī ļaunam un izvēlēsies labu, ja visā pazemībā meklēs Dievu un sniegsies pēc sava augstā aicinājuma Kristū, stāvot uz mūžīgās patiesības platformas un ticībā satverot tai dotās atziņas, tad tā tiks dziedināta. Tā parādīsies Dieva /251/ dotajā vienkāršībā un skaidrībā, atpirkta no zemes dzīves viltīgajiem darījumiem, rādot, ka patiesība to tiešām ir atbrīvojusi. Tad tās locekļi tiešām būs Dieva pārstāvji, Viņa izredzētie ļaudis.

Ir pienācis laiks pilnīgam reformācijas darbam. Kad iesāksies šī reforma, tad katru kristīgo vadīs lūgšanas gars un no draudzes tiks izraidīts nesaskaņu un strīda gars. Kas līdz tam nebūs dzīvojuši kristīgā sadraudzībā, tie cieši tuvosies visas otram. Viena locekļa pareiza rīcība visās lietās liks citiem locekļiem pievienoties viņam lūgšanās pēc Svētā Gara izliešanās. Nebūs nekāda sajukuma, jo viss notiks saskaņā ar Gara prātu. Tiks nolauzti žogi, kas šķir ticīgo no ticīgā, un Dieva kalpi runās vienas un tās pašas lietas. Kungs sadarbosies ar Savies kalpiem. Visi pareizi lūgs Kristus lūgšanu, kuru Viņš mācīja Saviem kalpiem; "Lai nāk Tava valstība. Tavs prāts lai notiek kā Debesīs, tā arī virs zemes." (Mat. 6,10.)

ATGRIEŠANĀS MĀJUP

Dzirdot par briesmīgajām nelaimēm, kas notiek katru nedēļu, es sev jautāju: Ko šīs lietas nozīmē? Visšausmīgākās nelaimes ātri seko viena otrai. Cik bieži mēs dzirdam par zemestrīcēm un viesuļvētrām, par postu, ko nes uguns un plūdi ar lieliem cilvēku dzīvību un īpašumu zaudējumiem! Liekas, ka šīs nelaimes ir šķietami neorganizētu, nekārtīgu spēku spontāna izpausme, bet tajās var lasīt Dieva nodomus. Tās ir viens no līdzekļiem, ar ko Viņš cenšas atmodināt vīrus un sievas, lai viņi saprastu viņiem draudošās briesmas.

Kristus nāksana ir tuvāk nekā tad, kad mēs kļuvām ticīgi. Lielā cīņā tuvojas savam noslēgumam. Dieva sodības iet pār zemi. Tās runā svinīgi brīdinošus vārdus: "Tāpēc ir jūs esiet gatavi; jo tanī stundā, kurā jūs nedomājat, Cilvēka Dēls nāks." (Mat. 24,44.)

Bet mūsu draudzēs ir daudz, daudz cilvēku, kas maz saprot, ko īsti nozīmē šī laika patiesība. Es viņus lūdzu neatstāt bez ievēribas laika zīmju piepildīšanās, kas tik skaidri saka, ka gals ir tuvu. Ak, cik daudzi, kas nav meklējuši savas dvēseles pestīšanu, drīz rūgti vaimanās: "Pļauja ir pagājusi, augļu laiks pagalam, bet mana dvēsele nav glābta!"

Mēs dzīvojam šīs zemes vēstures noslēdzošajās dienās. Ātri piepildās pravietojami. Ātri aizsteidzas pārbaudes laika stundas, Mēs nedrīkstam zaudēt laiku, nedrīkstam zaudēt nevienu acumirkli. Lai netiekam atrasti guļam uz posteņa. Lai neviens nesaka savā sirdī vai ar saviem darbiem: "Mans Kungs kavējas nākt." Lai vēsts par Kristus drīzo atgriešanos ir dzirdama nopietnos brīdinājuma vārdos. Pārliedzināsim visur vīrus un sievas nožēlot savus /253/ grēkus un atgriezties un izbēgt no nākamās dūsmības. Pamodināsim viņus nekavējoši sagatavoties; jo mēs maz ko zinām par to, kas mūs sagaida. Lai sludinātāji un vienkāršie draudzes locekļi iziet nobriedušajos laukos, aicinot bezrūpīgos un vienaldzīgos meklēt Kungu, kamēr Viņš atrodams. Strādnieki sev atradis pļaujas lauku, kur vien viņi pasludinās aizmirstās Bībeles patiesības. Viņi atradīs tādus, kas pieņems patiesību aun savu dzīvi veltīs dvēseļu mantošanai Kristum.

Kungs drīz nāks, un mums jāsapatavojas Viņu sastapt mierā. Lai mēs apņemamies darīt visu mūsu spēkos esošo, lai izplatītu gaismu savā apkārtnē. Mums nav jābūt bēdīgiem, bet priecīgiem un vienmēr savu acu priekšā jātur Kungs Jēzus. Viņš nāks drīz, un mums jābūt gataviem un jāgaida Viņa parādīšanās. Ak, cik brīnišķīgi būs Viņu redzēt un dzirdēt, kā Viņš

mūs apsveic kā Savus atpestītos! Mēs esam ilgi gaidījuši; bet mūsu cerība nedrīkst kļūt neskaidra. Ja mēs tikai redzēsim Ķēniņu Viņa skaistumā, mēs būsīm mūžīgi laimīgi. Jūtu, ka man vajadzētu skaļi izsaukties: "Mēs ejam uz mājām!" Mēs tuvojamies laikam, kad Kristus nāks ar spēku un lielu godību, lai Savus atpirktos uzņemtu mūžīgajās mājās.

"Un tai dienā sacīs: redzi, Šis ir mūsu Dievs; uz Viņu esam gaidījuši, ka Viņš mūs izpestī. Šis ir Kungs; uz Viņu esam gaidījuši, lai priecājamies un līksmojamies par Viņa pestīšanu." (Jes. 25,9.)

"Izejiet, izejiet pa vārtiem; sataisiet ļaudīm ceļu; līdziniet, līdziniet staigājamu ceļu; atņemiet akmeņus; izceliet karogu pār ļaudīm. Redzi, Kungs sludina līdz pasaules galam: Sakiet Ciānas meitai, redzi, tava pestīšana nāk; redzi, Viņa alga ir pie Viņa, un Viņa atmaksa ir /254/ Viņa priekšā. Un tos sauks: Svētā tauta, Kunga atpestītie, un tevi sauks: Meklētā, neatstātā pilsēta." (Jes. 62,10.-12.)

Lielajā noslēdzošajā darbā mēs sastapsimies ar grūtībām, kurās mēs nezināsim, kā rīkoties; bet neaizmirsīsim, ka strādā trīs lieli Debesu spēki, ka pie stūres ir dievišķa roka, ka Dievs piepildīs Savus apsolījumus. Viņš no pasaules sapulcinās ļaudis, kas kalpos Viņam taisnībā.

"Jūsu sirds lai neizbīstas; ticiet Dievam un ticiet Man. Mana Tēva namā ir daudz dzīvokļu; ja tā nebūtu, tad Es jums to būtu sacījis. Es noēju jums vietu sagatavot. Un, kad Es būšu nogājis un jums vietu sagatavojis, tad Es atkal atnākšu un jūs ņemšu pie Sevis; lai jūs esat, kur Es esmu." (Jāņa 14,1.-3.)

Ilgi mēs esam gaidījuši uz mūsu Pestītāja atgriešanos. Bet apsolījums nav mazāk drošs. Drīz mēs būsīm apsolītajās mājās. Tur Jēzus mūs vadīs pie dzīvības straumes, kas plūst no Dieva troņa, un izskaidros mums nesaprotamo aizgādību, ar kādu Viņš mūs vadījis virs šīs zemes, lai pilnveidotu mūsu raksturu. Tur mēs visā pilnībā redzēsim atjaunotās Ēdenes skaistumu. Nometuši pie Pestītāja kājām vainagus, kurus Viņš pats uzlika uz mūsu galvas, un aizskārusi zelta kokles, mēs piepildīsim visas Debesis ar slavu Tam, Kas sēž uz troņa.

S V A R Ī G A A T Z I Ņ A

/255/

"Dieva godības atziņas gaisma Jēzus Kristus vaigā."

DIEVS DABĀ

Pirms grēka ienākšanas nekas neaptumšoja mūsu pirmo vecāku spējas aptvert (saprast) Dieva raksturu. Viņi dzīvoja pilnīgā saskaņā ar Dieva gribu. Brīnišķīga gaisma, Dieva gaisma, apņēma viņus kā apsegs, šī skaidrā un pilnīgā gaisma apmirdzēja visu, kam vien viņi tuvojās.

Daba bija viņu mācību grāmata, Ēdenes dārzā Dieva esamība un Viņa īpašības atklājās viņus apņemošajā dabā. Viss, kam viņu acis pievērsās, runāja uz viņiem. Dieva neredzamas lietas, "Viņa mūžīgais spēks un dievība," bija skaidri redzamas un izprotamas no radītajām lietām.

GRĒKA SEKAS

Lai gan ir patiesība, ka iesākumā Dievu varēja ieraudzīt dabā, tad tas nenozīmē, ka arī pēc krišanas Ādamam un viņa pēcnācējiem daba dotu pilnīgu izpratni par Dievu. Daba varēja izteikt savas mācības cilvēkam, kad viņš bija nevainīgs. Bet pārkāpums atnesa postu virs zemes un nostājās starp dabu un dabas Dievu. Ja Ādams un Ieva būtu vienmēr paklausījuši savam Radītājam, ja viņi būtu palikuši uz pilnīga taisnīguma tekas, tad viņi būtu turpinājuši /256/ mācīties un iepazīt Dievu Viņa darbos. Bet, uzklausot kārdinātāju un grēkojot pret Dievu, viņus atstāja Debesu nevainības tērpa gaisma. Bez Debesu gaismas viņi vairs nespēja saskatīt Dieva raksturu Viņa rokas darbos.

Cilvēka nepaklausība ienesa pārmaiņa arī pašā dabā. Grēka lāsta bojāta, daba par savu Radītāju varēja sniegt tikai nepilnīgu liecību. Tā nevar (nespēj) Viņa raksturu atklāt visā pilnībā.

DIEVIŠĶAIS SKOLOTĀJS

Mums vajadzīgs dievišķīgs Skolotājs. Lai pasaule nepaliktu tumsībā, mūžīgā garīgā naktī, Dievs mūs sastapa Jēzū Kristū. Kristus ir "patiesā gaisma, kas ikvienu cilvēku apgaismo, kurš nāk pasaulē". (Jāņa 1,9. (Angļu tulk.)) "Dieva godības atziņas gaisma" ir atklāta "Jēzus Kristus vaigā". (2. Kor. 4,6.) No Kristus nākošā gaisma, apgaismojot mūsu saprašanu un apspīdot dabas vaigu, dara mūs spējīgus vēl joprojām lasīt Dieva mīlestības mācību Viņa radītajos darbos.

DABA LIECINA PAR DIEVU

Dabas lietas, uz kurām mēs šodien raugāmies, sniedz mums tikai vāju nojausmu par Ēdenes skaistumu un godību. Tomēr ir palicis vēl daudz skaistuma. Daba liecina, ka Viens, Kas ir bezgalīgs spēkā, liels laipnībā, žēlastībā un mīlestībā, radījis zemi un piepildījis to ar dzīvību un prieku. Pat savā lāsta skartajā stāvoklī visas lietas atklāj Lielā Mākslinieka roku darbu. Lai gan grēks ir sabojājis dabas lietu formu un skaistumu, lai gan tajās saskatāmas gaisa spēku valdnieka darba pēdas, tomēr tās /257/ vēl runā par Dievu. Ērkškos, dzeloņos, dadžos un nezālēs mēs varam lasīt sodības likumību; bet dabas lietu skaistums, to brīnīšķīgā piemērotība mūsu vajadzībām un laimei stāsta mums, ka Dievs vēl mūs mīl, ka Viņa žēlastība vēl redzama pasaulē.

"Debesis izteic Stiprā Dieva godu,
Un izplatījums pasludina Viņa rokas darbu.
Diena dienai to liecina,
Un nakts naktij to dara zināmu.
Nav ne valodas, ne runas,
Kur viņa balsi nedzird." (Ps. 19,2.-4.)

CILVĒKA NESPĒJA IZSKAIDROT DABU

Šķirti no Kristus, mēs nespējam pareizi izskaidrot dabas valodu. Visgrūtākā un pazemojošākā mācība, kas cilvēkam jāiemācās, ir viņa paša cilvēcīgas gudrības nepietiekamība un neizbēgamā neveiksme, cenšoties pareizi izlasīt dabas ziņojumus. Cilvēks pats no sevis nespēj izskaidrot dabu, nenostādot to augstāk par Dievu. Viņš atrodas atēniešiem līdzīgā stāvoklī, kam dabas pielūgšanai veltīto altāru vidū bija viens ar uzrakstu: "Nepazīstamajam Dievam." Viņi tiešām Dievu nepazīna. Viņu nepazīst arī visi tie, kas uzsāk pētīt dabu bez Dievišķā Skolotāja vadības. Viņi noteikti nāks pie nepareiziem slēdzieniem.

Savā cilvēcīgajā gudrībā pasaule Dievu nepazīst. Tās gudrie vīri no Viņa radītajiem darbiem iegūst par Radītāju nepilnīgu atziņu; bet šī atziņa, kas ir tālu no tā, lai sniegtu augstu izpratni par Dievu, kas tāla no tā, lai cēlinātu prātu un dvēseli un visu būtni vadītu saskaņā ar Viņa gribu, sekmē tikai elka dievību. Savā aklumā cilvēki paaugstina dabu un dabas likumus pāri pār dabas Dievu. /258/

Zinātnes un mākslas atklājumos Dievs ļāvis pār pasauli izlieties gaismas plūdiem. Bet, ja zinātnieki par šīm lietām spriež tikai no cilvēcīgā redzes viedokļa, viņi noteikti maldīsies. Lielākās prāta spējas, Dieva Vārda nevadītas, apmulst mēģinājumos izpētīt zinātnes un atklās-

mes attiecības. Radītājs un Viņa darbi atrodas ārpus viņu izpratnes sniedzamības robežām; un tāpēc, ka tos nevar izskaidrot ar dabīgiem likumiem, Bībeles vēstījumu pasludina par neuzticamu.

Kas šaubās par Rakstu ziņojumu patiesīgumu, tie atstāj savu enkuru, un viņiem tiek atļauts sadauzīties pret neticības klintīm. Redzēdami, ka nespēj mērot Radītāju un Viņa darbus ar savām nepilnīgajām zinātnes atziņām, viņi apšaubā Dieva esamību un pieraksta dabai bezgalīgu spēku.

Patiesā zinātnē nekas nevar būt pretrunā ar Dieva Vārda mācību; jo abām šīm lietām ir viens un tas pats Autors. Pareizi izprotot zinātni un Dieva Vārdu, vienmēr atklāsies to starpā valdošā saskaņa. Patiesība, dabā vai atklāsmēs, ir saskaņīga visos savos izpausmes veidos. Bet Dieva Gara neapgaismots prāts vienmēr atradīsies tumsā, domājot par Dieva spēku. Šī iemesla dēļ cilvēciegie uzskati zinātnē tik bieži runā pretī Dieva Vārda mācībām.

RADĪŠANAS DARBS

Radīšanas darbu zinātne nekad nespēs izskaidrot. Vai kāda zinātne var izskaidrot dzīvības noslēpumu?

Nepamatota ir teorija, ka, izsaucot esamībā pasauli, Dievs neradīja vielu. Mūsu pasaules veidošanā Dievs nebija atkarīgs no iepriekš pastāvošas vielas, tieši pretēji, visas lietas, materiālas vai garīgas, radās Kunga /259/ Jehovas priekšā, atskatot Viņa balsij, un tās tika radītas pēc Viņa nodoma. Debesis un viss viņu spēks, zeme un visas lietas tajā nav tikai Viņa roku darbs; tās radās caur Viņa mutes dvesmu (elpu).

"Caur ticību mēs noprotam, ka pasaule ir radīta caur Dieva Vārdu; tā kā redzamās lietas nav cēlušās no redzamām." (Ebr. 11,3.)

"Caur Kunga Vārdu Debesis darītas;
Un viss viņu spēks caur Viņa mutes garu....
Kad Viņš runā, tad notiek;
Kad Viņš pavēl, tad stāv." (Ps. 33,6.9.)

DABAS LIKUMI

Aplūkojot vielas un dabas likumus, daudzi aizmirst, ja nenoliedz, Dieva pastāvīgo un tiešo darbību. Viņi uzskata, ka daba darbojas neatkarīgi no Dieva, ka tai pašai ir savas robežas un savi spēki, kas atklājas darbībā. Viņu domās pastāv noteikta starpība starp dabīgām un pārdabīgām lietām. Dabīgās lietas piedāvā parastiem ikdienas cēloņiem, nesaistītiem ar Dieva spēku. Dzīvības spēku pieraksta vielai un dabu padara par dievību. Pieņem, ka vielai noteiktas zināmas attiecības un ka tās darbību nosaka iepriekš nosprausti likumi, kuros arī Dievs pats vairs nevar iejaukties; ka daba apveltīta noteiktām īpašībām un tad padota likumiem, kuriem tai jāpaklause un jāizpilda sākumā nozīmētais darbs.

Tā ir nepareiza zinātne; Dieva Vārdā nekas to neatbalsta. Dievs Savus likumus neatceļ, bet Viņš pastāvīgi caur tiem darbojas, izlietojot tos kā Savus darba rīkus. Tie nestrādā pašī par sevi. Dievs nepārtraukti strādā dabā. /260/ Tā ir Viņa kalps, kas vadāma pēc Viņa patikas. Daba savā darbībā liecina par kādas gudras un aktīvi līdzdarbojošās Būtnes klātbūtni, Kas visos Savos darbos rīkojas saskaņā ar Savu gribu. Ne kāds dabai piemītošs pirmatnējs spēks sniedz gadu pēc gada zemei dāvanas un liek tai nepārtraukti iet savu diennakts gaitu ap sauli. Neierobežoti spēcīga roka pastāvīgi vada šo planētu. Zemi tās stāvoklī notur Dieva ik acumirkli darbojošais spēks.

Debesu Dievs strādā pastāvīgi. Tas ir Viņa spēks, kas liek zelt augu valstij, kas liek atraisīties katrai lapai un izplaukt ikkatram ziedam. Katra lietus lāse un sniega pārsla, katrs zāles asns, katra lapa, zieds un krūms liecina par Dievu, Šīs mazās, mūsu apkārtnē esošās tik pierastās lietas sniedz mācību, ka Bezgalīgais Dievs ievēro visu, ka nekas nav par mazu Viņa uzmanībai.

Cilvēka ķermeņa uzbūvi nav iespējams pilnīgi izprast; tajā ir noslēpumi, kas samulsina visgudrākos cilvēkus. Ne kāda mehānisma darbības rezultātā, kas, vienreiz iekustināts, turpina savu darbu, strādā mūsu pulss un viens elpas vilciens seko otram. Dievā mēs dzīvojam un kustam, un esam. Katrs elpas vilciens, katrs sirds puksts nepārtraukti liecina par vienmēr klātesošā Dieva spēku.

Tas ir Dievs, Kas liek saulei pacelties debesīs. Viņš atver debesu logus un dod lietu. Viņš liek zālei augt uz pakalniem. "Viņš dod sniegu kā vilnu; Viņš kaisa salnu kā pelnus." (Ps. 147,16.) "Kad Viņa balss atskan, tad ūdeņi krāc debešos.... Viņš dara zibeņus ar lietu un liek vējam nākt no tā alām." (Jer. 10,13.)

Kungs pastāvīgi strādā, uzturot un izlietojot kā Savus kalpus lietas, kuras Viņš ir radījis. Kristus sacīja: /261/ "Mans Tēvs strādā līdz šim, un Es arī dzan strādāju." (Jāņa 5,17.)

DIEVIŠĶĀ SPĒKA NOSLĒPUMI

Cilvēki ar vislielāko prātu nespēj saprast dabā atklātos Jehovas noslēpumus. Dievišķā inspirācija uzstāda daudz jautājumu, ko nevar atbildēt visgudrākie zinātnieki. Šie jautājumi nav uzstādīti, lai mēs tos atbildētu, bet lai mūsu uzmanību pievērstu dziļajiem Dieva noslēpumiem un mācītu mūs saprast, ka mūsu gudrība ir ierobežota, ka mūsu ikdienas apkārtnē ir daudz lietu, ko mūsu ierobežotais prāts nespēj aptvert, ka tikai vēlāk var saprast Dieva tiesāšanas ceļu un Viņa nodomus. Viņa gudrība nav izpētāma.

Skeptiķi atsakās ticēt Dievam, tāpēc ka viņi ar savu ierobežoto saprātu nespēj aptvert bezgalīgo spēku, kādā Viņš atklājas cilvēkiem. Bet Dievu daudz vairāk var atzīt no tā, ko Viņš par Sevi neatklāj, nekā no tā, ko Viņš atvēris mūsu ierobežotajai saprašanai. Kā dievišķajā atklāsmē, tā dabā Dievs cilvēkiem ir sniedzis noslēpumus, kas prasa ticību. Tam tā jābūt. Mēs varam vienmēr pētīt, vienmēr jautāt, vienmēr mācīties, tomēr vēl mūsu priekšā būs bezgalība.

„Kas ir izmērījis ūdeņus ar sauju un aptvēris debesis ar savām rokām? Kas saņēmis zemes pišļus traukā un kalnus nosvēris ar svariem un pakalnus rokas svaru kausā?

Kas ir Tā Kunga Garam noteicis tā apjomu, un kas bijis Viņa padoma devējs?

Pie kā Viņš meklējis padomu, ka tas Viņam būtu mācījis gudrību un Viņam rādījis pareizo ceļu, Viņam devis atziņu un Viņu vadījis patiesības ceļā?

Redzi, tautas ir kā piliens pie spaiņa, tās Viņam ir kā puteklītis svaru kausā! Salas Viņam ir kā smilšu grauds, ko Viņš paceļ!

Libānā nepietiek malkas, un tajā esošā zvēru daudzuma ir par maz dedzināmam upurim Tam Kungam.

Visas tautas ir it kā nekas Viņa priekšā, un kā neko Viņš tās arī neatzīst un neievēro.

Ar ko jūs salīdzināsiet Dievu, un kur jūs atradīsiet Viņam ko līdzīgu?

Taču ne kādu elku tēlu? To amatnieks darinājis, un zeltkalis to pārklājis ar zeltu un tam piestiprinājis sudraba važiņas.

Kam tāds upuris nav pa spēkam, tas izvēlas koku, kas nesatrūd, un meklē veiklu meistarū, lai tas viņam darina tēlu, kas nešķobītos.

Vai tad jūs to nezināt? Vai tad jūs to neesat dzirdējuši? Vai tad jums jau no paša sākuma tas nav pasludināts? Vai tad jūs vēl neesat sapratuši, ko zemes pamati māca?

Viņš ir tas, kas sēž augstībā pār zemi, un tās iedzīvotāji ir niecīgi kā siseņi. Viņš ir tas, kas izklāj debesis kā segu un tās izpleš kā dzīvojamu telti.

Viņš pazemo dižciltīgos un zemes valdniekiem liek nokļūt nožēlojamā stāvoklī.

Tikko iedēstīti, tie vēl centās zemē iesakņoties, kā tos jau skar Viņa dvaša, un tie nokalst, viesulis tos izputina kā pelus.

"Kam jūs Mani pielīdzināsiet, ka Es tam būtu līdzīgs?" jautā Svētais.

Paceliet savas acis uz debesīm un raugait: kas to visu radījis? Viņš ir tas, kas izved visu viņu pulku pēc skaita un visus sauc vārdā pēc Sava lielā spēka un varas, un tur netrūkst neviena.

Kāpēc tu, Jēkab, saki, un tu, Israēl, domā: mans ceļš ir Tam Kungam apslēpts, manu tiesu Dievs neievēro?

Vai tu to nezini, vai tu to neesi dzirdējis? Mūžīgais Dievs ir Tas Kungs, kas radījis zemes galus. Viņš nepiekuš un nenogurst, Viņa gudrība ir neaptverama.

Viņš nogurušajiem dod spēku un vairo stiprumu nespēcīgajiem.

Jaunekļi piekuš un pagurst, un jauni vīri sabrūk,

bet, kas paļaujas uz To Kungu, tie dabū jaunu spēku, tā ka viņiem aug jaunas spārnus vēdas kā ērgļiem, ka viņi skrien un nepiekuš, ka viņi iet un nenogurst. (Jesaja 40:12-31.)

PERSONĪGS DIEVS /263/

Varenais spēks, kas darbojas visā dabā un uztur visas lietas, nav, kā daži zinātnieki iedomājas, tikai visu piepildošs pamatlikums, kāds darbīgs spēks. Dievs ir Gars; tomēr Viņa ir personīga Būtne, jo cilvēks veidots pēc Viņa līdzības.

DABA NAV DIEVS

Dieva roku darbs dabā nav pats Dievs dabā. Dabas lietas atklāj Dieva raksturu; no tām mēs varam uzzināt par Viņa mīlestību, Viņa spēku un Viņa godību; tomēr mēs nedrīkstam uzskatīt dabu kā Dievu. Cilvēcīgu būtnu māksla izveido daudz skaistu darbu, lietas, kas iepriecina acis, un šīs lietas dod mums nojausmu par to veidotāja domām; bet izgatavota lieta nav pats cilvēks. Godājams nav darbs, bet tas, kas to darījis. Un tā kā daba ir Dieva domu atklāsme, tad jāpaaugstina Dievs un nevis daba.

"Tiem dieviem, kas debesis un zemi nav darījuši.
Tiem būs jāiet bojā no zemes un no šīs pasaules."
"Tā kā šie nav Jēkaba daļa;
Jo Viņš ir visu lietu Radītājs."
"Viņš zemi radījis ar Savu spēku
Un pasauli dibinājis caur Savu gudrību,
Un debesis izpletis caur Savu padomu."

(Jer. 10:11.16.12.)

"Kas radījis Sietiņu un Orionu
Un nāves ēnu pārvērš par rīta gaismu.
Un dienu aptumšo, ka nakts metas;
Kas jūras ūdeni sauc un to izgāž pa zemes virsu; -
Kungs ir Viņa Vārds!" (Amosa 5,8.)

PERSONĪGS DIEVS RADĪJA CILVĒKU /264/

Cilvēka radīšanā atklājās personīga Dieva darbība. Kad Dievs pēc Savas līdzības bija darījis cilvēku, tad cilvēks visā savā iekārtojumā bija izveidots pilnīgs, bet viņam trūka dzīvības. Tad personīgs, pats par sevi pastāvošs Dievs iepūta šai cilvēka veidojumā dzīvības elpu, un cilvēks kļuva par dzīvu, elpojošu, saprātīgu būtni. Sāka darboties visas cilvēka organisma daļas. Sirds, artērijas, vēnas, mēle, rokas, kājas, maņu orgāni un prāts - viss sāka strādāt savā īpatnējā veidā, un viss bija pakļauts likumam. Cilvēks kļuva par dzīvu dvēseli. Caur Jēzu Kristu personīgs Dievs radīja cilvēku un apveltīja viņu ar saprātu un spēku.

Mūsu būtība nebija Viņam apslēpta, kad mēs tikām slepenībā darīti. Viņa acis mūs redzēja, kad vēl bijām nepilnīgi; un Viņa grāmatā bija ierakstīti visi mūsu locekļi, kad vēl nebija neviena.

Dieva nodoms bija, ka cilvēks, Viņa radību vainagojošais darbs, pāri visam zemākajām būtnēm izteiktu Viņa domas un atklātu Viņa godību. Tomēr cilvēkam pašam sevi nevajag paaugstināt par Dievu.

"Gavilējiet Kungam...

Kalpojiet Kungam ar prieku:

Nāciet Viņa vaiga priekšā ar dziesmām.

Atzīstiet, ka Kungs ir Dievs:

Viņš mūs ir darījis, un ne mēs paši;

Mēs esam Viņa ļaudis un Viņa ganības avis.

Ieejiet pa Viņa vārtiem ar pateikšanu.
Viņa pagalmos ar teikšanu:
Teiciet Viņu, slavējiet Viņa Vārdu." (Ps. 100:1.-4.)
"Paaugstiniet Kungu, mūsu Dievu,
Un pielūdziet Viņa svētā kalnā;
Jo Kungs, Mūsu Dievs, ir svēts." (Ps. 99,9.)

DIEVS ATKLĀTS KRISTŪ /265/

Kā personīga Būtne Dievs ir atklājies Savā Dēlā. Jēzus, Tēva godības atspīdums "un Viņa būtības līdzība", (Ebr. 1, 3.) tika cilvēka veidā atrasts virs zemes. Kā personīgs Pestītājs Viņš nāca uz šo pasauli. Kā personīgs Pestītājs Viņš uzkāpa augstībā. Kā personīgs Pestītājs Viņš aizlūdz Debesu pagalmos. Dieva troņa priekšā mūsu dēļ kalpo "Viens līdzīgs Cilvēka Dēlam". (Atkl. 1,13.)

Kristus, pasaules Gaisma, apslēpa Savas Dievišķības apžilbinošo krāšņumu un nāca, lai dzīvotu kā Cilvēks starp cilvēkiem, lai viņi vārētu iepazīties ar savu Radītāju, nepiedzīvojot bojāeju no Viņa godības. Neviens Dievu nekad nav redzējis, vienīgi, kā Viņš ir atklājies caur Kristu.

"Es un Tēvs, Mēs esam Viens," (Jāņa 10,30.) paskaidroja Kristus. "Neviens nepazīst Dēlu, kā vien Tēvs" un neviens nepazīst Tēvu, kā vien Dēls un kam Dēls to grib darīt zināmu." (Mat. 11,27.)

Kristus nāca mācīt cilvēcīgām būtnēm to, ko Dievs vēlas, lai tās zinātu. Pāri mums esošajās debesīs, zemē, okeāna ūdeņu plašumos mēs redzam Dieva roku darbu. Visas radītās lietas liecina par Viņa spēku, Viņa gudrību un Viņa mīlestību. Bet par Dieva personību, kāda tā atklājas Kristū, mēs nevaram mācīties ne no zvaigznēm, ne no okeāniem, ne arī no lietusegāzēm.

Dievs redzēja, ka vajadzīga skaidrāka atklāsme, nekā daba to sniedz, lai parādītu kā Savu personību, tā Savu raksturu. Viņš sūtīja pasaulē Savu Dēlu, lai Tas, cik daudz cilvēcīgais skats to spēj panest, atklātu Neredzamā Dieva dabu un Viņa īpašības.

Ja Dievs būtu vēlējies, lai Viņu stādās priekša kā dabas lietās mājajošu Būtni - puķēs, kokos, zāles asnos./266/ vai tad Kristus, esot virs zemes, par to nebūtu sacījis Saviem mācekļiem? Bet nekad Kristus mācībās Dievs tā nav pieminēts. Kristus un apustuļi skaidri mācīja patiesību par personīga Dieva esamību.

Kristus atklāja visu par Dievu, ko grēcīgas cilvēcīgas būtnes, neejot bojā, spēja panest. Viņš ir dievišķīgs Skolotājs, Apgaismotājs. Ja Dievs būtu domājis, ka mums vajadzīgas citas atklāsmes bez tām, kas sniegtas caur Kristu un Viņa rakstītajā Vārdā, tad Viņš tās būtu devis.

KĀ KRISTUS ATKLĀJA DIEVU MĀCEKĻIEM

Mācīsimies izprast vārdus, ko Kristus teica augšistabiņā nakti pirms Viņa krustā sišanas. Tuvojās Viņa pārbaudījuma stunda, un Viņš centās iepriecināt Savas mācekļus, kuriem priekšā stāvēja tik lielas kārdināšanas un smagi pārbaudījumi.

"Jūsu sirids lai neizbīstas," Viņš sacīja; "ticiet Dievam un ticiet Man. Mana Tēva namā ir daudz dzīvokļu; ja tas tā nebūtu, tad Es jums to būtu sacījis. Es noēju jums vietu sagatavot..."

Toma Viņam saka; 'Kungs, mēs nezinām, kurp Tu ej; kā tad mēs to ceļu varam zināt? Jēzus viņam saka: Es esmu Ceļš, Patiesība un Dzīvība; neviens nenāk pie Tēva, kā vien caur Mani. Ja jūs Mani būtu pazinuši, tad jūs būtu pazinuši manu Tēvu; un no šī laika jūs Viņu pazīstat un Viņu esat redzējuši.

Filips Vigam saka: Kungs, rādi mums Tēvu, tad mums pietiek. Jēzus viņam saka: Tik ilgi Es pie jums esmu, un tu Mani nepazīsti, Filip? Kas Mani redz, tas redz Tēvu. Kā tad tu saki: rādi mums Tēvu? Vai tu netici, ka Es esmu /267/ Tēvā un Tēvs Manī? Vārdus, ko Es uz jums runāju, Es nerunāju no Sevis, bet Tēvs, Kas ir Manī, dara tos darbus." (Jāņa 14,1.-10.)

Mācekļi vēl nesaprata Kristus vārdus par Viņa attiecībām pret Dievu. Daudzas Viņa mācības viņiem vēl joprojām bija tumšas. Viņi daudz bija jautājuši, kas parādīja viņu

nezināšanu par Dieva attiecībām pret viņiem un pret vīgu tagadējām un nākotnes interesēm. Kristus vēlējās, lai viņiem būtu skaidrāka un noteiktāka izpratne par Dievu.

"To Es jums esmu runājis līdzības," Viņš sacīja, "bet laiks nāk, kad Es ar jums vairs nerunāšu līdzības, bet jums skaidri pasludināšu par Tēvu." (Jāņa 16,25.)

Kad Vasarsvētku dienā pār mācekļiem tika izliets Svētais Gars, viņi saprata patiesības, ko Kristus bija runājis līdzības. Mācības, kas viņiem bija bijušas noslēpums, kļuva skaidras. Saprašana, ko viņi ieguva līdz ar Svētā Gara izliešanos, lika viņiem kaunēties par savām nereālajām teorijām. Viņu pieņēmumi un izskaidrojumi bija neprātība, salīdzinot ar tagad saņemto Debesu lietu atzišanu. Viņus vadīja Gars; un gaisma iespīdēja viņu kādreiz aptumšotajā prātā.

Tomēr mācekļi vēl nebija piedzīvojuši pilnīgu Kristus apsolījuma piepildīšanos. Viņi saņēma visu Dieva atzišanu, cik viņi to spēja panest, bet pilnīgam apsolījumu piepildījumam, ka Kristus skaidri viņiem parādīs Tēvu, vēl bija jānāk. Tā tas ir arī šodien. Mūsu Dieva atzišana ir daļēja un nepilnīga. Kad cīņa būs beigusies un Cilvēks Kristus Jēzus atzīs Savus uzticīgos strādniekus Tēva priekšā, kas grēcīgajā pasaulē snieguši par Viņu patiesu liecību, /268/ tad viņi skaidri sapratīs to, kas tagad ir noslēpums.

Kristus saņēma Sev līdzīgi Debesu pagalmos Viņa pagodināto cilvēcību. Tiem, kas pieņem Viņu, Viņš sniedz spēku kļūt par Dieva dēliem, lai beidzot Dievs varētu viņus pieņemt kā Savējos pie Sevis visos mūžības laikmetos. Ja šīs dzīves laikā viņi ir uzticīgi Dievam, tad beidzot viņi "redzēs Viņa vaigu; un Viņa Vārds būs uz viņu pieres". (Atkl. 22,4.) Un kas ir Debesu laime, ja ne laime redzēt Dievu? Kādu vēl lielāku prieku var izjust Kristus žēlastības izglābts grēcinieks, kā uzlūkot Dieva vaigu un pazīt Viņu kā Tēvu?

RAKSTU LIECĪBA

Raksti skaidri noteic radniecību starp Dievu un Kristu un skaidri ļauj redzēt katra personību un individualitāti.

"Dievs dažreiz un dažādi vecos laikos uz tēviem runājis caur praviešiem, šinīs pēdējās dienās uz mums runājis caur Dēlu. To Viņš ir iecēlis par mantinieku pār visu; caur To Viņš arī pasaules radījis. Tas ir Viņa godības atspīdums un izteic Viņa līdzību, un visas lietas uztur caur Savu spēcīgo Vārdu, un, šķīstīšanu no grēkiem darījis, ir sēdies pie labās rokas Godībai augstībā; un Viņš ir tapis tik daudz augstāks par eņģeļiem, cik Viņš augstāku vārdu par tiem ir mantojis. Jo kuram eņģelīm Viņš jebkad ir sacījis: Tu esi Mans Dēls, Šodien Es tevi esmu dzemdīnājis? Un atkal: Es Viņam būšu par Tēvu, un Viņš Man būs par Dēlu." (Ebr. 1,1.-5.)

Dievs ir Kristus Tēvs; Kristus ir Dieva Dēls. Kristum ir dota izcila vieta. Viņš darīts līdzīgs Tēvam. Visi /269/ Dieva nodomi ir atklāti Viņa Dēlam.

Jūdiem Jēzus sacīja: "Mans Tēvs strādā līdz šim, un Es strādāju. ... Dēls neko nevar darīt no Sevis, ja Viņš neredz Tēvu tā darām, jo, ko Viņš dara, to arī Dēls dara tāpat. Jo Tēvs mīl Dēlu, un Viņam rāda visu, ko Pats dara." (Jāņa 5,17.-20.)

Te atkal skatam atklāta Tēva un Dēla personība, parādot starp viņiem esošo vienību.

Šī vienība izteikta arī Jāņa 17. nodaļā, Kristus lūgšanā par Saviem mācekļiem: -

"Bet Es nelūdzu par šiem vien, bet arī par tiem, kas caur viņa vārdu Man ticēs, lai visi ir viens, itin kā Tu, Tēvs, Manī un Es Tevī, lai arī viņi ir viens Mūsos; lai pasaule tic, ka Tu Mani esi sūtījis. Un godību, ko Tu Man esi devis, tiem esmu devis, lai viņi ir viens, itin kā mēs esam Viens: Es tajos un Tu Manī, ka viņi ir pilnīgi viens; lai pasaule atzīst, ka Tu Mani esi sūtījis un tos mīlējis, itin kā Tu mani esi mīlējis." (Jāņa 17,20.-23.)

Brīnišķīgs izskaidrojums! Vienība, kas pastāv starp Kristu un Viņa mācekļiem, neiznīcina katra personību. Viņi ir vienoti mērķos, prātā, raksturā, bet nav viena persona. Tā arī Dievs un Kristus ir viens.

Attiecības starp Tēvu un Dēlu un abu Personības ir skaidri izteiktas arī šai Rakstu vietā: -

"Tā saka Kungs Cebaots;

Redzi, Vīrs, Kam vārds ir Cemaks (Atvase),

Izplauks no savas vietas /270/

Un uztaisīs Kunga namu; ...

Viņš nesīs godības glītumu

Un sēdēs un valdīs uz Sava goda krēsla;

Un Viņš būs Priesteris uz Sava goda krēsla;

Un miera padoms būs starp abiem." (Cak. 5,12.13.)

"MŪŽĪGAIS DIEVS"

Rakstos Dievs ir nosaukts "Mūžīgais Dievs". Šis vārds ietver pagātņi, tagadni un nākotni. Dievs ir no mūžības uz mūžību. Viņš ir mūžīgs, nemainīgs.

"Mūžīgais Dievs ir patvērums,
Un virs zemes valda mūžīgas rokas;
Un Viņš aizdzen ienaidnieku tavā priekšā
Un saka: izdeldi.
Izraēls dzīvo drošībā,
Jēkaba acs skatās uz
Labības un vīna zemi;
Un viņa debess pilina rasu.
Svētīgs tu esi, Izraēl:
Kas ir tāds kā tu,
Kunga atpestīta tauta?
Viņš ir tavas palīga bruņas
Un tavas godības zobens!" (5. Mozus 33,27.-29.)

"Pirms kalni radušies
Un Tu zemi un pasauli biji radījis, Tu esi mūžīgi mūžam stiprais Dievs. Tu
cilvēkus dari par pīšļiem
Un saki: griežaties atpakaļ jūs, cilvēku bērni.
Jo tūkstoši gadi Tavā priekšā
Ir kā diena, kas vakar pagājusi,
Un kā vienas nakts nomoda.
Tu tos aizrauj kā plūdus;
Tie ir kā miegs:
Tie ir agrumā kā zāle, kas atzeļ.
Kas rītā zaļa un atzeļ
Un vakarā top nopļauta un kalst."

"Māci mums mūsu dienas tā skaitīt, Ka gudru sirdi
dabūjam."

"Paēdini mūs agri ar Savu žēlastību,
Tad mēs gavilēsim un priecāsimies visu savu mūžu. /271/ Iepriecini mūs pēc tām
dienām, kur Tu mūs apbēdinājis, Pēc tiem gadiem, kur esam redzējuši jaunumu. Parādi
Saviem kalpiem Savus darbus Un Savu godu Saviem bērniem.
Un Kunga, mūsu Dieva, laipnība lai paliek pār mums! Un pašķir pie mums mūsu roku
darbu, mūsu roku darbu - to Tu pašķir!" (Ps. 90,2.-6.12.14.-17)
"Kungs ir ķēniņš un ar godību ģērbies;
Kungs ir ģērbies un apjozies ar spēku: Tādēļ pasaule stāv stipra, ka nešaubās.
Tavs valdības krēsls stāv stiprs no sendienām: Tu esi no mūžības." (Ps.
93,1.2.)

VIŅA MĪLESTĪBAS PILNĀ LAIPNĪBA

"Zeme ir pilna Kunga žēlastības. Viss Viņa darbs ir pastāvīgs. Viņš mīl
taisnību un tiesu.... Svētīga tauta, kam Kungs ir par Dievu, Ļaudis, ko Viņš
Sev izredzējis par īpašumu."

"Redzi, Kunga acs uzlūko tos, kas Viņu bīstas. Kas cerē uz Viņa žēlastību;
Ka Tas viņu dvēseli izpestī no nāves Un bada laikā tos uztur dzīvus.
Mūsu dvēsele gaida uz Kungu.
Viņš mums ir par palīgu un par priekšturamām bruņām.
Jo mūsu sirds priecājas Viņā,
Un mēs paļaujamies uz Viņa Svēto Vārdu."

(Ps. 33,4.-12.16.-21.)

"Es meklēju Kungu, un Viņš man atbildēja, Un izglāba no visām manām izbailēm. Kas Viņu uzlūko un Viņam pieskrien, To vaigs netaps kaunā.
Kad šis bēdīgais sauca, tad Kungs klausīja Un to izpestīja no visām viņa bēdām.
Kunga eņģelis apmetas ap tiem, kas Viņu bīstas. Un tos izglābj.
Baudiet un redziet, ka Kungs ir labs;
Svētīgs vīrs, kas uz Viņu paļaujas. /272/
Bīstieties Kungu jūs, Viņa svētie;
Jo, kas Viņu bīstas, tiem netrūkst nenieka.
Jaunie lauvās cieš trūkumu un badu,
Bet, kas Kungu meklē, tiem netrūkst nekāda labuma."

"Kad taisnie sauc, tad Kungs klausā Un tos izglābj no visām viņu bēdām. Kungs ir tuvu tiem, kam satriekta sirds, Un palīdz tiem, kam sagrauzts prāts." "Kungs izpestī Savu kalpu dvēseli;
Un visi, kas tic Viņam, nebūs pamesti (noziedzīgi)."
(Ps. 34,5.-11.18.19.23.)

"Žēlīgs un lēnīgs ir Kungs,
Pacietīgs un no lielas žēlastības.
Viņš nepārmetīs mūžam
Un nedusmosies mūžīgi.
Viņš mums nedara pēc mūsu grēkiem
Un mums nemaksā pēc mūsu noziegumiem.
Jo cik augstas debesis ir pār zemi.
Tik spēcīga Viņa žēlastība pār tiem, kas Viņu bīstas.
Cik tālu rīti no vakariem,
Tik tālu Viņš liek mūsu pārkāpumus nost no mums. It kā tēvs apžēlojas par bērniem.
Tā Kungs žēlo tos, kas Viņu bīstas. Jo Viņš zina, kāds radījums mēs esam; Viņš piemin,
ka mēs esam pīšļi.
Cilvēks savā dzīvē ir kā zāle.
Viņš zied kā puķe laukā.
Kad vējš pār to pāriet, tad tās vairs nav
Un tās vietu vairs nepazīst.
Bet Kunga žēlastība paliek mūžīgi mūžam pār tiem,
kas Viņu bīstas, Un Viņa
taisnība līdz bērnu bērniem Pie tiem, kas Viņa derību tur Un Viņa baušļus
piemin, ka viņi tos dara."

(Ps. 103,3.-18.)

VIŅA AIZGĀDĪBAS PILNĀS RŪPES

Mūsu Dievs pavēl debesīm un zemei, un Viņš zina, kas mums tieši vajadzīgs. Mēs savā priekšā spējam saskatīt tikai mazu ceļa gabalu; "bet visas lietas ir atklātas /273/ un redzamas Tā acīm, par ko mēs runājam". (Ebr. 4:13.) Pāri šīs zemes sajumam atrodas Viņa valdības tronis; Viņa dievišķajam skatam atklātas visas lietas; un no Savas lielās un mierīgās mūžības Viņš kārtu visu tā, kā Viņa aizgādība to atzīst par vislabāko.

Bez Tēva ziņas nekrīt zemē pat zvirbulis. Sātana ienaidis pret Dievu liek tam priecāties pat par mēmo radījumu iznīcināšanu. Vienīgi pateicoties Dieva aizsargājošajām rūpēm, ir saglabāti putni, lai mūs iepriecinātu ar savām līksmajām dziesmām. Viņš neaizmirst pat zvirbuļus. "Tāpēc nebīstieties: jūs esat labāki nekā daudz zvirbuļu." (Mat. 10,31.)

"Teici, Kungu, mana dvēsele!
Kungs, mans Dievs, Tu esi ļoti liels;
Ar augstību un godību aptērpies:
Tu ģērbies gaišumā kā apģērbā;
Tu izklāj debesis kā telti;
Tu ūdeņus augstībā Sev liec par grīdu;
Tu dari padebešus par Saviem ratiem;
Tu staigā uz vēja spārniem;

Tu dari vējus par Saviem vēstnešiem
Un uguns liesmas par Saviem kalpiem.
Zemi Tu esi dibinājis uz tās pamatiem.
Ka tā nešaubās nemūžam.
Ar jūras dziļumiem Tu to apsedzis;
Ūdeņi stāvēja pār kalniem.
No Taviem draudiem tie bēga;
No Tava pērkona tie steidzās prom
(Kalni cēlās un lejas nogrima)
Tai vietā, ko Tu tiem bijī licis.
Tu esi licis robežas, tās tie nepārkāps
Un zemi vairs neapklās.

Tu izvadi avotus pa leņām. Ka tie tek starp kalniem;
Tie dzirdina visus lauka zvērus; Tur atdzeras meža
ēzeļi. Pie tiem mīt debesu putni. Zaros tie dzied.

Tu (slapini) aplaisti kalnus no augšienes.

Ar augļiem, ko Tu radi, zeme top piepildīta. Tu liec zālei augt priekš
lopiem Un sējai cilvēkam par labu;

Lai nāk barība no zemes
Un vīns, kas iepriecina cilvēka sirdi,
Un eļļa, kas viņa vaigu dara skaistāku,
Un maize, kas spēcina cilvēka sirdi.
Kunga koki top papildnam slacināti.
Ciedra koki Libānā, ko Viņš ir dēstījis;
Tur putni dara ligzdas,
Un stārķi dzīvo uz priedēm .
Augstie kalni ir priekš mežu kazām,
Klintis kalna āpšiem par patvērumu.

Tu esi darījis mēnesi laikmetiem:

Saule zina savu noiešanu.

Tu dari tumsu, ka nakts metas;

Tad kustas visi meža zvēri.

Jaunie lauvās rūc pēc laupījuma,

Meklēdami savu barību no Dieva.

Un, kad saule lec, tad tie atkal aizbēg,

Un apguļas savās alās.

Tad cilvēks iziet pie sava darba. Pie sava lauka darba līdz vakaram.

Cik lieli ir Tavi darbi, ak Kungs! Tos visus Tu esi darījis ar gudrību. Zeme ir Tava
padoma pilna. Redzi, jūra, liela un plata. Tur mudžēt mudž neskaitāmā pulkā

Visādi zvēri, lieli un mazi. Tur iet lielas laivas;

Un leviatāns, ko Tu esi radījis tur dzīvot.

Tie visi uz Tevi gaida,

Ka Tu tiem barību dod savā laikā.

Kad Tu tiem dod, tad tie salasa;

Kad Tu Javu roku atver.

Tad tie ar labumu top pieēdināti.

Tu apslēp Savu vaigu,

Tad tie iztrūkstas;

Tu atņem viņiem dvašu.

Tad tie mirst

Un kļūst atkal par pīšļiem. Tu sūti Savu Garu, Tad tie top radīti;

Un Tu atjauno zemes seju.

Kunga godība paliek mūžīgi;

Kungs priecājas par Saviem darbiem.

Viņš uzlūko zemi, tad tā dreb;

Viņš aizskar kalnus, tad tie kūp.

Es dziedāšu Kungam, kamēr es dzīvoju;

Es slavēšu savu Dievu ar dziesmām, kamēr šeit esmu.

Manas domas Viņam lai patīk;

/274/

/275/

Es priecāšos Kungā." (Ps. 104,1.-34.)

"Tu patvērums visām zemes robežām Un tiem, kas tālu pie jūras dzīvo. Tu stiprini kalnus ar Savu spēku. Tu apjozies ar varu; Tu klusini jūras kaukšanu, ... Un ļaužu troksni," - "Tu iepriecini ar rītu un vakaru. ... Tu pušķo gadu ar Savu labumu; Un Tavas pēdas pil no taukumiem." (Ps. 65,6.-9.12.)

"Kungs ir atspaidis visiem, kas krīt, Un uzceļ visus nospiestos. Visas acis gaida uz Tevi; Un Tu tiem dod viņu barību savā laikā. Tu atver Savu roku Un pieēdini visus, kas dzīvo." (Ps. 145,14.-16.)

VIŅA PACIETĪGĀ ŽĒLASTĪBA

Nav laicīgo vecāku, kas tik nopietni rūpētos par savu maldošos bērnu, kā Viņš, mūsu Radītājs, rūpējas par pārkāpēju. Neviena cilvēcīga mīloša būtne nekad nav sekojusi grēkus nenozēlojošam radījumam ar tik maigu lūgumu: -

"Un tu Mani neesi piesaucis, Jēkab; ...
Nedz Manis pēc pūlējies, Izraēl." (Jes. 43,22.)

"Ak Mana tauta, ko Es tev esmu darījis.
Ar ko Es tevi esmu apgrūtinājis?" (Mikas 6,3.)

"Kad Izraēls bija bērns, tad Es viņu mīlēju
Un Savu Dēlu atsaucu no Ēģiptes." (Oz. 11,1.)

"Kunga daļa ir Viņa ļaudis;

Jēkabs ir Viņa īpaša mantība.

Viņš to atrada tuksneša zemē.

Briesmīga kaukšanas postaža;

Viņš apžēlojas un rūpējas par to,

Viņš to pasargāja kā Savu acs raugu.

Kā ērglis savu perēkli vedina

Un lidinās pār saviem bērniem,

Viņš izplēš Savus spārnus un tos uzņem,

Viņš nes tos uz Saviem spārniem." (5. Mozus 32,9.-11.)

"Tie neturēja Dieva derību

Un dziedās staigāt Viņa bauslībā." (Ps. 73,10.)

"Bet jo vairāk pravieši tos sauca, jo vairāk tie no viņiem nogāja; ...

Es tomēr Evraimu mācīju staigāt; Es tos ņēmu uz Savām rokām; Bet viņi neatzina, ka Es tos dziedināju, Es tos vilku ar cilvēku valgiem, ar mīlestības saitēm... Maniem ļaudīm prāts nesās no Manis nogriezties. Tie gan top aicināti uz augšu, Bet neviena nav, kas ceļas." (Oz. 11,2.-4.7.)

"Bet Viņš bija sirdsžēlīgs un piedeva noziegumu. Un tos nesamaitāja; Bet daudz reižu novērsa Savu dūsmību Un nepagodināja visu Savu bardzību; Jo Viņš pieminēja, ka tie ir miesa; It kā vējš, kas aizskrien un atpakaļ neatgriežas."

(Ps. 78,38.39.)

Lai gan Viņš "nodeva visu spēku cietumā un viņu godību pretinieka rokās", (Ps. 78,61.) tomēr Viņš sacīja; "Savu žēlastību Es no viņa neatraušu, un Savu patiesību Es neaizliegšu." (Ps. 89,34.)

"Vai Evraims Man nav dārgs dēls? Un mīļš bērns? Jo cīkārēt Es par viņu runāju, pieminēdamas Es viņu pieminu; tāpēc Mana sirds trīc par viņu." (Jer. 31,20.)

"Kā Es tev darīšu, Evraim?

Vai Man tevi atnest, Izraēl?

Vai Es tev darīšu kā Adamai?

Vai tevi postīšu kā Ceboimu?

Mana sirds ir griezusies,

Un Mana apžēlošanās visai iedegusies.

Es nedarīšu pēc Savas bardzības karstuma,

Nedz Evraimu atkal postīšu;

Jo Es esmu Dievs un ne cilvēks; Svētais tavā vidū;

Un dūsmās Es nenākšu." (Oz. 11,8.9.)

/276/

/277/

"Atgriezies, ak Izraēl, pie Kunga, sava Dieva, Jo tu esi kritis sava nozieguma dēļ.
Nemiet šos vārdus līdzī
un atgriezieties pie Kunga: sakiet Viņam: Piedod visu noziegumu un parādi Savu
žēlastību.... Asurs mūs neizpostīs; Mēs nejam uz zirgiem Un nesacīsim vairs uz savu
roku darbu: Tu esi mūsu dievs! Jo pie Tevis bārenis atrod žēlastību." (Oz. 14,2.-4.)
"Tad tie dzīsies Kungam pakal.... Bērni no vakara puses nāks drebēdami. Tie drebēdami
nāks no Ēģiptes kā putns Un kā balodis no Asura zemes;
Un Es tiem likšu dzīvot viņu namos, tā saka Kungs."

"Es dziedināšu viņu atkāpšanos, (Oz. 11,10.11.)

Es tos mīlēšu ar labu prātu;
Jo Mana dusmība no viņa novērsīsies.
Es Izraēlam būšu kā rasa;
Viņš izplauks kā lilija
Un iesakņosies ka Libāna.
Viņa zari izpletīsies,
Un skaistums viņam būs kā eļļas kokam.
Un smarža būs kā Libānai.
Tie, sēdēdami viņa ēnā, atkal audzēs labību;
Tie zaļos kā vīnkoks....
Evraims sacīs: kas man vēl ar dievekļiem?
Es atbildēšu un viņu uzlūkošu:
Es esmu kā zaļa priede;
Pie Manis tavs auglis rodas.
Kas ir gudrs, ka saprot šīs lietas?
Kas ir prātīgs, ka tās atzīst?
Jo Kunga ceļi ir taisni,
Un taisnie pa tiem staigās." (Oz. 14,5.-10.) /278/

"Kur ir tāds Dievs kā Tu, Kas piedod noziegumu
un pamet pārkāpumu
Savas mantības atlikušiem?
Viņš nepatur Savu dusmību mūžīgi,
Jo Viņam ir labs prāts žēlot.
Viņš atkal par mums apžēlosies;
Viņš deldēs masu noziegumus;
Tiešām Tu visus viņu grēkus metīsi jūras dziļumos."

(Mikas 7,18.19.)

"Kungs man parādījies no tālienes: Es tevi esmu mīlējis ar mūžīgu mīlestību; tādēļ Es tevi
žēlīgi esmu vilcis pie Sevis." (Jer. 31,3.) "Kungs Jēkabu atpircis un viņu izglābis no rokas, kas
bija stiprāka nekā viņš." (Jer. 31,11.) "Jo Es pārvērtīšu viņu skumjas par prieku un tos
iepriecināšu un ielīksmošu pēc viņu noskumšanas." "Mani ļaudis taps pieēdināti ar Manu
labumu, saka Kungs." (Jer. 31,13. 14.)

"Dziedi priecīgi, Ciānas meita! Gavilē, Izraēl!

Priecājies un līksmojies no visas sirds,
Jeruzalemes meita!

Kungs ir atņēmis tavu sodību,
Viņš tavu ienaidnieku ir aizmēzis prom.

Kungs, Izraēla ķēniņš, ir tavā vidū.

Ļaunuma tu vairs neredzēsi.

Tai dienā sacīs uz Jeruzalemi: Nebīsties, Ciāna, Lai tavas rokas nenogurst. Kungs, tavs
Dievs, ir tavā vidū. Stiprs Pestītājs,

Viņš priecāsies par tevi ar līksmību; Viņš cietīs klusu Savā mīlestībā. Viņš priecāsies par
tevi ar gavilēšanu." (Cef. 3,14.-17.)

"Šis Dievs ir mūsu Dievs mūžīgi mūžam. Viņš mūs vedīs līdz mūža galam." (Ps. 48,15.)

NEPAREIZA UN PAREIZA DIEVA ATZĪŠANA /279/

SPEKULATĪVAS TEORIJAS

"Lietas, kas ir atklātas, pieder mums un mūsu bērniem mūžīgi," bet "apslēptās lietas pieder Kungam, mūsu Dievam". (5. Mozus 29,29.) Atklāsme, ko Dievs par Sevi sniedzis Savā Vārdā, dota mums pētišanai. To mums jācenšas saprast, Bet aiz tās mums nav jāiedziļinās. Cilvēks ar visaugstākajām gara spējām līdz pārgurumam var censties stādīties priekšā Dieva dabu, tomēr šis pūles būs neauglīgas. Mums nav jāatrisina šī problēma. Neviena cilvēcis prāts nevar aptvert Dieva būtību. Lai ierobežotais cilvēks nemēģina Viņu izskaidrot. Lai neviena nenododas spekulatīviem prātojumiem par Viņa dabu. Šai ziņā klusēšana ir daiļrunība. Viszinošais stāv pāri apspriešanas iespējamībai.

Pat eņģeļiem nebija atļauts ņemt līdzdalību Tēva un Dēla nodomos, kad tika izlemts pestīšanas plāns. Cilvēcīgās būtnes, kas cenšas iespieties Visvarenā noslēpumos, parāda savu garīgo un mūžīgo lietu nezināšanu. Priekš viņiem būtu daudz labāk, ja viņi, kamēr vēl dzirdama žēlastības balss, pazemotos pīšļos un lūgtu Dievu mācīt viņiem Savus ceļus.

Par Dievu mēs esam tādā pat neziņā kā mazi bērni; bet kā mazi bērni mēs varam Viņu mīlēt un Viņam paklausīt. Neprātojot par Viņa dabu vai Viņa Valdnieka varu, ņemsim vērā Viņa runāto Vārdu:

"Nostājieties un atzīstiet, ka Es esmu Dievs" (Ps. 46,11.)

"Vai tu Dieva apslēptos padomus vari atrast? Vai vari atklāt Visvarenā pilnību? /280/
Tā ir augstāka nekā debesis - ko tu vari darīt? Dziļāka nekā elle - ko tu vari zināt?
Garāka nekā zeme savā mērā Un platāka nekā jūra." (Ījaba 11,7.-9.)

"Bet gudrību, kur te atrod?

Un kur mājo atzīšana?

Cilvēks nezina, ar ko lai to pārķ,

Un dzīvo zemē to nevar uziet.

Bezdiebēnis saka: Te tās nav.

Un jūra saka: Tā nav pie manis.

Zeltu par to nevar dot,

Nedz sudraba maksu par to iesvērt.

To nevar atsvērt ar Ovīra zeltu.

Nedz ar dārgiem onika un zavīra akmeņiem.

To neatsver ne zelts, ne kristāls;

To nevar izmainīt pret zelta glītumiem.

Par pērlēm un korāļiem nav ko runāt;

Jo gudrību mantot ir pārāk par rubīniem.

Moru zemes topacis tai nav līdzīgs.

Un vistīrākais zelts nav līdzvērtīgs.

Nu tad no kurienes nāk gudrība?

Un kur mājo atzīšana?...

Elle un nāve saka:

Ar savām ausīm gan esam dzirdējuši tās slavu. Dievs pazīst tās ceļu, Un Viņš zina tās vietu.

Jo Viņš skatās līdz pasaules galiem,

Viņš redz, kas apakš visām debesīm...

Kad Viņš lietum sprieda likumu

Un zibenim un pārkonam ceļu;

Tad Viņš to izredzēja un izteica.

Viņš to sataisīja un izdibināja.

Un sacīja cilvēkam,

Redzi, Kunga bijāšana ir gudrība,

Un atstāties no ļauna ir atzīšana." (Ījaba 28,12.-28.)

Gudrība nav atrodama, ne izmeklējot zemes dziļumus, ne veltīgās pūlēs izpētīt Dieva būtības noslēpumus. Tā drīzāk atrodama pazemībā to atklāsmju pieņemšanā, ko Viņam ir patīcis dot, un dzīves saskaņošanā ar Viņa gribu.

MŪSU DIEVA LIELUMS

No Viņa praviešiem dotajiem Svētā Gara attēlojumiem mācīsimies par mūsa Dieva lielumu. Praviētis Jesaja raksta: -

"Tanī gadā, kad ķēniņš Uzija nomira, tad es Kungu redzēju sēžam uz augsta un uzcelta godības krēsla, un Viņa drēbju vīles piepildīja Dieva namu. Zēravi stāvēja augšā ap Viņu; ikvienam bija seši spārni; ar diviem tas apsedza savu vaigu, un ar diviem tas apsedza savas kājas, un ar diviem tas skrēja (lidoja). Un tie cits citam sauca un sacīja: Svēts, svēts, svēts ir Kungs Cebaots; visa zeme ir pilna Viņa godības. Un sliekšņa pamati trīcēja no saucēju balsīm, un nams tapa pilns dūmu.

Tad es sacīju: Vai man! jo man jāiet bojā; jo es esmu vīrs nešķīstām lūpām un dzīvoju starp ļaudīm, kam nešķīstas lūpas; jo manas acis redzējušas ķēniņu, Kungu Cebaotu.

Tad viens no zeraviem atskrēja pie manis, un viņa rokā bija degoša ogle, ko viņš ar stangām bija ņēmis no altāra. Un viņš ar to aizskāra manu muti un sacīja: Redzi, šī tavas lūpas aizskārusi, tā tavs noziegums no tevis atņemts un tavi grēki salīdzināti." (Jes. 6,1.-7.)

"Bet neviens nav kā Tu, Kungs; Tu esi liels,
Un Tavs Vārds ir liels spēkā.

Kas Tevi nebītos. Tu - tautu ķēniņ?" (Jer. 10,6.7.)

"Kungs, Tu mani pārmani un pazīsti. Tu zini manu sēdēšana un celšanos; Tu proti manas domas no tālienes. Lai eju, lai guļu. Tu esi ap mani, Un Tev zināmi visi mani ceļi. Jo nav ne vārda uz manas mēles. Redzi, Kungs, to visu Tu zini. Tu meties ap mani aizmugurē un priekšā Un turi Savu roku pār mani. Šī atzīšana man ir visai brīnīšķa

Un augsta, es to nevaru izprast." Ps. 139.1.-6.) /282/

"Mūsu Kungs ir liels un varens spēkā; Viņa gudrība ir neizmērojama."
(Ps. 147,5.)

"Viņš parāda dziļas un apslēptas lietas: Viņš zina, kas ir tumsībā, jo pie Viņa mīt gaisma."
(Dan. 2,22.)

"Dievam visi Savi darbi ir zināmi no mūžības." (Ap. d. 15,18.) "Jo kas ir atzinis Kunga prātu? Vai kas ir Viņa padomdevējs? Vai kas Viņam papriekš devis, ka Viņam taptu atmaksāts? Jo no Viņa un caur Viņu un uz Viņu ir visas lietas. Viņam lai ir gods mūžīgi." (Rom. 11,34.-36.)

"Bet mūžīgam, neiznīcīgam, neredzamam ķēniņam," (1. Tim. 1,17.) Kam vien ir nemirstība, Kas dzīvo nepieejamā gaišumā, Ko neviens cilvēks nav redzējis, nedz var redzēt," - Viņam "lai ir gods un mūžīga vara", (1. Tim. 6, 16.)

"Viņš zvaigžņu debesi gaisā izpletis Un zemi piekāris, kur nekas. Viņš saņem ūdeni savos mākoņos; Un padebeši apakš Viņa nesaplīst.... Viņš ap ūdeņiem licis ežu. Līdz kur gaisma un tumsu šķiras."

"Debess pīlāri trīc

Un iztrūcinās no Viņa draudiem.

Viņš apklusina jūru ar Savu spēku....

Caur Viņa Garu debesis ir skaistas,

Un Viņa roka nodur žiglo čūsku.

Redzi, tā ir Viņa ceļa maliņa.

Un kāda lēna balss tikai, ko samanām!

Bet kas Viņa varas pārkonu varētu dzirdēt?"

"Kunga ceļš ir viesulī un vētrā, (Ījaba 26,7.-14.)

Un padebeši ir Viņa kāju pīšļi." (Nākuma. 1,3.)

"Kas ir tāds kā Kungs, mūsu Dievs, Kas dzīvo augstībā, Kas dziļi noskatās debesis un virs zemes!" (Ps. 113,5.6.)

"Kungs ir liels un ļoti slavējams,

Un Viņa augstība ir neizdibināma.

Bērnu bērni slavēs Tavus darbus

Un stāstīs Tavu varu.

Es teikšu Tavas godības augstību

Un pārdomāšu Tavus brīnuma darbus.
Par Taviem vareņiem spēka darbiem runās,
Un es sludināšu Tavu augstību.
Tavas lielās lēnības piemiņu teiktin teiks
Un Tavu taisnību slavēs ar dziesmām...."
"Visi Tavi darbi, Kungs. Tevi teiks.
Un Tavi svētie Tevi slavēs.
Tie izteiks Tavas valstības godību
Un runās par Tavu varu;
Lai cilvēku bērniem Tava vara top zināma
Un Tavas valstības augstība un godība.
Tava valstība ir mūžīga valstība.
Un Tava valdīšana paliek līdz visiem radu radiem.... Mana mute runās Kunga slavu;
Un visa miesa teiks Viņa svēto Vārdu mūžīgi mūžam."

(Ps. 145,3.-21.)

BRĪDINĀJUMI PRET IZDOMĀTIEM PIENĒMUMIEM

Ja vairāk mācīsimies saprast, kas ir Dievs un kas Viņa skatījumā esam mēs, tad mēs bīsimies un drebēsim Viņa priekšā.

Lai šodienas cilvēki mācās no cilvēka likteņiem, kas senatnē uzdrošinājās brīvi rīkoties ar to, ko Dievs bija paziņojis par svētu. Kad izraēlieši uzdrošinājās atvērt šķirstu, vedot to atpakaļ no filistu zemes, viņu negodbijīgā rīcība tika pelnītā kārtā sodīta. "Kungs sita Bet-Zemesas ļaudis, tāpēc ka viņi bija ielūkojušies Kunga šķirstā. Viņš sita no ļaudīm 50 070 vīru. Tad ļaudis bēdējās, ka Kungs ar tādu lielu sišanu ļaudis bija sitis. Un ļaudis no Bet-Zemesas sacīja; Kas var pastāvēt Kunga, Svētā Dieva, vaiga priekšā?" (1. Zam. 6,19.20)

Atkal ņemsim vērā. kā tika sodīts Uza. Kad, Dāvidam sākot valdīt, šķirstu pārveda uz Jeruzalemi, Uza pielika savu roku, lai to pieturētu. Pārdošanās pieskaršanās dēļ /284/ Dieva klātbūtnes simbolam viņš acumirkli tika nonāvēts.

Kad Mozus, nepazīdams Dieva klātbūtni degošajā krūmā, pagriezās, lai aplūkotu brīnišķo skatu, atskanēja pavēle;

"Nenāc klāt, novelc savas kurpes no kājām, jo vieta, kur tu stāvi, ir svēta zeme.... Un Mozus aizklāja savu vaigu, jo viņš bijās Dieva uzlūkot." (2. Mozus 3,5.6.)

"Un kad Jozua bija pie Jerikas, tad viņš pacēla savas acis un redzēja, un, raugi, tur viens Vīrs viņam stāvēja pretī ar izvilkto zobenu rokā; un Jozua pie Viņa gāja un sacīja; Vai Tu esi no mūsējiem vai no mūsu pretiniekiem? Un Viņš sacīja; Nē, bet Es esmu Kunga karaspēka Virsnieks, tagad Es esmu nācis. Tad Jozua metās zemē uz sava vaiga un To pielūdza un Viņam sacīja; Ko mans Kungs runā uz Savu kalpu? Tad Kunga karaspēka Virsnieks sacīja Jozuam; Novelc savas kurpes no savām kājām, jo vieta, kur tu stāvi, ir svēta. Un Jozua tā darīja." (Joz. 5,13.-15.)

Svētnīcā un Dieva namā, kas simbolizēja Dieva mājvietu virs zemes, viens nodalījums bija svēts priekš Dieva klātbūtnes. Priekškaru, kurā bija ieausti ķerubū attēli un kas aizklāja ieeju šai svētnīcas daļā, nedrīkstēja pacelt nekāda cilvēka roka, izņemot vienu. Pacelt aizkaru un neatļauti iespieties vissvētākās vietas svētajā noslēpumā nozīmēja nāvi. Jo pāri pār žēlastības krēslu un zemojošamies, pielūdzošajiem eņģeļiem mājāja Vissvētākā godība. - godība. ko neviens cilvēks nevarēja uzlūkot un dzīvot. Vienreiz gadā. dienā, kas bija norādīta kalpošanai vissvētākajā vietā, augstais priesteris drebēdams iegāja šajā nodalījumā, kur mājāja Dievs, kamēr vīraka mākoņi aizklāja viņa skatam godību. Viscaur dievnama pagalmos bija apklususi/285/ katra skaņa. Neviens priesteris nekalpoja pie altāriem. Pielūdzēju pulki, zemojušies klusā godbijībā, sauca pēc Dieva žēlastības.

"Un viss tas viņiem noticis kā priekšzīme un ir uzrakstīts par mācību mums, uz kuriem pasaules gals ir nācis." (1. Kor. 10,11.)

"Kungs ir Savā svētā vietā.

Klusu Viņa priekšā, visa pasaulei" (Habak. 2,20.)

"Kungs ir Kēniņš - lai tautas dreb;
Viņš sēž pār ķerubiem - lai zeme trīc.
Kungs ir liels Ciānā,
Un Viņš ir augsts pār visiem Jaudīm.
Tavu lielo un bijājamo Vārdu lai teic;
Tas ir svēts." (Ps. 99,1.-3.)

"Kunga godības krēsls ir Debesīs,
Viņa acis skatās. Viņa acu vāki pārmana cilvēku bērnus." (Ps. 11,5.)

"Viņš skatās no Sava svētā augstuma,"
"Viņš lūko uz zemi." (Ps. 102,20.)

"Viņš raugās no Sava stiprā krēsla
Uz visiem, kas dzīvo virs zemes.

Viņš izveido visas viņu sirdis,
Viņš liek vērā visus viņu darbus."

"Bīstieties no Kunga, visa pasaule;
Baiļojieties priekš Viņa, visi zemes iedzīvotāji." (Ps. 33,14.15.8.)

Ar pētījumiem cilvēks nespēj izprast Dievu. Lai neviens necenšas ar pārdrošu roku pacelt aizkaru, kas apslēpj Viņa godību. "Neizmanāmas ir Viņa tiesas, un neizdibināmi ir Viņa ceļi." (Rom. 11,33.) Viņa spēka apslēpšana ir Viņa žēlastības pierādījums; jo aizkara pacelšanai, kas sedz Dievišķo klātbūtni, seko nāve. Neviens mirstīgs prāts nespēj iedziļināties noslēpumainībā, kādā ietīta Visvarenā dzīve un darbi. No Viņa mēs varam saprast tikai to, ko Viņš ir atradis par derīgu mums atklāt. Saprātam jāatzīst par sevi augstāka vara (autoritāte). Sirdij un prātam jāzemojas Lielā ES ESMU priekšā.

DIEVA ATKLĀSME KRISTŪ /286/

Viss, ko cilvēkam vajag zināt un ko viņš var uzzināt par Dievu, atklāts Viņa Dēla dzīvē un raksturā.

"Dievu neviens nekad nav redzējis: vienpiedzimušais Dēls, Tēva klēpī būdams, mums Viņu ir rādījis." (Jāņa 1, 18.)

Uzņemdamas Sevī cilvēcību, Kristus nāca, lai būtu vienots ar cilvēci un, tai pašā laikā, lai grēcīgajām cilvēcīgajām būtņēm atklātu mūsu Debesu Tēvu. Viņš visās lietās tika darīts Maigs, līdzjūtīgs, vienmēr ievērīgs pret citiem. Viņš atklāja Dieva raksturu un pastāvīgi kalpoja Dievam un cilvēkam.

līdzīgs Saviem brāļiem. Viņš kļuva miesa tāpat kā mēs. Viņš bija izsalcis un izslāpis, un noguris. Viņu uzturēja barība, un atspirdzināja miegs. Viņš dalījās cilvēku liktenī, tomēr Viņš bija nenoziedzīgais Dieva Dēls. Viņš bija svešinieks un piemānotājs virs zemes, - pasaulē, bet ne no pasaules; kārdināts un pārbaudīts, kā vīri un sievas šodien tiek kārdināti un pārbaudīti, tomēr dzīvodams bezgrēcīgu dzīvi.

"Vārds kļuva miesa un dzīvoja mūsu starpā, ... pilns žēlastības un patiesības." (Jāņa 1,14.)

"Es Tavu Vārdu esmu darījis zināmu cilvēkiem- ko Tu Man no pasaules esi devis," Viņš sacīja, "lai mīlestība, ar ko Tu Mani esi mīlējis, ir tajos." (Jāņa 17,6.26.)

"Mīliet savus ienaidniekus," Viņš tiem pavēlēja; "mīliet tos, kas jūs nolād, dariet labu tiem, kas jūs ienīst; un lūdziet par tiem, kas jūs kaitina un vajā; ka jūs topat sava Debesu Tēva bērni," (Mat. 5,44.45.) "jo Viņš ir laipnīgs pret nepateicīgiem un ļauniem". (Lūkas 6,35.) "Viņš liek saulei uzlēkt pār ļauniem un labiem un liek lietam līt pār taisniem un netaisniem." (Mat. 5,45.) "Tāpēc esiet žēlīgi, kā arī jūsu Tēvs ir žēlīgs." (Lūkas 6,36.)

KRUSTA GODĪBA

/287/

Dieva mīlestības atklāsme uz cilvēkiem koncentrējas krustā. Tā pilnīgo nozīmi mēle nespēj izteikt; spalva nespēj aprakstīt; cilvēka prāts nespēj aptvert, uzskatot Golgatas krustu, mēs varam tikai sacīt: "Dievs tik ļoti pasauli mīlēja, ka devis Savu vienpiedzimušo Dēlu, lai ikviens, kas tic Viņam, nepazustu, bet dabūtu mūžīgu dzīvību." (Jāņa 3,16.)

Kristus mūsu grēku dēļ piesists pie krusta, Kristus augšāmcēlies no miroņiem, Kristus, uzkāpis Debesīs, - tā ir pestīšanas zinātne, kas mums jāmācās pašiem un jāmāca citiem.

"Kas, Dieva sejā būdams, neturēja par laupījumu Dievam līdzī būt; bet pats Sevi ir iztukšojis un kalpa seju pieņēmis un tapis līdzīgs cilvēkiem; un, cilvēka kārtā atrasts, Pats pazemojies, paklausīgs palicis līdz nāvei, līdz pat krusta nāvei." (Fil. 2,6.-8.)

"Kristus ir nomiris, bet vēl vairāk, Viņš arī uzmodināts, Viņš ir pie Dieva labās rokas." (Rom.8,34.) "Tādēļ Viņš arī pilnīgi var izglābt tos, kas caur Viņu pie Dieva nāk, vienmēr dzīvodams, ka Viņš tos aizstāvētu." (Ebr. 7,25.)

"Mums nav augsts priesteris, kas nevarētu iežēloties par mūsu vājībām, bet Kas visās lietās ir kārdināts tā kā mēs, tomēr bez grēka." (Ebr. 4,15.)

Šeit atklājas bezgalīga gudrība, bezgalīga mīlestība, bezgalīga taisnība, bezgalīga žēlastība - "Dieva bagātības, gudrības un atzišanas dziļums". (Rom. 11,33.)

Tikai pateicoties mums dāvinātajam Kristum, mēs saņemam visas svētības. Caur šo Dāvanu uz mums dienu no dienas plūst neizsmejamā Jehovas laipnības straume. Katrs zieds ar savām maigajām krāsu niansēm un jauko smaržu ir /288/ dots mūsu priekam caur šo vienu Dāvanu. Viņš ir radījis sauli un mēnesi. Nav tādas zvaigznes, kas grezno debesīs, kuru Viņš nebūtu darījis. Uz mūsu galda esošajā barībā nav nekā, ko mūsu uzturam nebūtu gādājis Viņš. Uz visa ir Kristus paraksts. Viss cilvēkam ir sniegts caur vienu neizsakāmi lielu Dāvanu, vienpiedzimušo Dieva Dēlu. Viņš tika pienaglots pie krusta, lai visas šīs dāvanas varētu plūst uz Dieva radījumiem.

Dzīvības koka augļiem Ēdenes dārzā piemita pārdabisks spēks, Ēst no tā nozīmēja mūžīgi dzīvot. Tā auglis bija pretinde nāvei. Tā lapas noderēja dzīvības un nemirstības uzturēšanai. Bet cilvēka nepaklausības dēļ pasaulē ienāca nāve. Ādams ēda no laba un jauna atzišanas koka, kura augli viņam bija aizliegts aizskart. Viņa pārkāpums atvēra vārtus mūsu bēdām un ciešanām.

Pēc grēka ienākšanas Debesu Dārznieks dzīvības koku pārstādīja augšā esošajā Paradīzē; tomēr tā zari kārās pāri sienai uz pasauli lejā. Caur atpestīšanu, kas pirka ar Kristus asinīm, mēs joprojām varam ēst no šī koka dzīvību dodošajiem augļiem.

Par Kristu ir rakstīts: "Viņā bija dzīvība; un dzīvība bija cilvēku gaisma." (Jāņa 1,4.) Viņš ir Dzīvības Avots. Paklausība Viņam ir dzīvību dodošs spēks, kas iepriecina dvēseli.

Kristus saka: "Es esmu dzīvības maize. Kas pie Manis nāk, tas neizsalks; un, kas tic Man, tam neslāps nemūžam." "Itin kā Mani Dzīvais Tēvs ir sūtījis un Es dzīvoju caur Tēvu, tāpat, kas Mani ēd, tas arīdzan dzīvos caur Mani.... Gars ir, kas dara dzīvu; miesa neder nenieka. Vārdi, /289/ ko Es jums runāju, ir Gars un ir dzīvība." (Jāņa 6,35.57. 63.) "Tam, kas uzvar, Es došu ēst no dzīvības koka, kas ir Dieva Paradīzē." (Atkl. 2,7.)

"Redziet, kādu lielu mīlestību Tēvs mums ir parādījis, ka mēs topam saukti Dieva bērni." (1. Jāņa 3,1.)

ATZĪŠANA, KAS PĀRVEIDO

Dieva atzišana, kāda tā atklāta Kristū, ir atzišana, kura jāiegūst visiem izglābtajiem. Tā ir atzišana, kas pārveido raksturu. Šī atzišana, ja tā tiek pieņemta, pārveido dvēseli Dieva līdzībā. Tā visai būtnei sniegs garīgu, dievišķu spēku.

"Bet nu mēs visi atsegtā vaigā skatīdami Kunga godību kā spogulī, topam pārvērsti tai pašā līdzībā no spožuma uz spožumu (no godības uz godību)." (2. Kor. 3,18.)

Par Savu dzīvi Pestītājs sacīja; "Es Sava Tēva baušļus esmu turējis." (Jāņa 15,10.) "Tēvs Mani nav atstājis vienu, jo, kas Viņam patīk, to Es allaž daru." (Jāņa 8,29.) Kāds Jēzus bija cilvēka dabā, tādus Dievs vēlas redzēt Viņa sekotājus. Viņa spēkā mums jādzīvo skaidra un cēla dzīve, kādu dzīvoja Pestītājs.

"Šās lietas labad," saka Pāvils, "es loku savus ceļus mūsu Kunga Jēzus Kristus Tēva priekšā, kura vārdā nosaukta visa ģimene Debesīs un virs zemes, lai Viņš jums dod pēc Savas bagātās godības ar spēku tapt stiprinātiem caur Viņa Garu pie iekšējā cilvēka; ka Kristus caur ticību mājā jūsu sirdī un jūsu mīlestībā iesakņojaties un iegrunājaties, ka spējat saņemt līdz ar

visiem svētiem, kāds platums un garums, un dziļums, un augstums; un atzīt Kristus mīlestību, kas ir daudz augstāka nekā visa saprašana, ka topat piepildīti ar visu Dieva pilnību." (Ef. 3,14.-19.)

CILVĒKU SPEKULATĪVO ZINĀŠANU BRIESMAS

/290/

Nepatiesa zinātne ir viens no līdzekļiem, ko sātans izlietoja Debesu pagalmos, un to viņš lieto arī šodien. Eņģeļiem izteiktie nepareizie apgalvojumi, viņa smalkās, viltīgās zinātniskās teorijas noveda daudzus no viņiem pie neuzticības.

Pazaudējis savu vietu Debesīs, sātans savus kārdinājumus sniedza mūsu pirmajiem vecākiem. Ādams un Ieva padevās ienaidniekam, un viņu nepaklausība atsvešināja cilvēci no Dieva un zemi atšķīra no Debesīm.

Ja Ādams un Ieva nekad nebūtu aizskāruši aizliegto augli, Kungs viņiem būtu devis zināšanas, - zināšanas, uz kurām negultos nekāds grēka lāsts, zināšanas, kas viņiem sniegtu mūžīgu līksmību. Viss, ko viņi ieguva ar savu nepaklausību, bija iepazīšanās ar grēku un tā sekām.

PĒDĒJO DIENU MALDI (KRĀPŠANA)

Lauks, kurā sātans vadīja mūsu pirmos vecākus, ir tas pats, kurā viņš vada cilvēkus šodien. Viņš pārplūšina pasauli ar patīkamām pasakām. Ar katru viņa rīcībā esošo viltību viņš cenšas aizkavēt cilvēkus iegūt to Dieva atzišanu, kas ir pestīšana.

Mēs dzīvojam lielas gaismas gadsimta, bet daudz kas no tā, ko sauc par gaismu, atver ceļu sātana gudrībai un viltībai. Tikš piedēvētas daudzas lietas, kas izskatīsies patiesas, tomēr tās vajag rūpīgi ar daudz lūgšanām pārdomāt; jo tie var būt ienaidnieka izdomājumi. Maldu ceļš bieži liekas vijamies cieši blakus patiesības takai. To ļoti grūti atšķirt no takas, kas vada uz svētumu un Debesīm. Tomēr Svēta Gara apgaismots prāts var ieraudzīt, ka /291/_tas ved prom no pareizā ceļa. Pēc kāda laika kļūst redzams, ka tie abi stipri šķiras viens no otra.

PANTEISMA TEORIJAS

Mūsu ļaužu vidū jau ienāk spiritistu mācības, kas sagraus to cilvēku ticību, kas tam pievērsīs savu uzmanību. Teorija, ka Dievs ir visu dabu piepildoša būtība, ir viena no sātana vissmalkākajām viltībām. Tā nepareizi attēlo Dievu un apkauno Viņa lielumu un varenību.

Dieva Vārds neatbalsta panteisma teorijas. Viņa patiesības gaisma rāda, ka šīs teorijas ir dvēseli postoši spēki. Tumsība ir viņu elements, juteklība ir viņu darbības sfēra. Tās izdabā miesīgai sirdij un dod brīvību tieksmēm. To pieņemšanas rezultāts ir šķiršanās no Dieva.

Mūsu stāvoklis caur grēku kļuvis pretdabisks, un spēkam, kas mūs atjauno, jābūt pārdabiskam, citādi tam nav nekādas vērtības. Ir tikai viens spēks, kas spēj salauzt ļaunā varu cilvēku sirdī, un tas ir Dieva spēks Jēzū Kristū. Tikai caur krustā sistā Pestītāja asinīm ir panākama šķīstīšanās no grēka. Vienīgi Viņa žēlastība var mūs darīt spējīgus pretoties un apspiest mūsu kritušās dabas tieksmes. Spiritiskās teorijas par Dievu dara šo spēku neietekmīgu. Ja Dievs ir visu dabu piepildoša būtība, tad Viņš mājā visos cilvēkos; un, lai sasniegtu svētumu, cilvēkam tikai jāattīsta viņā pašā esošie spēki.

Šīs teorijas, ja izseko to loģiskajam noslēgumam, atmet visus kristīgos iekārtojumu. Tās padara nevajadzīgu salīdzināšanas darbu un pasludina cilvēku pašu par savu pestītāju. Šīs teorijas par Dievu atņem Viņa Vārdam visu spēku, un to pieņemējiem draud briesmas beidzot uzskatīt visu Bībeli kā kādu izdomājumu. Viņi tikumību var uzskatīt /292/ labāku par netikumību, tomēr, atņemot Dievam Viņa visu pārvaldošo vietu, viņi uzticību dāvā cilvēcīgajam spēkam, kuram bez Dieva nav vērtības. Cilvēka gribai bez palīdzības nebūs patiesa spēka pretoties un uzvarēt ļaunumu. Dvēseli aizsargājošie nocietinājumi ir salauzti. Cilvēkam nav nekāda aizžogojuma pret grēku. Kad reiz ir atmesti Dieva Vārda un Viņa Gara ierobežojumi, tad mēs nezinām, cik dziļi cilvēks var grīmt.

Tie, kas turpina turēties pie šīm spiritiskajām teorijām, noteikti sabojās savu kristīgo dzīves gājumu, saraus savienību ar Dievu un zaudēs mūžīgo dzīvību.

Nepareizie prātojumi par Dievu un dabu, kas pārplūdina pasauli ar neticību (skepticismu), ir kritušā ienaidnieka iedvesmas darbs, kas pats ir Bībeles pētnieks, kas zina patiesību, cik to cilvēkiem nepieciešami uzņemt, un kurš pārdomā, kā novērst prātus no lielajām patiesībām, kas dotas ļaužu sagatavošanai uz lietām, kas nāks pār pasauli.

Es esmu redzējis, ka šie patvaļīgie, īpatnējie uzskati par Dievu ir beigušies ar atkrišanu, spiritismu un brīvas mīlestības mācību (free-lovism). Šo mācību nosliece uz brīvu mīlestību bija tik apslēpta, ka sākumā nevarēja izprast to patieso raksturu. Pirms Kungs man to neparādīja, es nezināju, kā to nosaukt, bet tiku pamācīta to saukt par nesvētu garīgu mīlestību.

FANĀTISMS PĒC 1844. GADA

Pēc laika paiešanas 1844. gadā mēs sastapāmies ar visāda veida fanātismu. Priekš dažiem, kas atbalstīja spiritiskas teorijas, man tika dotas norājošas liecības.

Bija tādi, kas čakli izplatīja nepareizus uzskatus par Dievu. Es saņēmu gaismu, ka šie cilvēki ar savām viltas mācībām atņem visu iespaidu patiesībai. Man norādīja, /293/ ka, pasniedzot prātnieciskās teorijas par Dievu, viņi dvēseles ievēd maldos.

Es gāju pie viņiem un atklāju tiem viņu darba raksturu. Kungs deva man spēku skaidri parādīt viņiem draudošās briesmas. Blakus visam citam viņi uzskatīja, ka tie, kas reiz svētoti, vairs nevar grēkot. Viņu nepareizās mācības atnesa lielu ļaunuma viņiem pašiem un citiem. Viņi ieguva garīgu varu pār tiem, kas nespēja saskatīt šo skaisti ietērpto teoriju ļaunumu. Mācība, ka visi ir svēti, bija likusi ticēt, ka svēto cilvēku jūtas nekad tos nenovedīs no ceļa. Šis pārliecības spēks bija siržu ļauno vēlēšanos piepildīšanās un tas, ka tie, kuri sevi sauca par svētiem, savās domās un dzīvē aizgāja tālu prom no skaidrības.

Bezdievīgas mācības pavadīja grēcīga dzīve. Tā ir melu tēva pavadinošā ēsma, un rezultāts ir pašapmierinātas, netīras dzīves nenožēlošana un neatstāšana.

Šis ir tikai viens no gadījumiem, kurā es tiku aicināta norāt tos, kas sludināja mācību par visā dabā esošu nepersonisku Dievu un līdzīgus maldus.

PAGĀTNES PIEDZĪVOJAMAM JĀATKĀRTOJAS

Pagātnes piedzīvojami atkārtosies. Nākotnē sātana māņi pieņems jaunas formas. Maldi tiks piedāvāti patīkamā un glaimojošā veidā. Dieva ļaudīm pasniegs gaismas tērpā tērptas viltus teorijas. Tā sātans centīsies piekrāpt, ja iespējams, pat izredzētos. Tiks izplatītas vispavedinošākās mācības; prāti tiks hipnotizēti.

Lai pilnīgi sasaistītu cilvēku prātu, tiks ieviesta visādā veida samaitātība, līdzīgi pirms plūdu laikam. /294/ Dabas paaugstināšanu par Dievu, cilvēka gribas neierobežotu patvaļu, bezdievīgo padomu - visu to izlietos sātans, lai panāktu zināmu gala iznākumu. Savu nodomu izvešanai viņš izlietos prāta iespaidu uz prātu. Visbēdīgākais ir tas, ka viņa viltību iespaidā cilvēkiem būs dievbijības forma bez patiesas savienības ar Dievu. Līdzīgi Ādamam un Ievai, kas ēda no laba un ļauna atzišanas koka augļiem, daudzi arī tagad barojas ar krāpjošajiem maldu kumosiem.

Sātaniskie darba rīki ietērpj viltus teorijas pievilcīgā apgērbā, tāpat ka sātans Ēdenes dārzā, runājot caur čūsku, apslēpa savu personību no mūsu pirmajiem vecākiem. Šie darba rīki iepotē cilvēku prātā to, kas patiesība ir nāvi nesoši maldi. Sātana hipnotiskajam iespaidam būs spēks pār tiem, kas novēršās no skaidrā Dieva Vārda pie patīkamiem izdomājumiem.

Tieši tos, kas saņēmuši visvairāk gaismas, sātans visneatmaidīgāk cenšas ievilināt lamatās. Viņš zina, ka, ja izdosies pievilt tos, tad viņa uzraudzībā viņi grēku ietērpis taisnības apgērbā un nomaldinās daudzus citus.

Es saku visiem: Esiet modri, jo sātans gaismas eņģeļa izskatā staigā apkārt katrā kristīgo strādnieku sapulcē un katrā draudzē, cenšoties iegūt locekļus savai pusei. Man pavēlēts brīdināt Dieva ļaudis: "Nepievīlieties! Dievs neļauj apsmieties." (Gal. 6,7.)

SARGIETIES NO SENSĀCIJU RELIĢIJAS

Šai laikā Dieva darbā mums vajadzīgi garīgi domājoši cilvēki, cilvēki, kas stingri pamatlikumos un kam ir skaidra patiesības izpratne. /295/

Man norādīts, ka ļaudīm nav vajadzīgas jaunas un aizraujošas mācības. Viņiem nav vajadzīgi cilvēku izdomājumi. Viņiem vajadzīga tādu cilvēku liecība, kas pazīst patiesību un dzīvo saskaņā ar to, kas izprot un paklausa Timotejam dotajai pavēlei: "Pasludini Vārdu, esi gatavs laikā, nelaikā; pārlicies, apdraudi, paskubini visā lēnprātībā un mācībā. Jo nāks laiki, kad tie veselīgo mācību nepanesīs, bet pēc savām iekārošanām sev mācītājus uzkraus, kā tiem ausis niez; un novērsīs savas ausis no patiesības un griezīsies pie pasakām. Bet tu esi nomodā visās lietās, panes ļaunumu, dari evaņģēlista darbu, izdari savu amata pilnīgi." (2. Tim. 4,2.3.)

Staigājiet stingri, noteikti, savas kājas apāvuši ar gatavu pratu dzīties pakal miera evaņģēlijam. Jūs varat būt droši, ka skaidrā un neaptraipīta reliģija nav sensāciju reliģija. Dievs nevienam nav uzlicis nastu atbalstīt kāri pēc cilvēku izgudrotām (spekulatīvām) mācībām un teorijām. Mani brāļi, šīs lietas izslēdziet no savām pamācībām. Neļaujiet tām iespiesties jūsu darba gaitās. Lai tās nesabojā jūsu dzīves darbu.

BRĪDINĀJUMS PRET NEPAREIZĀM MĀCĪBĀM

Brīdinājums pret nepareizām mācībām atrodams Pāvila vēstulē Kolosiešiem. Apustulis saka, ka ticīgo sirdīm jābūt "savienotām mīlestībā un bagātīgi piepildītām ar saprašanu atzīt Dieva un Tēva, un Kristus noslēpumu, kurā apslēpta visas gudrības un atzišanas bagātība". "Bet to es saku," viņš turpina, "lai neviens jūs nepievilj ar gudriem vārdiem.... Kā jūs Kristu Jēzu, Kungu, esat pieņēmuši, tā staigājiet Viņā; iesakņoti un uztaisīti Viņā un /296/ nostiprināti ticībā, tā kā jūs esat mācīti, augdami tajā ar pateicību. Pielūkojiet, ka neviens jūs neaplaupa caur pasaules gudrību un tukšu viltību pēc cilvēku stāstīšanām, pēc pasaules likumu sākumiem un ne pēc Kristus. Jo Viņā mājo visa dievības pilnība cilvēka miesās. Un jūs esat pilnīgi Viņā, Kas ir visas virsības un valdības galva." (Kol. 2,2.-10.)

Esmu pamācīta sacīt mūsu ļaudīm: sekosim Kristum. Neaizmirsīsim, ka Viņam jābūt mūsu paraugam visās lietās. Mēs droši varam atmest uzskatus, kas nav atrodami Viņa mācībā. Es uzaicinu mūsu sludinātājus pārbaudīt sevi, ka viņu kājas stāvētu uz mūžīgās patiesības pamata. Sargieties sekot impulsiem, nosaucot tos par Svēto Garu. Dažiem šai ziņā draud briesmas. Es viņus aicinu būt veseliem ticībā, spējīgiem katram atbildēt par savas cerības pamatiem.

DOMU NOVĒRŠANA NO PAŠREIZĒJĀ PIENĀKUMA

Ienaidnieks mūsu brāļu un māsu domas cenšas novērst no darba, kur jāsapatavo ļaudis, kas varētu pastāvēt šais pēdējās dienās. Viņa viltību nolūks ir vadīt domas prom no pašreizējās stundas briesmām un pienākumiem. Viņi nevērtē gaismu, ko Kristus no Debesīm nāca sniegt Jānim priekš Saviem ļaudīm. Viņi māca, ka tieši mums priekšā esošie notikumi nav pietiekoši svarīgi, lai tiem veltītu sevišķu uzmanību. Viņi padara neietekmīgu Debesu izcelsmes patiesību un nolaupa Dieva ļaudīm viņu pagātnes piedzīvojumus, sniedzot vietā viltus zinātni.

"Tā saka Kungs: stājieties uz ceļiem un raugiet un vaicājiet pēc senajiem ceļiem, kurš labais ceļš, un staigājiet pa to." (Jer. 6,16.)

Lai neviens nemēģina izpostīt mūsu ticības pamatus, /297/ - pamatus, kas ar lūgšanām pētot Vārdu un caur atklāsmēm likti mūsu darba iesākumā. Uz šiem pamatiem mēs esam cēlušies pēdējos 50 gadus. Cilvēki var iedomāties, ka viņi ir atraduši jaunu ceļu un ka viņi spēj likt stingrāku pamatu par to, kas ir likts. Bet tā ir liela vilšanās. Citu pamatu neviens cilvēks nevar likt tā vietā, kas ir likts.

Pagātnē daudzi ir sākuši būvēt jaunas ticības celtnes, likuši jaunus pamatlikumus. Bet cik ilgi šīs viņu celtnes pastāvējušas? Tās drīz kritušas; jo tās nebija nopamatotas uz Klints.

Vai pirmajiem mācekļiem nebija jāstāpjas ar cilvēku stāstiem? Vai viņiem nebija jāuzklausā viltus teorijas un tad, visu darījušiem, jāstāv stipri, sakot: "Citu pamatu neviens nevar likt pār to, kas ir likts." (1. Kor. 3,11.)

Tā mums pastāvīgi līdz galam stipri jāturas pie mūsu ticības sākuma pamatiem. Dievs un Kristus Saviem ļaudīm ir sūtījuši spēcīgus Vārdus, punktu pa punktam atšķirot tos no pasaules un vadot tagadējās patiesības skaidrajā gaismā. Svētas uguns skārtām lūpām Dieva kalpi ir pasludinājuši vēsti. Dievišķie Vārdi ir apzīmogojuši pasludinātās patiesības īstenību.

TIEŠO, NOTEIKTO LIECĪBU ATJAUNOŠANA

Kungs prasa atjaunot iepriekšējos gados nestās tiešās, noteiktās liecības. Viņš prasa atjaunot garīgo dzīvi. Viņa ļaužu garīgie spēki ilgi atradušies sastinguma stāvoklī, bet no šķietamās nāves ir jāceļas augšā.

Ar lūgšanām un grēku atzīšanu mums jāatbrīvo ceļš ķēniņam. To darot, pār mums nāks Gara spēks. Mums vajadzīgs /298/ vasarsvētku spēks. Tas nāks; jo Kungs ir apsolījis sūtīt Savu Garu kā visu uzvarošu spēku.

Mūs sagaida briesmīgi laiki. Katram, kam ir patiesības atzīšana, jābūt nomodā ar visu sevi - miesu, dvēseli un garu jāpakļauj Dieva audzinošajam darbam. Ienaidnieks seko mums pa pēdām. Mums jābūt pilnīgi nomodā, sargājoties no viņa. Mums jāapvelk visas Dieva bruņas. Mums jāseko caur pravieša Garu dotajiem norādījumiem. Mums jāmil šī laika patiesība un jāpaklausa tai. Tas mūs glābs no spēcīgu maldu pieņemšanas. Dievs uz mums ir runājis caur Savu Vārdu. Viņš ir runājis uz mums caur Liecībām draudzei un caur grāmatām, kas palīdzējušas noskaidrot mūsu pašreizējo pienākumu un nostāju, kāda mums tagad jāieņem. Rindu pa rindai, priekšrakstu pa priekšrakstam jāievēro visi mums dotie brīdinājumi. Ja mēs tos neievērojam, ar ko mēs aizbildināsimies?

Es lūdzu tos, kas strādā priekš Dieva, neīsto nepieņemt par patieso. Lai tur, kur vajadzētu atrasties dievišķai, svētojošai patiesībai, neliekam cilvēcīgo prātu. Kristus gaida, lai Savu ļaužu sirdī iededzinātu ticību un mīlestību. Lai ļaudis, kam jāstāv stipri uz mūžīgās patiesības pamata, neatbalsta maldīgas teorijas. Dievs mūs aicina stingri turēties pie pamatlukumiem, kas balstās uz neapšaubāmu autoritāti.

DZENĪTIES PĒC PIRMĀS MĪLESTĪBAS

Daudzu sirdī, kas jau ilgi atrodas patiesībā, ir iegājis ciets, tiesājošs gars. Viņi ir asi, kritizējoši, kļūdas meklējoši. Viņi ir uzkāpusi uz tiesneša krēsla, lai pasludinātu spriedumu pār tiem, kas nepiekrīt viņu uzskatiem. Dievs aicina viņus nokāpt un, nožēlojot un atzīstot savus grēkus, pazemoties Viņa priekšā. Viņš viņiem /299/ saka: "Tas Man ir pret tevi, ka tu no savas pirmās mīlestības esi atstājies. Tad nu piemini, no kurienes tu esi atkritis, un dari pirmos darbus; bet ja ne, tad Es nākšu drīz un nostumšu tavu lukturi no tā vietas, ja tu neatgrieziesies." (Atkl. 2,4.5.) Viņi cīnās par pirmo vietu un ar saviem vārdiem un darbiem apbēdina daudzas sirdis.

Es brīdinu pret šo garu un pret nepareizo jūtu reliģiju, kas ir tikpat bīstama. Uzmanieties, brāļi un māsas; Kas ir jūsu vadonis - Kristus vai no Debesim kritušais eņģelis? Pārbaudiet sevi un atzīstiet, vai esat veseli ticībā.

DIEVA VĀRDS - MŪSU DROŠĪBA

Mūsu parolei jābūt: "Pie bauslības un liecības; ja tie nerunā saskaņā ar šo Vārdu, tad tajos nav gaismas." (Ez. 8,20.) Mums ir ar visdārgākajām patiesībām pildīta Bībele. Tā satur atzīšanas alfu un omegu. Dieva inspirācijas dotie Raksti ir "derīgi pie mācīšanas, pie pārliecināšanas, pie norāšanas, pie pamācīšanas taisnībā; lai Dieva cilvēks ir pilnīgs, uz ikvienu labu darbu pilnīgi sagatavots". (2. Tim. 3,16.17.) Ņem Bībeli par savu mācību grāmatu. Tās norādījumus un pamācības spēj saprast visi.

Es aicinu mūsu sludinātājus, ārstus un visus draudzes locekļus pētīt mācības, kuras Kristus deva tieši pirms pacelšanās Debesīs. Šīs mācības satur ļaudīm vajadzīgus norādījumus.

Mūžīga dzīvība iegūstama vienīgi, ēdot Dieva Dēla miesu un dzerot Viņa asinis. "Patiesi, patiesi Es jums saku," paziņoja Kristus, "kas tic Man, tam ir mūžīga dzīvība.... Es esmu Dzīvā Maize, Kas nākusi no Debesīm, kas ēd /300/ no šīs Maizes, tas dzīvos mūžīgi. Un maize, ko Es došu, ir Mana miesa, ko Es došu par pasaules dzīvību.... Kas Manu miesu ēd un Manas asinis

dzer, tam ir mūžīga dzīvība; un Es viņu uzmodināšu pastardienā. Jo Mana miesa ir patiesi ēdiens, un Manas asinis ir patiesi dzēriens. Kas Mana miesu ēd un Manas asinis dzer, tas paliek Manī un Es tajā.... Gars ir, kas dara dzīvu; miesa neder nekam; vārdi, ko Es jums runāju, ir Gars un ir dzīvība." (Jāņa 6,47.-63.)

Kristus aicina Savus ļaudis ticēt Viņa Vārdam un dzīvot ar to saskaņā. Kas šo Vārdu atzīst un sevī uzņem, darot to par katras darbības un katras rakstura īpašības daļu, tie augstipri Dieva spēkā. Būs redzams, ka viņu ticība ir nākusi no Debesīm. Viņi nenovirzīsies svešās tekās. Viņu prāts nepievērsīsies jūtu un satraukuma reliģijai. Eņģeļa un cilvēku priekšā viņi stāvēs kā tādi, kuriem ir stiprs, ticības apliecībai atbilstošs kristīgā raksturs.

Kristus mācībās atklātajā patiesības zelta ķēdē mums ir viss, kas pārlicinās un atgriezīs dvēseles. Kristus vienkāršībā atklāji patiesības, kuras Viņš nāca pasludināt šai pasaulei, un jūsu vēsts spēks liks sevi just. Nepasniedziet teorijas vai kaut kādus pārbaudes punktus, kurus Kristus nekad nav pieminējis un kuriem Bībelē nav nekāda pamata. Mums jāpasludina lielas, svinīgas patiesības. "Stāv rakstīts" ir tā pārbaude, kas dziļi jāieslēdz sirdī katrai dvēselei.

Vēl cilvēki var mācīties lietas, kas der viņu mieram. Vēl ir dzirdama žēlastības balss, kas sauc: "Nāciet šurp pie Manis visi, kas strādājat un esat smagi apkrauti, Es jūs gribu atvieglināt. Ņemiet uz sevis Manu jūgu un mācīties no Manis; jo Es esmu lēnprātīgs un no sirds /30/ pazemīgs; tad jūs atradīsiet atvieglošanu savai dvēselei. Jo Mans jūgs ir laipnīgs un Mana nasta viegla." (Mat. 11,28.-30.) Vienīgi tā tiek dota garīga dzīvība, atrasts miers un nodrošināts paliekošs labums. Vētrā un negaisā mums jābūt spējīgiem sacīt: "Mans enkurs turas."

Iesim pie Dieva Vārda, lai tas mūs vada. Meklēsim "Tā saka Kungs". Mums ir bijis pietiekoši cilvēcīgu metožu. Tikai laicīgās zinātnēs apmācīts prāts nevar saprast Dieva lietas; bet tas pats prāts, atgriezts un svēts, ieraudzīs Vārdā dievišķu spēku. Tikai Gara svētojošās darbības tīrīts prāts un skaidrota sirds spēj izprast Debesu lietas.

Brāji, Kunga vārdā es jūs aicinu pamosties savam pienākumam. Lai jūsu sirdis pakļaujas Svētā Gara spēkam, un tad tās spēš uzņemt un izprast Vārda mācības. Tad jūs spēsi aptvert Dieva lietu dziļumus.

Kaut Dievs pakļautu Savus ļaudis Sava Gara dziļi skarošai iedarbībai! Kaut Viņš tos uzmodinātu, lai viņi ieraudzītu viņiem draudošās briesmas un sagatavotos notikumiem, kas nāks pār zemi!

PĒTIET ATKLĀSMES GRĀMATU

Jānim Kungs atklāja lietas, ko Viņš atzina kā vajadzīgas Viņa ļaudīm pēdējās dienās. Viņa dotās pamācības atrodamas Atklāsmes grāmatā. Kas gribēs būt par mūsu Kunga un Pestītāja Jēzus Kristus līdzstrādniekiem, tie parādīs dziļu interesi patiesībām, kas atrodamas šīn grāmatā. Ar spalvu un balsi viņi centīsies izskaidrot brīnišķīgās lietas, kuras atklāt Kristus nāca no Debesīm.

"Jēzus Kristus atklāsmē, ko Dievs Viņam ir devis rādīt Saviem kalpiem to, kam drīzumā jānotiek; un ko Viņš zināmu darījis, caur Savu eņģeli sūtīdams Savam kalpam Jānim./302/ Tas ir apliecinājis Dieva Vārdu un Jēzus Kristus liecību un visu, ko Viņš ir redzējis. Svētīgs ir tas, kas to lasa, un tie, kas dzird šīs praviešu mācības vārdus un patur, kas te ir rakstīts; jo tas laiks ir tuvu." (Atkl. 1,1.-3.)

Svinīgajām vēstīm, kas sniegtas savā kārtībā Atklāsmes grāmatā, Dieva ļaužu prātā jāieņem pirmā vieta. Nekam citam mēs nedrīkstam atļaut lielākā mērā saistīt mūsu uzmanību.

Dārgais laiks ātri aiziet, un draud briesmas, ka daudziem tiks atņemts laiks, kuru vajadzētu izlietot šīs vēsts pasludināšanai. Dievs to ir sūtījis kritušajai pasaulei. Sātanam patīk redzēt, ka domas novēršas no šo patiesību pētīšanas, kuras saistītas ar mūžīgo īstenību.

Pasaulei jānes Kristus liecība, vissvinīgākā rakstura liecība. Atklāsmes grāmatā viscaur atrodami visdārgākie un augstākie apsolījumi; tā satur arī brīdinājumus, kuriem ir briesmīgi svinīga nozīme. Vai tie, kas sakās atzīstam patiesību, nelasīs liecības, kuras Kristus devis Jānim? Šeit nav pieņemumu, nav zinātnisku maldu. Šeit ir patiesības, kas attiecas uz mūsu tagadējo un nākošo labklājību. Kas ir pelavas pret kviešiem?

SARDUS DRAUDZEI

"Un Sardus eņģelim raksti: Tā saka Tas, Kam 7 Dieva Gari un 7 zvaigznes: Es zinu tavus darbus, ka tev vārds ir, ka tu dzīvo, un tu esi miris. Uzmosties un stiprini citus, kas grib mirt; jo Es tavus darbus neesmu atradis pilnīgus Dieva priekšā. Tad nu piemini, ka tu esi dabūjis un /303/ dzirdējis, un turi to un atgriezies. Ja tu nu nebūsi nomodā, tad Es nākšu pār tevi it kā zaglis, un tu nezināsi, kurā stundā Es pār tevi nākšu.

Bet tev vēl ir maz vārdu Sardū, kas savas drēbes nav aptraipījuši, un tie staigās baltās drēbēs ar Mani, jo viņi to ir vērti. Kas uzvar, tas ar baltām drēbēm taps apģērbts; un Es viņa vārdu neizdeldēšu no dzīvības grāmatas un viņa vārdu apliecināšu priekš Sava Tēva un Viņa eņģeļiem. Kam ir ausis, tas lai dzird, ko Gars draudzēm saka." (Atkl. 3,1.-6.)

VĒSTS FILADELFIJAS DRAUDZEI

"Un Filadelfijas draudzes eņģelim raksti: Tā saka Svētais. Patiesīgais, Kam ir Dāvida atslēga, kas atver un neviens neaizslēdz, un aizslēdz un neviens neatver; Es zinu tavus darbus. Redzi, Es tavā priekšā esmu devis atvērtas durvis, un neviens tās nevar aizslēgt; jo tev ir maz spēka, un tu Manu mācību esi turējis un neesi aizliedzis Manu Vārdu. Redzi, Es dodu no sātana draudzes, kas teicās jūdi esoši un nav, bet melo; - redzi, Es darišu, ka tie nāks un pie tavām kājām pielūgs, un atzīs, ka Es tevi esmu mīlējis. Tāpēc ka tu Manas paciešanas mācību esi turējis, tad Es arī tevi pasargāšu no kārdināšanas stundas, kas nāks pār visu pasauli tos pārbaudīt, kas dzīvo virs zemes. Redzi, Es nāku drīz; turi, kas tev ir, ka neviens tavu kroni neatņem. Kas uzvar, to Es darišu par pīlāri sava Dieva namā, un tas vairs neizies ārā; un Es uz viņa rakstīšu Sava Dieva vārdu un Sava Dieva pilsētas vārdu, Jaunās Jeruzalemes, kas nonāk no Debesīm no Mana Dieva; un Manu jauno vārdu." (Atkl. 3,7.-12.)

/304/

LAODIĶEJAS VĒSTS

"Un Laodiķejas draudzes eņģelim raksti: Tā saka Āmen, Uzticīgais un Patiesais Liecinieks, Dieva radījumu Iesākums: Es zinu tavus darbus, ka tu neesi ne auksts, ne karsts. Kaut jel tu būtu vai auksts, vai karsts. Kad tu nu esi remdens un ne auksts, ne karsts, tad Es tevi izspļaušu no Savas mutes. Jo tu saki! es esmu bagāts un pārpārēm bagāts, un man nekā nevajag; un tu nezini, ka tu esi nelaimīgs un nožēlojams, un nabags, un akls, un kails; Es tev dodu padomu, lai tu no Manis pērc zeltu, kas ugunī ir izdedzināts, lai tu topi bagāts, - un baltas drēbes, lai tu topi apģērbts un tava kailuma kauns nenāk redzams; un svaidi savas acis ar acu zālēm, lai tu vari redzēt. Ko Es mīlu, tos Es pārmācu un pamācu; tad nu iekarsies un atgriezies. Redzi, Es stāvu durvju priekšā un klausīnu: kas Manu balsi klausīs un durvis atvērs, pie tā Es ieiešu un vakarēdienu turēšu ar viņu un viņš ar Mani. Kas uzvar, tam Es došu sēdēt ar Mani uz Mana goda krēsla, tā kā Es esmu uzvarējis un sēdies ar Savu Tēvu uz Viņa goda krēsla. Kam ir ausis, tas lai dzird, ko Gars draudzēm saka." (Atkl. 3,14.-22.) Kungs nāks drīz. Sargi uz Ciānas mūriem tiek aicināti atmosties saviem pienākumiem, kurus viņiem devis Dievs. Dievs aicina sargus, kas Gara spēkā sniegtu pasaulei pēdējo brīdinājuma vēsti; kas pasludinātu nakts laiku. Viņam vajadzīgi sargi, kas vīrus un sievas atmodinātu no viņu letarģijas, lai viņi neaizmigtu nāves miegā.

/305/

VILTOTĀS UN PATIESĀS LIETAS IZGLĪTĪBA

Meistariskais prāts ļauno spēku sazvērestībā pastāvīgi strādā, lai mūsu skatam noslēptu Dieva Vārdus un to pilnīgi pievērstu cilvēku uzskatiem. Viņš grib, lai mēs nedzirdētu Dieva balsi sakāmi "Šis ir ceļš, staigājiet pa to." Izglītojošajā un audzināšanas norisē viņš dara visu iespējamo, lai aizsegtu Debesu gaismu.

FILOZOFISKIE MALDU GĀJieni

Filozofiskie maldu gājieni un zinātniskie pētījumi, kas neatzīst Dievu, padarījuši neticīgus tūkstošiem jauniešus. Šodienas skolas rūpīgi māca un izskaidro zinātnieku slēdzienus, kas radušies it kā pēc dažādiem pētījumiem; ar to tiek dots iespaids, ka šiem mācītajiem vīriem ir taisnība, bet Bībelei tās trūkst. Cilvēcīgajam prātam patīk skepticisms. Jaunieši tajā saskata neatkarību, kas savaldzina iztēli, un viņi tiek pievilti. Sātans gavilē; tieši to viņš gribēja sasniegt. Viņš baro katru šaubu sēklu, kas iesēta jauniešu sirdī. Viņš liek tai augt un nest augļus, un drīz ir ievācama bagātīga neticības raža.

Tāpēc ka cilvēka sirds tiecas uz ļaunu, draud tik lielas briesmas no skepticisma sēklas iesēšanas jauniešu prātā. Viss, kas vājina ticību Dievam, nolaupa dvēselei spēku pretoties kārdināšanai. Tas atņem vienīgo patieso aizsardzību pret grēku.

Mums nav jādibina zinātniskas filozofijas skolas, ne arī tādas, kas dotu tā saukto "augstāko izglītību". Mūsu lielums pastāv Dieva godāšanā vienkāršos ikdienas dzīves piedzīvojumos. Mums jāstaigā ar Dievu, lai Viņš būtu mūsu sirdī un mūsu mājā.

NETICĪGI AUTORI

Daudzi domā, ka, lai iegūtu izglītību, nepieciešams pētīt rakstnieku sacerējumus, kas māca neticību, tāpēc ka viņu darbi satur dažus spožus domu dārgakmeņus. Bet kas ir šo domu dārgakmeņu autors? - Tas ir Dievs un vienīgi Dievs, Viņš ir visas gaismas Avots. Kāpēc lai mēs dažu intelektuāļu patiesību dēļ izēdamies cauri lielam daudzumam maldu, ko satur nekristīgo un neticīgo darbi, ja mūsu rīcībā ir visa patiesība?

Ir saprotams, kāpēc daži cilvēki reizēm uzrāda tādu izcilu gudrību. Sātans pats izglītību un audzināšanu saņēma Debesu pagalmos, un viņš tikpat labi pazīst kā ļaunu, tā arī labu. Viņš vērtīgo sajauc ar zemisko, un tāpēc viņam ir spēks pievilt. Bet vai tāpēc, ka sātans ir ietēpies Debesu spožuma apgērbā, mums viņš jāpieņem par gaismas eņģeli? Kārdinātājam ir savi darba rīki, izaudzināti pēc viņa metodēm, viņa gara iedvesmoti un piemēroti viņa darbam. Vai lai mēs sadarbojamies ar tiem? Vai lai pieņemam šo viņa darba rīku ražojumus kā kaut ko svarīgu izglītības iegūšanai?

"Kas dos šķīstu no nešķīstiem? Nav neviena." (Ij. 14,4.) Vai mēs varam tad gaidīt, ka jaunieši saglabās kristīgus pamatlikumus un attīstīs kristīgu raksturu, ja viņu izglītību plašā mērā ietekmē nekristīgo, ateistu un neticīgo mācības?

Ja laiks un pūles, kas izšķīstas, cenšoties satvert neticīgo gaišās domas, būtu atdotas Dieva Vārda dārgumu pētišanai, tad tūkstoši, kas tagad sēž tumsībā un nāves ēnā, priecātos dzīvības Gaismas godībā.

VĒSTURISKĀS UN TEOLOĢISKĀS ZINĀŠANAS

/307/

Daudzi, kas cenšas sagatavoties, Kunga darbam, domā, ka liela nozīme ir plašu vēsturisku un teoloģisku rakstu sējumu uzkrāšanai. Viņiem šķiet, ka šo darbu pētišana viņiem ļoti palīdzēs iemācīties, kā aizsniegt ļaudis. Tie ir maldi. Redzot ar šīm grāmatām piekrautus plauktus, kur dažās no tām reti kāds ielūkojies, es domāju: "Kāpēc nauda izdota par to, kas nav maize?" Jāņa evaņģēlija 6. nodaļa mums stāsta vairāk, nekā atrodams šādos darbos. Kristus saka: "Es esmu Dzīvības Maize." "Vārdi, ko Es jums runāju, ir Gars un ir dzīvība." (Jāņa 6,35.63)

Ir vēstures pētišana, kas nav nosodāma. Svētā vēsture bija viens no mācību priekšmetiem praviešu skolās. Ziņojumos par Kunga rīcību ar tautām ir saskatāmas Jehovas pēdas. Tā arī šodien mums jāņem vērā Dieva rīcība ar pasaules tautām, Vēsturē mums jāierauga pravietojumu piepildīšanās, jāpētī Aizgādības darbība lielajās reformācijas kustībās un jāsaprot notikumu attīstība, tautām kārtojoties lielās cīņas pēdējai sadursmei. Bet pārāk bieži to cilvēku motīvi, kas studē šīs daudzās grāmatas, nav galvenokārt barības iegūšana garam vai dvēselei. Tā ir godkāre, kas liek iepazīties ar filozofiem un teologiem, vēlēšanās pasniegt ļaudīm kristīgajumu zinātniski atzītā veidā.

"Mācieties no Manis," sacīja vislielākais Skolotājs pasaulē, kāds jebkad ir bijis. "Ņemiet uz sevis Manu jūgu, mācieties Manu lēnprātību un sirds pazemību." Jūsu gara lepnums nepalīdzēs jums darbā pie dvēselēm, kas dzīvības maizēs trūkuma dēļ iet bojā. Pētot šīs grāmatas, jūs /308/ tām atļaujat ieņemt prātā un sirdī to vietu, kur būtu jāatrodas Lielā Skolotāja praktiskajām mācībām. Ar šo pētījumu augļiem ļaudis nav pabarojami. Ļoti maz šo pētījumu un rūpīgo meklējumu, kas prātam ir tik nogurdinoši, sniedz kaut ko tādu, kas cilvēku darītu par sekmīgu strādnieku darbā pie dvēselēm.

Vīriem un sievietēm, kas savu dzīvi pavada pazemīgā ikdienas darbā, vajadzīgi vārdi, kas būtu tikpat vienkārši kā Kristus mācības, vārdi, kas viegli saprotami. Pestītājs nāca "sludināt evaņģēliju nabagiem". Un ir rakstīts, ka "vienkāršā tauta Viņu priecīgi klausījās". Tiem, kas māca patiesību šim laikam, dziļāk jāieskatās Viņa sniegtajās mācībās.

Dzīvā Dieva Vārdi ir visaugstākā izglītība. Iemācītās frāzes, kas domātas, lai izpatiktu šķietami izsmalcinātajai gaumei, nerasniedz mērķi. Tiem, kas kalpo ļaudīm, jāēd dzīvības maize. Tā viņiem sniegs garīgu stiprumu; tad viņi būs sagatavoti kalpot visām ļaužu šķirām. Dievbijība, draudzes garīgais spēks ir uzturams, dodot tai maizi, kas nākusi no Debesīm. Pie Jēzus kājām mums jāemācās patiesas dievbijības vienkāršība.

MĪTI UN VIEGLA SATURA STĀSTI

Bērnu un jauniešu audzināšana tagad plaša vieta dota mītiem, viegla satura stāstiem un izdomātiem tēlojumiem. Šāda rakstura grāmatas lieto skolās, un tās atrodamas daudzās mājās. Kā kristīgi vecāki var atļaut lasīt saviem bērniem grāmatas, kas tik pilnas ar meliem? Kad bērni jautā, kāpēc stāsti ir tādā pretrunā ar vecāku mācībām, atbilde skan, ka stāsti nav patiesi: bet tas nenovērš /309/ to lietošanas ļaunās sekas. Šais grāmatās izklāstītās domas nomaldina bērnus. Tās sniedz nepareizus uzskatus par dzīvi un rada un stiprina ilgas pēc nereālam lietām.

Tādu grāmatu plaša lietošana šai laikā ir viens no sātana viltīgajiem izdomājumiem. Gan vecu, gan jaunu cilvēku prātu viņš cenšas novērst no lielā sagatavošanās darba uz notikumiem, kas nāks pār zemi. Viņš grib, lai dvēseli izpostītie maldi, ar kuriem tas pieplūdinājis pasauli, aizrautu prom arī mūsu bērnus un jauniešus. Tāpēc viņš cenšas novērst viņu prātu no Dieva Vārda un atturēt no iepazīšanās ar tādām patiesībām, kas būtu viņiem par sargu un drošību.

Nekad nevajadzētu bērnu vai jauniešu priekšā nolikt grāmatas, kurās sagrozīta patiesība. Un, ja tiem, kuru prāts jau nobriedis, ar šīm grāmatām nebūtu nekādas saskares, tad arī tie varētu justies daudz drošāk.

TĪRĀKS AVOTS

Mums ir pārpilnībā tādu grāmatu, kas ir patiesas un kas ir garīgas. Tiem, kas slāpst pēc zināšanām, nevajag, iet pie netīriem avotiem.

Kristus evaņģēlijā ir atklājis patiesības pamatlikumus. Viņa mācībās mēs varam dzert no tīrām straumēm, kas plūst no Dieva troņa.

Kristus būtu varējis sniegt cilvēkiem zināšanas, kas pārspētu visus iepriekšējos atklājumus un atstātu aiz sevis ikkuru katru izgudrojumu. Viņš būtu varējis atslēgt noslēpumu pēc noslēpuma un piesaistīt šīm brīnišķajām atklāsmēm visu nākamo paaudžu meklējošās nopietnās domas līdz pat laika noslēgumam. Bet Viņš ne mirkli neatrāvās no pestīšanas zinātnes mācīšanas. Viņa laiks, Viņa spējas. /310/ pat Viņa dzīvība tika vērtēti un izlietoti vienīgi kā līdzeklis cilvēku dvēseļu atpestīšanai. Viņš nāca, lai glābtu to, kas bija pazudis, un Viņš negribēja piejaut, ka kaut kas Viņu novērš no šī viena mērķa. Nekam Viņš neatļāva novērst sāņus Viņa uzmanību.

Kristus deva tikai tādas zināšanas, kuras bija iespējams izlietot. Viņa pamācības ļaudīm aprobežojās ar cilvēka praktiskās dzīves vajadzībām. Ziņkārību, kas viņus ierosināja nākt pie Viņa ar dažādiem pētošiem jautājumiem, Viņš neapmierināja. Visos tādos gadījumos Viņš izteica svinīgus, nopietnus, dzīvībai svarīgus aicinājumus. Tiem, kas tik dedzīgi gribēja plūkt no atzīšanas koka, Viņš piedāvāja dzīvības koka augli. Viņi atrada visus ceļus slēgtus, izņemot šauro teku, kas ved pie Dieva. Visi avoti bija aizzīmogoti, izņemot mūžīgās dzīvības avotu.

Mūsu Pestītājs nevienu nepamudināja apmeklēt Viņa laika rabīnu skolas, tāpēc ka pastāvīgi atkārtotie: "Viņi saka" vai "Tas ir sacīts" samaitātu cilvēku prātu. Kāpēc tad mums vajadzētu atzīt cilvēku nepastāvīgos vārdus par kaut ko sevišķu, kad mūsu rīcībā ir lielāka vai drošāka gudrība?

Tas, ko esmu redzējusi par mūžīgām lietām un ko esmu redzējusi par cilvēku vājumu, kā Dievs man to ir rādījis, dziļi ietekmēja manu prātu, dzīvi un raksturu. Es neredzu nekā, par ko cilvēku vajadzētu izcelt, slavēt vai pagodināt. Es nesaskatu nekāda iemesla, kāpēc vajadzētu izcelt un uzticēties pasaules gudro cilvēku domām. Kā gan tiem, kam nav dievišķa apgaismojuma, var būt pareizas domas par Dieva plāniem un ceļiem?

Es gribu, lai mani māca Tas, Kas radījis Debesis un zemi, Tas, Kas pie debess juma savā kārtībā liek spīdēt zvaigznēm un norāda savu īpašu darbu Saulei un /311/ Mēnesim. Man nevajag iet pie neticīgiem autoriem. Es gribu, lai mani māca Dievs.

SIRDS IZGLĪTĪBA

Ir pareizi, ja jaunieši izjūt vajadzību sasniegt savu garīgo spēku augstāko attīstības pakāpi. Mēs negribētu ierobežot izglītību, kurai Dievs nav noteicis robežas. Bet mūsu zināšanas būs nederīgas, ja tās neizlietosim par godu Dievam un par labu cilvēcei. Ja mūsu zināšanas nav līdzeklis augstāku mērķu sasniegšanai, tad tām nav vērtības. Mums ir vajadzīgas zināšanas, kas stiprinātu prātu un dvēseli, kas mūs darītu par labākiem vīriem un sievietēm.

Sirds izglītība ir daudz svarīgāka par no grāmatām iegūto izglītību. Ir labi, pat ļoti svarīgi iegūt zināšanas par pasauli, kurā mēs dzīvojam, bet, ja mēs no sava aprēķina izslēgsim mūžību, tad pielaidīsim kļūdu, kuru vairs nekad nevarēsim izlabot. Nav labi prātu nodarbināt ar tādām studijām, kas prasa sasprindzinātu piepūli, tomēr nav izlietojamas praktiskajā dzīvē. Tāda veida izglītība studentam būs zaudējums. Jo šīs studijas atņem vēlēšanos un interesi uz tādu mācīšanos, kas viņu darītu derīgu dzīvei un spējīgu izpildīt savus pienākumus.

Ja jaunieši saprastu savu vājumu, tad Dievā viņi atrastu sev stiprumu. Ja viņi meklēs, lai Viņš tos māca, tad viņi kļūs gudri Viņa gudrībā un viņu dzīve būs par lielu svētību pasaulei. Bet, ja viņi savu prātu pilnīgi atdos laicīgām un teorētiskām studijām, tādā veidā aizejot prom no Dieva, tad viņi zaudēs visu, kas dzīvi dara bagātu,

PATIESU ZINĀŠANU MEKLĒŠANAS SVARĪGUMS /312/

Daudz vairāk, kā mēs to darām, mums jāsaprot cīņas gala iznākumi, kurā mēs esam iesaistījušies. Mums daudz pilnīgāk jāizprot to patiesību vērtība, kuras Dievs devis šim laikam, un jāsaprot briesmas, kādas mums draud, ja atļaujam lielajam krāpniekam novērst mūsu prātu no tām.

Bezgalīgais upuris, ko prasīja mūsu atpestīšana, atklāj patiesību, ka grēks ir briesmīgs ļaunums. Grēks ir sajaucis visu cilvēka organismu, sabojājis prātu un samaitājis iztēli. Grēks ir samazinājis dvēseles spēkus. Kārdināšanas no ārpuses atrod sirdī atsaucīgu stīgu, un kājas nemanot griežas pretī ļaunumam.

Kā mūsu dēļ pienestais upuris bija pilnīgs, tā mūsu atjaunošanas darbam no grēka aptraipīšanās jābūt pilnīgam. Likums neatvainos nevienu ļaunu darbu; neviena netaisnība netiks atstāta nenosodīta. Kristus dzīve bija pilnīgs katra likuma priekšraksta piepildījums. Viņš sacīja: "Es Sava Tēva baušļus esmu turējis." (Jāņa 15,10.) Viņa dzīve ir mūsu paklausības un kalpošanas paraugs.

Vienīgi Dievs var atjaunot sirdi. "Jo Dievs ir, Kas jūsos padara ir gribēšanu, ir padarīšanu pēc Sava labā prāta." (Fil. 2,13.) Bet mums ir pavēlēts: "Dzenieties uz to, ka topat svēti (strādājiet pie savas pestīšanas)." (Fil. 2,12.)

DARBS, KAS PRASA

Ar nedaudz vājām, nepastāvīgām pūlēm nav iespējams izlabot nepareizības, nav iespējams panākt rakstura pārveidošanos. Svētošanās ir darbs, ko nevar padarīt vienā dienā, ne arī vienā gadā. Tas ir visas dzīves darbs. /313/ Cīņa par uzvaru pār savu es, par svētumu

un Debesīm ir visa dzīves laika cīņa. Bez nepārtrauktas piepūles un pastāvīgas darbības nav iespējama pieaugšana dievbijībā, nav iegūstams uzvarētāja vainags.

Visstiprākais pierādījums par cilvēka krišanu no augstāka stāvokļa ir tas, ka atgriešanās atpakaļ maksā tik dārgi. Atgriešanās ceļš ejams tikai ar smagām cīņām, spriedi pa spriedim, stundu no stundas. Ar acumirkliņu gribas rīcību iespējams atdoties ļaunā varai; bet ķēžu saraušana un augstākas, svētākas dzīves sasniegšana prasa gribas darbību vairāk nekā vienu acumirkli. Var spraut mērķus, uzsākt darbu; bet tā paveikšana prasis smagas pūles, laiku un neatlaidību, pacietību un upurus.

Neskaitāmu kārdināšanu apņemtiem, mums tām stingri jāpretojas vai arī tiksīm uzvarēti. Ja dzīves noslēgumā darbs nebūs padarīts, tas būs mūžīgs zaudējums, Pāvila svētā dzīve tika panākta caur pastāvīgu cīņu ar savu es. Viņš sacīja: "Es mirstu ik dienas." Viņa griba un viņa vēlēšanās katru dienu sadūrās un cīnījās ar pienākumu un Dieva gribu. Atsakoties sekot savām tieksmēm, viņš darīja Dieva prātu, lai arī tas prasītu nezin cik smagu savas dabas krustā sišanu.

Dievs Savus ļaudis vada soli pa solim. Kristieša dzīve ir cīņa un iešana uz priekšu. Šinī cīņā nav atpūtas brīžu; pūlēm jābūt pastāvīgām un neatlaidīgām. Tikai caur nepārtrauktu piepūli mēs varam panākt uzvaru pār sātana kārdināšanām. Pēc kristīgā godīguma jācenšas ar neatturamu spēku, un tas jāsauglabā ar noteiktu un apņēmīgu mērķtiecību.

Neviens netiks nests augšup bez stingrām, neatlaidīgām pūlēm savā labā. Visiem jāiesaistās šai cīņā pašiem par sevi. Katrs atsevišķi mēs esam atbildīgi par cīņas /314/ iznākumu; kaut arī Noass, Ijabs un Daniels būtu virs zemes, viņi ar savu taisnību neizglābtu ne dēlu, ne meitu.

ZINĀTNE, KAS PILNĪGI JĀAPGŪST

Pilnīgi jāapgūst kristīgajuma zinātne, - zinātne, kas ir tik daudz dziļāka, platāka un augstāka par jebkuru cilvēcīgo zinātne, cik daudz Debesis ir augstākas par zemi. Prāts ir jādisciplinē, jāizglīto, jāvingrina; jo Dievam mums jākalpo tādā veidā, kas nesaskan ar mūsu iedzimtajām tieksmēm. Mums ir iedzimitas un ieaudzinātas tieksmes uz ļaunu, kas jāuzvar. Bieži jāatsakās no visā dzīvē iegūtās audzināšanas un izglītības, lai kļūtu par skolnieku Kristus skolā. Mūsu sirds jāizglīto tā, lai tā kļūtu nesatricināma Dievā. Mums jāveido domāšanas ieradumi, kas darītu mūs spējīgus pretoties kārdināšanām. Mums jāmacās skatīties uz augšu Dieva Vārda pamatlikumi, - pamatlikumi, kas tikpat augsti kā Debesis un kas sevī ietver mūžību, - mums jāizprot tā, ka kļūst skaidra to nozīme mūsu ikdienas dzīvē. Katram darbam, katram vārdam, katrai domai jābūt saskaņā ar šiem pamatlikumiem.

Svētā Gara dārgās žēlastības dāvanas nevar tikt attīstītas vienā acumirkli. Drosme, rakstura stingrība, lēnprātība, ticība, nešaubīga uzticēšanās glābjošajam Dieva spēkam iegūstamas tikai gadiem ilgos piedzīvojumos. Ar dzīvi, kas pildīta svētiem centieniem un stingru pieķeršanos pareizajam, Dieva bērni apzīmogo savu likteni.

NEDRĪKSTAM ZAUDĒT LAIKU

Mēs nemaz nedrīkstam zaudēt laiku. Mēs nezinām, cik drīz var noslēgties mūsu pārbaudes laiks. Mūsu priekšā pavērta mūžība. Priekšgars gatavojas pacelties, Kristus nāks drīz. Dieva eņģeļi cenšas atraut mūs no mums pašiem un no zemes lietām. Neliksim viņiem strādāt veltīgi. /315/

Kad Jēzus celsies vissvētākajā vietā, noliks Savas Vidutāja drēbes un ietērsies atriebēja apģērbā, tad tiks pasludināts spriedums: "Kas ir netaisns, tas lai joprojām ir netaisns, ...un, kas ir taisns, tas lai joprojām ir taisns; un, kas ir svēts, tas lai joprojām ir svēts. Un, redzi, Es nāku drīz; un Mana alga līdz ar Mani. ikvienam atmaksāt, kā viņa darbs būs." (Atkl. 22,11.12,5)

Tuvojas vētra, nežēlīga savā niknumā. Vai mēs esam sagatavoti to sastapt? Mums nav jāsaka: Pēdējo dienu briesmas drīz nāks pār mums. Tās jau ir atnākušas. Mums tagad vajadzīgs Kunga zobens, lai tas grieztos dvēseles un miesas kārību, tieksmju un kaislību dziļumos.

Cilvēkiem, kuru domas bijušas vaļīgas, vajadzīga prāta pārmaiņa. "Apjoziet savas sirds gurnus un skaidrā prātā ceriet pilnīgi uz žēlastību, kas jums taps atnesta, kad Jēzus Kristus

parādīsies; kā paklausīgi bērni neturieties pēc tām iekārošanām, kurām jūs līdz šim savā nezināšanā klausījāt. Bet kā jūs aicinātājs ir svēts, tāpat arī jūs topat svēti visā dzīvošanā. Jo ir rakstīts: Esiet svēti, jo Es esmu svēts. " (1. Pēt. 1,13.-16.) Domas jākoncentrē ap Dievu, Tagad ir pienācis laiks, lai ar visiem spēkiem censtos uzvarēt miesīgās sirds dabīgas tieksmes.

Mūsu pūlēm, pašaieliedzībai, neatlaidībai jāatbilst tā mērķa bezgalīgajai vērtībai, pēc kura mēs tiecamies. Tikai uzvarot, kā Kristus uzvarēja, mēs iegūsim dzīvības vainagu.

VAJADZĪGA ATSACĪŠANĀS NO SEVIS

Cilvēka lielākās briesmas atrodas sevis pievilšanā, jūtoties pašam ar sevi apmierinātam, un tādā veidā šķīroties no Dieva, sava spēka Avota. Mūsu dabīgās tieksmes, /316/ Dieva Svētā Gara nelabotas, sevī satur tikumīgas nāves sēklu. Ja neatradīsim dzīvu savienību ar Dievu, tad mēs nespēsīm pretoties nespētajām pašmīļības, savu iegribu apmierināšanas tieksmēm un kārdinājumam grēkot.

Lai saņemtu palīdzību no Kristus, tad mums jāsaprot mūsu vajadzība. Mums jāiegūst par sevi pareiza atziņa.

Kristus var glābt vienīgi to, kas pats sevi pazīst kā grēcinieku. Vienīgi ieraugot savu pilnīgo bezpalīdzību un atsakoties no visas uzticēšanās sev, mēs varēsim satvert dievišķo spēku.

Ne tikai kristīgās dzīves iesākumā ir jāatsakās no sava es. Ar ikkatru Debesīm tuvāk sperto soli šis darbs jādara no jauna. Visi mūsu labie darbi ir atkarīgi no ārpus mums esoša spēka; tāpēc sirdij pastāvīgi jātiecas pēc Dieva, nepārtraukti nopietni jāatzīst grēki un dvēselei jāpazemojas Viņa priekšā. Mūs apņem briesmas; un mēs esam droši tikai tad, kad sajūtam savu vājumu un ticībā pieķeramies mūsu varenajam Glābējam.

UZMANĪBA JĀPIEVĒRŠ AUGSTĀKAM INTERESĒM

Mums jānovēršas no tūkstošiem tematu, kas grib saistīt mūsu uzmanību. Ir lietas, kas paņem laiku, modina gribu tās izpētīt, bet galu galā neko nedod. Augstākās intereses prasa vislielāko uzmanību un spēku piepūli, ko bieži vien atdod salīdzinoši nevērtīgām lietām. Jaunu teoriju pieņemšana nedod dvēselei jaunu dzīvību. Pat iepazīšanās ar patiesībām un teorijām, kas pašas par sevi ir svarīgas, ja tās praktiski neizlieto, ir mazvērtīgas. Mums jāsaprot savs pienākums, ka dvēselei jādod tāds uzturs, kas barotu un atspirdzinātu garīgo dzīvību.

PERSONĪGA KRISTUS PAZĪŠANA

/317/

"Visi Dieva Vārdi ir šķīsti; Viņš ir par priekšturamām bruņām tiem, kas uz Viņu paļaujas, Nepieliec nekā pie Viņa vārdiem, ka Viņš tevi nesoda un tu netopi atrasts melkulis." (Sak. v. 30, 5. 6.)

Mēs nedarām Dieva gribu, kad prātojam par lietām, ko Viņš ir atradis par derīgu mums neatklāt. Jautājums, kas mums jāpētī, ir: "Kas ir patiesība, - patiesība šim laikam, kura jāšargā, jāmīl, jāgodā un kurai jāpaklausa?" Zinātnes entuziasti pūlēs izpētīt Dievu ir cietuši neveiksmi un kļuvuši mazdūšīgi. Šai laikā viņiem vajadzētu jautāt: "Kāda ir tā patiesība, kas darītu mūs spējīgus izglābt savu dvēseli?"

Kristus Saviem mācekļiem atklāja Dievu, Kas viņu sirdī padarīja sevišķu darbu, tādu darbu, uz kādu Viņš jau ilgi mūs spiež, lai mēs atļautu Viņam to padarīt mūsu sirdī. Daudzi cilvēki, pārāk plaši kavēdamies pie teorijas, pazaudējuši savam skatam Pestītāja piemēra dzīvo spēku. Viņi neredz Viņu kā pazemīgu, pašaieliedzīgu strādnieku. Viņiem vajag raudzīties uz Jēzu. Ik dienas mums vajadzīgs Viņa klātbūtnes svaigs atspirdzinājums. Mums daudz ciešāk vajag sekot Viņa piemēram sevis aizliegšanā un upurēšanā.

Mums vajadzīgi piedzīvojumi, kādi bija Pāvilam, kad viņš rakstīja: "Es ar Kristu esmu krustā sists, bet es dzīvoju; tomēr vairs ne es, bet manī dzīvo Kristus; un, ko es tagad dzīvoju miesā, to dzīvoju ticībā uz Dieva Dēlu, Kas mani mīlējis un Pats par mani nodevies." (Gal. 2,20.)

Raksturā atklātā Dieva un Jēzus Kristus atzišana ir augstāka par visu citu, kas vērtējams virs zemes un Debesīs. Tā ir visaugstākā izglītība. Tā ir atslēga, kas atver Debesu pilsētas vārtus. Dievs grib, lai visiem, kas apvelk Kristu, būtu šī atzišana.

Man ir vēsts, kas jādzird mūsu sludinātājiem, ārstiem, skolotājiem un visiem citiem, kas iesaistījušies kādā Kunga darba nozarē. Kungs pavēl jums kāpt augstāk, aizsniegt lielāku svētumu. Jums vajadzīgi daudz dziļāki piedzīvojumi, nekā jūs tos pat esat varējuši iedomāties. Daudzi, kas jau ir Dieva lielās ģimenes locekļi, maz zina, ko nozīmē skatīt Viņa godību un tikt pārvērstiem no godības uz godību. Daudziem no jums ir tikai neskaidrs priekšstats par Kristus augstību, tomēr jūsu dvēseles dreb priekā. Jūs ilgojaties pēc pilnīgākas, dziļākas Pestītāja mīlestības izpratnes. Jūs esat neapmierināti. Bet nekritiet izmisumā. Atdodiet Jēzum sirds labākās un svētākās jūtas. Vērtējiet augstu katru gaismas staru. Kopiet dvēseles ilgas pēc Dieva. Atdodieties garīgām domām un svētai satiksmei. Jūs esat ieraudzījuši tikai Viņa godības agrās rītausmas pirmos starus. Turpinot iepazīt Kungu, jūs redzēsiet, ka Viņa tālākais gājiens līdzināsies rītam. "Taisno celiņš ir kā rīta blāzmas gaisma, kas spīd arvien vairāk līdz pilnīgas dienas spožumam." Nožēlojuši savus grēkus, tos atzinuši un atraduši piedošanu, turpināsim mācīties no Kristus, līdz nonāksim pie pilnīgas evaņģēlija ticības pusdienas spožuma.

/319/

DIEVA VĀRDĀ SAŅEMAMĀ ATZIŠANA

Visa Bībele ir Dieva godības atklāsmes Kristū. Uzņemta, ticēta un paklausīta tā ir spēcīgs līdzeklis rakstura pārveidošanai, un tā ir vienīgais drošais garīgās attīstības līdzeklis. Iemesls, kāpēc jaunieši un pat brieduma gados esošie tik viegli padodas kārdināšanām un grēkam, ir tas, ka Dieva Vārds netiek tā pētīts un tā pārdomāts, kā to vajadzētu darīt. Stingra, noteikta gribasspēka trūkums, kas atklājas dzīvē un raksturā, nāk no nevērīgas izturēšanās pret Dieva Vārda svētajām pamācībām. Viņi nopietni necenšas vērst domas uz to, kas tās darītu tīras un svētas, un novērsties no visa netīrā un nepatiesā. Maz ir to, kas izvēlas labāko daļu, kas līdzīgi Marijai sēž pie Jēzus kājām un mācās no Dievišķā Skolotāja, Tikai nedaudz Viņa Vārdus augsti vērtē savā sirdī un īsteno tos dzīvē.

Bībeles patiesības, uzņemtas prātā, izcels to no viņa pasaulīguma un zemiskuma. Ja Dieva Vārdu vērtētu tā, kā to vajadzētu darīt, tad gan jaunie, gan vecie būtu godīgi savā sirdī, stingri pamatlikumos un spētu pretoties kārdināšanām.

Lai cilvēki māca un raksta par Bībeles dārgumiem. Lai domas, spējas un smadzeņu vislielākā piepūle tiek atdotas Dieva domu pētīšanai. Nestudējiet cilvēcīgo minējumu filozofiju, bet pētiet Tā filozofiju, kas ir patiesība. Salīdzinot ar šo, citai literatūrai ir maza vērtība.

Pasaulīgs prāts neatrod prieku Dieva Vārda /320/ aplūkošanā, bet Svētā Gara atjaunotam prātam no Bībeles svētajām lappusēm atspīd dievišķīgs skaistums un Debesu gaisma. Tas, kas pasaulīgam prātam ir tuksnesis, garīgam prātam kļūst par dzīvības straumju zemi.

JĀSNIEDZ MŪSU BĒRNIEM

Dieva atzišana, kāda tā atklāta Viņa Vārdā, ir atzišana, kas jāsniedz mūsu bērniem. Tiklīdz viņi sāk kaut ko saprast, viņus vajadzētu iepazīstināt ar Jēzus Vārdu un dzīvi. Pašai pirmajai viņiem dotajai mācībai vajadzētu būt, ka Dievs ir viņu Tēvs. Pirmajiem audzināšanas vingrinājumiem vajadzētu vadīt viņus uz mīlošu paklausību. Lai godbijīgi un ar maigumu lasām un atkārtojam viņiem Dieva Vārdu, atbilstošu viņu saprašānai un piemērotu intereses atmodināšanai. Pāri visam ļaujiet viņiem izprast Viņa mīlestības atklāsmi Kristū un tās lielo mācību: -

"Ja Dievs mūs tā ir mīlējis, tad arī pienākas, ka mēs cits citu mīlējam." (1. Jāņa 4,11.)

Lai jaunieši dara Dieva Vārdu par barību garam un dvēselei. Lai Kristus krusts kļūst par visas audzināšanas zinātņi, par visu mācību un studiju centru. Lai to ienesam praktiskās dzīves ikdienas piedzīvojumos. Tā Pestītājs kļūs par jauniešu ikdienas dzīves līdzgaitnieku un draugu. Kristum tiks pakļauta ikviena doma. Ar apustuļi Pāvīlu viņi spēs sacīt: -

"Tas lai man nenotiek, ka lielos, kā vien ar mūsu Kunga Jēzus Kristus krustu, caur ko man pasaule ir krustā sista un es pasaulei." (Gal. 6,14.)

PIEDZĪVOJUMOS IEGŪTA ATZĪŠANA /321/

Tā caur ticību viņi piedzīvojumos iepazīsies ar Dievu. Viņi paši pārbaudīs Viņa Vārdu īstenību un apsoliņumu patiesīgumu. Viņi būs baudījuši un zinās, ka Kungs ir labs.

Mīļotajam Jānim bija paša piedzīvojumos iegūta atzīšana, Viņš varēja liecināt: -

"Kas bija no iesākuma, ko esam dzirdējusi, ko ar savām acīm esam redzējuši, ko esam skatījuši un ko mūsu rokas aptaustījušas, no Dzīvības Vārda (jo dzīvība ir parādīta, un mēs to esam redzējuši un apliecinām, un pasludinām jums mūžīgo dzīvību, kas bija. pie Tēva un mums ir parādīta); ko esam redzējuši un dzirdējuši, - to mās jums pasludinām, lai arī jums ir sadraudzība ar mums, un šī mūsu sadraudzība ir ar Tēvu un ar Viņa Dēlu Jēzu Kristu." (1. Jāņa 1,1.-3.)

Tā ikviens no saviem piedzīvojumiem ir spējīgs "apliecināt to, ka Dievs ir paties".

(Jāņa 3,33.) Viņš var liecināt par to, ko pats ir redzējis, dzirdējis un sajutis attiecībā uz Kristus spēku. Viņš var nodot liecību: -

"Man bija vajadzīga palīdzība, un es to atradu Jēzū, Aizpildīta ir katra vajadzība, apmierināts ir manas dvēseles izsalkums; Bībele man ir Kristus atklāsme. Es uzticos Jēzum, tāpēc ka, Viņš ir mans Dievišķais Pestītājs. Es ticu Bībelei, tāpēc ka esmu atzinis, ka tā ir Dieva balss, kas runā uz manu dvēseli."

BRĪNIŠĶĪGAS IESPĒJAS

Mūsu priekštiesība ir sniegties augstāk un arvien augstāk pēc skaidrākām Dieva rakstura atklāsmēm. Kad Mozus lūdza: "Rādi man, lūdzams, Savu godību," (2. Mozus 33,18.) /322/Kungs viņu nenorāja, bet piepildīja viņa lūgumu.

Dievs Savam kalpam sacīja: "Es visai Savai laipnībai likšu garām iet tavā priekšā un saukšu Kunga Vārdu tavā priekšā." (2. Mozus 33,13.)

Tas ir grēks, kas aptumšo mūsu saprātu un padara neskaidras mūsu uztveres spējas. Kad no mūsu sirds ir nomazgāts grēks, Dieva godības atzīšanas gaisma Jēzus Kristus vaigā, kas apspīd Viņa Vārdu un atstaro dabā, pilnīgāk un arvien pilnīgāk atklās Viņu, "žēlīgu un sirdsmīlīgu, lēnprātīgu un lielu žēlastībā un uzticībā". (2. Mozus 34,6.) Viņa gaismā mēs redzēsim gaismu, līdz prāts, sirds un dvēsele būs pārveidoti Viņa svētuma līdzībā.

Brīnišķīgas iespējas ir atvērtas tiem, kas pieķeras Dieva Vārda dievišķajiem apgalvojumiem. Dieva ļaudīm nāks priekšā godības pilnas patiesības. Viņu priekšā tiks liktas priekštiesības un pienākumi, par kuru atrašanos Bībelē viņiem nebija ne jausmas. Ejot pazemīgas paklausības teku un darot Viņa prātu, tie vairāk un vairāk iepazīs Dieva noslēpumainos pravietojumus (oracles).

Lai skolnieks par savu vadoni ņem Bībeli un stāv par pamatlikumiem līdzīgi klintij, tad viņš varēs aizsniegt jebkuru zināšanu augstumu. Visa cilvēcīgās dabas filozofija, neatzīstot Dievu kā visu visā, ir vadījusi tikai pie sajūkuma un apkaunojuma. Bet dārgā Dieva iedvestā ticība sniedz rakstura spēku un cēlumu. Kavējoties pie Viņa laipnības, žēlastības un mīlestības, patiesības izpratne kļūs arvien skaidrāka; augstākas un svētākas kļūs ilgas pēc sirds šķīstuma un domu skaidrības. Dvēsele, kas mājā svētu domu tīrajā atmosfērā, pārveidojas, caur Viņa Vārda pētīšanu nonākot saskarē ar Dievu. Patiesība ir tik liela, tik tālu sniedzoša, tik dziļa un tik plaša, ka paša es vairs nav redzams. Sirds atmaigs un kļūs pazemīga, laipna /323/ un mīloša.

Svētā paklausība pavairo arī dabīgos spēkus. Dzīvības Vārdu studijas paplašina, paaugstina un cēlina to pētītāju prātu. Ja viņi līdzīgi Danielam ir Dieva Vārda klausītāji un darītāji, tad viņi tāpat var iet uz priekšu visās mācību nozarēs. Būdami garīgi skaidri, viņi kļūs arī garīgi stipri. Tiks atdzīvīnāta ikkatra garīgā spēja. Viņi sevi var tā izglītēt un disciplinēt, ka visi viņu ietekmes sfērā esošie atzīs, kas cilvēks var būt un ko viņš spēj darīt, ja ir savienots ar gudrības un spēka Dievu.

DIEVA VĀRDA UZŅEMŠANAS SEKAS

Dieva Vārda zināšanas sniedza Dziesminiekam šādu piedzīvojumu. Viņš saka: -
"Svētīgi tie, kas nenoziedzīgi savos ceļos.
Kas staigā Kunga bauslībā.
Svētīgi tie, kas Viņa liecības tur,
Kas no visas sirds Viņu meklē,...
Kaut mani ceļi uz to vien dzītos
Tavus likumus sargāt!
Kad es raudzīšos uz visiem Taviem baušļiem,
Tad netapšu kaunā,"
"Kā jauneklis savu ceļu turēs šķīstu?
Kad viņš turas pēc Taviem vārdiem."
"Patiesības ceļu es esmu izredzējis:
Tavas tiesas esmu licis savā priekšā."
"Es paturu Tavus vārdus savā sirdī,
Ka negrēkoju pret Tevi,"
"Un es staigāšu bez bēdām, Jo es meklēju Tavas pavēles."
"Atdari manas acis, ka es uzlūkoju Tavas bauslības brīnumus...
Tavas liecības ir mans prieks un padoms,"
"Tavas muties bauslība man ir labāka
Nekā tūkstoši zelta un sudraba," /324/
"Cik ļoti es mīlu Tavu bauslību!
Es to pārdomāju ik dienas."
"Tava bauslība ir mana dziesma Manas svešniecības namā. "
Tavas liecības ir brīnišķas,
Tādēļ mana dvēsele tās tur.
Kad Tavi vārdi atveras, tad tie apgaismo
Un dara vientiesīgos gudrus,"
"Ar Saviem baušļiem Tu dari mani gudrāku par maniem ienaidniekiem;
Jo tie ir mūžam pie manis,
Man ir vairāk saprašanas nekā visiem maniem mācītājiem; Jo es pārdomāju Tavas liecības.
Es esmu prātīgāks nekā tie vecie,
Jo es turu Tavas pavēles...
Caur Tavām pavēlēm es topu prātīgs;
Tādēļ es ienīstu visus citus ceļus."
"Tavi Vārdi ir ļoti šķīsti,
Un Tavs kalps tos mīl."
"Tavs Vārds visnotaļ ir patiesība,
Un visas Tavas taisnās tiesas paliek mūžīgi,"
"Kas Tavu bauslību mīl, tiem ir liels miers,
Un tie nekur nepiedauzās,
Ak, Kungs, es gaidu uz Tavu pestīšanu
Un daru pēc Taviem baušļiem.
Mana dvēsele tur Tavas liecības,
Un es tās ļoti mīlu,"
"Kungs, man gribas Tavas pestīšanas,
Un Tava bauslība ir mans prieks.
Lai dzīvo mana dvēsele, ka tā Tevi var teikt;
Un lai Tavas tiesas man palīdz,"
"Tavas liecības es turu par savu mantu mūžīgi;
Jo tās ir manas sirds līksmība."
(Ps. 119:1,-6, 9, 30, 11. 45.18,-24, 72, 97. 54,129.130, 98. -104.140.160.165,-
167,174,175,111.)

PALĪGS DABAS PĒTĪŠANĀ

Tas, kas personīgos piedzīvojumos ir iepazinies ar Dievu un Viņa Vārdu, ir sagatavots uzsākt dabas zinātnes studijas. Par Kristu ir rakstīts: "Viņā bija dzīvība; un dzīvība bija cilvēku gaišums." (Jāņa 1,4.) Kad Ādams un Ieva Ēdenē pazaudēja savu svētuma tērpu, viņi pazaudēja arī gaismu, kas apgaismoja dabu. Viņi vairs nespēja to /325/ pareizi lasīt. Bet tiem, kas uzņēmuši Kristus dzīvības gaismu, daba ir atkal apgaismota. No krusta atspīdošajā gaismā mēs spējam pareizi izprast dabas mācības. Tam, kas iepazinies ar Dievu un Viņa Vārdu, ir stipra ticība Svēto Rakstu dievišķīgumam, Viņš Bībeli nepārbauda ar cilvēcīgās zinātnes uzskatiem, Viņš šos uzskatus pārbauda ar nemaldīgo mērogu. Viņš zina, ka Dieva Vārds ir patiesība, un patiesība pati ar sevi nevar būt pretrunā; viss, kas tā saucamās zinātnes mācībās runā pretī Dieva atklāsmes patiesībai, ir tikai cilvēcīgi pieņēmumi.

Patiesi saprātīgiem zinātniskiem pētījumiem atveras milzīgs lauks domām un atziņām. Dieva ceļi, kas atklāti dabas pasaulē un Viņa rīcībā ar cilvēkiem, veido bagātību krājumus, no kuriem var smelt atziņas katrs skolnieks Kristus skolā.

Īsti pierādījumi par Dzīvo Dievu nav tikai teorijā; tie ir pārlicībā, ko Dievs ierakstījis mūsu sirdī, apgaismojot to ar Savu Vārdu, Tie ir Viņa radīto darbu dzīvajā spēkā, kas saskatāms Svētā Gara apgaismotām acīm.

Tie, kas spriež par Dievu pēc Viņa roku darbiem un ne no lielo cilvēku pieņēmumiem, visur redz Viņa klātbūtni. Tie ierauga Viņa smaidu priecīgajā saules gaismā un Viņa mīlestību un Viņa gādību par cilvēkiem bagātajos rudens laukos. Arī zemes rotājums, zāles dzīvais zaļums, dažādu krāsu jaukie ziedi un meža cēlie koki, burbuļojošais strauts, lielās upes un mierīgais ezers liecina par Dieva maigajām Tēva rūpēm un Viņa vēlēšanos darīt Savus bērnus laimīgus.

DABA - DIEVIŠĶO NOSLĒPUMU ATSLĒGA

Tā aplūkojot dabas lietas, skolnieks iegūst jaunu patiesības izpratni. Mācības Dieva lielajā dabas grāmatā liecina par rakstītā Vārda patiesību.

Atpestīšanas plānā ir noslēpumi, ko cilvēcīgais prāts nevar izdibināt, daudz lietu, ko cilvēka gudrība nespēj izskaidrot, bet daba mums spēj daudz mācīt par dievbijības noslēpumu. Katrā krūmā, katrā augļus nesošā kokā visā augu valstī ir mācības, kurās mums atļauts iedziļināties. Sēklas augšanā lasāmi Dieva valstības noslēpumi.

Dieva žēlastības mīkstinātai sirdij padomu sniedz saule, mēness, zvaigznes, koki un lauka puķes, Sēklas sēšana prātu vada uz garīgu sēklas sēšanu. Koks paskaidro, ka labs koks nevar nest sliktus augļus un slikts koks nenes labus augļus, "Pēc augļiem jūs tos pazīsiat," (Mat, 7:16,) Pat nezālei ir mācība. To iesēj sātans, un, atļaujot tai netraucēti augt, tā sazarojoties sabojā kviešus.

Tēvi un mātes, stāstiet saviem bērniem par Dieva brīnumus darošo spēku. Viņa spēks atklājas katrā stādā, katrā kokā, kas nes augļus. Vediet bērnus dārzā un paskaidrojiet viņiem, kā Viņš liek sēklai augt. Zemkopis apar savu zemi un iesēj sēklu, bet viņš nevar pavēlēt sēklai, lai tā augtu, Viņam jāpaļaujas uz Dievu, lai Viņš padarītu to, ko nekāds cilvēcīgais spēks nespēj darīt. Kungs ieliek sēklā Savu Garu, izsaucot tajā dzīvību. Viņa gādībā dīglis izlaužas cauri to ieslēdzošajam apvalkam un uzdīgst, lai attīstītos un nestu augļus.

Ja bērni pētīs lielo dabas mācību grāmatu, Dievs ietekmēs viņu prātu. Stāstot viņiem par darbu, ko Viņš dara /327/ pie sēklas, viņi mācās noslēpumus, kas saistīti ar pieaugšanu žēlastībā. Pareizi saprastas, šīs mācības ved tuvāk Radītājam, stāstot par vienkāršām, svētām patiesībām, kas sirdi cieši savieno ar Dievu.

PAKLAUSĪBAS MĀCĪBA

Daba paklausa tai dotajiem Dieva likumiem. Mākoņi un vētras, saules gaisma un lietus gāzes, rasa un sīks lietutiņš - viss atrodas Dieva uzraudzībā un paklausīgi padodas Viņa pavēlēm. Paklausībā Dieva likumam labības asns izlaužas cauri zemei, "papriekš stiebrs, tad vārpa, tad pilni kvieši vārpā" (Marka 4:23,). Auglis vispirms redzams pumpurā, un Dievs to attīsta savā laikā, tāpēc ka tas nepretojas Viņa darbam. Tā putni piepilda Dieva gribu, veicot

savus garos pārceļojumus no zemes uz zemi. Viņus veda bezgalīgi varena roka cauri telpai, kurā nav ceļa.

Vai Cilvēkam, kas darīts pēc Dieva līdzības, kas apveltīts ar saprātu un valodu vajadzētu būt vienīgajam, kurš nenovērtē Dieva dāvanas un nepaklausa Viņa likumiem? Vai tie, kas varētu būt skaisti un cēli, derīgi sadarbībai ar Viņu, grib palikt nepilnīgi savā raksturā un radīt mūsu pasaulē sajukumu? Vai Dieva atpirktā mantojuma miesu un dvēseli nomāks pasaules ieradumi un nesvēti darbi? Vai tie neatstaros Viņa skaistumu, Kas visas lietas darījis labi, lai caur Viņa žēlastību nepilnīgais cilvēks beidzot varētu dzirdēt Viņa svētību pilnos vārdus: "Labi, tu - godīgais un uzticīgais kalps, ,, ieej sava Kunga priekā"? Dievs vēlas, lai mēs no dabas mācītos paklausības mācību.

"Vaicā jel lopiem, tie tev to mācīs;

Un putniem apakš debess, tie tev to stāstīs;

Vai runā ar zemi, tā tev mācīs; /328/

Un jūras zivis tev to izteiks.

Kas neatzīst pie visa tā,

Ka Kunga roka to darījusi?"

"Pie Dieva ir gudrība un spēks;

Viņam ir padoms un prāts." (Ījaba 12:7.-9,13.)

Svētīga ir vīrs, kam "labs prāts pie Kunga bauslības;.. Jo tas ir kā koks, stādīts pie ūdens upēm,

Kas savus augļus nes savā laikā.

Kura lapas nesavīst;

Un viss, ko viņš dara, labi izdodas," (Ps. 1,1.-3.)

Dabas grāmata un rakstītais Vārds savstarpēji apgaismo viens otru. No šiem avotiem mēs labāk iepazīstamies ar Dievu. Tie māca mūs par Viņa raksturu un Viņa likumus, caur kuriem Viņš darbojas.

NĀKAMĀS DZĪVES AUDZINĀŠANAS DARBS

Šeit iesāktā izglītība netiks pabeigta šai dzīvē; tā turpināsies visā mūžībā, - vienmēr ejot uz priekšu un nekad nebeidzoties. Dienu pēc dienas Dieva brīnišķīgie darbi, Viņa brīnumainā spēka pierādījumi radībā un Universa uzturēšana prātam atvērsies jaunā skaistumā. Gaismā, kas spīd no troņa. noslēpumi izzudīs, un dvēseli piepildīs izbrīna par lietu vienkāršību, kas nekad iepriekš nav saprastas.

Tagad mēs redzam ka spogulī, neskaidri, bet tad vaigu vaigā; tagad mēs atzīstam pa daļai; bet tad mēs atzīsim, kā paši esam atzīti,
/329/

MŪSU LIELĀ VAJADZĪBA

Dieva atzišana, kas pārveidojoši iedarbojas uz raksturu, ir mūsu lielā vajadzība. Ja mēs piepildīsim Viņa nodomu, tad mūsu dzīve stāstīs par Dievu un tas saskanēs ar Viņa Vārda mācībām,

Enoka un Jāņa Kristītāja dzīve rāda, kādai vajadzētu būt mūsu dzīvei. Daudz vairāk, kā mēs to darām, mums jāpētī šo cilvēku dzīve, - tā, kurš uzņemts Debesīs, neredzot nāvi, un tā, kurš pirms Kristus pirmās atnākšanas tika aicināts sagatavot Kungam ceļu, darīt līdzienas Viņa tekas.

ENOKA PIEDZĪVOJUMI

Par Enoku ir rakstīts, ka viņš dzīvoja 65 gadus un dzemdināja dēlu; pēc tam viņš staigāja ar Dievu 300 gadu. Visus savas dzīves agros gadus Enoks bija mīlējis un bijies Dievu un turējis Viņa baušļus, bet pēc pirmā dēla piedzimšanas viņš guva augstākus piedzīvojumus; viņa attiecības ar Dievu kļuva ļoti tuvas. Redzot bērna mīlestību uz tēvu un vienkāršo uzticēšanos viņa aizsardzībai, sajūtot savas sirds dziļo, ilgu pilno maigumu pret pirmdzimušo dēlu, viņš mācījās dārgu mācību par Dieva brīnišķīgo mīlestību uz cilvēku, kas atklājas Viņa

Dēla dāvināšanā, un uzticību, ar kādu Dieva bērni var pajauties uz savu Debesu Tēvu. Bezgalīgā, neizmērojamā Dieva mīlestība caur Kristu kļuva par viņa pārdomu priekšmetu kā dienās, tā naktīs. Ar visu savas dvēseles kvēli viņš šo mīlestību centās atklāt ļaudīm, starp kuriem viņš dzīvoja,

Enoka staigāšana ar Dievu nenotika transā vai parādīšanā, bet ikdienas dzīves pienākumos. Viņš nekļuva vientuļnieks, pilnīgi noslēdzoties no pasaules; jo viņam /330/ pasaulē bija priekš Dieva darāms darbs, ģimenē un satiksmē ar cilvēkiem, kā vīrs un tēvs, draugs un pilsonis viņš bija nelokāms, nesvārstīgs Dieva kalps.

Aizejot gadsimtiem, viņa ticība pieauga spēkā, un mīlestība kļuva vēl karstāka. Lūgšana viņam bija kā dvēseles elpošana, Viņš dzīvoja Debesu atmosfērā.

Tā kā viņa skatam bija atvērtas nākotnes ainas, Enoks kļuva par taisnības sludinātāju, sniedzot Dieva vēsti visiem, kas gribēja dzirdēt šos brīdinājuma vārdus. Zemē, kur Kains bija centies izbēgt no dievišķās klātbūtnes, Dieva pravietis stāstīja par brīnišķīgām ainām, ko viņš bija redzējis atklāsmē, "Redzi," viņš sacīja, "Kungs nāks ar Saviem daudz tūkstošiem svētiem tiesu turēt par visiem viņu bezdievīgajiem darbiem," (Jūdās 14.15.)

Tie, kas to dzirdēja, sajuta Dieva spēku darbojamies caur Viņa kalpu. Daži ņēma vērā brīdinājumu un atsacījās no saviem grēkiem; bet lielais pūlis zobojās par svēto vēsti, Dieva kalpiem pēdējās dienās jānes pasaulei līdzīga vēsts, un to tāpat uzņems ar neticību un izsmieklu.

Aizejot gadam pēc gada, dziļāka un dziļāka veidojās cilvēku noziegumu jūra, tumšāki un tumšāki savilkās dievišķās sodības mākonī. Bet ticības liecinieks Enoks turpināja iet pa iesākto ceļu, brīdinot, lūdzot un mācot ļaudis un cenšoties pagriezt atpakaļ noziegumu straumi un apturēt atriebības zibeņus.

Tās paaudzes cilvēki izsmēja Enoka neprātu, tāpēc ka viņš nekrāja zeltu un sudrabu un necentās sev iegūt īpašumus, Bet Enoka sirdi saistīja mūžīgas bagātības. Viņš /331/ bija skatījis Debesu pilsētu. Viņš bija redzējis Ķēniņu Viņa godībā Ciānas vidū, Jo lielāka bija valdoša netaisnība, jo dedzīgāk viņš ilgojās pēc Dieva mājām. Kaut arī būdams vēl uz zemes, ticībā viņš jau dzīvoja gaismas valstībā,

"Svētīgi sirds skaidrie, jo viņi Dievu redzēs," (Mat. 5. 8,) Trīs gadsimtus Enoks bija meklējis sirdsskaidrību, lai varētu būt saskaņā ar Debesīm, Trīs gadsimtus viņā bija staigājis ar Dievu. Dienu pēc dienas viņš bija ilgojies pēc lielākas savienības ar Dievu, tā bija kļuvusi arvien ciešāka un ciešāka, līdz Dievs viņu paņēma pie Sevis, Viņš bija stāvējis uz mūžīgās pasaules slietņā, un tikai solis viņu vairs šķīra no svētlaimīgās zemes; un tagad vārti atvērās, staigāšana ar Dievu; kas tik ilgi tika kopta vīrs zemes, tagad turpinājās tālāk, un viņš iegāja caur svētās pilsētas vārtiem, - pirmais no cilvēkiem, kam tur bija atļauts ieiet. Ticībā Enoks "ir aizņemts, tā kā nāvi neredzēja; ... jo, pirms viņš tapa aizņemts, viņa liecību ir dabūjis, ka viņš Dievam patīcis", (Ebr, 11,5,) Uz tādu savienību Dievs aicina mūs. To raksturam, kas tiks izglābti pie Kunga otrās nākšanas, jābūt tikpat svētam kā Enoka raksturam,

JĀNA KRISTĪTĀJA PIEDZĪVOJUMI

Dzīvojot tuksnesī, Jāni Kristītāju mācīja Dievs, Viņš pētīja Dieva atklāsmes dabā. Dievišķā Gara vadībā viņš studēja praviešu rakstu ruļļus. Dienu un nakti viņš mācījās un domāja par Kristu, līdz prātu, sirdi un dvēseli pildīja godības pilnas ainas.

Viņš uzlūkoja Ķēniņu Viņa skaistumā, un savs es pazuda viņa skatam. Viņš raudzījās uz svētuma lielisko varenību /332/ un atzina savu nespēcību un necienīgumu. Viņam bija jāatklāj Dieva vēsts. Viņam bija jāstāv Dieva spēkā un Dieva taisnībā, Viņš bija sagatavots iziet kā Debesu vēstnesis, cilvēku neietekmēts, tāpēc ka viņš bija aplūkojis Dievību. Viņš spēja bezbailīgi stāvēt laicīgo valdnieku klātbūtnē, tāpēc ka ar drebēšanu bija zemojies ķēniņu ķēniņa priekšā.

Savu vēsti Jānis nesniedza ar rūpīgi izstrādātiem pierādījumiem un izsmalcinātām teorijām. Satraucoša un stingra, tomēr pilna cerības, no tuksneša skanēja viņa balss: "Atgriezieties no grēkiem, jo Debesu valstība ir tuvu klāt nākusi," (Mat, 3:2,) Ar jaunu, savādu spēku tā aizkustināja ļaudis. Tika satraukta visa tauta. Tuksnesī pulcējās cilvēku pulki.

Neizglītoti zemnieki un zvejnieki no apkārtējām vietām, romiešu kareivji no Eroda kazarmām; virsnieki ar zobeniem pie sāniem, gatavi cīnīties pret visu, kas liktos pēc sacelšanās; mantrausīgie nodokļu savācēji no savām muitas badām un augstās tiesas (Sanhedrin) priesteri - visi klausījās it kā apburti, un visi, pat farizeji un saduceji, aukstie, nejutīgie smējēji, aizgāja prom klusēdami, ar dziestošu smīnu uz lūpām, ar griezošu grēka apziņu sirdī, Erods savā pilī dzirdēja vēsti, un lepna, grēkos nocietinātais valdnieks drebēja, uzklaustot aicinājumu atgriezties no grēkiem.

Šajā laikmetā, kam tieši sekos Kristus otrā nākšana debess padebešos, ir darāms tieši tāds darbs, kādu darīja Jānis, Dievam vajadzīgi cilvēki, kas sagatavotu ļaudis, kuri pastāvētu Kunga lielajā dienā. Vēsts, kas skanēja pirms Kristus atklātās kalpošanas, bija: "Atgriezieties no grēkiem, muitnieki un grēcinieki, atgriezieties no grēkiem, jo Debesu valstība ir tuvu klāt nākusi," (Mat, 3,2.) Kā ļaudīm, kas tic Kristus drīzai atnākšanai, mums /333/ jānes vēsts: "Sagatavojies sastapt savu Dievu." (Amosa 4, 12.) Mūsu vēstij jābūt tikpat tiešai, kāda bija Jāņa vēsts. Viņš norāja ķēniņus par viņu netaisnībām. Neskatoties uz to, ka viņa dzīvībai draudēja briesmas, viņš nekavējās darīt zināmu Dieva Vārdu. Un mūsu darbs šai gadsimtā jādara tikpat uzticīgi.

Lai sniegtu tādu vēsti, kādu sludināja Jānis, mums vajadzīgi viņam līdzīgi piedzīvojumi. Mūsos jātiek padarītam tādām pat darbām. Mums jāraugās uz Dievu un, skatoties uz Viņu, jāpazaudē no skata pašiem savs es.

Jānim bija visai cilvēcei piemītošās kļūdas un vājības; bet dievišķās mīlestības pieskāriens bija viņu pārveidojis. Pēc tam, kad Kristus bija iesācis sludināt, Jāņa mācekļi griezās pie viņa ar sūdzību, ka visi cilvēki seko jaunajam Skolotājam. Jānis tad parādīja, cik skaidri viņš saprata savas attiecības pret Mesiju un cik priecīgi viņš apsveica To, Kuram pats bija sagatavojis ceļu,

"Cilvēks nekā nevar ņemt," viņš sacīja, "ja tas viņam nav dots no Debesīm, Jūs paši esat Mani liecinieki, ka es esmu sacījis - es neesmu Kristus, bet sūtīts Viņa priekšā. Kam līgava, tas ir līgavainis, bet līgavaiņa draugs, kas stāv un viņu dzird, priecājas ļoti par līgavaiņa balsi. Tad nu šis mans prieks ir piepildīts. Viņam jāiet lielumā, bet man mazumā," (Jāņa 3,27.-39.)

Ticībā skatoties uz Pestītāju, Jānis pacēlās līdz pašizliedzības augstumiem. Viņš necentās pievilkt cilvēkus sev, bet centās pacelt viņu domas augstāk un augstāk, līdz viņi iemācītos pajauties uz Dieva Jēru. Viņš pats bija tikai saucēja balss tukšnesī. Tagad ar prieku viņš aplūsa un apslēpās, lai visu acis varētu pievērsties dzīvības Gaismai. Kas ir uzticīgi savam aicinājumam būt par Dieva /334/ vēstnešiem, tie nemeklēs godu sev. Mīlestībā uz Kristu izzudīs mīlestība uz sevi. Viņi sapratīs, ka viņu darbs ir liecināt, tāpat kā to darīja Jānis Kristītājs: "Redzi, Dieva Jērs, Kas atņem pasaules grēkus." (Jāņa 1,29.) Viņi paaugstinās Jēzu, un līdz ar Viņu paaugstināta tiks arī visa cilvēce; "Tā saka Augstais un Varenais, Kas dzīvo mūžīgi un Kā Vārds ir svēts» Es dzīvoju augstībā un svētā vietā un pie tā, kam sagrauzts un pazemīgs gars, ka dzīvu daru garu pazemīgiem un dzīvu daru sirdi sagrauztiem." (Jes, 57,15.)

Pravieša dvēseli, kas bija iztukšota no sevis, pildīja Dievības gaisma. Vārdos, kas gandrīz līdzinājās Kristus vārdiem, viņš liecināja par Pestītāja godību: "Kas nāk no augšienes," viņš sacīja, "Tas ir pār visiem; kas ir no zemes, tas ir no zemes un runā no zemes. Kas nāk no Debesīm, tas ir pār visiem,... Jo, ko Dievs ir sūtījis, tas runā Dieva Vārdus; jo Dievs nedod Garu ar mēru." (Jāņa 3,31,-34.)

Visiem Kristus sekotājiem jābūt šīs Viņa godības dalībniekiem. Pestītājs varēja sacīt: "Es nemeklēju Savu prātu, bet Tēva prātu, Kas Mani sūtījis." (Jāņa 6,30.) "Un," Jānis sacīja, "Dievs Viņam nedod Garu ar mēru." Tāpat ir ar Kristus sekotājiem. Mēs varam saņemt Debesu gaismu tikai tad, kad esam labprātīgi iztukšoties no sevis, Mēs spējam ieraudzīt Dieva raksturu un pieņemt ticībā Kristu tikai tad, ja esam ar mieru padot paklausībā Kristum katru savu domu. Visiem, kas tā dara, Svētais Gars tiek dots bez mēra, Kristū "mājo visa Dievības pilnība cilvēka miesās, Un jās esat pilnīgi Viņā." (Kol, 3,9.10.)

DIEVA APSOLĪJUMI /335/

Visiem, kas ir labprātīgi paši pazemoties, doti Dieva apsolījumi: -

"Es visai Savai laipnībai likšu garām iet tavā priekšā un saukšu Kunga Vārdu tavā priekšā." (2. Mozus 33,19.)

"Piesauc Mani, tad Es tev atbildēšu un rādīšu tev lielas un brīnišķas lietas, ko tu nezini." (Jer. 33,3.)

"Pāri par visu, ko mēs lūdzam vai domājam," mums tiks dots "gudrības un parādīšanas Gars Viņa atzišanā", lai mēs "spētu saprast līdz ar visiem svētiem, kāds platums un garums, un dziļums, un augstums, un atzīt Kristus mīlestību, kas ir daudz augstāka nekā visa saprašana." lai mēs varētu tikt "piepildīti ar visu Dieva pilnību". (Ef. 3,20, 1,17, 3,13.13.)

Šī ir atzišana, kuru pieņemt Dievs mūs uzaicina un bez kuras viss cits ir tukšums un niecība.

I N D E X - RĀDĪTĀJS 341-350

Aizmāršība - 107.-122.

Amerikas pilsētas. jāpasludina patiesība, - 31.32.34.35.54.

stāvoklis pilsētās - 31.

nevērība pret pils. - 147.

strādnieki pils. jāatbalsta - 32.

tuvojas pils. izpostīšana - 32.99.

Ārsti, darbs - 189.190.195.196,199.

darīt Kristu par savu Galveno Ārstu - 131

pasludināt tagadējo patiesību - 155.

stāvēt kā uzticīgiem sargiem - 187.

Kristus viņu palīgs - 131.188,

skats par patieso un nepareizo karogu - 153.154.

vēstule apjukumā un nesaprašānā nonākušam ārstam -172,-176,

vēstules sanatorijas ārstiem - 177.-179.135.-200.

Vēstule ārstam Betlkrīkā - 145.-152.

vēstule lielas sanatorijas vadītājam - 153.-157.

vēstule Betlkrīkas sanatorijas vadītājam - 123.-132.180.-191

Ārstnieciskais darbs, brīdinājumi - 163.164.

vēstules ārstn, d. vadītājiem - 231,-235,

Ārstnieciskais misijas darbs, jādara draudzes locekļiem - 71.-75

jāsastrādā ar draudzi - 71.72.166,-169,175,

svarīgums - 168.

Dieva darbs - 75,169,231,

plašums - 203,204.

attieksme pret vēsti - 77.160,161,164.165.168,180.187,

nedrīkst patmīlīgi pārvaldīt - 231,

Dieva mērķis - 158,-162.

jāizvirza laukā strādnieki - 158,

mācīšana un dziedināšana - 165.

Ārstnieciskie misijas darbinieki, Dieva nolūks - 168.

kā strādāt - 74.

brīdinājuma vēsts - 185.206,211,

jāstrādā savienībā ar sludinātājiem - 158,

atgriešanās vajadzība - 203.

nenoniecīnāt sludinātāju darbu - 161.165.
dzīvot jaunu dzīvi Kristū - 209.210,
uzticības atalgojums - 73.
vēstules ārstn. mis. darbin. - 201,-212,

Ārzemju lauki, darbs - 31,

nedrīkst pamest novārtā - 32,36,
no palīdzēšanas iegūts labums - 33,

Ārzemnieki Amerikā, jādzird patiesība - 34.36.

Atalgojums strādniekiem Betlkrīkas sanatorijā - 142.

Atklāsmes grāmata, jāiespiež kopā ar Daniela grāmatu - 160.

pētīšana - 301,302,

Atklāsmes par nākotnes godību - 42.-45.

jāatceras - 43.-45.

Atpestītie, sapulcēšana - 44.

mājas - 254.

Atzišana, Dieva, nepareiza un pareiza - 279.-239.

caur Kristu - 289.
prātošanas briesmas - 290,-294.

Dieva un Kristus atzišana, mūsu lielā vajadzība - 317.318,329.-335,

Atzišanas koks - 288.290,

Autori, neticīgi - 306.

Bābeles tornis, mācība - 213.-215.

Bagātie, jāatklāj Dieva Vārds - 11.

prasa gaismu - 16,

Bāreņu nams - 133.

Baušji, Dieva, pasludināšana no Sinaja - 207.

atklāti caur Kristu - 207,208.
paklausības norma - 207.
svarīgums - 198,
visu reformu pamats - 199.
mīlestība bausl. piepildījums - 139.

Bēdu laiks - 315.

Dieva aizgādība - 50,

Betlkrīka, darba koncentrēšana - 48,59,90.91,

koncentrēšanas sekas - 70, 71,85,86,146,218,
aicinājums atstāt B, - 227,228,229,
lietu stāvoklis - 227,
pārāk liela līdzekļu ieguldīšana - 48.49,133,146,-152,
pārāk daudz priekštiesību - 71,76,133,135,217,
vēstule brāļiem B, - 97,-103,
jaunatni nevajadzētu saukt uz B. - 217,218,

Betlkrīkas draudze, brīdinājumi un padomi - 48.-86,

lai dr, locekļi atstāj B, - 55.57.76,151,216,

brīdinājumu neievērošanas sekas - 54,77,78,82,149,151,
pienākums pret pasauli - 54,55,
dr, locekļi izdabā paši sev - 51,52,
Jeruzalemei līdzīga rīcība - 68,
dr, locekļi pārstāvēti ar priesteri un levītu - 59,
jāatbalsta nabadzīgākās draudzes - 136,
B, draudzei dotie Dieva mīlestības pierādījumi - 67,
vēstule B, draudzei - 104,-106,
skats B. kapelā - 104.-106,

Betkrikas koledža, pārceļšanās no B, - 218,

Betkrikas sanatorija - 134,

Dieva nolūks - 155.180,181,189,
jāpaaugstina patiesība - 180,
kapela - 155,
paveiktais labais darbs - 182,
neticīgos pievienojušās klases - 156,
Bībeles klases - 157,
labklājība - 137,138.
jāpalīdz citiem līdzīgiem institūtiem - 137,138,
ko Dievs vēlas no strādniekiem - 144,
no paplašināšanas draudošās briesmas - 141.142.149,
darbinieku atalgojums - 142,143,
vēstule B, sanatorijas vadītājiem - 133,-144,
pienākums pret darbiniekiem - 143,144,
izpostīšana - 102,228,
atjaunošana - 229,
pārāk plaša - 204,205,
nepieciešami piedzīvojuši strādnieki - 143,144,225,226,

Bet-Zemesa, ļaužu iznīcināšana - 283,

Bībele, kā audzinātāja - 156,308,319,

vērtība - 157,193,194.319.
uzticīgas pētīšanas atalgojums - 193.194.300,308,320,-324.
mūsu drošība - 299.-301,
liecība par Dievu un Kristus personību - 268,269,
Dieva atklāsme - 319.-324.
attieksme pret dabu - 324.325.328.
palīgs dabas pētīšanā 324.325.

Brīdinājums, jādzird pilsētām - 31.32.34.35.

pasniedz tagad - 37.
jāsniedz apkārtējos apvidos - 50.
jādzird pasaulei - 53.
kā jāsniedz - 156.

Centralizācija, brīdinājumi pret - 69.135.136.146.-152.204.213.-218.231.-233.

sekas - 70,77.82.-86.133.134.136.182.183.213.-215.
vispirms iesākta "Review and Herald" kantorī - 217.

Cīņa starp labu un ļaunu, skats - 41.-47.

Iznākums - 41.42.

Daba, Dieva atklāsme - 255.256.259.260.265.325.

kopš cilvēka grēkā krišanas Dieva atklāsme daba nepilnīga - 255.256.
cilvēks nespējīgs izprast - 257.
dabas likumi - 259.327.
nepareizi uzskati par dabu - 259.

dabas attiecības ar Dievu - 259.260.263.265.325.326.
atslēga dievišķiem noslēpumiem - 326.
māca paklausības mācību - 237.

Daniels, grāmata, jāiespiež saistībā ar Atklāsmes grāmatu

Daniels, piemērs - 153. ~

Darbs, Dieva; attīstība - 9.-13.

izplatīšanās apkārtējos apvidos - 10.38.
dalība jāņem visiem - 16.18.47.244.-246.
vajadzīgi dažādi strādnieki - 170.174.176.190.
pasauls pretestība - 197.
pamats - 297.

Dāvida dziesmas, pētišana - 107.

Dedzība, trūkums - 28.29.

vajadzība - 36.

Dienvīdu lauks, pamešana novārtā - 34.91.

jāsniedz palīdzība - 59.60.150.205.
krāsainie ļaudis, uzdevums priekš tiem - 137.

Dievs, visu lietu Radītājs un Uzturētājs - 259.260.272.273.

personīga Būtne - 263.-278.
brīnumdarošs spēks - 326.
lielums - 281.-283.285.
Viņa lielums neaptverams - 261.262.279.280.285.
mūsu atzīšana nepilnīga - 267.268,
atklājies Kristū - 265.-267.286.-289.317.
attiecības ar Kristu - 268.269.
attiecības ar dabu - 259.260.263.265.325.326.
īpašības - 270.-278.
pāri cilvēcīgo būtņu apspriešanai - 279.
klātbūtne vissvētākajā vietā - 264.
piedzīvojumos iegūta atzīšana - 321.

Dieva ļaudis, Dieva nolūks - 247.

būt par slavu virs zemes - 14.
būt uzticīgiem - 120.
spēks, savienojoties ar Dievu - 19.-23.39.
stingri nostāties par pareizo - 210.211.
Dieva žēlastības namturi - 24.37.
patiesības glabātāji - 25.116.141.
sasniegt augstāku kalpošanas pakāpi - 234.247.
darīt misijas darbu - 24.-29.134.244.-246.
pētīt Enoka un Jāņa Kristītāja piedzīvojumus - 329.
nolaidība izplatīt gaismu - 24.25.119.247.248,
reformācijas vajadzība - 249.-251.
brīdinājums - 68.
neiet pēc palīdzības pie laicīgiem juristiem - 69.
nepulcēties uz dzīvi kopā - 215.244.
pētīt Kristus mācības - 300.
ņemt vērā brīdinājumu no Izraēla piedzīvojuma - 115.
pasludināt trešā eņģeļa vēsti - 116.153.
saglabāt vecās robežzīmes - 296.297.
vilšanās - 1844. g. - 115.116.

Dieva mīlestība uz Saviem bērniem - 23.25.39.120.121.189. 219.271,-278,
atklāta Kristus dāvanā - 208,287.

Dieva spēks - 120.-122.

atklājies Savu ļaužu labā - 10,39.78.254.
novērst grūtības - 10.

Domstarpības, jānoliek pie malas - 21.

Draudze, Dieva nolūks - 19.23.140.

līdzeklis patiesības pasludināšanai - 11.
uzticīgas dr. spēks - 11,
vienaldzība - 24.26,27.
dvēseļu pestīšana atkarīga no dr. - 24.
nevērība ainota ar palīdzību neatnesošu floti - 24.25.
barība no Debesīm - 26.
garīga spēka trūkuma iemesls - 169.
dzīvo akmeņu dievnams - 173.

Draudzes locekļi, darbs - 37.82.134.159.196,199.200.244.-246.

jābūt gaismas un žēlastības kanāliem - 40.
pienākums pret pasauli - 53.-55.
jāparāda nesavtība - 137.
katram atsevišķi jāpūlas - 18,47.170.
jāmācās no Kristus - 47.
jāiesaistās ārstnieciskajā misijas darbā - 71.-75.160,
jāmācās mācības no mācekļu piedzīvojumiem Ģetzemanē - 100.
jāspiežas kopā vienprātībā - 12.46.80,239.-243.251.
jāmeklē Dieva palīdzība - 12.99.145.146.
vienaldzība - 34.47.101.118.119.248.252.
pielīdzināšanās pasaulei - 113.119,247.

Dzīvības koks - 288.

Eiropa, darbs - 33.-40.

Enoks, piedzīvojumi - 329,-331,
pārvēršana - 331.

Eņģeļi , mūsu palīgi - 17.18.

Evaņģēlija uzdevums, Dieva valstības misionāri - 14.

dots mācekļiem un mums -14.
mēs uzdevumu nepildām - 35.119.

Fanātisms pēc 1844. g. — 292.293.

Filipa darbs priekš etiopieša - 57.58.

piemērs mūsu darbam - 58.

Francija, vajadzīgā palīdzība - 38.

Grēks, daba un iznākums - 312.

Gudrība, kā atrodama - 280,

Ģenerālkonference, dalīšanās savienību konferencēs - 232.

ķēniņa vara - 233.

Gimene, Dieva mērķis - 140.

Iekšējais lauks, veicamais darbs - 31.-37.60.87.

vitāla problēma - 32.
ne visas priekštiesības jāatdod iekš. 1. - 32.
ne visi līdzekļi jāaizsūta prom - 35.
iekš. 1. pamešana novārtā - 36.

Ietekmes centri - 69.150.215.

jāizveido pilsētās - 71.76.205.

Indianapolisa, apmeklējums - 192.

Institūti (iestādes), Dieva nolūks - 140.153.

jābūt ietekmes centriem - 77.
jāsasniedz augstāka pakāpe - 87.
jāpalīdz cits citam - 134.136.137.146.152.
kristīgajuma trūkums - 141.
atbildības nesošo pienākums - 140.
jādibina daudzās vietās - 137.

Itālija, vajadzīgā palīdzība - 38.

Izdevniecības nami. Dieva nolūks - 87.90.

demoralizējoša literatūra, tās iespaids - 87.-93.
tirdzniecības darbs - 88.89.
neielaist izd. namos demoralizējošu literatūru - 93.
strādnieki - 93.
jābūt audzinošām skolām - 93.
vadītāju pienākums - 95.

Izdevniecības un misijas darbs jāaizceļ no Betlkrīkas - 71.76.

Izglītība, nepatiesais un patiesais izglītībā - 305.-311.

mērķis — 311.
kāda izglīt. dzīves laikā jāasniedz - 328.

Izmisums, nedrīkst sevī glabāt - 11.

grēks - 38.

Izraēla, atbrīvošana no Ēģiptes - 107.-113.197.207.

Dieva mērķis - 25.
Dieva mērķi nepiepilda - 26.119.
aizmāršība - 107.-114.
Dieva aizgādība - 107.-115.276.-278.
Izr. piedzīvojums - mācība mums - 115.

Izstumtie, darbs to labā - 73.75.

pienākums pret izst. - 73.

Jānis Kristītājs, darbs - 9.

agrā audzināšana - 221.331.
piedzīvojumi - 331.-334.
vēsts - 332.333.
sevis aizliegšanas piemērs - 333.

Jaunatne, atbildība - 65.

pasauls cilvēku iespaids - 66.
briesmas - 223.
lielās sanatorijās draudošās briesmas - 224-226.228.229.

nedisciplinētiem jauniešiem draudošās briesmas - 225.
nedisciplinētus jauniešus nevajadzētu sūtīt uz institūtiem tālu no mājām - 225.
strādāt par kolportieriem un evaņģēlistiem - 230.
jāpamudina apmeklēt skolas - 230.
jāpētī Dieva Vārdu - 320.

Jāzepe - 153.

Jeruzaleme, apstākļi Kristus dienās - 67.

Kristus skumjas par Jer. - 67.
Jeruzaleme attēlo tos, kas atraida gaismu -67.

Kalpošana, atalgojums - 44.

Kļūdu meklēšana - 170.

Koki. mācība no pārstādīšanas - 147.143.244.

Koledža, skola - 135.

Kristieši, jāpaceļ pašreizējās krusts - 45.

jābūt modrīgiem - 99.-101.
jāpalīdz, kur vajadzīga palīdzība - 133.
jāpateidzina Kristus nākšana - 22.

Kristīgajuma, zinātne - 314,

Kristus, dāvana mūsu pasaulei - 26,

agrā audzināšana - 222.
kārdināšana - 209.
sūtība (misija) - 134.208.
uzticība Dieva likumiem - 207.208.
nemācīja cilvēcīgas zinātnes - 201.309.310.
paralizētā dziedināšana - 202.
atbalsts pārbaudījumos - 43.44.
spēks sakustināt sirdis - 17.
mīlestība uz Saviem bērniem -17.
upuris - 26.177.207.208.286.287.
klātbūtne pie mums - 17.
mūsu piemērs - 47.86.312.
mūsu palīgs - 18.128.129.
mūsu Aizstāvis un Starpnieks - 177.178. I
lūgšanu un svētību Starpnieks - 177. -179.287.
Dzīvības Maize - 288.289.299.307.
Lielais Ārstnieciskais Misionārs - 201.
Dieva Dēls un Cilvēka Dēls - 202.
atklāj Dievu - 256.265,-267.286.-289.317.
attiecības pret Dievu - 268.269.
otra nākšana - 37.49.54.74.212.236.252.-254.304.314.

Kritizēšana, strādnieku - 82.83.

Krusts, atklāta nesavtība un mīlestība - 287.

Ķēniņu mītnes, patiesības iespīdēšana - 40.

Labklājība, draudošās briesmas - 124.

Līdzekļi, jāizlieto Dievam - 33.

Literatūra, vēsturiska un teoloģiska - 307.

Lūgšana - 179.

Ļauna runāšana - 83.

Mācekļi, darbs - 14.15.19.20.

vienība - 20.

piedzīvojums Ģetzemanē, mācība mums - 100.

Dieva atzišana nepilnīga - 267.

Kristus dotā atklāsmē par Dievu - 266,267.317.

Mācības, maldinošas - 231.

Mācīšana, nepareiza, brīdinājums pret - 295.293.

Maldi, kā jāizturas - 192.

Maldošie, kā jāizturas pret maldiem - 84.

Mīlestība, brālības dzīvais pamatlikums - 139.

Misijas darbs, jādara draudzes locekļiem - 16.18.31.37.134.

svarīgums, attēlots ar flotes aizsūtīšanu - 24.25.

dzimtenē un ārzemēs - 30.-37.57.-61.

darba ainojums ar Filipa izturēšanos pret etiopietiem -57.58,

iet no mājas uz māju - 82.

mācīšana un dziedināšana - 165.

Mīti - 308,309.

Moto kristīgiem strādniekiem - 18,

Mozus, pie degošā krūma - 204.

Hebukadnecars, sapnis - 126.

pašpaaugstināšanās -127.

sods - 127.

mācība no N, piedzīvojuma - 162,

Nelaiemes - 252,

Nesavtība, strādniekiem jāparāda - 137,

rezultāts - 139,

Neticība, garīga vājuma iemesls - 46.

Noslēpumi, dievišķā spēka - 261,262, daba - 261,

Noslēpums, sabiedrības - 28.

Paklausība, sekmju nosacījums - 16,

Dievs prasa paklausību - 312,

daba māca paklausību - 327,

Panteisms, brīdinājumi pret - 291,292,

Paralizētais, dziedināšana - 202,

Pārbaudījumi, svētība - 123.-126.212.

Pasaule, stāvoklis - 49,249,

sātana darbs - 49,293,294.296.305,309,

apstākļi nākotnē - 50,

mūsu pienākums pret pasauli - 53.-55,

pretošanās patiesībai - 117.

Kunga vīna kalns - 183,

šķiršanās no pasaules - 223.

Pasaules cilvēki, iespaids uz jauniešiem - 66,

Pašreizējā, Dieva ļaudīm jāparāda - 53.183.209,

Dieva darba uz priekšu iešana atkarīga no pašreiz. -53.

Pašapmierinātība, briesmas -126.

sekas - 127,

Pašatsacīšanās, vajadzīga - 316,334,

Jānis Kristītājs - 333.

Pašpaaugstināšanās - 140.

Pašpaļāvība, bildinājumi pret pašpaļāvību - 283,-285

Pašuzpurēšanās, Kristus piemērs -208,209.

Pāvila, piedzīvojums - 125,126,

Pēdējās dienas - 315,

Pestišanas armija, darbs - 185,

Pilnība, priekš visiem - 64,

Podnieks, mācība - 186,

Prātošana, filozofiska - 305,

neticības iemesli - 305,

Preses izdevumi, mūsu konfesijas, izplatīšana - 162,

tulkošana - 38,

Radišana, darbs - 258,

cilvēka radišana - 264,

Rakstura ideāls, augstākais - 63,

Reformācija, vajadzīga starp Dieva ļaudīm - 249,-251

Reliģija, jūtu - 294.295.299,

Reliģija, Kristus, uzņemšanas iznākums - 63.

"Review and Herald" izdevniecības nams, vēstule vadītājiem - 90,-96.

paplašināšana - 90,91,97,

apgānīšana - 68,92,93,

brīdinājums, par nelaimi - 91.96.

izpostīšana - 97.-103.228.

mācība mums šai izpostīšanā - 101.102.

Dieva žēlastības atklāsme izpostīšanā - 102.103.

Sabats - 197.

Dieva pieminēklis - 117.

Zīme starp Dievu un Viņa ļaudīm - 117.193.210,

Sadarbība, dievišķā un cilvēcīgā - 54.56.64.65.153.172.

Samarietis. labais, līdzība - 59. 173.173.312,-315.

Sanatorijas, mērķis - 200,

vajadzētu dibināt daudzās zemēs - 182.

jābūt audzinošām skolām - 233.

strādniekiem jāpaļaujas uz Dievu - 154.

strādnieki lai pasludina tagadējo patiesību - 155.199.200.

vairāk laba paveiktu daudzas mazas nekā dažas lielas sanatorijas - 233.

lielās sanatorijās strādājošiem kalpotājiem draudošās briesmas - 224.-226,220.229. lielās

sanatorijās jānodarbina piedzīvojuši cilvēki - 225.226.

Sātans, darbs šodien - 290.293.294.296.305.309.

un viltus zinātne - 290.305.

Savienības, pasaulīgas - 28.42.

Savienību konferences, Ģenerālkonferences dalīšanās savienībās - 232.

Sēklas sēšana, mācība - 326.

Sekmes, kā iegūt - 55.56.

Skaļais sauciens - 118,

Skandināvija, vajadzīgā palīdzība - 38.

Skepticisms, iemesli - 305.

Skolas, jādibina - 215.

Skolotāji, darbs -199.

Skotija, vajadzīgā palīdzība - 38.

Sludinātāji, darbs - 17.199.

nenogurstoši jāpūlas - 17.

vēstule vec. A.G. Danielsam - 87.-89..

meklēt Kungu - 99.

slud. darba pazemošana - 161.

atgriešanās vajadzība - 203.

Spējas, izlietošana - 63.

Strādnieki, Dieva mērķis - 186.

vajadzīgi - 229.230.
sevišķs darbs - 79.
piesardzība - 167.
kritizēšana - 82,83.
kā pamodināt dedzību - 147.
jāsludina noteikta vēsts - 9.37.
jābūt personīgai Kristus atzišanai - 317.318.
neklūt mazdūšīgiem - 11,
skatīties uz Dievu, ne uz cilvēkiem - 186.232,310.
jāpalīdz viens otram - 12.
jābūt patiesiem un patstāvīgiem - 210.294.
jālūdz apsolītais Gars - 21,-23.212,
vienaldzība - 37.
jāmācās Dieva Vārds - 193.
gods jādod Dievam - 79.
kā iegūt garīgu stiprumu - 170.
jāsniedz iespējas izaugsmei - 147.
jābūt dedzīgiem un modriem - 27.118,304.
jāuzticas Dievam - 106,129.130.177.
iedrošinājuma vārdi — 132.171.175,253.
uzticīgas pūles Dievs atzīst - 165.

Svētais Gars, apsolījums - 19.

izliešana - 15.19.26,267.
darbs — 19.-23.
klātbūtne, dod spēku - 15.22.
priekš mums šodien - 20.
jābūt ar mums līdz galam - 21.
uzņemšanas rezultāts - 19.140.168.181.211.301.
neuzņemšanas sekas - 21,168,
mūsu skolās - 61,62,
nevērība pret Sv, Garu - 61,62,
pretošanās Sv. G. pasaulē - 65.

Svētošanās, visa dzīves laika darbs - 312.313.

Telts dievnams, Izraēla, vissvētākās vietas svētums - 204.

Teorijas, prātojošas - 279.290,-294.

panteistiskas - 291.292,
nepareizas, rezultāts - 291.-294.296,

Ticība, mums vajadzīga - 11,

Tiesāšana, citu - 85.298.299.

Trešā eņģeļa vēsts - 116,-118.159.

draudzei jāpasludina - 26,27.47.118.
dzīvības maize - 27.
darbs - 94.
pasaules pretestība - 199.
pasludināšanas rezultāts - 117.
pasludināšana jāsavieno ar ārstniecisko misijas darbu - 168.
vēsts šim laikam - 197.

Uza, nāve - 283.

Uzticīgas pūles, rezultāts - 33.

atalgojums - 44.

Uzvara, Dieva ļaužu - 41.

Vadība, draudzes - 236,-238,

nav strīdu par vadību - 238.

Varavīksne ap Dieva troni - 23.

Vasarsvētki, Gara darbs Vasarsvētku dienā - 15,

Vašingtona, pārceļšanās uz V, - 10.

Vecāki, jāpaklausā un jāmāca Dieva likumi - 199.

nedisciplinētus bērnus nesūtīt uz mācību iestādēm tālu prom no mājām - 225.

jāmāca Dieva Vārds mājās - 320.

Vēlais lietuss - 21.

Velosipēdi - 51.52.

Veselības pamatlikumi jā māca - 148.

Vēsts, noteikta - 9.

pasaulplaša - 16.169.

kā jāpasludina - 16.

Sardus draudzei - 302.

Filadelfijas draudzei - 303.

Laodiķejas draudzei - 304.

Vēsture, pētīšana - 307.

Viegli stāsti - 308,309.

Vienprātība. Dieva ļaudīm jāmeklē - 12.46.72,80.166,174. 183, 212, 239,-243,

kā iegūt - 243.

mācekļu vienprātība - 20.241.

vienprātības zaudēšana pie pirmkristiešiem - 241.

vienprātības trūkums patīk ienaidniekam — 240.

vienpr. trūkums - mūsu lielākās briesmas - 242.

Zinātne un Bībele - 63.253.324.325.

Zvēra zīme - 117,159.
